

Nr. 3 – 2006
Side 231 – 338

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 3
Utgitt 15. mars 2006

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2006	
Feb. 17. Deleg. av myndighet til Mattilsynet etter matloven § 9 (Nr. 173)	286
Feb. 17. Deleg. av myndighet til Skattedirektoratet etter ligningsloven § 6–5, § 6–6 og § 6–11 (Nr. 201)	293
Feb. 17. Deleg. av myndighet til Kultur- og kirke departementet etter lov om pengespill m.v. § 10 annet ledd (Nr. 224)	315
Feb. 20. Deleg. av myndighet til Mattilsynet etter lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 33 (Nr. 228).....	328
Forskrifter	
2005	
Des. 20. Forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo (Nr. 1798).....	231
2006	
Jan. 25. Forskrift om standarder og kriterier for akkreditering av studier og kriterier for akkreditering av institusjoner i norsk høyere utdanning (Nr. 121)	262
Feb. 7. Føresegn om kompensasjon for ulønt arbeidsinnsats i Skattefunn-godkjende forskings- og utviklingsprosjekt for inntektsåra 2002, 2003 og 2004 (Nr. 123)	266
Feb. 9. Forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger (Nr. 129).....	272
Feb. 10. Forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2006 (Nr. 132).....	277
Feb. 15. Forskrift om tilskudd til tiltak for å tilrettelegge beitearealer for trekkende hvitkinngås og kortnebbgås (Nr. 170)	284
Feb. 13. Forskrift om opptak til studier ved Diakonissehjemmets Høgskole (Nr. 198).....	288
Feb. 17. Forskrift om pseudonymt register for individbasert pleie- og omsorgsstatistikk (Nr. 204)	294
Feb. 20. Forskrift om gebyr for luftfartens offentlige forretninger (Gebyrregulativet) (Nr. 226).....	315
Feb. 20. Forskrift om regulering av fangst av sel i Vesterisen og Østisen i 2006 (Nr. 227)	327
Feb. 20. Forskrift om journal for dyrehelsepersonell (Nr. 229).....	328
Endringsforskrifter	
2005	
Nov. 3. Endr. i forskrift om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner og forskrift om rapportering fra interkommunale selskaper og kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet (Nr. 1800).....	250
2006	
Jan. 24. Endr. i forskrift om hindring av forurensning fra skip m.m. og i forskrift om begrensnig av forurensning (forurensningsforskriften) (Nr. 119)	250
Jan. 24. Endr. i forskrift om studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) (Nr. 120)	260
Feb. 8. Endr. i forskrift til lov av 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) (Nr. 124)	268
Feb. 8. Endr. i forskrift om yrkestransport innenlands med motorvogn og fartøy (yrkestransportforskriften) (Nr. 125)	269
Feb. 9. Endr. i forskrift om erstatning for tap og følgekostnader når tamrein blir drept eller skadet av rovvilt (Nr. 126)	269
Feb. 9. Endr. i forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i 2006 (Nr. 127).....	270
Feb. 8. Endr. i forskrift om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler (matemballasjeforskriften) (Nr. 128)	271
Feb. 10. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen i sesongen 2005–2006 (Nr. 131)	276
Feb. 13. Endr. i forskrift om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket og forskrift om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser (Nr. 133)	279
Feb. 15. Endr. i forskrift om midlertidige forebyggende tiltak for å hindre smitte av høypatogen aviær influensa fra ville fugler til fjørfe og andre fugler holdt i fangenskap (Nr. 152).....	280
Feb. 13. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2006 (Nr. 166).....	280

Feb.	13.	Endr. i forskrift om satser for visse tilskuddsordninger for bearbejdede jordbruksvarer (Nr. 167)	281
Feb.	14.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 168)	283
Feb.	15.	Endr. i forskrift om bruk av personlig verneutstyr under kjøring med motorvogn (Nr. 169) ..	283
Feb.	15.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 (Nr. 171)	285
Feb.	16.	Endr. i forskrift om eiendomsmegling (Nr. 172)	286
Feb.	17.	Endr. i forskrift om midlertidige forebyggende tiltak for å hindre smitte av høypatogen aviær influensa fra ville fugler til fjørfe og andre fugler holdt i fangenskap (Nr. 174).....	286
Feb.	9.	Endr. i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek (Nr. 197)	287
Feb.	16.	Endr. i forskrift om behandling av personopplysninger (personopplysningsforskriften) (Nr. 200)	293
Feb.	17.	Endr. i forskrift om unntak fra anke til Trygderetten (Nr. 202)	294
Feb.	17.	Endr. i forskrift om forliksrådene (forliksrådsforskriften) (Nr. 203)	294
Feb.	20.	Endr. i forskrift til tolloven (Nr. 206)	305
Feb.	20.	Endr. i kvalitetsforskrift for fisk og fiskevarer (Nr. 207).....	306
Feb.	13.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr (Nr. 222)	306
Feb.	17.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 (Nr. 225)	315
Feb.	20.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 230)	330
Feb.	21.	Endr. i forskrift om forvaltning av rovvilt (Nr. 231).....	330
Feb.	21.	Endr. i forskrift om årsregnskap m.m. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike (Nr. 232).....	332
Feb.	21.	Endr. i forskrift om årsregnskap m.m. for forsikringsselskaper (Nr. 233).....	333
Feb.	21.	Endr. i forskrift om årsregnskap m.m. for inkassovirksomhet (Nr. 234)	335
Feb.	21.	Endr. i forskrift om årsregnskap m.m. for pensjonskasser (Nr. 235)	335
Feb.	21.	Endr. i forskrift om registrering av luftfartøy m.m. (Nr. 236)	000

**Diverse
2006**

Feb.	7.	Opph. av forskrift om utførelse, trykking og utsendelse av stemmesedler til stortingsvalg, sametingsvalg og kommunestyre- og fylkestingsvalg (Nr. 122).....	266
Feb.	10.	Deleg. av myndighet til Skattedirektoratet etter forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 5–22 (Nr. 130)	276
Feb.	14.	Instruks til Mattilsynet, Distriktskontorene, vedrørende isolasjon og undersøkelse av dyr (Nr. 199)	288
Feb.	17.	Vedtak om atomberedskap – sentral og regional organisering (Nr. 205).....	298
Feb.	16.	Endr. i instruks om prøvetaking, håndtering, bedømmelse og tiltak med hensyn til overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) for storfe, småfe og hjortedyr (Nr. 223)	313
Feb.	22.	Vedtak om pris på kraft ved interne leveranser etter skatteloven § 18–3 annet ledd bokstav a nr. 3 for inntektsåret 2005 (Nr. 237)	337

Rettelser

Nr. 8/2004 s. 1131 (i forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften))	338
Nr. 15/2005 s. 2312 (i forskrift 12. desember 2005 nr. 1446 om endring i forskrift (Nr. 119) 15. juni 2001 nr. 682 om avgrensning av merverdiavgiftsunntaket for omsetning av helsetjenester).....	338

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 15. mars 2006

Nr. 3

20. des. Nr. 1798 2005

Forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo.

Fastsatt av Universitetsstyret ved Universitetet i Oslo 20. desember 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3-2, § 3-3, § 3-4, § 3-5, § 3-6, § 3-7, § 3-8, § 3-9, § 3-10, § 3-11, § 4-7, § 4-8 og § 5-3, forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler og forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad. Kunngjort 10. februar 2006.

I

Forskriften gjelder ikke grader, studier og eksamener som opphører i samsvar med forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler, fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet. For disse gjelder fortsatt forskrift 11. mars 1997 nr. 243 for studiene ved Universitetet i Oslo, og forskrift 11. februar 1997 nr. 232 om avleggelse og gjennomføring av eksamener og prøver ved Universitetet i Oslo.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder fra og med 1. januar 2006 for grader, studier og eksamener ved Universitetet i Oslo, unntatt grader, studier og eksamener på doktorgradsnivå eller som spesialistutdanning. Om overgangsregler, se § 10.3.

Forskriften gjelder studenter som har opptak til og er deltagere i flerårige, ettårige, mer kortvarige studier eller i enkeltemner, herunder i ulike typer videreutdanningstilbud og i studieopphold tilknyttet utvekslingsavtaler.

Forskriften gjelder også personer som avlegger eksamen etter lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (UH-loven av 1. april 2005 nr. 15), § 3-10, uten å være opptatt som student.

§ 2. Grader

Fastsatt med hjemmel i § 3-2 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15 og forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler.

§ 2-1. Tildeling av grader

Fakultetet selv tildeler gradene bachelor og master for de studieprogram som fakultetet administrerer. Om studieprogram, se § 3.1.

Det teologiske fakultet selv, Det juridiske fakultet selv, Det medisinske fakultet selv, Det humanistiske fakultet selv, Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet selv, Det samfunnsvitenskapelige fakultet selv og Det utdanningsvitenskapelige fakultet selv tildeler graden bachelor for fritt sammensatte grader med emnegruppe av minst 80 studiepoengs omfang innen fakultetets fagområder. Om emner og emnegrupper, se § 3.1.

Det juridiske fakultet selv tildeler gradene master i rettsvitenskap og Master of Laws (LL.M.).

Det samfunnsvitenskapelige fakultet selv tildeler graden Master of Arts (M.A.).

Det teologiske fakultet selv tildeler graden candidata/candidatus theologiae (cand.theol.).

Det medisinske fakultet selv tildeler graden candidata/candidatus medicinae (cand.med.).

Det samfunnsvitenskapelige fakultet selv tildeler graden candidata/candidatus psychologiae (cand.psychol.).

§ 2-2. Tilleggsbetegnelser for graden bachelor med engelsk oversettelse

Ved Universitetet i Oslo skal graden bachelor ha følgende tilleggsbetegnelser, norsk med engelsk oversettelse, i samsvar med studiets faglige tyngde:

- a) Bachelor i kultur- og samfunnsfag/Bachelor of Arts for studier med faglig tyngde i kultur og samfunnsfag innen fagområder ved Det teologiske fakultet, Det juridiske fakultet, Det medisinske fakultet, Det humanistiske fakultet, Det samfunnsvitenskapelige fakultet og/eller Det utdanningsvitenskapelige fakultet.

- b) Bachelor i realfag/Bachelor of Science for studier med faglig tyngde i matematisk-naturvitenskapelige fag innen fagområder ved Det medisinske fakultet og/eller Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet.
- c) Bachelor i teologi/Bachelor of Theology for studiet i teologi ved Det teologiske fakultet.
- d) Bachelor i tannpleie/Bachelor of Dental Hygiene for tannpleiestudiet ved Det odontologiske fakultet.
- e) Bachelor i tegnspråk og tolking/Bachelor of Sign Language and Interpreting for studiet i tegnspråk og tolking ved Det utdanningsvitenskapelige fakultet.

§ 2–3. *Tilleggsbetegnelser for graden master med engelsk oversettelse og engelsk oversettelse av graden master i rettsvitenskap*

§ 2.3.1. *Graden master*

Ved Universitetet i Oslo skal graden master ha følgende tilleggsbetegnelser, norsk med engelsk oversettelse, i samsvar med studiets faglige tyngde:

- a) Master i (programnavn)/Master of Philosophy in (engelsk oversettelse av programnavn) på grunnlag av 2-årig studieprogram med faglig tyngde i kultur og samfunnsfag innen fagområder ved Det teologiske fakultet, Det juridiske fakultet, Det medisinske fakultet, Det humanistiske fakultet, Det samfunnsvitenskapelige fakultet og/eller Det utdanningsvitenskapelige fakultet.
- b) Master i (programnavn)/Master of Science in (engelsk oversettelse av programnavn) på grunnlag av 2-årig studieprogram med faglig tyngde i matematisk-naturvitenskapelige fag innen fagområder ved Det medisinske fakultet og/eller Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet.
- c) Master i farmasi/Master of Pharmacy på grunnlag av studieprogrammet i farmasi ved Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet.
- d) Master i informatikk/Master of Informatics på grunnlag av 5-årig studieprogram og Master i informatikk/Master of Science in Informatics på grunnlag av 2-årig studieprogram i informatikk ved Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet.
- e) Master i odontologi/Master of Dentistry på grunnlag av studieprogrammet i odontologi ved Det odontologiske fakultet.
- f) Master i samfunnsøkonomisk analyse/Master of Economic Theory and Econometrics på grunnlag av 5-årig studieprogram og Master i samfunnsøkonomi/Master of Philosophy in Economics på grunnlag av 2-årig studieprogram i samfunnsøkonomi ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet.
- g) Master i kultur- og samfunnsfagutdanning/Master of Philosophy and Education på grunnlag av 5-årig studieprogram for lektor- og adjunktutdanning, studieretning kultur, språk og samfunnsfag, eller eventuelt studieretning for fremmedspråk, studieretning for nordisk og studieretning for kultur og samfunnsfag.
- h) Master i realfagutdanning/Master of Science and Education på grunnlag av 5-årig studieprogram for lektor- og adjunktutdanning, studieretning realfag.
- i) Master of Laws in (programnavn)/Master of Laws in (programnavn) på grunnlag av fastsatte studieprogram av 60–90 studiepoengs omfang ved Det juridiske fakultet.
- j) Master i (programnavn)/Master of Arts in (engelsk oversettelse av programnavn) på grunnlag av 1½-årig studieprogram for erfaringsbasert mastergrad.
- k) Master of Arts in (programnavn)/Master of Arts in (programnavn) på grunnlag av fastsatte studieprogram av 60–90 studiepoengs omfang.

I tilknytning til a) og b) ovenfor gjelder i tillegg følgende:

Rektor kan i utfyllende regler likevel fastsette at en mastergrad på grunnlag av 2-årig studieprogram med flere studieretninger kan benytte en studieretnings navn istedenfor studieprogrammets navn i tilleggsbetegnelsen der dette synes hensiktsmessig.

§ 2.3.2. *Graden master i rettsvitenskap*

Ved Universitetet i Oslo skal graden master i rettsvitenskap ha følgende engelske oversettelse: Master of Laws.

§ 2–4. *Krav til innhold og sammensetning av graden bachelor*

§ 2.4.1. *Innhold og sammensetning*

Ved Universitetet i Oslo kan graden bachelor oppnås på bakgrunn av følgende sammensetninger:

- a) Et 3-årig studieprogram, tilsvarende 180 studiepoeng, inklusive:
 - examen philosophicum (10 studiepoeng)
 - examen facultatum (10 studiepoeng)
 - programdefinerte emner (minst 120 studiepoeng)
 - eventuelt emner (inntil 40 studiepoeng) som kan velges fritt
 når studieprogrammet har sin faglige tyngde innen fagområder ved følgende fakulteter: Det teologiske fakultet, Det juridiske fakultet, Det medisinske fakultet, Det humanistiske fakultet, Det samfunnsvitenskapelige fakultet og/eller Det utdanningsvitenskapelige fakultet,

eller:

 - examen philosophicum (10 studiepoeng)
 - programdefinerte emner (minst 120 studiepoeng)

- eventuelt emner (inntil 50 studiepoeng) som kan velges fritt når studieprogrammet har sin faglige tyngde innen fagområder ved følgende fakulteter: Det medisinske fakultet, Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet og/eller Det odontologiske fakultet.
 - b) Et 3-årig studieprogram tilsvarende 180 studiepoeng, inklusive:
 - examen philosophicum (10 studiepoeng eller mer)
 - examen facultatum (10 studiepoeng eller mer)
 - en emnegruppe (minst 80 studiepoeng)
 - en emnegruppe (minst 40 studiepoeng)
 - øvrige emner (inntil 40 studiepoeng) som kan velges fritt når studieprogrammet har sin faglige tyngde innen fagområder ved følgende fakulteter: Det teologiske fakultet, Det juridiske fakultet, Det humanistiske fakultet, Det samfunnsvitenskapelige fakultet og/eller Det utdanningsvitenskapelige fakultet, eller
 - examen philosophicum (10 studiepoeng eller mer)
 - en emnegruppe (minst 80 studiepoeng)
 - en emnegruppe (minst 40 studiepoeng)
 - øvrige emner (inntil 50 studiepoeng) som kan velges fritt
 - når studieprogrammet har sin faglige tyngde innen fagområder ved Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet.
 - c) 3 års studier, tilsvarende 180 studiepoeng, inklusive:
 - examen philosophicum (10 studiepoeng eller mer)
 - examen facultatum (10 studiepoeng eller mer)
 - en emnegruppe (minst 80 studiepoeng)
 - en emnegruppe (minst 40 studiepoeng)
 - øvrige emner (inntil 40 studiepoeng) som kan velges fritt
 - når studiet har sin faglige tyngde innen fagområder ved følgende fakulteter: Det teologiske fakultet, Det juridiske fakultet, Det humanistiske fakultet, Det samfunnsvitenskapelige fakultet og/eller Det utdanningsvitenskapelige fakultet, eller
 - examen philosophicum (10 studiepoeng eller mer)
 - en emnegruppe (minst 80 studiepoeng)
 - en emnegruppe (minst 40 studiepoeng)
 - øvrige emner som kan velges fritt
 - når studiet har sin faglige tyngde innen fagområder ved følgende fakulteter: Det medisinske fakultet og/eller Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet.
- Om krav til graden bachelor mht. omfang av emner avlagt ved Universitetet i Oslo, se § 2.7.1.

§ 2.4.2. Examen philosophicum og examen facultatum

Universitetsstyret kan fastsette at enkelte 3-årige studieprogram til graden bachelor kan ha egne studieenheter som innholdsmessig dekker examen philosophicum (10 studiepoeng) og/eller examen facultatum (10 studiepoeng).

Universitetsstyret fastsetter i utfyllende regler hva som for øvrig kan inngå som examen philosophicum og/eller examen facultatum i graden bachelor ved Universitetet i Oslo.

§ 2–5. Krav til innhold og sammensetning av graden master og graden master i rettsvitenskap

Fastsatt med hjemmel i § 3–2 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15 og i forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad.

§ 2.5.1. Mastergrad av 2 år/120 studiepoengs omfang

Ved Universitetet i Oslo kan graden master av 2 år/120 studiepoengs omfang oppnås på grunnlag av de studieprogram som det enkelte fakultet tilbyr til denne mastergraden.

Om krav til masteroppgave i mastergrad av 2 år/120 studiepoengs omfang, se § 2.5.6.

Om krav til omfang av emner avlagt ved Universitetet i Oslo, se § 2.7.2.

§ 2.5.2. Mastergrad av 5 år/300 studiepoengs omfang

a) Innhold og sammensetning

Ved Universitetet i Oslo kan graden master av 5 år/300 studiepoengs omfang oppnås på grunnlag av de studieprogram som det enkelte fakultet tilbyr til denne mastergraden, dvs. på bakgrunn av studieprogrammene i farmasi, informatikk, odontologi, samfunnsøkonomi samt for lektor- og adjunktutdanningen.

Om krav til masteroppgave i mastergrad av 5 år/300 studiepoengs omfang, se § 2.5.6.

Om krav til omfang av emner eller studieenheter avlagt ved Universitetet i Oslo, se § 2.7.3.

b) Examen philosophicum og examen facultatum

Examen philosophicum skal inngå i grunnlaget for mastergrad av 5 år/300 studiepoengs omfang, unntatt for studieprogrammet i farmasi.

Examen facultatum skal inngå i grunnlaget for mastergrad av 5 år/300 studiepoengs omfang når denne graden oppnås på grunnlag av studieprogrammet i samfunnsøkonomi.

Fakultetet selv kan likevel gjøre unntak fra kravet om examen philosophicum og/eller examen facultatum i grunnlaget for mastergrad av 5 år/300 studiepoengs omfang for bachelorgrad eller annen grad eller utdanningsløp av minimum 3 års omfang fra norsk eller utenlandsk utdanningsinstitusjon, hvor det ikke er krav om examen philosophicum og/eller examen facultatum, når graden eller utdanningsløpet kan inngå i den 5-årige mastergraden.

Universitetsstyret kan fastsette at enkelte studieprogram til mastergrad av 5 år/300 studiepoengs omfang kan ha egne studieenheter som innholdsmessig dekker examen philosophicum (10 studiepoeng) og/eller examen facultatum (10 studiepoeng).

Universitetsstyret fastsetter i utfyllende regler hva som for øvrig kan inngå som examen philosophicum og/eller examen facultatum i mastergrad av 5 år/300 studiepoengs omfang.

§ 2.5.3. *Erfaringsbasert mastergrad av 1 1/2 år/90 studiepoeng eller 2 år/120 studiepoengs omfang*

Ved Universitetet i Oslo kan graden master som erfaringsbasert mastergrad av 1 1/2 år/90 studiepoeng eller 2 år/120 studiepoengs omfang oppnås på grunnlag av de studieprogram som det enkelte fakultet tilbyr til denne mastergraden.

Om krav til masteroppgave i erfaringsbasert mastergrad, se § 2.5.6.

Om krav til omfang av emner avlagt ved Universitetet i Oslo, se § 2.7.2.

§ 2.5.4. *Gradene Master of Laws og Master of Arts*

Ved Universitetet i Oslo kan graden Master of Laws oppnås på grunnlag av fastsatte studieprogram ved Det juridiske fakultet.

Ved Universitetet i Oslo kan graden Master of Arts oppnås på grunnlag av fastsatte studieprogram ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet.

Om krav til masteroppgave i gradene Master of Laws og Master of Arts, se § 2.5.6.

Om krav til omfang av emner avlagt ved Universitetet i Oslo, se § 2.7.2.

§ 2.5.5. *Graden master i rettsvitenskap*

Ved Universitetet i Oslo kan graden master i rettsvitenskap av 5 år/300 studiepoengs omfang oppnås på grunnlag av studieprogrammet i rettsvitenskap ved Det juridiske fakultet.

Examen philosophicum og examen facultatum skal inngå i grunnlaget for denne graden.

Universitetsstyret fastsetter i utfyllende regler hva som kan inngå som examen philosophicum og/eller examen facultatum i graden master i rettsvitenskap.

Om krav til masteroppgave i graden master i rettsvitenskap, se § 2.5.6.

Om krav til omfang av emner eller studieenheter avlagt ved Universitetet i Oslo, se § 2.7.3.

§ 2.5.6. *Masteroppgaven i graden master og graden master i rettsvitenskap*

Ved Universitetet i Oslo skal masteroppgaven utgjøre det selvstendige arbeidet som kreves for å oppnå graden master og graden master i rettsvitenskap. Det er obligatorisk med veiledning av masteroppgaven. Fakultetet oppnevner eller godkjenner veilederen.

Masteroppgaven må være levert ved Universitetet i Oslo. Fakultetet selv kan likevel avgjøre at en masteroppgave kan leveres ved annen samarbeidende institusjon og studieenheten godkjennes av Universitetet i Oslo.

Ved Universitetet i Oslo skal masteroppgaven ha følgende omfang i graden master og graden master i rettsvitenskap:

a) *Mastergrad av 2 år/120 studiepoengs omfang:*

- tilsvarende 30–60 studiepoeng ved Det teologiske fakultet, Det humanistiske fakultet, Det samfunnsvitenskapelige fakultet og Det utdanningsvitenskapelige fakultet
- tilsvarende 60 studiepoeng ved Det juridiske fakultet
- tilsvarende 30 eller 60 studiepoeng ved Det medisinske fakultet og Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet.

b) *Mastergrad av 5 år/300 studiepoengs omfang:*

- tilsvarende 20–60 studiepoeng.

c) *Erfaringsbasert mastergrad av 1 1/2 år/90 studiepoeng eller 2 år/120 studiepoengs omfang:*

- tilsvarende 30–60 studiepoeng.

d) *Gradene Master of Laws og Master of Arts:*

- tilsvarende 30 studiepoeng.

e) *Graden master i rettsvitenskap:*

- tilsvarende 30–60 studiepoeng.

§ 2–6. *Krav til innhold og sammensetning av gradene cand.theol., cand.med. og cand.psychol.*

§ 2.6.1. *Graden cand.theol.*

Ved Universitetet i Oslo kan graden candidata/candidatus theologiae (cand.theol.) oppnås på grunnlag av fastsatt studieprogram ved Det teologiske fakultet.

Examen philosophicum og examen facultatum skal inngå i grunnlaget for graden cand.theol.

Fakultetet selv kan likevel gjøre unntak fra kravet om examen philosophicum og/eller examen facultatum i grunnlaget for graden cand.theol. for bachelorgrad eller annen grad eller utdanningsløp av minimum 3 års omfang fra norsk eller utenlandsk utdanningsinstitusjon, hvor det ikke er krav om examen philosophicum og/eller examen facultatum, når graden eller utdanningsløpet kan inngå i graden cand.theol.

Universitetsstyret fastsetter i utfyllende regler hva som for øvrig kan inngå som examen philosophicum og/eller examen facultatum i graden cand.theol.

Om krav til omfang av emner eller studieenheter avlagt ved Universitetet i Oslo, se § 2.7.3.

§ 2.6.2. Graden cand.med.

Ved Universitetet i Oslo kan graden candidata/candidatus medicinae (cand.med.) oppnås på grunnlag av fastsatt studieprogram ved Det medisinske fakultet.

Examen philosophicum skal inngå i grunnlaget for graden cand.med.

Universitetsstyret fastsetter i utfyllende regler hva som kan inngå som examen philosophicum i graden cand.med.

Om krav til omfang av emner eller studieenheter avlagt ved Universitetet i Oslo, se § 2.7.3.

§ 2.6.3. Graden cand.psychol.

Ved Universitetet i Oslo kan graden candidata/candidatus psychologiae (cand.psychol.) oppnås på grunnlag av fastsatt studieprogram ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet.

Examen philosophicum og examen facultatum skal inngå i grunnlaget for graden cand.psychol.

Universitetsstyret fastsetter i utfyllende regler hva som kan inngå som examen philosophicum og/eller examen facultatum i graden cand.psychol.

Om krav til omfang av emner eller studieenheter avlagt ved Universitetet i Oslo, se § 2.7.3.

§ 2–7. Krav til grad mht. omfang avlagt ved Universitetet i Oslo

§ 2.7.1. Graden bachelor

- a) Ved Universitetet i Oslo må emner av til sammen minst 90 studiepoengs omfang eller emnegruppe av 80 studiepoengs omfang til graden bachelor være avlagt ved Universitetet i Oslo når studiet har sin faglige tyngde innen fagområder ved Det teologiske fakultet, Det juridiske fakultet, Det humanistiske fakultet og/eller Det samfunnsvitenskapelige fakultet.

Det enkelte fakultet selv kan likevel godkjenne at emner av bare til sammen minst 60 studiepoengs omfang til graden bachelor er avlagt ved Universitetet i Oslo dersom graden har sin faglige tyngde fra Universitetet i Oslo.

- b) Ved Universitetet i Oslo må emner av til sammen minst 60 studiepoengs omfang til graden bachelor være avlagt ved Universitetet i Oslo når studiet har sin faglige tyngde innen fagområder ved Det medisinske fakultet, Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet og/eller Det utdanningsvitenskapelige fakultet.

I tilknytning til a) og b) ovenfor gjelder i tillegg følgende:

Det enkelte fakultet selv kan etter nærmere vurdering godkjenne at av emnene av 90/80/60 studiepoengs omfang kan emner av inntil 30 studiepoengs omfang være avlagt ved utenlandsk universitet eller høyskole som del av utvekslingsavtale med Universitetet i Oslo.

§ 2.7.2. Graden master av 1–2 års omfang

Ved godskrivning eller godkjenning ved Universitetet i Oslo av emner fra annet universitet eller fra høyskole i graden master av 1 år/60 studiepoeng, 1 1/2 år/90 studiepoeng eller 2 år/120 studiepoengs omfang må ordinært emner eller studieenheter, inkludert masteroppgave, tilsvarende minst 60 studiepoengs omfang være avlagt ved Universitetet i Oslo.

§ 2.7.3. Gradene av 5–6 års omfang

For Lektor- og adjunktprogrammet må ordinært emner eller studieenheter, inkludert masteroppgaven, tilsvarende 60 studiepoengs omfang være avlagt ved Universitetet i Oslo.

Det enkelte fakultet selv kan for øvrige studieprogram til graden master av 5 år/300 studiepoengs omfang, til graden master i rettsvitenskap og til gradene cand.theol., cand.med. og cand.psychol. fastsette at emner eller studieenheter av mindre eller større omfang enn 60 studiepoeng må være avlagt ved Universitetet i Oslo.

§ 2–8. Krav til innhold og sammensetning av grad ved tildeling av samme grad på ny eller av flere grader på helt eller delvis samme grunnlag

Rektor kan i utfyllende regler og i samsvar med eventuelle nasjonale bestemmelser fastsette hvilke krav som skal gjelde ved mulig behov for å tildele samme grad på ny eller annen grad på et grunnlag som helt eller delvis inkluderer en tidligere tildelt grad.

§ 2–9. Krav til innhold og sammensetning av grad i samarbeid med andre institusjoner

§ 2.9.1. Grad i samarbeid med utenlandske institusjoner

Rektor kan i utfyllende regler fastsette krav til innhold og sammensetning av graden master som fellesgrad (Joint Degree) ut fra inngått samarbeidsavtale med utenlandske institusjoner og fastsette tilleggsbetegnelse med engelsk oversettelse for den enkelte grad.

§ 2.9.2. Grad i samarbeid med andre norske institusjoner

Rektor kan i utfyllende regler fastsette krav til innhold og sammensetning av graden bachelor og graden master som grad i tilknytning til samarbeidsavtale med andre norske institusjoner.

§ 3. Studier og studieenheter

Fastsatt med hjemmel i § 3-3 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

§ 3-1. Begreper i tilknytning til studier og studieenheter**§ 3.1.1. Studieprogram**

Ved Universitetet i Oslo skal studiene organiseres i studieprogram.

Et studieprogram kan organiseres i studieretninger, avdelinger, semesterenheter, emnegrupper, emner og/eller andre studieenheter.

Et studieprogram skal ordinært omfatte studier med fra 1 til 6 års omfang. Ethvert studium som skal utgjøre et søknadsalternativ i den nasjonale samordningen av opptak, må organiseres som et studieprogram eller en studieretning i et studieprogram.

Et studieprogram kan ha et mindre omfang enn 1 år som videreutdanning og/eller som desentralisert undervisning og/eller med helt eller delvis ekstern finansiering eller egenbetaling fra studenter, jf. § 3.2.1, eller som del av utvekslingsavtale med utenlandsk institusjon.

§ 3.1.2. Emne og annen studieenhet

Ved Universitetet i Oslo skal et emne være den ordinære studieenheten. Antallet studiepoeng for et emne må ordinært være delelig med 5. Minste emnestørrelse skal ordinært tilsvare 5 studiepoeng.

Ved Universitetet i Oslo kan likevel en annen studieenhet enn emne være den ordinære studieenheten og med annen minste enhetsstørrelse i et studieprogram til en av følgende grader:

- graden master av 5 år/300 studiepoengs omfang
- graden master i rettsvitenskap
- gradene cand.theol., cand.med. og cand.psychol.

§ 3.1.3. Emnegruppe

Ved Universitetet i Oslo skal en emnegruppe være en kombinasjon av emner fra ett eller fra flere fagområder hvor emnene er definert til å utgjøre en samlet enhet. Samme emne kan inngå i flere emnegrupper.

§ 3.1.4. Programplan, emne- og annen studieenhetsbeskrivelse

Ved Universitetet i Oslo skal studieplanen for studiene fremgå av:

- en programplan for studieprogrammet, eventuelt en studieretningsplan for studieretningen innenfor studieprogrammet
- en emnebeskrivelse for emnet og en studieenhetsbeskrivelse for annen studieenhet.

Om krav til en programplan, eventuelt en studieretningsplan, se § 3.3.

Om krav til en emnebeskrivelse og til en annen studieenhetsbeskrivelse, se § 3.4.

§ 3-2. Etablering, endring og nedlegging av studieprogram og studieenheter**§ 3.2.1. Etablering, endring og nedlegging av et studieprogram****a) Etablering**

Universitetsstyret oppretter et studieprogram, herunder eventuelle studieretninger som alene kan gi en grad.

Fakultetet selv kan likevel opprette et studieprogram av mindre omfang enn 1 år som videreutdanning eller som del av utvekslingsavtale med utenlandsk institusjon.

Universitetsstyret fastsetter om et studieprogram som Universitetsstyret oppretter, skal være helt/delvis finansiert gjennom ordinært budsjett, gjennom ekstern finansiering eller gjennom egenbetaling fra studenter.

Fakultetet selv skal fastsette om et studieprogram som fakultetet selv oppretter, skal være helt/delvis finansiert gjennom ordinært budsjett eller gjennom ekstern finansiering, men kan ikke fastsette finansiering gjennom egenbetaling fra studenter.

b) Endring

Fakultetet selv kan fastsette endringer i et studieprogram eller en studieretning. For Lektor- og adjunktprogrammet skal likevel Rektor fastsette endringer.

Fastsettelsen av en endring i et studieprogram eller en studieretning skal fremgå under særskilte forhold i studieprogrammets programplan. Om programplan, se § 3.3.

Fakultetet selv skal årlig orientere Universitetsstyret om vesentlige endringer som fakultetet har fastsatt det siste året i et studieprogram eller en studieretning.

Universitetsstyret fastsetter endringer i et studieprograms finansiering når Universitetsstyret har opprettet studieprogrammet eller fastsatt finansieringen ved opprettelsen.

Fakultetet selv kan fastsette endringer i et studieprograms finansiering når fakultetet selv har fastsatt finansieringen av studieprogrammet ved opprettelsen, men kan ikke fastsette finansiering gjennom egenbetaling fra studenter.

c) *Nedlegging*

Universitetsstyret nedlegger et studieprogram når studieprogrammet er opprettet av Universitetsstyret og fastsetter omfang og ordning for overgangstid.

Fakultetet kan nedlegge et studieprogram når studieprogrammet er opprettet av fakultetet, og skal da fastsette overgangstid for undervisning og eksamen.

§ 3.2.2. Etablering, endring og nedlegging av en emnegruppea) *Etablering*

Universitetsstyret oppretter en emnegruppe av 80 studiepoengs omfang eller mer innenfor et nytt fagområde og en emnegruppe av 60–40 studiepoengs omfang når den skal utgjøre eller inngå i et 1-årig studieprogram som søknadsalternativ i den nasjonale samordningen av opptak. Universitetsstyret fastsetter form for finansiering av utvikling og drift av emnegruppens emner.

Fakultetet kan opprette en emnegruppe av til sammen mindre enn 80 studiepoengs omfang innenfor et nytt eller eksisterende fagområde ved fakultetet, men bare en emnegruppe av mindre enn 40 studiepoengs omfang hvis den skal inngå i et 1-årig studieprogram som søknadsalternativ i den nasjonale samordningen av opptak. Fakultetet skal fastsette form for finansiering av utvikling og drift av emnene i emnegruppen som fakultetet oppretter.

Fakultetet kan opprette en emnegruppe av til sammen 80 studiepoengs omfang eller mer innenfor et eksisterende fagområde ved fakultetet når det allerede finnes minst én 2-årig mastergrad ved fakultetet hvor en bachelorgrad med denne emnegruppen kan være opptaksgrunnlaget. Fakultetet skal da fastsette form for finansiering av utvikling og drift av emnegruppens emner.

b) *Endring*

Fakultetet selv kan fastsette endringer i en emnegruppe av 80 studiepoengs omfang eller mer. For Lektor- og adjunktprogrammet skal likevel Rektor fastsette endringer.

Fakultetet selv skal årlig orientere Universitetsstyret om vesentlige endringer i en emnegruppe av 80 studiepoengs omfang eller mer.

Fakultetet kan fastsette endringer for øvrige emnegrupper innen fakultetets fagområde.

Fastsettelsen av en endring i en emnegruppe skal fremgå under særskilte forhold i emnebeskrivelsen for tilhørende emner. Om emnebeskrivelse, se § 3.4.

c) *Nedlegging*

Universitetsstyret nedlegger en emnegruppe når emnegruppen er opprettet av Universitetsstyret og fastsetter overgangstid for undervisning og eksamen.

Fakultetet kan nedlegge en emnegruppe når emnegruppen er opprettet av fakultetet og skal da fastsette overgangstid for undervisning og eksamen.

§ 3.2.3. Etablering, endring og nedlegging av et emnea) *Etablering*

Universitetsstyret oppretter emner av til sammen 80 studiepoengs omfang eller mer innenfor et nytt fagområde og emner av til sammen 60–40 studiepoengs omfang når disse skal utgjøre eller inngå i et 1-årig studieprogram som søknadsalternativ i den nasjonale samordningen av opptak. Universitetsstyret fastsetter form for finansiering av utvikling og drift av emnene.

Fakultetet kan opprette emner av til sammen mindre enn 80 studiepoengs omfang innenfor det enkelte fagområde ved fakultetet, men bare emner av til sammen mindre enn 40 studiepoengs omfang når disse skal inngå i et 1-årig studieprogram som søknadsalternativ i den nasjonale samordningen av opptak. Fakultetet skal fastsette form for finansiering av utvikling og drift av emnene som fakultetet oppretter.

Fakultetet kan opprette emner av til sammen 80 studiepoengs omfang eller mer innenfor et eksisterende fagområde ved fakultetet når disse ikke skal utgjøre en emnegruppe av minst 40 studiepoengs omfang eller mer. Fakultetet skal da fastsette form for finansiering av utvikling og drift av emnene.

b) *Endring*

Fakultetet kan endre emner innenfor fakultetets fagområde. Fakultetet må da vurdere om endringen er så vesentlig at den innebærer nedlegging av emnet og oppretting av nytt emne, jf. a) Etablering og c) Nedlegging.

Fastsettelsen av en endring av et emne skal fremgå under særskilte forhold i emnebeskrivelsen for emnet. Om emnebeskrivelse, se § 3.4.

c) *Nedlegging*

Universitetsstyret nedlegger emner av til sammen 40 studiepoengs omfang eller mer innenfor et fagområde når emnene er opprettet av Universitetsstyret, og fastsetter overgangstid for undervisning og eksamen.

Fakultetet kan nedlegge øvrige emner innenfor et fagområde ved fakultetet når emnet/emnene er opprettet av fakultetet, og skal da fastsette overgangstid for undervisning og eksamen.

§ 3.2.4. Etablering, endring og nedlegging av en annen studieenhet enn emne

Fakultetet selv kan opprette, endre og nedlegge en studieenhet i et studieprogram til en av følgende grader, jf. også § 3.1.2:

- graden master av 5 år/300 studiepoengs omfang
- graden master i rettsvitenskap
- gradene cand.theol., cand.med. og cand.psychol.

Fastssettelsen av en endring av en studieenhet skal fremgå under særskilte forhold i studieenhetsbeskrivelsen for studieenheten. Om studieenhetsbeskrivelse, se § 3.4.

§ 3-3. Programplan

En programplan skal omfatte faglige krav, struktur og innhold, undervisning, eksamen og særskilte forhold tilknyttet studieprogrammet.

Om visse krav til hva som må fremgå av eller fastsettes i en programplan, se § 3.2.1, § 4.4, § 5.6.2 og § 6.2.3.

Rektor fastsetter øvrige krav til en programplan.

Fakultetet selv skal fastsette programplanen og/eller studieretningsplanen for det enkelte studieprogram som administreres av fakultetet. Andre deltagende fakulteter må godkjenne sin del av programplanen. For Lektor- og adjunktprogrammet skal likevel Rektor fastsette programplanen.

Om studieprogresjon og tap av studierett for et studieprogram, se § 7.1.6 og § 7.2.1/§ 7.2.2 med utfyllende regler.

§ 3-4. Emne- og annen studieenhetsbeskrivelse

§ 3.4.1 Krav til en emne- eller annen studieenhetsbeskrivelse

En emnebeskrivelse for et emne og en studieenhetsbeskrivelse for en annen studieenhet enn emne skal omfatte faglige krav, omfang og innhold, undervisning, eksamen og særskilte forhold tilknyttet emnet eller studieenheten. For et emne må det fremgå hvilke emnegrupper det kan inngå eller inngår i. Dersom emnet inngår i en tverrfaglig emnegruppe, må andre deltagende fakulteter godkjenne omtalen av emnegruppen. Om emnegrupper, se § 3.1.3.

Om visse krav til hva som må fremgå av eller fastsettes i en emnebeskrivelse eller i en studieenhetsbeskrivelse for annen studieenhet enn emne, se § 3.2.2, § 3.2.3, § 4.2, § 4.4, § 5.3, § 5.4, § 5.6.2, § 6.2.1, § 6.2.3 og § 6.3.

Rektor fastsetter øvrige krav til en emnebeskrivelse.

Fakultetet selv skal fastsette kravene til en studieenhetsbeskrivelse for en studieenhet innenfor en av de 5–6-årige gradene, jf. § 3.2.4, så langt det er mulig i samsvar med de krav som fastsettes til en emnebeskrivelse.

§ 3.4.2. Fastsettelse av emne- eller annen studieenhetsbeskrivelse

Fakultetet skal fastsette emnebeskrivelsen for det enkelte emne innen fakultetets fagområde.

For examen philosophicum skal likevel Rektor fastsette emnebeskrivelsen.

Fakultetet skal fastsette studieenhetsbeskrivelsen for den enkelte studieenhet innen fakultetets studieprogram til en av de 5–6-årige gradene, jf. § 3.2.4.

§ 3-5. Godskrivning og godkjenning av annen utdanning

§ 3.5.1. Godskrivning av grad, yrkesutdanning, fag eller emne fra institusjon som går inn under UH-loven av 1. april 2005 nr. 15

Fastsatt med hjemmel i § 3-4 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

Rektor kan i utfyllende regler og i samsvar med eventuelle nasjonale bestemmelser fastsette hvordan grad, yrkesutdanning, emnegruppe, emne og/eller annen studieenhet fra en institusjon som går inn under UH-loven av 1. april 2005 nr. 15, kan inngå som del av grad eller studium som gis ved Universitetet i Oslo.

Fakultetet avgjør søknad om godskrivning av grad, yrkesutdanning, emnegruppe, emne og/eller annen studieenhet fra en institusjon som går inn under UH-loven av 1. april 2005 nr. 15, som del av grad eller studium som gis ved fakultetet.

§ 3.5.2. Godkjenning av grad eller utdanning fra utenlandsk eller norsk institusjon som ikke går inn under UH-loven av 1. april 2005 nr. 15

Fastsatt med hjemmel i § 3-4 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

Fakultetet selv avgjør søknad om å få godkjent grad eller utdanning fra utenlandsk eller norsk institusjon som ikke går inn under UH-loven av 1. april 2005 nr. 15, som:

- a) jevngrad med grad som gis ved fakultetet
- b) del av grad eller studium som gis ved fakultetet.

§ 3-6. Fritak for eksamen eller prøve

Fastsatt med hjemmel i § 3-5 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

Rektor kan i utfyllende regler fastsette bestemmelser om fritak for eksamener eller prøver på bakgrunn av avlagt tilsvarende eller annen velegnet eksamen eller prøve ved Universitetet i Oslo eller ved annen institusjon, eller på bakgrunn av dokumentert realkompetanse.

Fakultetet avgjør søknad om fritak for eksamen eller prøve innen fakultetets fagområde.

§ 4. Undervisning

Fastsatt med hjemmel i § 3–7 og § 3–8 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

§ 4–1. Semestrenes varighet

§ 4.1.1. Høst- og vårsemesteret

Ved Universitetet i Oslo har semestrene følgende varighet:

- Høstsemesteret, 19 uker: ca. 13. august – ca. 21. desember
- Vårsemesteret, 21 uker: ca. 7. januar – ca. 15. juni

Innen disse tidsrom skal undervisning og ordinær eksamen avholdes. Medisin-, odontologi- og ernæringsstudiet kan imidlertid ha annen semesterinndeling. Denne må kunngjøres før studie- og/eller semesterstart for de aktuelle studentene.

I vårsemesteret skal det ikke være undervisning mandag, tirsdag og onsdag før skjærtorsdag.

Helligdager som kan falle i månedene mars, april, mai og juni samt 1. og 17. mai, innebærer årlige tilpasninger av undervisningsopplegget.

Etter slutten av høst- og vårsemesteret kan det likevel avholdes utsatt eksamen, ny eksamen og ekstraordinær eksamen, jf. § 5.5, som tilhører avsluttet semester.

Om årlig fastsettelse av nøyaktig dato for start og avslutning av kommende studieårs høst- og vårsemester, se § 10.1.

§ 4.1.2. Andre semester

Før starten av høst- og vårsemesteret kan ulike typer kurs og prøver som er nødvendige for å begynne på undervisningen, avholdes.

For tidsrommet mellom vårsemesteret og høstsemesteret gjelder følgende:

- a) Ulike typer feltkurs som inngår i studieprogram, emne eller studieenhet, kan av faglige årsaker avholdes om sommeren.
- b) Praksisopphold kan avvikles om sommeren.
- c) Den internasjonale sommerskolen ved Universitetet i Oslo har studietilbud som i hovedsak gis om sommeren.
- d) Ulike studietilbud kan gis som videreutdanning om sommeren eller i deler av denne.

Tidsrommet mellom høst- og vårsemesteret kan ved behov i vitnemål eller på karakterutskrift, jf. § 8.1 og § 8.2, angis som henholdsvis vintertermin og sommertermin.

§ 4–2. Undervisningssted

Undervisningsstedet er Universitetet i Oslo, herunder Universitetet i Oslos datanettverk og sykehusene med universitetsundervisning.

Det enkelte fakultet kan likevel for enkelte emner eller studieenheter fastsette annet undervisningssted i emne- eller annen studieenhetsbeskrivelse. Om emne- og annen studieenhetsbeskrivelse, se § 3.4.

§ 4–3. Undervisningstilbud

Fakultetet fastsetter undervisningstilbudets omfang for emner og studieenheter ut fra Universitetsstyrets fastsettelse av opptaksrammer for det enkelte studieprogram.

Fastsettelsen av undervisningstilbudets omfang kan innebære begrenset kapasitet mht. adgangen til:

- ikke-obligatoriske emner eller studieenheter i et semester
- obligatoriske emner eller studieenheter i et semester ved forsinkelse i studieprogrammet.

Rektor kan i utfyllende regler fastsette nærmere bestemmelser om undervisningstilbudets omfang.

Om krav til søknad om undervisningsopptak, melding til undervisningsaktiviteter eller fremmøte til undervisningen ved semesterstart, se § 7.1.3.

§ 4–4. Obligatorisk undervisningsaktivitet

Ved Universitetet i Oslo kan det enkelte fakultet fastsette krav for det enkelte studieprogram i programplanen, og for emner eller studieenheter i emne- eller studieenhetsbeskrivelsen, om obligatorisk deltagelse i undervisningen og/eller obligatorisk undervisningsaktivitet som del av studiegjennomføringen. Om programplan og emne-/studieenhetsbeskrivelse, se § 3.3 og § 3.4.

Undervisningsaktivitet som er blitt godkjent, kan ordinært ikke gjentas når den ikke teller i sluttresultatet. Det enkelte fakultet kan dispensere etter nærmere vurdering.

Ikke-godkjent undervisningsaktivitet uten gyldig fravær gir rett til ny undervisningsaktivitet, men først når kapasitetshensyn muliggjør det.

Ikke-godkjent undervisningsaktivitet med gyldig fravær gir rett til ny undervisningsaktivitet så snart det er praktisk mulig og særlige regler i utfyllende regler til § 7.1.6 og/eller til § 7.2.1 ikke er til hinder for dette.

Det skal stilles de samme krav til dokumentasjon av gyldig fravær fra obligatorisk undervisningsaktivitet som til dokumentasjon av gyldig forfall til eksamen. Det enkelte fakultet kan imidlertid etter nærmere vurdering godta egenmelding ved fravær fra obligatorisk aktivitet. Om gyldig forfall til eksamen, se § 7.6.5.

Ved bruk av obligatorisk aktivitet som krav for å kunne avlegge eksamen må oppfølgingen av manglende godkjenning og/eller nødvendig klageprosedyre så vidt mulig gjennomføres på en måte som innebærer at eksamen kan avlegges i tilknytning til semesteret.

§ 5. Eksamen

Fastsatt med hjemmel i § 3–9 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

§ 5–1. Eksamensformer

Universitetsstyret fastsetter i utfyllende regler hvilke eksamensformer, herunder former for løpende vurdering i studiet som del av en eksamen, Universitetet i Oslo kan benytte hver for seg eller sammen for et emne eller en studieenhet.

Rektor kan i utfyllende regler fastsette også annen eksamensform ved behov.

§ 5–2. Tidsrom av semester for eksamen for examen philosophicum

Eksamen for examen philosophicum skal ordinært ha fast ukedag og tilnærmet en fast uke i semesteret. Andre eksamener kan ordinært ikke legges til dette tidspunkt.

Om årlig fastsettelse av eksamensdato for examen philosophicum for kommende studieårs høst- og vårsemester, se § 10.1.

§ 5–3. Eksamenssted

Eksamensstedet er ordinært Universitetet i Oslo, herunder Universitetet i Oslos datanettverk og sykehusene med universitetsundervisning.

Fakultetet kan fastsette annet eksamenssted i emne- eller annen studieenhetsbeskrivelse.

Om emne- og annen studieenhetsbeskrivelse, se § 3.4.

Fakultetet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon mht. fastsatt eksamenssted.

§ 5–4. Eksamensoppgavers målform og eksamensbetsvarelsers språk

§ 5.4.1. Eksamensoppgavers målform

Skriftlig, norsk eksamensoppgave skal foreligge på bokmål og/eller nynorsk i samsvar med den målform eksamenskandidatene har valgt for eksamensoppgaven i det enkelte eksamensemne ved sin bekreftelse av utdanningsplanen eller semesterregistrering med melding til eksamen for semesteret. Unntak kan imidlertid forekomme i overensstemmelse med forskrift 7. juli 1987 nr. 4148 om målform i eksamensoppgåver, fastsatt av Kulturdepartementet.

§ 5.4.2. Eksamensbetsvarelsers språk

Ved Universitetet i Oslo skal eksamensbetsvarelsers kunne foreligge på svensk eller dansk som alternativ til norsk.

Fakultetet kan i emne- eller annen studieenhetsbeskrivelse fastsette bruk av engelsk i eksamensbetsvarelsers som alternativ til norsk.

Fakultetet skal i emne- eller annen studieenhetsbeskrivelse fastsette regler om bruk av annet språk i tilknytning til det enkelte studieprogram i språk.

Om emne- og annen studieenhetsbeskrivelse, se § 3.4.

§ 5–5. Utsatt eksamen, ny eksamen, ny praksisperiode og eventuell ekstraordinær eksamen

§ 5.5.1. Utsatt eksamen

Ved Universitetet i Oslo avholder det enkelte fakultet utsatt eksamen for studenter med gyldig forfall til ordinær eksamen dersom det ikke avholdes ordinær eksamen i det påfølgende semester. Om gyldig forfall til eksamen, se § 7.6.5.

Det medisinske og Det odontologiske fakultet avholder imidlertid for medisinstudiet og odontologistudiet utsatt eksamen hvert semester for studenter med gyldig forfall til ordinær eksamen. Dette gjelder også for ernæringsstudiet i semestrene som er felles for de tre studiene.

Utsatt eksamen avholdes snarest mulig etter ordinær eksamen.

Det avholdes ordinært ikke ny utsatt eksamen ved gyldig forfall til utsatt eksamen.

Det enkelte fakultet kan for øvrig avholde utsatt eksamen for ulike studentgrupper etter behov.

Det enkelte fakultet avgjør søknad om adgang til utsatt eksamen.

§ 5.5.2. Ny eksamen, ny praksisperiode og eventuell ekstraordinær eksamen

Det medisinske og Det odontologiske fakultet avholder for medisinstudiet og odontologistudiet ny eksamen for studenter som har fått «ikke bestått» til ordinær eksamen. Dette gjelder også for ernæringsstudiet i semestrene som er felles for de tre studiene.

Det enkelte fakultet kan for øvrig avholde ny eksamen, ny praksisperiode og ekstraordinær eksamen for ulike studentgrupper etter behov.

Det enkelte fakultet avgjør søknad om adgang til ny eksamen, ny praksisperiode og eventuell ekstraordinær eksamen ved stryk eller ikke gyldig forfall til ordinær eksamen. Om gyldig forfall til eksamen, se § 7.6.5.

§ 5–6. Antall forsøk til eksamen

§ 5.6.1. Eksamen er ikke tidligere bestått

Ved Universitetet i Oslo kan det ordinært ikke gis adgang til mer enn totalt tre eksamensforsøk for den enkelte eksamen når eksamen tidligere har oppnådd et ikke-bestått resultat.

Om hva som regnes som tellende eksamensforsøk, se § 7.6.1, § 7.6.3, § 7.6.4 og § 7.6.5.

En masteroppgave som har fått et ikke-bestått eksamensresultat, kan likevel bare én gang leveres på ny som et nytt eksamensforsøk, og da innen avtalt tidspunkt og i bearbeidet form.

I bestemmelser om studiegjennomføringen for 5- og 6-årige grader og for øvrige eksamener og grader, jf. § 7.1.6 med utfyllende regler, kan det også fastsettes færre antall eksamensforsøk eller praksisforsøk enn tre for den enkelte eksamen eller praksis. Om hva som regnes som 5- og 6-årige grader, se § 3.1.2.

Begrensningen i antallet eksamensforsøk gjelder totalt for emnet, også om emnet av ulike grunner ikke har samme emnekode i de forskjellige studieprogrammene, men inngår i flere studieprogram, eller inngår i ny form i et studium eller et studieprogram i tilknytning til en overgangsordning.

Begrensningen i antallet eksamensforsøk gjelder også for examen philosophicum, likevel slik at det i en overgangstid frem til og med våren 2007 kan gis adgang til å avlegge denne eksamen mer enn tre ganger.

Fakultetet avgjør søknad om dispensasjon mht. antallet eksamensforsøk ved ikke-bestått eksamen.

§ 5.6.2. Eksamen er tidligere bestått

En masteroppgave som har fått et bestått resultat til eksamen, kan ikke leveres på ny i bearbeidet form.

Fakultetet kan for øvrig i programplan eller emne-/studieenhetsbeskrivelse fastsette:

- om det ordinært skal være totalt to eller tre eksamensforsøk for et emne eller en studieenhet når eksamen i emnet eller studieenheten tidligere er bestått, men med de samme begrensninger mht. antallet eksamensforsøk som for ikke-bestått eksamen, se § 5.6.1, 4., 5. og 6. avsnitt
- at flere eksamener må avlegges på ny når eksamen som tidligere er bestått, ønskes gjentatt, og det finnes senere eksamen(er) som bygger på denne.

Om programplan og emne-/studieenhetsbeskrivelse, se § 3.3 og § 3.4.

Fakultetet avgjør søknad om dispensasjon mht. antallet eksamensforsøk ved bestått eksamen, mht. hva som må avlegges på ny når eksamen tidligere er bestått og mht. gjentak av masteroppgaven.

§ 6. Karaktersystem og sensur

Fastsatt med hjemmel i § 3–9 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

§ 6–1. Karaktersystem

§ 6.1.1. Gradert karakterskala

Ved Universitetet i Oslo er det for UH-lovens graderte karakterskala fastsatt følgende generelle, kvalitative beskrivelser:

Bokmål:

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, ikke fagspesifikk beskrivelse av vurderingskriterier</i>
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Kandidaten viser svært god vurderingsevne og stor grad av selvstendighet.
B	Meget god	Meget god prestasjon. Kandidaten viser meget god vurderingsevne og selvstendighet.
C	God	Jevnt god prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder. Kandidaten viser god vurderingsevne og selvstendighet på de viktigste områdene.
D	Brukbar	En akseptabel prestasjon med noen vesentlige mangler. Kandidaten viser en viss grad av vurderingsevne og selvstendighet.
E	Tilstrekkelig	Prestasjonen tilfredsstillende minimumskravene, men heller ikke mer. Kandidaten viser liten vurderingsevne og selvstendighet.
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstillende minimumskravene. Kandidaten viser både manglende vurderingsevne og selvstendighet.

Nynorsk:

<i>Symbol</i>	<i>Nemning</i>	<i>Generell, ikkje fagspesifikk omtale av vurderingskriterium</i>
A	Framifrå	Framifrå prestasjon som skil seg klart ut. Kandidaten syner sær s god vurderingsevne og stor grad av sjølvstende.
B	Mykje god	Mykje god prestasjon. Kandidaten syner mykje god vurderingsevne og sjølvstende.
C	God	Jamt god prestasjon som er tilfredsstillande på dei fleste områda. Kandidaten syner god vurderingsevne og sjølvstende på dei viktigaste områda.
D	Nokså god	Akseptabel prestasjon med nokre vesentlege manglar. Kandidaten syner ein viss grad av vurderingsevne og sjølvstende.
E	Tilstrekkeleg	Prestasjonen tilfredsstillende minimumskrava, men heller ikkje meir. Kandidaten syner lita vurderingsevne og lite sjølvstende.
F	Ikkje greidd	Prestasjon som ikkje tilfredsstillende dei faglege minimumskrava. Kandidaten syner både manglende vurderingsevne og sjølvstende.

Engelsk:

<i>Symbol</i>	<i>Description</i>	<i>General, qualitative description of valuation criteria</i>
A	Excellent	An excellent performance, clearly outstanding. The candidate demonstrates excellent judgement and a high degree of independent thinking.
B	Very good	A very good performance. The candidate demonstrates sound judgement and a very good degree of independent thinking.
C	Good	A good performance in most areas. The candidate demonstrates a reasonable degree of judgement and independent thinking in the most important areas.
D	Satisfactory	A satisfactory performance, but with significant shortcomings. The candidate demonstrates a limited degree of judgement and independent thinking.
E	Sufficient	A performance that meets the minimum criteria, but no more. The candidate demonstrates a very limited degree of judgement and independent thinking.
F	Fail	A performance that does not meet the minimum academic criteria. The candidate demonstrates an absence of both judgement and independent thinking.

Ved behov for beregning av gjennomsnittet av bokstavkarakterene for de ulike emnene i en emnegruppe må karakteren fra de enkelte emnene inngå i forhold til det antall studiepoeng det enkelte emnet tilsvarer. Et eventuelt tidligere beregnet gjennomsnitt for emner i en mindre emnegruppe kan dermed ikke benyttes ved beregningen av gjennomsnittskarakteren for en større emnegruppe. Avrunding skal skje kun én gang.

For slik beregning fastsettes følgende tallverdier for bokstavkarakterene:

<i>Symbol</i>	<i>Tallverdi</i>
A	65
B	64
C	63
D	62
E	61
F	60

Gjennomsnittet beregnes med én desimal. Etter ordinære avrundingsregler foretas det så avrunding til helt tall, som gir bokstavkarakter i samsvar med ovenstående tallverdi.

Det skal med grunnlag i foreliggende forskrift ikke foretas omregning mellom tidligere graderte karaktersystemer med tallkarakterer og gjeldende graderte karaktersystem med bokstavkarakterer.

§ 6.1.2. *Karakterskalaen Bestått/Ikke bestått*

Når UH-lovens karakterskala Bestått/Ikke bestått benyttes ved Universitetet i Oslo, skal dette være et selvstendig vurderingsuttrykk uten sammenheng med den graderte karakterskalaen. Om gradert karakterskala, se § 6.1.1.

§ 6-2. *Sensur*

§ 6.2.1. *Sensorer*

Ved bedømmelsen av masteroppgaven, jf. § 2.5.6, og ved ny sensurering etter klage på karakterfastsettingen, hvor det etter UH-loven er krav om minst to sensorer, benevnt bedømmersensorer ved Universitetet i Oslo, må den eksterne bedømmersensoren hentes utenfor institusjonen.

Ved Universitetet i Oslo skal det ordinært ved muntlig eksamen være minst to bedømmersensorer. Fakultetet kan gjøre unntak for visse typer løpende vurderinger/eksamener hvor dette kan være vanskelig å praktisere.

Fakultetet selv kan for øvrig i emne- eller annen studieenhetsbeskrivelse fastsette antallet sensorer og bruk av ekstern bedømmersensor ved den enkelte eksamen i emnet/studieenheten.

Fakultetet oppnevner sensorer.

§ 6.2.2. *Tidspunkt for sensur for større skriftlige arbeider*

På bakgrunn av behovet for lengre sensurfrist enn 3 uker for større skriftlige arbeider fastsetter Universitetet i Oslo at sensuren for masteroppgaven, jf. § 2.5.6, og tilsvarende skriftlige arbeider skal foreligge senest 8 uker etter fristen for innleveringen av slike arbeider.

§ 6.2.3. *Seneste tidspunkt for sensur*

Sensur skal foreligge senest 31. august for vårsemesteret og 31. januar for høstsemesteret. Sensur for utsatt eller ny eksamen kan likevel foreligge senere. For studier med annen semesterinndeling kan fakultetet selv i programplan eller emne-/studieenhetsbeskrivelse fastsette annet tidspunkt. Om programplan og emne-/studieenhetsbeskrivelse, se § 3.3 og § 3.4.

§ 6.2.4. *Sensur ved gjentak av eksamen*

Dersom samme eksamen avlegges flere ganger, vil den beste karakteren gjelde som endelig karakter. Om antallet forsøk ved tidligere bestått eksamen, se § 5.6.2.

§ 6–3. Anonymitet ved sensur og ved klage over karakterfastsettingen

Eksamenskandidatens anonymitet skal sikres ved skriftlig eksamen med tilsyn så langt det er faglig eller praktisk mulig.

Fakultetet selv fastsetter i emne- eller annen studieenhetsbeskrivelse på hvilken måte eksamenskandidatens anonymitet kan sikres ved eksamen uten tilsyn. Om emne- og annen studieenhetsbeskrivelse, se § 3.4.

Klagerens anonymitet skal ved klage over karakterfastsettingen sikres dersom dette er praktisk mulig. Karakterfastsettingen fra første sensurering skal fakultetet imidlertid alltid gjøre kjent for bedømmersensorene som foretar ny sensurering av masteroppgave eller tilsvarende større skriftlige arbeider. Karakterfastsettingen fra første sensurering kan fakultetet etter nærmere vurdering gjøre kjent ved ny sensurering av emne eller annen studieenhet av mindre omfang enn en masteroppgave.

§ 6–4. Klage over karakterfastsettingen ved løpende vurdering/eksamen

Fastsatt med hjemmel i § 5–3 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

Ved løpende vurdering som skal eller kan inngå i eksamen i et emne eller en studieenhet, kan klageprosedyre i tilknytning til karakterfastsettingen finne sted først når det samlede resultat fra emnet eller studieenheten er kunngjort.

Fakultetet selv kan fastsette at klageprosedyre kan finne sted allerede etter separat prøve eller annen vurdering/eksamen når resultatet er til hinder for videre studieprogresjon i semesteret.

§ 7. Programstudent, enkeltemnestudent og privatist

Fastsatt med hjemmel i § 3–6 og § 3–7 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

§ 7–1. Krav til en programstudent mht. studierett**§ 7.1.1. Oppnå studierett til et studieprogram – Person/Søker**

En person må på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, søke om opptak til et studieprogram for å få tilbud om studieplass.

Søkeren må innen fastsatt frist takke ja til tilbudet om studieplass for å oppnå studierett til studieprogrammet og dermed bli programstudent.

§ 7.1.2. Studiestart – Programstudent

En programstudent må ved starten av det første semesteret i sitt studieprogram, dvs. ved studiestart, oppfylle følgende betingelser:

- a) generelle betingelser som er fastsatt for alle studieprogram:
 - betale semesteravgift for første semester, i samsvar med lov og forskrift om studentsamskipnader, og ev. annen fastsatt avgift
 - bekrefte sin utdanningsplan, med undervisningsopptak og eksamensmelding for første semester.
- b) spesielle betingelser dersom en eller flere slike er fastsatt for studieprogrammet:
 - levere fastsatt dokumentasjon
 - delta ved obligatorisk fremmøte til informasjonsmøte og/eller undervisningsstart.

Om tap av studierett hvis betingelsene ved studiestart ikke oppfylles, se § 7.2.1.

§ 7.1.3. Undervisningsopptak, melding til og fremmøte til undervisning – Programstudent

En programstudent i et studieprogram som har krav om søknad om opptak til undervisningen for et eller flere av emnene i semesteret, må på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, søke om undervisningsopptak til emnet/emnene for semesteret.

En programstudent i et studieprogram som har krav om melding til undervisningen for et eller flere av emnene i semesteret, må på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, melde seg til undervisningen i emnet/emnene for semesteret.

En programstudent i et studieprogram som ikke har krav om at programstudenten selv må søke om undervisningsopptak eller melde seg til undervisningen for et eller flere av emnene/studieenhetene i semesteret, men hvor det er krav om obligatorisk fremmøte ved semesterstart til undervisningen i emnet/studieenheten, må på fastsatt måte møte frem til undervisningen.

Om tap av studierett hvis kravene i § 7.1.3 ikke følges, se § 7.2.1.

Om begrensninger mht. emner eller studieenheter som en programstudent kan søke/få undervisningsopptak til, eller melde seg til, se § 4.3.

§ 7.1.4. Betaling av semesteravgift m.m. hvert semester – Programstudent

En programstudent må på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, hvert semester:

- a) betale semesteravgift, i samsvar med lov og forskrift om studentsamskipnader
- b) betale eventuell annen fastsatt avgift.

Om eventuell annen fastsatt avgift, se § 10.1.

Om permisjon osv., se § 7.1.7, og om tap av studierett, se § 7.2.1.

§ 7.1.5. Bekreftelse av utdanningsplanen hvert semester – Programstudent

En programstudent må på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, hvert semester bekrefte sin utdanningsplan, med undervisningsopptak og eksamensmelding for semesteret.

Om permisjon osv., se § 7.1.7, og om tap av studierett, se § 7.2.1.

§ 7.1.6. Studieprogresjonen i studieprogrammet – Programstudent

En programstudent må ordinært følge studieprogresjonen for studieprogrammets fastsatte emner for det enkelte semester, eller av disse ha bestått:

- emner med minst 10 studiepoeng etter 1 semester i et ett- eller flerårig studieprogram ved Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet
- emner med minst 20 studiepoeng etter 1 år i et ett- eller flerårig studieprogram ved Det utdanningsvitenskapelige fakultet
- emner med minst 30 studiepoeng etter 1 år i et ett- eller flerårig studieprogram ved andre fakulteter enn Det utdanningsvitenskapelige fakultet
- emner med minst 60 studiepoeng etter 2 år i et ett- eller flerårig studieprogram
- emner med minst 90 studiepoeng etter 3 år i et flerårig studieprogram
- emner med minst 120 studiepoeng etter 4 år i et flerårig studieprogram
- emner med minst 150 studiepoeng etter 5 år i et flerårig studieprogram
- emner med minst 180 studiepoeng etter 6 år i et flerårig studieprogram.

En programstudent i et 5–6-årig studieprogram og i enkelte 2-årige masterprogram kan likevel måtte følge egne studieprogresjonsregler som er fastsatt for studieprogrammet i særlige regler i utfyllende regler til § 7.1.6.

Om tap av studierett på grunn av manglende studieprogresjon, se § 7.2.1.

En programstudent med avtale om deltidsopplegg for studieprogrammet må følge en viss studieprogresjon som en del av avtalen.

Om søknad om deltidsopplegg, se § 7.1.9.

§ 7.1.7. Utsatt studiestart, permisjon, forsinkelse – Programstudent

En programstudent må på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, søke om å få beholde studieretten uavhengig av studieprogresjonsregler, jf. § 7.1.6, og særlige regler i utfyllende regler til § 7.1.6 og § 7.2.1/§ 7.2.2, i tilknytning til følgende behov for endring av utdanningsplanen:

- a) utsettelse med å begynne på studieprogrammet («utsatt studiestart») med inntil to semester
- b) permisjon fra studieprogrammet med inntil to semester om gangen
- c) endring av sin utdanningsplan ved forsinkelse i studiegjennomføringen.

Om tap av studierett, se § 7.2.1.

§ 7.1.8. Studieprogram med egenbetaling – Programstudent

En programstudent i studieprogram som har egenbetaling fra studenter, må på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, betale det beløp som er fastsatt som egenbetalingen for studieprogrammet.

Om tap av studierett, se § 7.2.1.

§ 7.1.9. Behov for tilrettelagt undervisning eller deltidsopplegg – Programstudent**a) Tilrettelagt undervisning**

En programstudent som på grunn av funksjonshemming, helsetilstand eller annen spesiell grunn trenger tilrettelagt undervisning, må på fastsatt måte i søknad til fakultetet og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, søke om tilrettelagt undervisning. En programstudent som får behov for tilrettelagt undervisning etter den fastsatte fristen, må sende søknaden snarest mulig etter at behovet oppsto.

Om tilrettelagt eksamen, se § 7.6.2.

b) Deltidsopplegg

En programstudent som trenger deltidsopplegg for å beholde studieretten til studieprogrammet, jf. studieprogresjonsreglene i § 7.1.6 og særlige regler i utfyllende regler til § 7.1.6, må på fastsatt måte i søknad til fakultetet og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, søke om deltidsopplegg, som ordinært må tilsvare minst 50% studieprogresjon av normal studieprogresjon.

Om studieprogresjonen i deltidsopplegg, se § 7.1.6.

§ 7–2. Krav til en programstudent mht. tap av studierett og ny studierett til et studieprogram**§ 7.2.1. Tap av studieretten til studieprogrammet – Programstudent**

En programstudent mister studieretten til studieprogrammet dersom programstudenten:

- a) ikke fyller de krav som er angitt i § 7.1.2. – § 7.1.8
- b) tilhører et studieprogram som har særlige regler for studieprogrammet i utfyllende regler til § 7.1.6 og/eller § 7.2.1/§ 7.2.2 og ikke fyller kravene i disse
- c) har benyttet maksimalt antall eksamensforsøk uten å ha bestått eksamen i et emne/en studieenhet som er obligatorisk for studieprogrammet
- d) har oppnådd grad eller slutteksamen, og fakultetet har ikke gitt forlengelse av studieretten.

I tilknytning til a) gjelder likevel:

En programstudent kan beholde studieretten gjennom ett semesters fravær fra Universitetet i Oslo uten å ha søkt om permisjon, jf. § 7.1.7, men bare dersom særlige regler i utfyllende regler til § 7.1.6 og/eller § 7.2.1/§ 7.2.2 ikke er til hinder for dette.

Om antallet forsøk til eksamen, se § 5.6 og særlige regler i utfyllende regler til § 7.1.6 og/eller § 7.2.1/§ 7.2.2.

Om ny studierett, se § 7.2.2.

§ 7.2.2. Ny studierett etter tap av studieretten – Programstudent

En programstudent som mister sin studierett til studieprogrammet, jf. § 7.2.1, og ønsker ny studierett til samme eller annet studieprogram, må søke på ny på fastsatt måte. Ny studierett er imidlertid mulig bare dersom særlige regler i utfyllende regler til § 7.1.6 og/eller § 7.2.1/§ 7.2.2 ikke er til hinder for dette.

§ 7–3. Krav til en programstudent mht. eksamen

§ 7.3.1. Eksamenskandidat – Programstudent

I tillegg til de generelle bestemmelsene i § 5 og § 6 samt bestemmelsene i § 7.1 gjelder også § 7.6 gjennom begrepet eksamenskandidat for en programstudent mht. eksamen.

§ 7–4. Krav til en enkeltemnestudent

§ 7.4.1. Undervisningsopptak til emne uten opptak til noe studieprogram – person/søker

En person som ønsker undervisningsopptak til emne eller studieenhet uten (gyldig) studierett til noe studieprogram ved Universitetet i Oslo, må:

- ha generell studiekompetanse eller realkompetanse for emnet eller studieenheten
- fylle eventuelle spesielle opptakskrav og andre forkunnskapskrav for emnet eller studieenheten
- på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, søke om undervisningsopptak til emnet eller studieenheten for det aktuelle semester.

Dersom søkeren får undervisningsopptak til emnet eller studieenheten, blir søkeren enkeltemnestudent i emnet eller studieenheten for semesteret.

Om undervisningstilbudet, se § 4.3.

Om en person uten opptak til noe studieprogram eller emne (privatist), se § 7.5.

§ 7.4.2. Betaling av semesteravgift m.m. – Enkeltemnestudent

En enkeltemnestudent må på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, betale semesteravgift for semesteret, i samsvar med lov og forskrift om studentsamskipnader, og eventuell annen fastsatt avgift.

Om eventuell annen fastsatt avgift, se § 10.1.

§ 7.4.3. Semesterregistrering og eksamensmelding – Enkeltemnestudent

En enkeltemnestudent må på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, semesterregistrere seg og melde seg til eksamen i eksamenssemesteret.

§ 7.4.4. Emne eller studieenhet med egenbetaling – Enkeltemnestudent

En enkeltemnestudent i emne eller studieenhet som har egenbetaling fra studenter, må på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, betale det beløp som er fastsatt som egenbetalingen for emnet eller studieenheten.

§ 7.4.5. Eksamenskandidat – Enkeltemnestudent

I tillegg til de generelle bestemmelsene i § 5 og § 6 samt bestemmelsene i § 7.4 gjelder også § 7.6 gjennom begrepet eksamenskandidat for en enkeltemnestudent mht. eksamen.

§ 7–5. Krav til en privatist

Fastsatt med hjemmel i § 3–10 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

§ 7.5.1. Uten opptak til noe studieprogram eller emne – Person

En person som ikke har (gyldig) studierett til noe studieprogram ved Universitetet i Oslo, og som ønsker å avlegge eksamen i emne eller studieenhet ved Universitetet i Oslo uten å ønske eller kunne få undervisningsopptak til emnet eller studieenheten, jf. UH-lovens § 3–10, må:

- ha generell studiekompetanse eller realkompetanse for emnet eller studieenheten
- fylle eventuelle spesielle opptakskrav og andre forkunnskapskrav for emnet eller studieenheten
- oppfylle de faglige krav som gjelder for å avlegge eksamen i emnet eller studieenheten
- på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, melde fra om ønsket om å avlegge eksamen i emnet eller studieenheten i aktuelt semester.

Dersom det er mulig å avlegge eksamen i emnet eller studieenheten uten å ha hatt eller ha undervisningsopptak til emnet eller studieenheten for semesteret, kan personen bli privatist i eksamenssemesteret.

§ 7.5.2. Betaling av semesteravgift – Privatist

En privatist må for eksamenssemesteret på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, betale semesteravgift i samsvar med lov og forskrift om studentsamskipnader.

§ 7.5.3. Semesterregistrering og eksamensmelding – Privatist

En privatist må på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, semesterregistrere seg og melde seg til eksamen i eksamenssemesteret.

§ 7.5.4. Betaling av eksamensgebyr og eventuell refusjon – Privatist

En privatist må for eksamenssemesteret på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1, betale fastsatt eksamensgebyr i samsvar med UH-lovens § 3–10.

Om årlig fastsettelse av eksamensgebyrets størrelse og ordningens omfang ved Universitetet i Oslo, se § 10.1.

En privatist som trekker seg fra eksamen i et eller flere emner eller studieenheter før fristen for slikt trekk er over, jf. § 7.6.1, og som ønsker innbetalt eksamensgebyr delvis refundert, må søke på fastsatt måte og innen fastsatt frist om slik refusjon.

§ 7.5.5. Påføring på vitnemål m.m. av egen eksamen – Privatist

En privatist som ønsker å avlegge eksamen i et emne/en studieenhet som har annen eksamen for privatist enn den som er fastsatt for en programstudent eller en enkeltemnestudent med undervisningsopptak, må ved bestått slik eksamen få påført på vitnemål eller karakterutskrift at annen eksamen er avlagt enn den som gjelder for en programstudent eller en enkeltemnestudent.

Om påføring på vitnemål eller karakterutskrift, se også § 8.1 og § 8.2.

§ 7.5.6. Eksamenskandidat – Privatist

I tillegg til de generelle bestemmelsene i § 5 og § 6 samt bestemmelsene i § 7.5 gjelder også § 7.6 gjennom begrepet eksamenskandidat for en privatist mht. eksamen.

§ 7–6. Krav til en programstudent, enkeltemnestudent og privatist som eksamenskandidat**§ 7.6.1. Endring av plan om eksamen – Eksamenskandidat**

En eksamenskandidat som ønsker å endre plan om eksamen for et semester etter at fastsatt frist, jf. § 10.1, for bekreftelse av utdanningsplanen for en programstudent og fastsatt frist, jf. § 10.1, for semesterregistrering for en enkeltemnestudent eller privatist er over, må trekke seg fra eksamen på fastsatt måte og innen fastsatt frist i forhold til tidspunktet for start av eksamen.

Trekk fra eksamen må således skje senest 2 uker før følgende tidspunkt for start av eksamen:

- den aktuelle eksamensdato
- første eksamensdag ved flere eksamensdager
- fristen for innlevering av semesteroppgave eller tilsvarende
- dato for utlevering av hjemmeeksamensoppgave
- fristen for siste innlevering ved mappелеvering eller annen form for eksamen eller vurdering gjennom store deler av undervisningsperioden.

En eksamenskandidat som trekker seg fra eksamen etter den angitte frist, har benyttet et eksamensforsøk. Om antallet forsøk til eksamen, se § 5.6.

Slikt trekk fra eksamen kan eksamenskandidaten imidlertid foreta bare dersom studieprogresjonsreglene i § 7.1.6 eller særlige regler i utfyllende regler til § 7.1.6 og/eller § 7.2.1/§ 7.2.2 ikke er til hinder for dette.

Om særlige regler om trekk før eksamen, om den angitte frist og om eksamensforsøk, se utfyllende regler til § 7.1.6.

Om gyldig forfall til eksamen, se § 7.6.5.

§ 7.6.2. Behov for tilrettelagt eksamen – Eksamenskandidat

En eksamenskandidat som har behov for tilrettelagt eksamen, må søke til fakultetet om dette på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10.1.

Om tilrettelagt undervisning, se § 7.1.9.

§ 7.6.3. Fremstilling til eksamen – Eksamenskandidat

En eksamenskandidat må fremstille seg, dvs. «møte», til eksamen på fastsatt måte. En eksamenskandidat ansees ved eksamen med tilsyn for å ha fremstilt seg til eksamen når eksamenskandidaten er til stede i eksamenslokalet idet første oppgave gjøres kjent. Ved eksamen uten tilsyn ansees eksamenskandidaten for å ha fremstilt seg til eksamen når oppgaven er delt ut eller eksamen på annen måte er definert som påbegynt.

Om tidspunktet for start av eksamen, se § 7.6.1.

§ 7.6.4. Trekk under eksamen – Eksamenskandidat

En eksamenskandidat som ønsker å trekke seg under eksamen, må gjøre dette på fastsatt måte. En eksamenskandidat som trekker seg under eksamen, dvs. etter de tidspunkt som er angitt i § 7.6.1, har benyttet et eksamensforsøk. Om antallet forsøk til eksamen, se § 5.6.

Om gyldig forfall til eksamen, se § 7.6.5.

§ 7.6.5. Gyldig forfall til eksamen – Eksamenskandidat

En eksamenskandidat som på grunn av sykdom eller annen gyldig grunn må trekke seg under eksamen, eventuelt ikke kan levere fastsatt oppgave, må levere legeattest eller tilsvarende dokumentasjon til fakultetet hvis eksamenskandidaten ønsker å få godkjent grunnen til trekk under eksamen som gyldig forfall og ikke få fremmøtet regnet som eksamensforsøk.

Om antallet forsøk til eksamen, se § 5.6.

En eksamenskandidat som på grunn av sykdom eller annen gyldig grunn må trekke seg før eksamen, men etter at 2-ukersfristen gikk ut, jf. § 7.6.1, må på tilsvarende måte som ved trekk under eksamen levere legeattest eller tilsvarende dokumentasjon for å få manglende fremmøte til eksamen godkjent som gyldig forfall.

Legeattest eller tilsvarende dokumentasjon må ved trekk før eller under eksamen opplyse om at den er utstedt i anledning forfall til en eksamen ved Universitetet i Oslo samt at forfallet gjelder følgende tidspunkt:

- den aktuelle eksamensdato
- første eksamensdag ved flere eksamensdager
- fristen for innlevering av semesteroppgave eller tilsvarende
- dato for utlevering av hjemmeeksamensoppgave
- fristen for siste innlevering ved mappelivering eller annen form for eksamen eller vurdering gjennom store deler av undervisningsperioden.

I tillegg må legeattest ved trekk under eksamen med tilsyn være utstedt på den aktuelle eksamensdag.

Eksamenskandidaten må sørge for at legeattesten eller tilsvarende dokumentasjon er poststemplet eller blir levert senest 3 dager etter tidspunktet for eksamen.

§ 7.6.6. Sensur av eksamen – Eksamenskandidat

En eksamenskandidat som har levert besvarelse til eksamen, kan ikke unndra seg sensur.

§ 7.6.7. Bruk av hjelpemidler til eksamen med tilsyn – Eksamenskandidat

En eksamenskandidat må ved fremstillingen til eksamen, jf. § 7.6.3, kjenne til hvilke regler som gjelder for og hvilke hjelpemidler som eventuelt kan benyttes til den enkelte eksamen med tilsyn, den ordning for kontroll av hjelpemidler som gjelder for den enkelte eksamen, hvordan fakultetet foretar den og hva som ansees som fusk/forsøk på fusk i tilknytning til bruk av hjelpemidler.

§ 7.6.8. Bruk av hjelpemidler og kilder til eksamen uten tilsyn – Eksamenskandidat

En eksamenskandidat må kjenne til hvilke regler som gjelder i tilknytning til bruk av hjelpemidler eller kilder til den enkelte eksamen uten tilsyn og hva som ansees som fusk/forsøk på fusk i tilknytning til bruk av hjelpemidler og kilder.

§ 7.6.9. Programstudent, enkeltemnestudent og privatist – Eksamenskandidat**a) Programstudent**

For en programstudent som eksamenskandidat gjelder § 7.1 og § 7.2 i tillegg til § 7.6.

En programstudent som ikke har hatt og av kapasitetshensyn ikke får undervisningsopptak til noen av de planlagte emnene eller studieenheter for semesteret, og hvor disse heller ikke kan inngå i studieprogrammet, men hvor det er anledning til å avlegge eksamen i dem som privatist, kan, ved ønske om å avlegge eksamen i emnene/studieenheter uten undervisningsopptak, ikke være programstudent for semesteret og må avlegge eksamen som privatist, jf. § 7.5. Om eksamensgebyr, se § 7.5.4.

Om søknad om permisjon fra studieprogrammet, se § 7.1.7.

b) Enkeltemnestudent

For en enkeltemnestudent som eksamenskandidat gjelder § 7.4 i tillegg til § 7.6.

En enkeltemnestudent som ikke har hatt og ikke får undervisningsopptak for et semester til et emne eller en studieenhet av kapasitetshensyn, jf. § 4.3, og hvor det er anledning til å avlegge eksamen i emnet eller studieenheten som privatist, må, ved ønske om å avlegge eksamen i emnet eller studieenheten uten undervisningsopptak, gjøre dette som privatist, jf. § 7.5. Om eksamensgebyr, se § 7.5.4.

c) Privatist

For en privatist som eksamenskandidat gjelder § 7.5 i tillegg til § 7.6.

En person som i emner eller studieenheter tilhørende visse 5-årige masterprogram, har avlagt eksamen som privatist i emner eller studieenheter med et omfang tilsvarende 180 studiepoeng eller mer med gjennomsnittlig karakter C eller bedre, kan søke til fakultetet om å kunne avlegge eksamen i de resterende emnene som programstudent på bakgrunn av særlige regler i utfyllende regler til § 7.6.9, fastsatt av Rektor.

§ 8. Vitnemål m.m.

Fastsatt med hjemmel i § 3–11 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

§ 8–1. Vitnemål**§ 8.1.1. Vitnemål om fullført grad**

Vitnemål om fullført grad skal opplyse om grunnlaget for tildeling av graden. Alle studieenheter som inngår i graden, skal fremkomme på vitnemålet.

Vitnemål om fullført grad på grunnlag av fullført studieprogram skal opplyse om studieprogrammets navn samt navn på eventuell studieretning.

Vitnemål om fullført grad som krever fordypning innen emnegruppe, skal ordinært inneholde en eller flere emnegrupper hvor både karakter fra enkeltemnene og eventuelt gjennomsnittet er angitt.

Universitetsdirektøren kan i utfyllende regler fastsette øvrige bestemmelser om utformingen av vitnemål for Universitetet i Oslos grader, herunder:

- a) i hvilken utstrekning studieenheter fra andre institusjoner skal angis med karakter, og hvor spesifisert studieenheter fra andre institusjoner skal angis
- b) hvordan resultatet av annen eksamens- eller prøveform enn den som gjelder programstudenter og enkeltemnestudenter, skal komme til uttrykk på vitnemålet for en privatist
- c) hvordan fellesgrader med andre institusjoner i inn- eller utland, jf. § 2.9, skal komme til uttrykk på vitnemålet.

Fakultetet selv utsteder vitnemål, og bare én gang for den enkelte grad. Fakultetet kan likevel ved tap av vitnemål utstede duplikat.

§ 8.1.2. Vitnemål om fullført studieprogram eller utdanning som ikke gir grad

Vitnemål om fullført studieprogram eller utdanning som ikke gir grad, skal opplyse om grunnlaget for utstedelsen av vitnemålet.

Universitetsdirektøren kan i utfyllende regler fastsette bestemmelser om utformingen av vitnemål om fullført studieprogram eller utdanning som ikke gir grad.

Fakultetet selv utsteder vitnemål, og bare én gang for det enkelte studieprogram eller den enkelte utdanning. Fakultetet kan likevel ved tap av vitnemål utstede duplikat.

§ 8-2. Karakterutskrift

En karakterutskrift kan inneholde både emner som ikke inngår i en grad eller fullført utdanning, og emner som gjør det.

Universitetsdirektøren kan i utfyllende regler fastsette øvrige bestemmelser om utformingen av karakterutskrifter for emner som ikke inngår i en grad, herunder:

- a) i hvilken utstrekning studieenheter fra andre institusjoner skal inngå i karakterutskriften
- b) hvordan resultatet av annen eksamens- eller prøveform enn den som gjelder programstudenter eller enkeltemnestudenter, skal komme til uttrykk på karakterutskrift for en privatist.

Fakultetet sørger for utstedelsen av karakterutskrifter.

§ 8-3. Diploma Supplement

Fastsatt med hjemmel i § 3-11 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

Universitetsdirektøren kan i utfyllende regler fastsette bestemmelser om utformingen av Diploma Supplement for gradene og utdanningene.

§ 8-4. Autorisasjon for helsepersonell

Fastsatt med hjemmel i § 3-11 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

Universitetsdirektøren kan i utfyllende regler fastsette nærmere bestemmelser om autorisasjon.

§ 9. Annullering av eksamen eller prøve. Utestenging

§ 9-1. Annullering av eksamen eller prøve og utestenging

Fastsatt med hjemmel i § 4-7 og § 4-8 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

Fakultetet selv kan fremme sak for Den sentrale klagenemnd ved Universitetet i Oslo med forslag om annullering av eksamen eller prøve eller av godkjenning av kurs, og med forslag om utestenging, som følge av fusk eller forsøk på fusk eller som følge av falsk vitnemål eller annen form for uredelig opptreden som har gitt adgang til eksamen eller til å delta i kurs.

Fakultetet selv kan fremme sak for Den sentrale klagenemnd ved Universitetet i Oslo med forslag om annullering av godskrivning eller godkjenning av utdanning eller fritak for eksamen eller prøve som er oppnådd ved hjelp av falsk vitnemål eller annen form for uredelig opptreden.

§ 10. Tidspunkt og satser. Utfyllende regler. Overgangsregler

§ 10-1. Tidspunkt og satser

§ 10.1.1. Datoer og frister

Universitetsdirektøren fastsetter årlig før 1. februar følgende i utfyllende regler:

- a) Nøyaktig dato for start og avslutning av kommende studieårs høst- og vårsemester, jf. § 4.1.1. Om annen semesterinndeling, se nedenfor.
- b) Eksamensdato for examen philosophicum for kommende studieårs høst- og vårsemester, jf. § 5.2.
- c) Søknads-, betalings-, og meldingsfristene som skal gjelde for kommende studieårs høst- og vårsemester, jf. § 7.1, § 7.4, § 7.5, § 7.6.1 og § 7.6.2.

Universitetsdirektøren kan etter søknad dispensere fra fristene i § 7.1.4, § 7.1.5, § 7.4.2 og § 7.5.2.
Fakultetet kan etter søknad dispensere fra øvrige frister i § 7.

I tilknytning til a) ovenfor gjelder:

Det medisinske og Det odontologiske fakultet selv fastsetter i programplanen tidligere enn 1. februar eller for flere kommende år dato for start og avslutning av semestrene for sin semesterinndeling.

§ 10.1.2. Avgifter og eksamensgebyr

Universitetsstyret fastsetter årlig før 1. februar følgende i utfyllende regler:

- a) Eventuelle kopiavgiftssatser som skal gjelde for kommende studieårs høst- og vårsemester, jf. § 7.1.4 og § 7.4.2.
- b) Eksamensgebyrets størrelse og ordningens omfang som skal gjelde for kommende studieårs høst- og vårsemester for privatister, jf. § 7.5.4.

§ 10-2. Utfyllende regler

§ 10.2.1. Utfyllende regler fra Universitetsstyret

Universitetsstyret fastsetter utfyllende regler til § 2.4, § 2.5, § 2.6, § 5.1, § 7.1.6, § 7.2.1 og § 7.2.2.

Universitetsstyret fastsetter årlig utfyllende regler til § 10.1.2.

Universitetsstyret kan fastsette egne utfyllende regler for examen philosophicum.

§ 10.2.2. Utfyllende regler fra Rektor

Rektor kan fastsette utfyllende regler til § 2.3, § 2.8, § 2.9, § 3.5, § 3.6, § 4.3, § 5.1 og § 7.6.9.

Rektor kan i utfyllende regler fastsette bestemmelser i tilknytning til øvrige paragrafer i forskriften med senere orientering til Universitetsstyret.

Om fastsettelser av Universitetsstyret og av Universitetsdirektøren, se likevel § 10.2.1 og § 10.2.3.

§ 10.2.3. Utfyllende regler fra Universitetsdirektøren

Universitetsdirektøren fastsetter årlig utfyllende regler til § 4.1.1, § 5.2, § 7.1, § 7.4, § 7.5, § 7.6.1 og § 7.6.2.

Universitetsdirektøren kan fastsette utfyllende regler til § 8.

§ 10-3. Overgangsregler

§ 10.3.1. Enkeltparagrafer i denne forskrift

For studier og grader som er påbegynt, men ikke sluttført før vårsemesteret 2006, og ikke opphører i samsvar med forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet, gjelder følgende overgangsregler:

a) § 2.7

Der den enkelte bestemmelse i § 2.7 er til ugunst for en student i forhold til bestemmelse i forskrift 6. mai 2003 nr. 1077 om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo, vedtatt av Universitetsstyret og endret senest 15. november 2004, skal § 2.7 gjelde som om studiet ble påbegynt vårsemesteret 2006.

b) § 5.6

Der den enkelte bestemmelse i § 5.6 er til ugunst for en student i forhold til bestemmelse i forskrift 6. mai 2003 nr. 1077 om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo, vedtatt av Universitetsstyret og endret senest 15. november 2004, skal § 5.6 gjelde som om studiet ble påbegynt vårsemesteret 2006.

c) § 7.1.6 og/eller § 7.2.1/§ 7.2.2

Der den enkelte bestemmelse i § 7.1.6 og/eller § 7.2.1/§ 7.2.2 med utfyllende regler til § 7.1.6 og/eller § 7.2.1/§ 7.2.2 er til ugunst for en student i forhold til bestemmelse i forskrift 6. mai 2003 nr. 1077 om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo, vedtatt av Universitetsstyret og endret senest 15. november 2004, og med utfyllende regler til nevnte forskrift, vedtatt av Universitetsstyret 6. mai 2003 og endret senest 14. juni 2005, skal § 7.1.6 og/eller § 7.2.1/§ 7.2.2 med utfyllende regler til disse gjelde som om studiet ble påbegynt vårsemesteret 2006.

d) Øvrige paragrafer i denne forskrift

Der den enkelte bestemmelse i annen paragraf i denne forskrift enn § 2.7, § 5.6, § 7.1.6 og/eller § 7.2.1/§ 7.2.2 skulle få en utilsiktet virkning for en student i forhold til bestemmelse i forskrift 6. mai 2003 nr. 1077 om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo, vedtatt av Universitetsstyret og endret senest 15. november 2004, kan det enkelte fakultet etter nærmere vurdering gi overgangstid.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006. Samtidig oppheves forskrift 6. mai 2003 nr. 1077 om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo.

3. nov. Nr. 1800 2005**Forskrift om endring i forskrift om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner og forskrift om rapportering fra interkommunale selskaper og kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet.**

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 3. november 2005 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 49 nr. 2 og lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper § 42. Kunngjort 17. februar 2006.

I

I vedlegg til forskrift 15. desember 2000 nr. 1425 om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner og til forskrift 21. oktober 2003 nr. 1445 om rapportering fra interkommunale selskaper og kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet, foretas følgende endringer i funksjonsinndelingen:

- Funksjon 170 og 470 endrer navn til «Årets premieavvik».
- Det legges til en ny funksjon 171 og 471 med navn «Amortisering av tidligere års premieavvik».
- Funksjon 232 endrer navn til «Forebygging, helsestasjons- og skolehelsetjenesten».
- Funksjon 300 fjernes.
- Det legges til en ny funksjon 301 med navn «Plansaksbehandling».
- Det legges til en ny funksjon 302 med navn «Bygge- og delesaksbehandling og seksjonering».
- Det legges til en ny funksjon 303 med navn «Kart og oppmåling».
- Funksjonene 541–553 og 555–556 fjernes.
- Det legges til nye funksjoner med navn:
 - 521 Studiespesialisering
 - 522 Bygg- og anleggsteknikk
 - 523 Elektrofag
 - 524 Design og håndverksfag
 - 525 Restaurant- og næringsmiddelfag
 - 526 Helse- og sosialfag
 - 527 Idrettsfag
 - 528 Teknikk og industriell produksjon
 - 529 Musikk, dans og drama
 - 530 Medier og kommunikasjon
 - 531 Naturbruk
 - 532 Service og samferdsel
 - 538 Allmennfaglige studieretninger (gammel ordning)
 - 539 Yrkesfaglige studieretninger (gammel ordning).

II

I vedlegg til forskrift 15. desember 2000 nr. 1425 om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner og til forskrift 21. oktober 2003 nr. 1445 om rapportering fra interkommunale selskaper og kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet, foretas følgende endringer i artsinndelingen:

- Art 120 endrer navn til «Samlepost annet forbruksmaterieell, råvarer og tjenester».
- Art 200 endrer navn til «Kjøp og finansiell leasing av driftsmidler».
- Art 220 endrer navn til «Leie av driftsmidler».

III

Endringene trer i kraft fra og med rapporteringsåret 2006.

24. jan. Nr. 119 2006**Forskrift om endring i forskrift om hindring av forurensning fra skip m.m. og i forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften).**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 24. januar 2006 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 3, § 114 og § 117, lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollen) § 4 og lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245, delegeringsvedtak 16. mai 1986 nr. 1094, delegeringsvedtak 11. juni 1993 nr. 785 og delegeringsvedtak 28. mai 2004 nr. 790. Kunngjort 10. februar 2006.

I

I forskrift 16. juni 1983 nr. 1122 om hindring av forurensning fra skip m.m. gjøres følgende endringer:

Kapittel 6 skal lyde:

Kapittel 6. Regler om hindring av luftforurensning fra skip

Del I. Innledende bestemmelser

§ 6-1. Formål

Dette kapittels formål er å verne det ytre miljø fra forurensning og redusere utslipp av forurensende stoffer fra skip ved å stille krav om utslippsgrenser av ozonreducerende stoffer, nitrogenoksider, svoveloksider og flyktige organiske forbindelser fra skip.

§ 6-2. Virkeområde

(1) Bestemmelsene i kapitlet her gjelder for alle norske skip og utenlandske skip i norsk territorialfarvann og i norsk økonomisk sone med mindre annet er uttrykkelig fastsatt.

(2) Reglene i dette kapittel skal ikke gjelde for:

- (a) utslipp som er nødvendig for å ivareta sikkerheten til et skip eller berge liv til sjøs, eller
 - (b) utslipp som følge av skade på skip eller skipsutstyr dersom alle rimelige forholdsregler har blitt tatt etter at skaden inntraff eller utslippet ble oppdaget, for å unngå eller begrense utslippet mest mulig.
- (3) Bestemmelsene i § 6-14 gjelder også leverandører av brennolje til skip som omfattes av dette kapittel.

§ 6-3. Plikter

Reder, fører og leverandør av brennolje skal sørge for at bestemmelsene i dette kapittel blir fulgt, slik det fremgår av den enkelte paragraf.

§ 6-4. Definisjoner

I dette kapittel betyr:

- (a) *Brennolje*: Marine tungolje, marine tungdestillat, marine gassolje og blandinger av disse.
- (b) *Flyttbar innretning*: Flyttbar plattform, herunder boreskip, som har utstyr for boring etter undersjøiske petroleumforekomster, og flyttbar plattform til annet bruk enn boring etter undersjøiske petroleumforekomster.
- (c) *Forbrenning om bord*: Forbrenning om bord på et skip av avfall eller annet materiale som har blitt produsert under normal drift av skipet.
- (d) *Forbrenningsanlegg om bord*: Et anlegg om bord som hovedsakelig er ment til forbrenning.
- (e) *Kontinuerlig mating*: Den prosess der avfall mates inn i et forbrenningskammer uten menneskelig medvirkning mens forbrenningsanlegget er i normal driftstilstand og driftstemperaturen i forbrenningskammeret er på mellom 850 °C og 1200 °C.
- (f) *Konvensjonen*: Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip, 1973, med tilleggsprotokoll av 1978 og senere tilføyelser og endringer, inkludert omforente fortolkninger, bilag og supplementer (MARPOL 73/78).
- (g) *Norsk innenriks fart*: Skip som frakter last eller passasjerer mellom norske havner.
- (h) *NO_x-koden*: Det tekniske regelverk om kontroll av utslipp av nitrogenoksider fra marine dieselmotorer av 1997, med senere endringer.
- (i) *Nye installasjoner*: I forhold til § 6-6 i dette kapittel, betyr installasjon av systemer, utstyr, herunder nye bærbare brannslukkere, isoleringsmateriale eller annet materiale på et skip etter den dato da forskriften trer i kraft, med unntak av reparasjon eller påfylling av tidligere installerte systemer, utstyr, isoleringsmateriale eller annet materiale, eller påfylling av bærbare brannslukkere.
- (j) *Nytt skip*: Et skip hvis kjøll blir strukket eller som befinner seg på et tilsvarende byggetrinn, på eller etter 1. januar 2000.
- (k) *Oljeslam*: Slam fra brenn- eller smøreoljeseparatorer, brukt smøreolje fra hoved- eller hjelpemotorer, eller avfallsolje fra slagvannsseparatorer, oljefiltreringsutstyr eller dryppskåler.
- (l) *Særlig område for begrenset SO_x-utslipp*: Et område som det er nødvendig å vedta særlige obligatoriske tiltak for med hensyn til SO_x-utslipp fra skip, for å hindre, redusere og kontrollere luftforurensningen fra SO_x og de skadevirkninger denne har på land- og sjøområder. Områdene for kontroll av SO_x-utslipp skal omfatte de som er oppført i § 6-10 i dette kapittel.
- (m) *IMO*: Den internasjonale skipsfartsorganisasjon.
- (n) *Ozonnedbrytende stoffer*: Kontrollerte stoffer definert i artikkel 1 nr. 4 i Montrealprotokollen om stoffer som bryter ned ozonlaget, 1987, oppført i vedlegg A, B, C eller E til ovennevnte protokoll i kraft på tidspunktet for ikrafttreddelsen av denne forskrift. Ozonnedbrytende stoffer som kan finnes om bord på skip, omfatter, men er ikke begrenset til:
 - i) halon 1211 bromklordifluormetan
 - ii) halon 1301 bromtrifluormetan
 - iii) halon 2402 1,2-dibrom-1,1,2,2-tetrafluoretan (også kalt halon 114B2)
 - iv) KFK-11 triklorfluormetan
 - v) KFK-12 diklordifluormetan

- vi) KFK-113 1,1,2-triklor-1,2,2-trifluoretan
 - vii) KFK-114 1,2-diklor-1,1,2,2-tetrafluoretan
 - viii) KFK-115 klorfluoran
 - ix) HKFK hydroklorfluorkarboner.
- (o) *Protokollen av 1997*: Protokollen av 1997 om endring av Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip, 1973, med senere endringer (MARPOL 73/78).
 - (p) *Skip*: Ethvert fartøy, herunder lektere, flyttbare innretninger og fritidsfartøy.
 - (q) *Tankskip*: Oljetankskip som er bygget eller innrettet for primært å føre olje i bulk i lasterommene som definert i Konvensjonens regel 1(4) i vedlegg I, samt kombinasjonsskip og ethvert kjemikalieskip som definert i Konvensjonens regel 1(1) i vedlegg II som er bygget eller innrettet for primært å føre last av skadelige, flytende stoffer i bulk som last eller del av last.
 - (r) *Tilsvarende byggetrinn*: Det tidspunkt da
 - i) byggingen av en konstruksjon som kan identifiseres med et særskilt skip, begynner, og
 - ii) monteringen av vedkommende skip er påbegynt og omfatter minst femti tonn eller én prosent av den anslåtte mengde av alt byggemateriale, avhengig av hva som er lavest.
 - (s) *Utslipp*: Enhver frigivelse av stoffer som er underlagt kontroll etter dette kapittel, fra skip til atmosfæren eller sjøen.

§ 6-5. Flyttbare innretninger

- (1) Flyttbare innretninger skal oppfylle kravene i dette kapittel, med unntak for tilfeller som nevnt i 2. og 3. ledd.
- (2) Utslipp som direkte følge av utforskning, utnyttning og tilknyttet viderebehandling til havs av mineralressurser på havbunnen er unntatt fra bestemmelsene i dette kapittel. Slike utslipp omfatter følgende:
 - (a) utslipp som oppstår ved forbrenning av stoffer som ene og alene er en direkte følge av utforskning, utnyttning og tilknyttet viderebehandling til havs av mineralressurser på havbunnen, herunder, men ikke begrenset til, gassavbrenning av hydrokarboner og brenning av borekaks, boreslam og/eller stimuleringsvæsker under brønnkomplettering og prøvingsoperasjoner, og gassavbrenning som følge av unormale forhold,
 - (b) frigivelse av gasser og flyktige forbindelser innblandet i borevæsker og borekaks,
 - (c) utslipp forbundet ene og alene og direkte med behandling, håndtering eller lagring av havbunnsmineraler, og
 - (d) utslipp fra dieselmotorer som benyttes bare til utforskning, utnyttning og tilknyttet viderebehandling til havs av mineralressurser på havbunnen.
- (3) Kravene i § 6-14 i dette kapittel skal ikke gjelde for bruk av hydrokarboner som produseres og deretter brukes på stedet som brennstoff.

Del 2. Utslippskrav

§ 6-6. Ozonreduserende stoffer

- (1) Alle praktiske gjennomførbare forebyggingstiltak skal treffes for å hindre og begrense utslipp av ozonreduserende stoffer. Med unntak av de tilfeller som nevnes i § 6-2 annet ledd, er utslipp av ozonreduserende stoffer forbudt. Dette omfatter utslipp som oppstår ved vedlikehold, ettersyn, reparasjoner eller fjerning av systemer eller utstyr. Minimale utslipp i forbindelse med gjenvinning eller resirkulering av et ozonreduserende stoff er likevel ikke omfattet.
- (2) Nye installasjoner som inneholder ozonreduserende stoffer, skal være forbudt på alle skip. Nye installasjoner som inneholder hydroklorfluorkarboner (HKFK), er likevel tillatt fram til 1. januar 2020.
- (3) Stoffer som er nevnt i denne paragraf samt utstyr som inneholder slike stoffer, skal leveres til hensiktsmessige mottaksanlegg etter at de er fjernet fra skipet.
- (4) Kravene i denne bestemmelse er ikke til hinder for at kapittel 6 i forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) kommer til anvendelse.

§ 6-7. Nitrogenoksider (NO_x)

- (1)
 - (a) Denne paragraf omfatter:
 - (i) enhver dieselmotor som har en utgangseffekt på over 130 kW, og som er installert på nye skip, og
 - (ii) enhver dieselmotor som har en utgangseffekt på over 130 kW, og som ble vesentlig ombygget 1. januar 2000 eller senere.
 - (b) Denne paragraf omfatter ikke:
 - (i) dieselmotorer til bruk i nødstilfelle, motorer installert i livbåter, og innretninger eller utstyr som er ment å skulle benyttes bare i nødstilfelle, og
 - (ii) motorer installert på skip som kun går i norsk innenriks fart, dersom motorene omfattes av et alternativt kontrolltiltak mot NO_x fastsatt av Sjøfartsdirektoratet.
 - (c) Med unntak av denne paragrafs første ledd bokstav (a) kan Sjøfartsdirektoratet tillate at denne paragraf ikke anvendes på dieselmotorer som er installert på norske skip som er bygget eller ble vesentlig ombygget før datoen for denne forskrifts ikrafttredelse, såfremt skipet kun foretar reiser mellom norske havner.

- (2)
- (a) Med vesentlig ombygging menes i denne paragraf en endring av motoren der:
- (i) motoren skiftes ut med en ny motor bygget 1. januar 2000 eller senere, eller
 - (ii) det gjøres en betydelig endring av motoren, slik dette er definert i NO_x-koden, eller
 - (iii) motorens høyeste kontinuerlige effekt økes med mer enn 10%.
- (b) Utslipp av NO_x som følge av endringene nevnt under bokstav (a) ovenfor, skal være godkjent og kunne dokumenteres i samsvar med NO_x-koden.
- (3)
- (a) Bruk av dieselmotorer som nevnt i denne paragraf er forbudt, med mindre de omfattes av unntakene i § 6–2, eller at utslippet av nitrogenoksider fra motoren (beregnet som totalvekten av NO₂-utslipp) ligger innenfor følgende grenseverdier:
- (i) 17,0 g/kWh når n er mindre enn 130 o/min
 - (ii) $45,0 \times n^{(-0,2)}$ g/kWh når n er 130 eller mer, men mindre enn 2000 o/min
 - (iii) 9,8 g/kWh når n er 2000 o/min eller mer
- der n = nominelt turtall (veivakselomdreininger per minutt).
- Ved bruk av drivstoff som består av blandinger av hydrokarboner avledet ved raffinering av olje, skal prøvemeter og målemeter være i samsvar med NO_x-koden samtidig som det tas hensyn til prøvesyklusene og vekt faktorene som nevnt i vedlegg C II til denne forskrift.
- (b) Kravene i dette ledds bokstav (a) gjelder likevel ikke når:
- (i) motoren har et eksosreanlegg som er godkjent av Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger i henhold til NO_x-koden, og utslippet av NO_x om bord reduseres så mye at det ligger innenfor grenseverdiene fastsatt i dette ledds bokstav (a), eller
 - (ii) det benyttes en tilsvarende metode som er godkjent i henhold til de til enhver tid gjeldende retningslinjer som skal utarbeides av IMO, og utslippet av NO_x om bord reduseres så mye at det ligger innenfor grenseverdiene fastsatt i dette ledds bokstav (a).

§ 6–8. NO_x-krav for skip i norsk innenriks fart
(Ikke bestemt)

§ 6–9. Svoveloksider (SO_x)

Svovelinholdet skal ikke overstige 4,5 vektprosent i noen brennolje som brukes om bord på skip.

§ 6–10. Særlige områder for begrenset SO_x-utslipp

- (1) Følgende områder skal regnes som særlige områder for begrenset SO_x-utslipp:
- (a) Fra 19. mai 2006 i Østersjøområdet, slik dette er definert i Konvensjonens vedlegg I, regel 10(1)(b),
 - (b) fra 22. november 2007 i Nordsjøområdet, slik dette er definert i Konvensjonens vedlegg V, regel 5(1)(f), og
 - (c) ethvert annet sjøområde, herunder havneområder, som er utpekt av IMO i samsvar med kriterier og fremgangsmåter for utpeking av særlige områder for begrenset SO_x-utslipp med hensyn til hindring av luftforurensing fra skip.
- (2) Når skip befinner seg i et særlig område for begrenset SO_x-utslipp, må minst ett av følgende vilkår være oppfylt:
- (a) svovelinholdet i brennoljen som brukes om bord på skip i et særskilt område for begrenset SO_x-utslipp, overstiger ikke 1,5 vektprosent,
 - (b) det benyttes et eksosreanlegg som er godkjent av administrasjonen i henhold til retningslinjer som skal utarbeides av IMO, og det totale utslipp av svoveloksider fra skip, herunder både hjelpemotorer og hovedframdriftsmotorer, reduseres til 6,0 g SO_x/kWh eller mindre, beregnet som totalvekten av svoveldioksidutslippet. Avfallsstrømmer fra bruk av slikt utstyr skal ikke slippes ut i lukkede havneområder, havner eller elvemunninger. Dette gjelder ikke dersom skipet kan framlegge utførlig dokumentasjon på at disse avfallsstrømmene ikke har noen uheldig virkning på økosystemene i slike lukkede havneområder, havner eller elvemunninger på grunnlag av kriterier som myndighetene i havnestaten har oversendt IMO. IMO skal oversende kriteriene til alle parter i konvensjonen, eller
 - (c) det benyttes en annen teknisk metode som kan verifiseres og håndheves, og utslippene av SO_x begrenses til et nivå som tilsvarer det som er nevnt under dette ledds bokstav (b). Disse metodene skal godkjennes av administrasjonen i henhold til retningslinjer som skal utarbeides av IMO.
- (3) Svovelinholdet i brennoljen nevnt i § 6–9 og bokstav (a) i denne paragraf skal dokumenteres av leverandøren i henhold til kravene i § 6–14.
- (4) Skip som benytter ulike brennoljer for å etterkomme kravene i annet ledds bokstav (a), skal la det gå tilstrekkelig tid til at brennoljesystemet blir helt fritt for alt drivstoff med et svovelinhold på mer enn 1,5 vektprosent, før de går inn i et særskilt område for begrenset SO_x-utslipp. Mengden av brennolje med lavt svovelinhold (dvs. 1,5% eller mindre) i hver tank samt dato, klokkeslett og skipets posisjon når skiftet av brennolje er gjennomført, skal føres i skipets maskindagbok.

§ 6–11. Flyktige organiske forbindelser
(Ikke bestemt)

§ 6–12. Forbrenning om bord

(1) Forbrenning om bord skal kun skje i forbrenningsanlegg. Dette gjelder likevel ikke forbrenning av avfall som omhandlet i fjerde ledd.

(2) Ethvert forbrenningsanlegg som er installert om bord på et skip 1. januar 2000 eller senere, skal oppfylle kravene i vedlegg C III til denne forskrift. Hvert forbrenningsanlegg skal være godkjent med hensyn til standardspesifikasjonene for forbrenningsanlegg på skip utarbeidet av IMO.*

Dette gjelder likevel ikke for forbrenningsanlegg som før denne forskrifts ikrafttreden er installert om bord på et norsk skip som går i innenriks fart.

(3) Forbrenning om bord av følgende stoffer er forbudt:

- (a) lasterester nevnt i konvensjonens vedlegg I, II og III og tilhørende forurenset emballasje,
- (b) polyklorerte bifenylter (PCB-er),
- (c) søppel, som definert i konvensjonens vedlegg V, som inneholder mer enn spor av tungmetaller, og
- (d) raffinerte petroleumsprodukter som inneholder halogenforbindelser.

(4) Forbrenning om bord av kloakk- og oljeslam som produseres under skipets normale drift, kan også finne sted i hoved- eller hjelpekraftanlegget eller -kjelene. Slik forbrenning skal ikke finne sted i havneområder, havner eller elvemunninger.

(5) Forbrenning om bord av polyvinylklorider (PVC-er) er forbudt, unntatt i forbrenningsanlegg om bord som det er utstedt IMO-typegodkjenningssertifikat for.

(6) Alle skip med forbrenningsanlegg som omfattes av denne paragraf, skal ha en driftshåndbok fra produsenten, som beskriver hvordan forbrenningsanlegget skal betjenes for at det skal overholde grenseverdiene fastsatt i punkt 2 i vedlegg C III til denne forskrift.

(7) Personer med ansvar for drift av forbrenningsanlegg skal gis tilstrekkelig opplæring og skal kunne utføre instruksene gitt i driftshåndboka fra produsenten.

(8) Utløpstemperaturen til røykgassen fra forbrenningen skal overvåkes kontinuerlig, og avfall skal ikke mates inn i et kontinuerlig matet forbrenningsanlegg om bord dersom temperaturen er under minstemperaturen på 850 °C. For satsvis matede forbrenningsanlegg om bord skal enheten være utformet slik at temperaturen i forbrenningskammeret skal komme opp i 600 °C innen fem minutter etter oppstart.

(9) Intet i denne paragraf skal være til hinder for utvikling, installering og drift av andre former for innretninger for termisk avfallsbehandling om bord dersom de oppfyller eller overgår kravene som er fastsatt her.

* Det vises til resolusjon MEPC.76(40), «Standard specification for shipboard incinerators» (Standardspesifikasjon for forbrenningsanlegg på skip).

§ 6–13. Levering av avfall

Avfall som inneholder ozonreducerende stoffer eller avfall fra rensing av eksosgasser og lignende, eller avfall fra forbrenning etter § 6–12 skal leveres til havner som mottar slikt avfall i henhold til kapittel 20 i forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften).

Del 3. Kvaliteten på brennolje**§ 6–14. Marine drivstoffkvalitet**

(1) Brennolje til forbrenningsformål levert til og brukt om bord på skip som omfattes av dette kapittel, skal oppfylle følgende krav:

(a) med mindre annet er fastsatt under bokstav (b):

- (i) brennoljen skal bestå av blandinger av hydrokarboner avledet ved raffinering av olje. Dette skal ikke utelukke innblanding av små mengder tilsetningsstoffer som er ment å skulle forbedre enkelte ytelsesaspekter,
- (ii) brennoljen skal være fri for uorganiske syrer,
- (iii) brennoljen skal ikke inneholde tilsatte stoffer eller kjemisk avfall som enten:
 - (1) setter skipets sikkerhet i fare eller påvirker motorytelsen negativt, eller
 - (2) er skadelig for personalet, eller
 - (3) bidrar allment til mer luftforurensning, og

(b) brennolje til forbrenningsformål avledet ved andre metoder enn raffinering av olje skal ikke:

- (i) ha et høyere svovelinnhold enn det som er fastsatt i § 6–9 og § 6–10 i dette kapittel,
- (ii) føre til at en motor overstiger utslippsgrensene for NO_x fastsatt i § 6–7, 3. ledd bokstav (a) i dette kapittel,
- (iii) inneholde uorganiske syrer, og
- (iv)
 - (1) sette skipets sikkerhet i fare eller påvirke motorytelsen negativt, eller
 - (2) være skadelig for personalet, eller
 - (3) bidra allment til mer luftforurensning.

(2) For hvert skip med en bruttotonnasje på 400 og derover, og som omfattes av § 6–15 og § 6–16 i dette kapittel, skal nærmere opplysninger om brennolje til forbrenningsformål levert til og brukt om bord på skipet, spesifiseres av leverandøren på en leveringsseidel for brennolje som minst skal inneholde de opplysningene som er angitt i vedlegg C IV til denne forskrift.

(3) Leveringsseddelen for brennolje skal oppbevares om bord på skipet på et slikt sted at det er lett tilgjengelig for kontroll på ethvert rimelig tidspunkt. Det skal oppbevares i tre år etter at brennoljen er levert om bord.

(4) Det skal kunne foretas kontroll av leveringssedlene for brennolje om bord på ethvert skip som omfattes av denne forskrift mens skipet befinner seg i norsk havn. Det skal kunne tas kopi av enhver leveringsseddel og kreves at skipets fører eller ansvarshavende bekrefter at hver kopi er en rett kopi av vedkommende leveringsseddel for brennolje. Innholdet i enhver seddel skal etter samråd med utsteder av seddelen kunne verifiseres.

(5) Leveringsseddelen for brennolje skal følges av en representativ prøve av brennoljen som er levert, idet det tas hensyn til retningslinjene utarbeidet av IMO.* Prøven skal forsegles og signeres av leverandørens representant og føreren eller ansvarshavende offiser for brennoljeoperasjonen ved avslutning av bunkringsoperasjonen og oppbevares under skipets kontroll til brennoljen i det alt vesentligste er forbrukt, og i alle tilfeller i minst tolv måneder fra leveringstidspunktet. For Marine gassolje solgt i Norge til skip i innenriks fart kreves det likevel ikke at det skal tas prøve av den leverte oljen.

(6) Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger, skal føre et register over lokale leverandører av brennolje.

(7) Lokale leverandører skal kunne framlegge leveringsseddelen for brennoljen som kreves etter denne paragraf, med bekreftelse fra leverandøren av brennolje på at brennoljen oppfyller kravene i denne paragraf, samt § 6–9 og § 6–10 i dette kapittel. En kopi av leveringsseddelen for brennolje skal oppbevares av den lokale leverandør i minst tre år for kontroll og verifisering av havnestaten.

(8) Denne paragraf gjelder ikke for kull i fast form eller kjernebrensel.

* Det vises til resolusjon MEPC.96(47) – Guidelines for the sampling of fuel oil for determination of compliance with Annex VI of MARPOL 73/78.

Del 4. Tilsyn

§ 6–15. Besiktelse og kontroll

(1) Ethvert skip med en bruttotonnasje på 400 eller mer og enhver flyttbar innretning skal være underlagt besiktelsene fastsatt nedenfor:

- (a) en førstegangsbesiktelse før skipet blir satt i fart eller før det sertifikat som kreves i henhold til § 6–16 i dette kapittel blir utstedt for første gang. Denne besiktelsen skal være slik at den gir sikkerhet for at utstyret, systemene, tilbehøret, arrangementene og materialene fullt ut oppfyller gjeldende krav i dette kapittel,
- (b) periodiske besiktelser med mellomrom som fastsatt av Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger, men som ikke må overstige fem år, som skal være slik at de gir sikkerhet for at utstyret, systemene, tilbehøret, arrangementene og materialene fullt ut oppfyller kravene i dette kapittel, og
- (c) minst én mellombesiktelse i løpet av sertifikatets gyldighetsperiode som skal være slik at den gir sikkerhet for at utstyret og arrangementene fullt ut oppfyller kravene i dette kapittel og er i god driftsmessig stand. I de tilfeller der det foretas bare én besiktelse i løpet av et sertifikats gyldighetsperiode, og der sertifikatets gyldighetsperiode er over to og et halvt år, skal denne foretas tidligst seks måneder før den dato da sertifikatets gyldighetsperiode er halvveis utløpt, og ikke senere enn seks måneder etter. Det skal gjøres påtegning om slike mellombesiktelser på det sertifikat som er utstedt i samsvar med § 6–16 i denne forskrift.

(2) Sjøfartsdirektoratet kan treffe egnede kontrolltiltak for skip med en bruttotonnasje under 400 for å sikre at gjeldende bestemmelser i dette kapittel blir fulgt.

(3) Besiktelsen av motorer og utstyr med hensyn til om de etterlever § 6–7 i dette kapittel skal utføres i samsvar med NO_x-koden.

(4) Dersom det fastslås at utstyret ikke svarer til beskrivelsen i sertifikatet, kan Sjøfartsdirektoratet forlange at dette rettes. Dersom dette ikke skjer, kan Sjøfartsdirektoratet inndra sertifikatet eller holde skipet tilbake til retting har skjedd.

(5) Utstyret skal vedlikeholdes slik at det oppfyller bestemmelsene i dette kapittel, og det skal ikke foretas noen endringer i utstyret, systemene, tilbehøret, arrangementene eller materialene som omfattes av besiktelsen, uten godkjenning. Direkte utskiftning av slikt utstyr og tilbehør med utstyr og tilbehør som oppfyller bestemmelsene i dette kapittel, er tillatt.

(6) Dersom et skip blir utsatt for en ulykke eller det oppdages en feil som i vesentlig grad berører effektiviteten eller fullstendigheten av skipets utstyr som omfattes av dette kapittel, skal fører eller reder ved første anledning underrette Sjøfartsdirektoratet eller den det har bemyndiget.

§ 6–16. Utstedelse av internasjonalt sertifikat for hindring av luftforurensning (IAPP-sertifikat)

(1) Etter besiktelse i samsvar med bestemmelsene i § 6–15 skal det utstedes et internasjonalt sertifikat for hindring av luftforurensning (IAPP-sertifikat) til ethvert skip med en bruttotonnasje på 400 eller derover og enhver flyttbar innretning.

(2) Til skip bygget før ikrafttredelsesdatoen for dette kapittel skal det utstedes et IAPP-sertifikat i samsvar med første ledd senest ved første planlagte tørrdokking etter at dette kapittel har trådt i kraft, men ikke i noe tilfelle senere enn tre år etter at dette kapittel har trådt i kraft.

(3) IAPP-sertifikatet utstedes av Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger.

§ 6–17. Sertifikatets varighet og gyldighet

(1) IAPP-sertifikatet skal utstedes for et tidsrom av fem år av gangen.

Årlig besiktelse* /mellombesiktelse*

Underskrift.....
(Behørig bemyndiget tjenestemanns underskrift)Sted.....
Dato.....

(Myndighetens segl eller stempel)

Årlig besiktelse* /mellombesiktelse*

Underskrift.....
(Behørig bemyndiget tjenestemanns underskrift)Sted.....
Dato.....

(Myndighetens segl eller stempel)

Årlig besiktelse

Underskrift.....
(Behørig bemyndiget tjenestemanns underskrift)Sted.....
Dato.....

(Myndighetens segl eller stempel)

* Stryk det som ikke passer.

SUPPLEMENT TIL
DET INTERNASJONALE SERTIFIKAT FOR HINDRING AV LUFTFORURENSNING
(IAPP-SERTIFIKATET)

OVERSIKT OVER KONSTRUKSJON OG UTSTYR

I medhold av bestemmelsene i vedlegg VI i Den internasjonale konvensjon for hindring av forurensning fra skip, 1973, sist endret ved Protokollen av 1978 vedrørende samme konvensjon (heretter kalt «konvensjonen»).

Merknader:

1. Denne oversikt skal være permanent vedheftet IAPP-sertifikatet. IAPP-sertifikatet skal være tilgjengelig om bord på skipet til enhver tid.
2. Dersom den originale oversikten er på et annet språk enn engelsk, fransk eller spansk, skal teksten inneholde en oversettelse til ett av disse språkene.
3. Avmerkinger i rutene gjøres ved å sette kryss (X) for svarene «ja» og «aktuelt», og bindestrek (–) for svarene «nei» og «ikke aktuelt».
4. Med mindre annet er sagt, viser regler nevnt i denne oversikten til regler i vedlegg VI til konvensjonen, og resolusjoner eller rundskriv viser til dem som er vedtatt av Den internasjonale sjøfartsorganisasjon.

1. *Nærmere opplysninger om skipet*

1.1 Skipets navn

1.2 Kjenningsignal

1.3 IMO-nummer

1.4 Hjemsted

1.5 Bruttotonnasje

1.6 Dato for kjølstrekking eller da skipet var på et tilsvarende byggetrinn:

1.7 Dato da vesentlig ombygging av motor ble påbegynt (om aktuelt) (regel 13):

2. *Kontroll av utslipp fra skip*2.1 *Ozonnedbrytende stoffer (regel 12)*

2.1.1 Følgende brannsløkkingsanlegg og -utstyr som inneholder haloner, kan fortsatt brukes:

<i>Anlegg/utstyr</i>	<i>Plassering om bord</i>
----------------------	---------------------------

2.1.2 Følgende anlegg og utstyr som inneholder KFKer, kan fortsatt brukes:.....

<i>Anlegg/utstyr</i>	<i>Plassering om bord</i>
----------------------	---------------------------

2.1.3 Følgende anlegg som inneholder hydroklorfluorkarboner (HKFKer), som er installert før 1. januar 2020 kan fortsatt brukes:.....

<i>Anlegg/utstyr</i>	<i>Plassering om bord</i>
----------------------	---------------------------

2.2 *Nitrogenoksider (NO_x) (regel 13)*

2.2.1 Følgende dieselmotorer som har en utgangseffekt på over 130 kW, og som ble installert på skip bygd 1. januar 2000 eller senere, oppfyller utslippsstandardene i regel 13(3)(a) i henhold til Det tekniske regelverk om NO_x :

<i>Produsent og modell</i>	<i>Serienummer</i>	<i>Bruk</i>	<i>Utgangseffekt (kW)</i>	<i>Nominelt turtall (o/min)</i>
----------------------------	--------------------	-------------	---------------------------	---------------------------------

2.2.2 Følgende dieselmotorer som har en utgangseffekt på over 130 kW, og som ble vesentlig ombygd i henhold til regel 13(2) 1. januar 2000 eller senere, oppfyller utslippsstandardene i regel 13(3)(a) i henhold til Det tekniske regelverk om NO_x :

<i>Produsent og modell</i>	<i>Serienummer</i>	<i>Bruk</i>	<i>Utgangseffekt (kW)</i>	<i>Nominelt turtall (o/min)</i>
----------------------------	--------------------	-------------	---------------------------	---------------------------------

2.2.3 Følgende dieselmotorer som har en utgangseffekt på over 130 kW, og som ble installert på skip bygd 1. januar 2000 eller senere, eller som har en utgangseffekt på over 130 kW, og som ble vesentlig ombygd i henhold til regel 13(2) 1. januar 2000 eller senere, er utstyrt med eksosreanlegg eller andre tilsvarende metoder i henhold til regel 13(3) og Det tekniske regelverk om NO_x :

<i>Produsent og modell</i>	<i>Serienummer</i>	<i>Bruk</i>	<i>Utgangseffekt (kW)</i>	<i>Nominelt turtall (o/min)</i>
----------------------------	--------------------	-------------	---------------------------	---------------------------------

2.2.4 Følgende dieselmotorer fra punkt 2.2.1, 2.2.2 og 2.2.3 ovenfor er utstyrt med innretninger for overvåking og registrering av NO_x-utslipp i henhold til Det tekniske regelverk om NO_x :

<i>Produsent og modell</i>	<i>Serienummer</i>	<i>Bruk</i>	<i>Utgangseffekt (kW)</i>	<i>Nominelt turtall (o/min)</i>
----------------------------	--------------------	-------------	---------------------------	---------------------------------

2.3 *Svoveloksider (SO_x) (regel 14)*

2.3.1 Når skipet er innenfor et område for kontroll av SO_x-utslipp som definert i regel 14(3), bruker skipet:

- .1 brennolje med et svovelinnhold som ikke overstiger 1,5 vektprosent, som det går fram av leveringssedler for bunkerolje, eller.....
- .2 et godkjent eksosreanlegg for å redusere SO_x-utslipp til under 6,0 g SO_x /kWh, eller.....
- .3 annen godkjent teknologi for å redusere SO_x-utslipp til under 6,0 g SO_x /kWh

2.4 *Flyktige organiske forbindelser (regel 15)*

2.4.1 Tankskipet har et dampoppstillingssystem som er installert og godkjent i samsvar med MSC/Rundskriv 585

2.5 Skipet har et forbrenningsanlegg:

- .1 som oppfyller resolusjon MEPC. 76 (40), med endringer
- .2 som er installert før 1. januar 2000, og som ikke oppfyller resolusjon MEPC. 76 (40), med endringer

DET BEKREFTES HERVED at alle opplysninger i denne oversikten er riktige.

Utstedt i

(Sted hvor oversikten er utstedt)

(Utstedelsesdato)

*(Underskrift fra utstedende, behørig bemyndiget tjenestemann)
(Myndighetens segl eller stempel)*

2) Prøvesykluser og vektfaktorer (Forskriftens § 6–7)

Ved verifikasjon av om skipsdieselmotorer overholder NO_x -grensene i henhold til § 6–7 i denne forskrift, bør man anvende følgende prøvesykluser og vektfaktorer og benytte seg av prøvemethoden og beregningsmetoden som er angitt i NO_x -koden.

- .1 For skipsmotorer med konstant hastighet brukt til hovedframdrift av skipet, herunder dieselelektrisk drift, bør prøvesyklus E2 anvendes.
- .2 For anlegg med vribar propell bør prøvesyklus E2 anvendes.
- .3 For hoved- og hjelpemotorer som følger propellkurven, bør prøvesyklus E3 anvendes.
- .4 For hjelpemotorer med konstant hastighet bør prøvesyklus D2 anvendes.
- .5 For hjelpemotorer med variabel hastighet og variabel belastning som ikke kommer inn under punktene ovenfor, bør prøvesyklus C1 anvendes.

Prøvesyklus for hovedframdriftsmotor med konstant hastighet (herunder dieselelektrisk drift og installasjoner med vribar propell)

Prøvesyklus type	Hastighet	100%	100%	100%	100%
E2					
	Effekt	100%	75%	50%	25%
	Vektfaktor	0,2	0,5	0,15	0,15

Prøvesyklus for hoved- og hjelpemotorer som følger propellkurven

Prøvesyklus type	Hastighet	100%	91%	80%	63%
E3					
	Effekt	100%	75%	50%	25%
	Vektfaktor	0,2	0,5	0,15	0,15

Prøvesyklus for hjelpemotorer med konstant hastighet

Prøvesyklus type	Hastighet	100%	100%	100%	100%	100%
D2						
	Effekt	100%	75%	50%	25%	10%
	Vektfaktor	0,05	0,25	0,3	0,3	0,1

Prøvesyklus for hjelpemotorer med variabel hastighet og variabel belastning

Prøvesyklus type C1	Hastighet	Nominelt				Middels			Tomgang
	Dreiemoment %	100%	75%	50%	10%	100%	75%	50%	0%
	Vektfaktor	0,15	0,15	0,15	0,1	0,1	0,1	0,1	0,15

3) Typegodkjenning av og driftsbegrensninger for forbrenningsanlegg ombord (Forskriftens § 6–12)

1. Forbrenningsanlegg om bord nevnt i § 6–12 annet ledd skal ha et IMO-typegodkjenningssertifikat for hvert forbrenningsanlegg. For at forbrenningsanlegget skal få et slikt sertifikat, må det være konstruert og bygd i samsvar med en godkjent standard som angitt i § 6–12 annet ledd. Hver modell skal på administrasjonens ansvar gjennomgå en spesifisert typegodkjenning ved fabrikkens eller et godkjent prøvingsanlegg, og ved typegodkjenningsprøvingen skal det benyttes følgende standard brensel-/avfallspesifikasjon for å fastslå om forbrenningsanlegget overholder grenseverdiene fastsatt i punkt (2) i dette vedlegg:

Oljeslam som består av:

75% oljeslam fra tung fyringsolje
5% brukt smøreolje, og
20% emulgert vann

Fast avfall som består av:

50% matavfall
50% søppel som inneholder
ca. 30% papir,
ca. 40% papp,
ca. 10% filler,
ca. 20% plast

Blandingens skal ha opptil 50% fuktighet og 7% ubrennbare faste stoffer.

2. Forbrenningsanlegg nevnt i § 11 annet ledd skal ikke overstige følgende grenseverdier:	
O ₂ i forbrenningskammer:	6–12%
CO i røykgass, høyeste gjennomsnitt:	200 mg/MJ
Sottall, høyeste gjennomsnitt:	Bacharach 3 eller Ringelman 1 (20% opasitet) (Et høyere sottall kan godtas bare i løpet av svært korte tidsrom, for eksempel oppstart.)
Uforbrente komponenter i askerester:	Høyst 10 vektprosent
Temperaturområde i forbrenningskammerets røykgassutløp:	850–1200 °C

4) Opplysninger som skal stå på leveringsseddelen for brennolje (Forskriftens § 6–14 annet ledd)

Navn og IMO-nummer til mottakende skip
Havn
Dato da levering ble påbegynt
Navn, adresse og telefonnummer til leverandøren av marine drivstoff
Produktnavn
Mengde (i volumliter)
Tetthet ved 15 °C (kg/m³) *
Svovelinhold (vektprosent)**

For marine gassolje i salg innenriks er det tilstrekkelig at maksimumsverdien oppgis.

En erklæring som er undertegnet og bekreftet av representanten for leverandøren av brennolje om at den leverte brennoljen er i samsvar med § 6–9 eller § 6–10 annet ledd bokstav (a) og § 6–14 første ledd i denne forskrift.

* Brennoljen bør prøves i samsvar med ISO 3675.

** Brennoljen bør prøves i samsvar med ISO 8754.

II

I forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrenning av forurensning (forurensningsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 20–3 nr. 1 lyde:

1. *avfall fra skip*: enhver form for avfall, herunder kloakk, og andre rester enn lasterester som oppstår mens et skip er i drift, og som omfattes av vedleggene I (olje), IV (kloakk), V (søppel) og VI (utslipp til luft) til MARPOL 73/78,¹ og lasterelatert avfall som definert i retningslinjene for gjennomføringen av vedlegg V til MARPOL 73/78,

III

Endringene trer i kraft straks.

24. jan. Nr. 120 2006

Forskrift om endring i forskrift om studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU).

Fastsatt av Styret ved NTNU 24. januar 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–3 nr. 1 og § 3–9 nr. 7. Kunnngjort 10. februar 2006.

I

I forskrift 7. desember 2005 nr. 1684 om studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) gjøres følgende endringer:

Følgende definisjon tilføyes i § 2:

årsstudium Strukturerte emnegrupper á 60 studiepoeng med eget opptak.

§ 4 skal lyde:

1. Opptak gir studierett til emnene i studieprogrammet, årsstudiet eller enkeltemner som studenten er tatt opp til. Studieretten gir adgang til de emnene som er spesifisert i utdanningsplanen etter den progresjonen som fakultetet har godkjent. Studieretten gjelder fra den dagen NTNU mottar studentens bekreftelse på opptaket.

2. Studieretten opphører når
 - studenten oppfyller kravene for tildeling av vitnemål for fullført studieprogram
 - studenten har fullført årsstudiet
 - studentens studieprogresjon er for lav etter nr. 3 eller 5
 - studenten selv bekrefter at han/hun trekker seg fra studieprogrammet før det er fullført
 - studenten ikke har betalt semesteravgift innen fristen, jf. § 6.
3. I studieprogram som er inndelt i årskurs/-kull, kan en student ikke stå igjen med mer enn 22,5 studiepoeng fra de to foregående årskurs/-kull for å gå videre i neste årskurs. Studenter som skal gå videre til 4. årskurs/-kull kan ikke gjenstå med emner fra 1. årskurs/-kull. Studenter som skal gå videre til 5. årskurs/-kull kan ikke gjenstå med emner fra 1. og 2. årskurs/-kull, og studenter som skal gå videre til 6. årskurs/-kull kan ikke gjenstå med emner fra 1., 2. og 3. årskurs/-kull.

For å videreføre studieretten i disse studieprogrammene kan en student ikke stå igjen med mer enn 22,5 studiepoeng og ikke bruke mer enn 2 år i samme årskurs/-kull. Tiden i hvert årskurs/-kull skal korrigeres for permisjoner og ut fra en eventuell redusert studieprogresjon (deltidsstudier), som må være godkjent i utdanningsplanen, jf. § 5, § 7 og § 8.

Det skal fremgå av studieplanen om studieprogrammet er inndelt i årskurs/-kull, jf. § 14 nr. 1.

Studenter som søker nytt opptak til samme studieprogram vil, når innpassing skal skje, få medregnet eventuell tidligere studietid i det årskurset/-kullet studenten blir plassert i. Det samme gjelder dersom det er stor grad av likhet mellom det studieprogrammet studenten har søkt opptak til og det studieprogrammet studenten har eller har hatt studierett til. Det kan gjøres unntak fra denne bestemmelsen dersom det er gått mer enn 3 år siden studieretten opphørte. Rektor fatter vedtak.
4. Fakultetet selv fatter vedtak om opphør av studieretten ut fra disse bestemmelsene. Fakultetet selv kan i spesielle tilfeller ved f.eks. sykdom, større familiære vansker, når størstedelen av studiet er gjennomført, ved særlige faglige forhold (oppflytting) eller andre tungtveiende grunner dispensere fra bestemmelsene i nr. 3. Der NTNUs styre har opprettet et overfakultært styre for en gruppe studieprogram, har dette styret myndighet til å treffe vedtak i dispensasjonssaker.
5. Student som ikke går inn under nr. 3, mister studieretten dersom han/hun ikke har avlagt studiepoeng i løpet av et studieår i det studieprogrammet eller årsstudiet studenten har fått studierett til. Dette gjelder ikke hvis studenten har meldt seg til og møtt til en eller flere eksamener i studieprogrammet eller årsstudiet eller dersom det er avtalt i utdanningsplanen at studenten ikke skal avlegge studiepoeng. Fakultetet selv fatter vedtak om opphør av studieretten.
6. En student som er tatt opp til et studieprogram og som følger dette med normal studieprogresjon (uten korreksjon for permisjoner og redusert studieprogresjon) har krav på at programmets faglige mål, nivå og struktur ikke endres i den tiden han/hun har studierett til programmet. Studenten må likevel akseptere at det kan bli endringer i programmets emner og oppbygging så lenge dette ikke medfører at studenten blir forsinket i sin progresjon.
7. En student som er tatt opp til et studieprogram, årsstudium eller enkeltemner ved NTNU, har rett til å melde seg til vurdering i andre emner hvis han/hun fyller kravene til det. Studenten har også rett til å følge undervisning i emner utenfor studieprogrammet eller årsstudiet dersom adgangen til emnene ikke er begrenset. Disse rettighetene har studenten også etter at studieprogrammet er fullført.

§ 6 nr. 1 skal lyde:

1. Studenter med studierett ved NTNU plikter å registrere seg og betale semesteravgift ved NTNU hvert semester innen de frister rektor fastsetter. Fristene skal kunngjøres i studiehandboka og på NTNUs nettsider. Studenter som ikke betaler semesteravgift innen fristen, i samsvar med forskrift 12. februar 2001 nr. 153 om studentsamskipnader § 10, mister studieretten. Fakultetet selv fatter vedtak om opphør av studierett på grunn av manglende betaling av semesteravgift.

Ny § 13a skal lyde:

§ 13a. Årsstudium

Rektor oppretter og nedlegger årsstudier etter forslag fra Utdanningsutvalget. Rektor fastsetter hvilket fakultet som skal administrere årsstudiet.

II

Endringene i § 2 og ny § 13a trer i kraft straks. Endringene i § 4 og § 6 trer i kraft fra studieåret 2006/2007.

25. jan. Nr. 121 2006**Forskrift om standarder og kriterier for akkreditering av studier og kriterier for akkreditering av institusjoner i norsk høyere utdanning.**

Fastsatt av Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT) 25. januar 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 1-6, § 3-1 og § 3-4 og forskrift 8. september 2005 nr. 1040 om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler. Kunngjort 10. februar 2006.

*Kapittel 1. Virkeområde***§ 1. Virkeområde**

Forskriften gjelder akkreditering av studier og institusjoner etter lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler og forskrift 8. september 2005 nr. 1040.

*Kapittel 2. Standarder og kriterier for akkreditering av studier***§ 2-1. Standarder og kriterier for akkreditering av studier på lavere grads nivå**

Bestemmelsene gjelder studietilbud fra 30 studiepoengs omfang til og med bachelorgradsstudier, og yrkesutdanninger av fire års normert studietid.

- (1) Det skal foreligge en plan for studiet.
 1. Studiet skal ha et dekkende navn.
 2. Opptakskravene skal være i samsvar med studiets mål, innhold og nivå.
 3. Studiets mål skal være klart formulert. Av målene skal det framgå hvilke kunnskaper, ferdigheter og holdninger studentene skal ha ved slutført studium, samt hva slags kompetanse studiet gir i forhold til videre studier og/eller yrkesutøvelse.
 4. Planen skal vise oppbygging av studiet med obligatoriske og valgfrie deler, bredde og fordypning.
 5. Pensum og undervisning skal være egnet til å sikre kandidatenes kompetanse i relasjon til målene for studiet.
 6. Studiet skal gi studentene innføring i forsknings- og utviklingsarbeid.
 7. Undervisningen skal bygge på relevant forskning, samt faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid og erfaringskunnskap.
 8. Eksamens- og vurderingsordningene skal være tilpasset den undervisning og veiledning som blir gitt og skal være egnet for å nå målene for studiet.
 9. Opplegg for og gjennomføring av eventuell praksis skal være relatert til målene for studiet, den øvrige undervisningen og den kompetansen kandidatene skal ha ved gjennomført studium.
- (2) Institusjonen skal ha et stabilt fagmiljø knyttet til studiet.
 1. Størrelsen på fagmiljøet angis i årsverk, og skal være tilpasset undervisnings- og veiledningsbehovet for studiet, samt den forskning og det faglige eller kunstneriske utviklingsarbeidet som skal utføres.
 2. Minst 50% av fagmiljøet knyttet til studiet skal være ansatte med hovedstilling på institusjonen.
 3. Minst 20% av fagmiljøet skal dekkes av ansatte med førstestillingskompetanse.
 4. For studier med praksis skal fagmiljøet også ha erfaring fra praksisfeltet.
 5. For områder der institusjonen har behov for supplerende kompetanse, skal det legges fram en realistisk plan for hvordan denne skal skaffes.
- (3) Infrastrukturen skal være tilpasset organisering og undervisning og relateres til studiets mål.
 1. Tekniske og administrative tjenester skal være tilpasset studiet og antall studenter.
 2. Studentene skal sikres tilstrekkelig tilgang på IKT-ressurser.
 3. Bibliotekjentene skal være lett tilgjengelige og i samsvar med studiets faglige innhold og nivå.
 4. Institusjonen skal ha egnede lokaler til undervisningen.
- (4) Institusjonen skal delta aktivt i internasjonalt samarbeid innenfor fagområder med relevans for studiet.
- (5) Institusjonen skal ha ordninger for internasjonalisering knyttet til studiet.
- (6) Institusjonen skal redegjøre for hvordan studiet kvalitetssikres i institusjonens system for kvalitetssikring.

§ 2-2. Standarder og kriterier for akkreditering av studier på høyere grads nivå

- (1) Studiet skal oppfylle departementets forskrift om krav til mastergrad.
- (2) Det skal foreligge en plan for studiet.
 1. Studiet skal ha et dekkende navn.
 2. Av planen skal det framgå hva som er studiets fagområde(r) og kjerneområde(r).
 3. Opptakskravene skal være i samsvar med studiets mål, innhold og nivå.
 4. Studiets mål skal være klart formulert. Av målene skal det framgå hvilke kunnskaper, ferdigheter og holdninger studentene skal ha ved slutført studium, samt hva slags kompetanse studiet gir i forhold til videre studier og/eller yrkesutøvelse.
 5. Planen skal vise oppbygging av studiet med obligatoriske og valgfrie deler, bredde og fordypning.
 6. Pensum og undervisning skal være egnet til å sikre kandidatenes kompetanse i relasjon til studiets mål.
 7. Det skal være faglig sammenheng og tydelig progresjon i studiet.
 8. Studiet skal gi kunnskap om vitenskapelig teori og erfaring med bruk av vitenskapelig metode.

9. Eksamens- og vurderingsordningene skal være tilpasset den undervisning og veiledning som blir gitt, og skal være egnet for å nå studiets mål.
10. Opplegg for og gjennomføring av eventuell praksis skal være relatert til studiets mål, den øvrige undervisningen og den kompetansen kandidatene skal ha ved gjennomført studium.
- (3) Institusjonen skal ha et stabilt fagmiljø knyttet til studiet.
 1. Størrelsen på fagmiljøet angis i årsverk, og skal være tilpasset undervisnings- og veiledningsbehovet for studiet, samt den forskning og det faglige eller kunstneriske utviklingsarbeidet som skal utføres.
 2. Minst 50% av fagmiljøet knyttet til studiet skal være ansatte med hovedstilling på institusjonen.
 3. Minst 50% av fagmiljøet skal dekkes av ansatte med førstestillingskompetanse, av disse skal minst 25% være professorer.
 4. Institusjonen skal ha ansatte i hovedstilling innenfor studiets kjerneområde(r).
 5. Fagmiljøet skal vise til resultater fra forskning eller faglig/kunstnerisk utviklingsarbeid og delta aktivt i faglige nettverk.
 6. For områder der institusjonen har behov for supplerende kompetanse, skal det legges fram en realistisk plan for hvordan denne skal skaffes.
- (4) Infrastrukturen skal være tilpasset organisering og undervisningsform og relateres til studiets mål.
 1. Tekniske og administrative tjenester skal være tilpasset studiet og antall studenter.
 2. Studenter skal sikres tilstrekkelig tilgang på IKT-ressurser.
 3. Bibliotekjentene skal være lett tilgjengelige og i samsvar med studiets faglige innhold og nivå.
 4. Institusjonen skal ha egnede lokaler til undervisning og forskning.
- (5) Institusjonen skal delta aktivt i internasjonalt samarbeid innenfor fagområder med relevans for studiet.
- (6) Det skal være ordninger for internasjonalisering på studiet.
- (7) Institusjonen skal redegjøre for hvordan studiet kvalitetssikres i institusjonens system for kvalitetssikring.

§ 2–3. Standarder og kriterier for akkreditering av doktorgradsstudier og institusjonsbasert stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid

- (1) Det skal foreligge en plan for doktorgradsstudiet/stipendprogrammet.
 1. Det skal foreligge et reglement for studiet/stipendprogrammet.
 2. Studiet/stipendprogrammet skal ha et dekkende navn.
 3. Planen skal vise at studiet/stipendprogrammet har tilstrekkelig faglig/kunstnerisk nivå, bredde og dybde og indre faglig sammenheng.
 4. Av planen skal det framgå hvordan studiet/stipendprogrammet knyttes opp mot fagområder/kunstfaglige områder med tilstrekkelig bredde og klar avgrensning til andre fagområder/kunstfaglige områder.
 5. Planen skal vise studiets/stipendprogrammets forankring i kjerneområde(r) som kan identifiseres i internasjonal sammenheng.
 6. Planen skal beskrive studiets/stipendprogrammets faglige/kunstneriske mål, opptaksgrunnlag og hva studiet/stipendprogrammet kvalifiserer til.
 7. Planen skal beskrive obligatoriske og valgfrie deler.
 8. Av planen skal det framgå at stipendiatens arbeid/prosjekt er satt inn i en bredere faglig sammenheng.
- (2) Institusjonen skal ha et stabilt fagmiljø knyttet til doktorgradsstudiet/stipendprogrammet.
 1. Størrelsen på fagmiljøet skal være tilpasset undervisningen, veiledningen og forskningen/det kunstneriske utviklingsarbeidet.
 2. Fagmiljøet skal drive aktiv forskningsvirksomhet/kunstnerisk utviklingsvirksomhet med god faglig bredde på høyt internasjonalt nivå.
 3. Institusjonen skal ha ansatte i hovedstilling med kompetanse innenfor det som regnes som kjerneområder for studiet/stipendprogrammet.
 4. Minst 50% av de faglig ansatte knyttet til studiet/stipendprogrammet skal være professorer, de øvrige skal være førsteamanuenser.
- (3) Den faglige virksomheten ved institusjonen skal støtte opp om doktorgradsstudiet/stipendprogrammet.
- (4) Institusjonen skal delta aktivt i nasjonalt og internasjonalt samarbeid og i nettverk som er relevante for doktorgradsstudiet/stipendprogrammet.
- (5) Infrastrukturen skal være tilpasset organisering av studiets/programmets karakter og relateres til doktorgradsstudiet/stipendprogrammets mål.
 1. Stipendiatene skal være sikret nødvendige og egnede arbeidsforhold bl.a. kontorplass/produksjonslokaler, utstyr, drifts- og produksjonsmidler.
 2. Bibliotekjentene skal være lett tilgjengelig og i samsvar med studiets/stipendprogrammets faglige innhold og nivå.
 3. Stipendiatene skal være sikret tilgang til IKT-tjenester av tilstrekkelig omfang og kvalitet.
 4. Tekniske og administrative støttetjenester skal være tilfredsstillende.
- (6) Institusjonen skal redegjøre for hvordan doktorgradsstudiet/stipendprogrammet kvalitetssikres i institusjonens system for kvalitetssikring.

§ 2–4. Standarder og kriterier for akkreditering av institusjonsdeltakelse i institusjonsovergrepene kunstnerisk stipendprogram

- (1) Det skal foreligge et reglement for deltakelsen i programmet.
 1. Organisering av deltakelsen i programmet med rolle og ansvar for deltakende institusjon, skal være klart beskrevet.
 2. Institusjonens og stipendiatens rettigheter og plikter skal være klart beskrevet.
- (2) Institusjonen skal ha et stabilt fagmiljø knyttet til deltakelsen i programmet.
 1. Institusjonen skal ha relevant faglig basis innenfor de fagområder der de deltar i programmet.
 2. Størelsen på institusjonens fagmiljø skal være tilpasset den undervisningen og veiledningen og det utviklingsarbeidet som skal utføres for å sikre og videreutvikle kunstnerisk kvalitet i forbindelse med deltakelsen i programmet.
 3. Institusjonen skal ha aktiv kunstnerisk utviklingsvirksomhet med god bredde på høyt internasjonalt nivå knyttet til deltakelsen i programmet.
 4. Institusjonen skal ha ansatte i hovedstilling med høy kunstfaglig kompetanse innenfor det som regnes som kjerneområder knyttet til institusjonens deltakelse i programmet. Hovedtyngden av disse skal være på førstestillingsnivå. Disse skal også kunne være veiledere i programmet.
 5. Institusjonen skal vise hvordan stipendiatenes deltakelse i programmet integreres i eget fagmiljø og fagutvikling.
 6. Institusjonen skal delta aktivt i den obligatoriske fellesdelen av programmet.
 7. Institusjonen skal kunne tilby sine stipendiatere nødvendige kurs og andre valgfrie elementer innenfor deres egen spesialisering.
- (3) Den faglige virksomheten ved institusjonen skal støtte opp om deltakelsen i programmet.
- (4) Institusjonen skal vise til aktiv deltakelse i nasjonalt og internasjonalt samarbeid og i nettverk som er relevante for deltakelsen i programmet.
- (5) Infrastrukturen ved institusjonen skal være tilpasset programmets karakter og organisering og relateres til programmets mål.
 1. Stipendiatene skal være sikret tilgang til nødvendige og egnede arbeidsforhold som kontorplass, produksjonslokaler, drifts- og produksjonsmidler.
 2. Bibliotekstjenestene skal være lett tilgjengelig og i samsvar med programmets faglige innhold og nivå.
 3. Stipendiatene skal være sikret tilgang til IKT-tjenester av tilstrekkelig omfang og kvalitet.
 4. Tekniske og administrative støttefunksjoner skal være tilpasset deltakelsen i programmet.
- (6) Institusjonen skal redegjøre for hvordan egen deltakelse i programmet kvalitetssikres i institusjonens system for kvalitetssikring.

§ 2–5. Bestemmelser om akkreditering av deler av studium som inngår i en fellesgrad

1. Bestemmelsene gjelder nasjonale og internasjonale fellesgrader.
2. De vilkår som er gitt i departementets forskrift § 4 om fellesgrader skal være oppfylt.
3. Det skal fremkomme tydelig hvilke deler av studiet de samarbeidende institusjonene har ansvaret for.
4. Det skal foreligge rutiner for utvikling og kvalitetssikring av studiet som helhet.
5. De(n) delen(e) som tilbys av den/de norske institusjonen(e) skal tilfredsstillende standardene og kriteriene for gradsnivået.
6. Alle delene i studiet skal utgjøre en helhet, spesielt i forhold til nivå og mål for studiet.

Kapittel 3. Utfyllende kriterier for akkreditering av institusjoner

Standardene, angitt i kursivert skrift, er hentet fra departementets forskrift 8. september 2005 nr. 1040 om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler.

§ 3–1. Kriterier for akkreditering som høyskole

- a)
 - 1) *Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling.*
 - 2) *Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten.*
 1. Institusjonen skal ha personale, utstyr og lokaler som er tilpasset primærvirksomheten.
 2. Institusjonen skal ha ressurser og fasiliteter som gjør den i stand til å yte tilfredsstillende informasjon, gode administrative studenttjenester og god studentvelferd.
 3. Institusjonen skal ha tilstrekkelige og egnede undervisningslokaler, undervisningsutstyr og arbeidsplasser for studentene.
 4. Institusjonen skal utvikle fagpersonalet og undervisningen i samsvar med studentenes behov og fagets nasjonale og internasjonale utvikling.
- b) *Institusjonen skal ha forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet relatert til sine fagområder.*
- c) *Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på sentrale fagområder som inngår i studiene.*
- d) *Institusjonen skal ha akkreditering for minst ett studietilbud som gir selvstendig rett til å tildele lavere grad, og ha uteksaminert lavere grads kandidater i minst to år.*

- e) *Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid.*
 - 1. Institusjonen skal kunne vise aktiv deltakelse i minst ett nasjonalt og ett internasjonalt samarbeid.
- f) *Institusjonen skal ha et tilfredsstillende fagbibliotek.*
 - 1. Institusjonen skal ha hensiktsmessige lokaler med arbeidsplasser, moderne teknologi og kompetent personale.
 - 2. Institusjonen skal ha lett tilgjengelig relevante digitale og analoge samlinger og/eller tjenester for studenter og vitenskapelig personale.

§ 3–2. Kriterier for akkreditering som vitenskapelig høyskole

- a)
 - 1) *Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling.*
 - 2) *Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten.*
 - 1. Institusjonen skal ha personale, utstyr og lokaler som er tilpasset primærvirksomheten.
 - 2. Institusjonen skal ha ressurser og fasiliteter som gjør den i stand til å yte tilfredsstillende informasjon, gode administrative studenttjenester og god studentvelferd.
 - 3. Institusjonen skal ha tilstrekkelige og egnede undervisningslokaler, undervisningsutstyr og arbeidsplasser for studentene.
 - 4. Institusjonen skal utvikle fagpersonalet og undervisningen i samsvar med studentenes behov og fagets nasjonale og internasjonale utvikling.
- b) *Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder.*
- c) *Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på de fagområder som inngår i studiene.*
- d) *Institusjonen skal ha akkreditering for minst ett studietilbud av minst fem års varighet, samlet eller som integrert studieløp, som gir selvstendig rett til å tildele høyere grad, og ha uteksaminert høyere grads kandidater i minst to år.*
- e) *Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad, eller ha akkreditering for tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid.*
 - 1. Institusjoner med doktorgradsstudium skal ha jevnlig opptak av studenter og ha uteksaminert kandidater.
 - 2. Institusjoner med stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid skal ha jevnlig opptak av stipendiater og ha uteksaminert kandidater.
- f) *Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og skal delta i det nasjonale samarbeidet som gjelder forskerutdanning eller tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid.*
- g) *Institusjonen skal ha et tilfredsstillende fagbibliotek.*
 - 1. Institusjonen skal ha hensiktsmessige lokaler med arbeidsplasser, moderne teknologi og kompetent personale.
 - 2. Institusjonen skal ha lett tilgjengelig relevante digitale og analoge samlinger og/eller tjenester for studenter og vitenskapelig personale.

§ 3–3. Kriterier for akkreditering som universitet

- a)
 - 1) *Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling.*
 - 2) *Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten.*
 - 1. Institusjonen skal ha personale, utstyr og lokaler som er tilpasset primærvirksomheten.
 - 2. Institusjonen skal ha ressurser og fasiliteter som gjør den i stand til å yte tilfredsstillende informasjon, gode administrative studenttjenester og god studentvelferd.
 - 3. Institusjonen skal ha tilstrekkelige og egnede undervisningslokaler, undervisningsutstyr og arbeidsplasser for studentene.
 - 4. Institusjonen skal utvikle fagpersonalet og undervisningen i samsvar med studentenes behov og fagets nasjonale og internasjonale utvikling.
- b) *Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder.*
- c) *Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på de fagområder som inngår i studiene.*
- d) *Institusjonen skal ha akkreditering for minst fem studietilbud av minst fem års varighet, samlet eller som integrert studieløp, som gir selvstendig rett til å tildele høyere grad, samt lavere grads utdanninger innenfor flere fagområder. Institusjonen skal ha uteksaminert kandidater på lavere og høyere grads nivå på de fleste av disse fagområdene.*

- e) *Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad på minst fire fagområder. To av disse skal være sentrale i forhold til regionale virksomheters verdiskapning, samtidig som fagområdene har nasjonal betydning. Den ene av de fire doktorgradene kan utgjøres av stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid som institusjonen har fått akkreditering for.*
1. Institusjoner med doktorgradsstudium skal ha jevnlig opptak av studenter og ha uteksaminert kandidater.
 2. Institusjoner med stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid skal ha jevnlig opptak av stipendiater og ha uteksaminert kandidater.
- f) *Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og skal delta i det nasjonale samarbeidet som gjelder forskerutdanning og eventuelt tilsvarende kunstnerisk stipendprogram.*
- g) *Institusjonen skal ha et tilfredsstillende fagbibliotek.*
1. Institusjonen skal ha hensiktsmessige lokaler med arbeidsplasser, moderne teknologi og kompetent personale.
 2. Institusjonen skal ha lett tilgjengelig relevante digitale og analoge samlinger og/eller tjenester for studenter og vitenskapelig personale.

Kapittel 4. Sluttbestemmelser

§ 4–1. Sluttbestemmelser

Forskrift 5. mai 2003 nr. 651 om kriterier for akkreditering av institusjoner og standarder og kriterier for akkreditering av studietilbud i norsk høgere utdanning oppheves. Forskriften trer i kraft straks.

7. feb. Nr. 122 2006

Forskrift om opphevelse av forskrift om utførelse, trykking og utsendelse av stemmesedler til stortingsvalg, sametingsvalg og kommunestyre- og fylkestingsvalg.

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 7. februar 2006 med hjemmel i lov 1. mars 1985 nr. 3 om stortingsvalg, fylkestingsvalg og kommunestyrevalg (Valgloven) og forskrift 16. februar 2001 nr. 165 om valg av Sameting. Kunngjort 10. februar 2006.

I

Forskrift 2. april 2001 nr. 441 om utførelse, trykking og utsendelse av stemmesedler til stortingsvalg, sametingsvalg og kommunestyre- og fylkestingsvalg oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

7. feb. Nr. 123 2006

Føresegn om kompensasjon for ulønt arbeidsinnsats i Skattefunn-godkjende forskings- og utviklingsprosjekt for inntektsåra 2002, 2003 og 2004.

Fastsett av Fornyings- og administrasjonsdepartementet 7. februar 2006 med heimel i Stortingets vedtak 17. juni 2005 vedrørende statsbudsjettet kap. 1500, post 73 Kompensasjonsordning for ulønnet arbeidsinnsats i Skattefunn, jf. St.prp.nr.65 (2004–2005). Kunngjort 10. februar 2006.

I

§ 1. Bruksområde

Skattytaren kan etter reglane i denne føresegna få kompensasjon for ulønt arbeidsinnsats i Skattefunn-godkjende forskings- og utviklingsprosjekt utført i inntektsåra 2002, 2003 og 2004. Kompensasjon kan ikkje gjevast til skattytarar som har motteke støtte for slik arbeidsinnsats etter Skattefunn-ordninga.

§ 2. Definisjonar

- (1) *Forskings- og utviklingsprosjekt* skal i denne føresegna oppfattast på same måte som i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 16–40–2.
- (2) *Forskingsinstitusjon* skal i denne føresegna oppfattast på same måte som i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 16–40–3.
- (3) *Små og mellomstore bedrifter* skal i denne føresegna oppfattast på same måte som i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 16–40–5.
- (4) *Med ulønt arbeidsinnsats* er det i denne føresegna meint arbeidsinnsats som det ikkje er betalt ut vederlag for.

§ 3. Krav om kompensasjon, tidsfrist

- (1) Skattytaren må setje fram krav om kompensasjon etter reglane i denne føresegna. Krav skal sendast til og vert handsama av Konkurransetilsynet.
- (2) Kravet må setjast fram før 7. april 2006. Krav som vert framsette etter denne datoen vil ikkje verte handsama.

§ 4. Vilkår for å få kompensasjon

- (1) Med dei avgrensingane som følgjer av § 5 – § 9, vert det gjeve kompensasjon for kostnader til ulønt arbeidsinnsats i forskings- og utviklingsprosjekt dersom følgjande vilkår er oppfylte:
 - a. Forskings- og utviklingsprosjektet må vere godkjent av Noregs forskingsråd, jf. forskrift til utfylling og gjennomføring av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 16–40–4, og godkjenninga må gjelde dei inntektsåra kompensasjonskravet refererer seg til, og
 - b. Skattytaren har levert årsrapportar og eventuell sluttrapport til Noregs forskingsråd for dei inntektsåra kompensasjonskravet refererer seg til, og
 - c. Skattytaren har kravd skattefrådrag for den ulønte arbeidsinnsatsen i tilknytning til prosjektet i vedlegg til sjølvmeldinga for det aktuelle inntektsåret.
- (2) Dersom vilkåra i første ledd bokstav c ikkje er oppfylte, kan Konkurransetilsynet etter skjønn gje skattytaren kompensasjon for kostnader til ulønt arbeidsinnsats i forskings- og utviklingsprosjekt dersom timetalet det blir kravd kompensasjon for er tilstrekkeleg dokumentert, jf. § 5.

§ 5. Bevisbyrde

- (1) Skattytaren skal dokumentere at det timetalet med ulønt arbeidsinnsats som det blir kravd kompensasjon for, er nytta til forskings- og utviklingsinnsats direkte knytt til godkjent forskings- og utviklingsprosjekt.
- (2) Som dokumentasjon vert blant anna rekna:
 - a. Årsrapport, sluttrapport eller annan rapport til Noregs forskingsråd for dei inntektsåra kompensasjonskravet refererer seg til, der det går fram at skattytaren har utført ulønt arbeidsinnsats. Rapportane skal vere leverte inn ikkje seinare enn 1. oktober 2005.
 - b. Prosjektrekneskap der ulønt arbeidsinnsats er ført opp som ein kostnad.
 - c. Timelister, der det går fram kor mange timar med ulønt arbeidsinnsats som det blir kravd kompensasjon for. Dersom den aktiviteten som er utført går fram av timelistene, vil timelistene ha større bevisverdi enn dersom den utførte aktiviteten ikkje går fram.
- (3) Skattytarar som krev kompensasjon etter § 4 andre ledd, bør vise fram attest frå revisor om at dokumentasjonen etter (2) i denne paragrafen er utarbeidd jamleg under arbeidet med prosjektet for dei åra som kompensasjonskravet refererer seg til.
- (4) Konkurransetilsynet avgjer etter skjønn kor mange timar ulønt arbeidsinnsats som gjev grunnlag for kompensasjon.

§ 6. Berekning av kompensasjon

Med dei avgrensingar som følgjer av § 7 og § 8 skal kompensasjonen bereknast slik:

- (1) Ved berekning av kostnader til ulønt arbeidsinnsats vert det lagt til grunn ein timesats på 500 kroner.
- (2) Kompensasjonen skal utgjere 18% av kostnadene til ulønt arbeidsinnsats. For små og mellomstore bedrifter skal kompensasjonen utgjere 20%.

§ 7. Maksimalt grunnlag for berekning av kompensasjon

- (1) Det må gjerast ei samordning av samla støtte frå Skattefunn til det forskings- og utviklingsprosjektet som kompensasjonskravet er knytt til. Samla kostnader til kvart forskings- og utviklingsprosjekt er avgrensa slik:
 - a. Skattytarens samla kostnader til sjølvutført forskings- og utviklingsprosjekt er avgrensa til 4 millionar kroner i inntektsåret.
 - b. Skattytarens samla kostnader til forskings- og utviklingsprosjekt utført av forskingsinstitusjonar godkjende av Noregs forskingsråd er avgrensa til 8 millionar kroner i inntektsåret. Samla kostnadsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikkje overstige 8 millionar kroner i inntektsåret.
- (2) Ved samarbeidsprosjekt mellom fleire skattytarar gjeld kostnadsramma pr. prosjekt pr. år fordelt på deltakarane etter deira del i prosjektet.
- (3) For selskap som nemnt i skatteloven § 2–2 andre ledd, gjeld kostnadsramma også for selskapet.
- (4) I konsern etter aksjeloven § 1–3 og allmennaksjeloven § 1–3 skal prosjekt med innbyrdes samanheng behandlast som eitt prosjekt. Kompensasjonsgrunnlaget skal då behandlast som i andre ledd.

§ 8. Avgrensing av kompensasjon i forhold til reglane om bagatellmessig støtte

Kompensasjon som blir gjeve i medhald av denne føresegna, vil bli betalt ut som bagatellmessig støtte i samsvar med forordning (EF) nr. 69/2001.

- (1) Der samla bagatellmessig støtte til skattytaren overstig 100.000 euro over ein periode på tre år, vert det gjort reduksjon i kompensasjonen.
- (2) Skattytar som ikkje kan ta i mot bagatellmessig støtte, vil ikkje ha krav på kompensasjon etter denne føresegna.

§ 9. Dokumentasjonsplikt overfor forvaltningsmyndighetene

- (1) Skattytar som krev kompensasjon etter denne føresegna, skal i vedlegg til søknaden leggje fram kopi av:
- Søknad til Noregs forskingsråd om godkjenning av det forskings- og utviklingsprosjektet som kompensasjonskravet gjeld,
 - Noregs forskingsråd si godkjenning av forskings- og utviklingsprosjektet for dei inntektsåra som det vert kravd kompensasjon for,
 - Årsrapport send til Noregs forskingsråd med godkjenning frå Noregs forskingsråd for dei inntektsåra som det vert kravd kompensasjon for,
 - Sluttrapport til Noregs forskingsråd med godkjenning frå Noregs forskingsråd for det forskings- og utviklingsprosjektet kompensasjonskravet gjeld dersom prosjektet er avslutta,
 - Sjølvmelding og fastsett skatteoppgjer for dei inntektsåra det vert kravd kompensasjon for, og opplysningar om det er klaga på eller gjort endringar i likninga,
 - Oversikt over samla skattefrådrag i Skattefunn for dei inntektsåra det vert kravd kompensasjon for,
 - Fullstendig oversikt over all bagatellmessig støtte skattytaren har motteke frå 1. januar 2003.
- (2) Ved vurdering av kravet om kompensasjon vil det i tillegg verte lagt vekt på om søkjaren kan vise fram følgjande dokumentasjon:
- Revisorgodkjend prosjektrekneskap som viser talet på timar med ulønt arbeidsinnsats fordelt pr. person og alle andre prosjektrelaterte kostnader,
 - Skatteetatens skjema RF 1053 «Frådrag i skatt for kostnader til forskings- og utviklingsprosjekt» med revisorattestasjon for inntektsåra som det vert kravd kompensasjon for.

§ 10. Kompetanseforhold og høve til å klage

- Konkurransetilsynet avgjer ved enkeltvedtak om vilkåra i denne føresegna er oppfylte.
- Klage over avgjerda følgjer reglane i forvaltningsloven så langt den passar.

§ 11. Utbetaling av kompensasjon

Kompensasjon etter § 4 (1) vert utbetalt til skattytaren når rettskraftig vedtak ligg føre.

§ 12. Tilbakebetaling av kompensasjon

Kompensasjon etter denne føresegna skal betalast tilbake dersom skattytaren også får støtte for den aktuelle ulønte arbeidsinnsatsen gjennom skattefrådrag etter Skattefunn-ordninga. Vidare vil kompensasjon verte kravd betalt tilbake dersom skattytar har gitt urette opplysningar som har verka inn på berekning og utbetaling av kompensasjon.

II

Denne føresegna trer i kraft 7. februar 2006.

8. feb. Nr. 124 2006**Forskrift om endring i forskrift til lov av 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven).**

Fastsatt av Finansdepartementet 8. februar 2006 med hjemmel i lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) § 5–4 første ledd, jf. delegeringsvedtak 24. november 2000 nr. 1168. Kunngjort 10. februar 2006.

I

I forskrift 22. desember 2000 nr. 1413 til lov av 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) gjøres følgende endring:

Ny § 6–2 skal lyde:

§ 6–2. Overgangsbestemmelser

Innskudd i henhold til innskuddspensjonsloven § 5–3 første ledd bokstav b, c eller d skal være i samsvar med § 3–2 annet ledd senest innen utløpet av 2006, og med virkning senest fra 1. juli 2006. Frem til dette tidspunkt kan innskuddene beregnes med utgangspunkt i at det ikke skal betales innskudd for lønn under 2 G.

II

Endringen trer i kraft straks.

8. feb. Nr. 125 2006**Forskrift om endring i forskrift om yrkestransport innenlands med motorvogn og fartøy (yrkestransportforskriften).**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 8. februar 2006 med hjemmel i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportlova) § 3, § 9, § 10, § 21, § 25, § 26, § 29, § 30, § 31, § 32, § 33 og § 35. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 19 (direktiv 96/26/EF, direktiv 98/76/EF og direktiv 2004/66/EF), nr. 25 og 26a (forordning (EØF) nr. 881/92), nr. 26c (forordning (EØF) nr. 3118/93), nr. 32 (forordning (EØF) nr. 684/92) og nr. 33b (forordning (EF) nr. 12/98). Kunngjort 10. februar 2006.

I

I forskrift 26. mars 2003 nr. 401 om yrkestransport innenlands med motorvogn og fartøy (yrkestransportforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 3 første og annet ledd skal lyde:

Den fylkeskommune hvor løyvesøker har sin forretningsadresse er løyvemyndighet. For løyvesøker som skal drive behovsprøvd transport innen annet fylke, er vedkommende fylkeskommune løyvemyndighet. Vegdirektoratet er løyvemyndighet for riksvegferjer.

Departementet fastsetter nærmere retningslinjer for utøvelsen av løyvemyndigheten.

§ 7 annet ledd skal lyde:

Det stilles ikke egen garanti ved søknad om løyve for persontransport i rute. Ved søknad om løyve for persontransport med fartøy i rute, stilles garanti for det antall fartøy som skal nyttes i den løyvepliktige virksomheten.

§ 8 første og nytt annet ledd skal lyde:

Søkeren anses for å være faglig kvalifisert dersom vedkommende enten kan fremlegge vitnemål for bestått eksamen fra en av departementet godkjent teoretisk opplæring eller innehar løyve for den løyvetype det søkes om.

Kravene til løyve for godstransport med motorvogn, ruteløyve og turvognløyve skal være i samsvar med direktiv 96/26/EF artikkel 10, jf. direktiv 98/76/EF og direktiv 2004/66/EF.

§ 8 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 28 tredje ledd skal lyde:

Departementet fastsetter nærmere retningslinjer for hva ruteplan for personruter skal angi og hvordan disse skal offentliggjøres.

§ 28 fjerde ledd oppheves.

§ 30 nytt annet ledd skal lyde:

Departementet fastsetter nærmere retningslinjer for bruk av elektroniske billettsystemer.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2006.

9. feb. Nr. 126 2006**Forskrift om endring i forskrift om erstatning for tap og følgekostnader når tamrein blir drept eller skadet av rovvilt.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 9. februar 2006 med hjemmel i forskrift 4. mai 2001 nr. 468 om erstatning for tap og følgekostnader når tamrein blir drept eller skadet av rovvilt § 18, jf. lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet. Kunngjort 10. februar 2006.

I

I forskrift 4. mai 2001 nr. 468 om erstatning for tap og følgekostnader når tamrein blir drept eller skadet av rovvilt gjøres følgende endringer:

§ 10 og § 11 skal lyde:

§ 10. *Erstatning for tap av enkelt dyr*

- a. Full erstatning for tap av tamrein ytes etter satser fastsatt i forskrift av Direktoratet for naturforvaltning.
- b. Det gis erstatning for følgende dyre kategorier;
 1. Kjørerein
 2. Okse
 3. Simle
 4. Kalv.
- c. Verdien av biprodukter er inkludert i prisgrunlaget, jf. bokstav a.

§ 11. Erstatning for følgekostnader knyttet til det enkelte dyr

I tillegg til erstatning etter foranstående regler kan det ytes erstatning for dokumenterte kostnader, ulemper og følgetap som står i direkte årsakssammenheng med tap eller skade på det enkelte dyr. Dette ytes som verdien av framtidig tapt produksjon ved tap av simler.

§ 13 bokstav g oppheves.

§ 16 skal lyde:

Fylkesmannen kan etter søknad fra driftsenheten i særlige tilfeller utbetale erstatning dersom det ved undersøkelse i samsvar med § 7 er påvist at andre rovviltarter uten jakttid enn de nevnt i § 2 bokstav a har drept eller skadet tamrein. Fylkesmannens vedtak etter denne bestemmelsen kan påklages til Direktoratet for naturforvaltning i henhold til forvaltningslovens regler.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. feb. Nr. 127 2006**Forskrift om endring i forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 9. februar 2006 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 10. februar 2006.

I

I forskrift 24. november 2005 nr. 1320 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i 2006 gjøres følgende endringer:

§ 4 og § 5 skal lyde:

§ 4. Utskifting av fartøy

Ved utskifting av fartøy som har adgang til å delta, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi eier tillatelse til å delta i fisket med et erstatningsfartøy.

Det kan ikke gis tillatelse etter første ledd dersom søker er tildelt ringnottillatelse etter forskrift 2. mars 1979 nr. 1 om adgang til å delta i fisket med ringnot eller tråttillatelse etter forskrift 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 2-1, § 4-1, § 4-2, § 5-1 eller § 7-1, for erstatningsfartøyet.

Adgang til å delta i fisket med utskiftningsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis for erstatningsfartøyet. Dette gjelder samtlige fiskerier nevnt i § 1.

Søknad sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 5. Salg av fartøy

Ved salg av fartøy som har adgang til å delta, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi ny eier adgang til å delta i fisket når følgende vilkår er oppfylt:

- Kjøper må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- både kjøper og selger må være ført i fiskermanntallet i samme fylke i minst 12 måneder før kjøpet finner sted, dersom ikke kjøpet skjer i forbindelse med at kjøper skal nytte enhetskvoteordningen etter reglene i forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra bestemmelsen i første ledd bokstav b når det foreligger distriktsmessige hensyn. Dispensasjon kan gis i følgende tilfeller:

- når fartøy kjøpes fra annet fylke til Nord-Troms og Finnmark.
- ved salg mellom nabofylker når det er naturlig å se kjøper og selgers distrikt som ett område i kvotesammenheng. Fylkene Østfold, Akershus, Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder og Vest-Agder anses som ett område i kvotesammenheng.

Adgang for ny eier til å delta i fisket medfører at selgers adgang til å delta med et erstatningsfartøy bortfaller. Dette gjelder samtlige fiskerier nevnt i § 1.

Søknad sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

II

Endringene trer i kraft straks.

8. feb. Nr. 128 2006**Forskrift om endring i forskrift om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler (matemballasjeforskriften).**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 8. februar 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5 andre ledd, § 7 andre ledd, § 9 første ledd og § 15, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 14. februar 2006.

I

I forskrift 21. desember 1993 nr. 1381 om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler (matemballasjeforskriften) gjøres følgende endringer:

Nye § 4b og § 4c skal lyde:

§ 4b. Styring med kritiske punkt

Virksomhet som har plikter etter denne forskriften, skal kartlegge mulige farer forbundet med materialenes og gjenstandenes helsemessige trygghet. Virksomheten skal videre ha styring med punkter og prosesser som er kritiske. Som ledd i dette skal virksomheten:

1. vurdere mulige farer ved arbeidsoperasjonene som utføres i virksomheten,
2. påvise trinn og stadier (punkter) i arbeidsoperasjonene der farer kan oppstå,
3. fastsette hvilke av de påviste punkter som er avgjørende for materialene og gjenstandenes helsemessige sikkerhet (kritiske punkter),
4. fastlegge og gjennomføre effektive rutiner for styring og kontroll med de kritiske punktene og
5. ved enhver endring av arbeidsoperasjonene, vurdere farer, de kritiske kontrollpunktene og styringsrutinene.

Dokumentasjonen om dette skal foreligge skriftlig. Enhver som er ansvarlig eller deltar i aktivitet som omfattes av denne plikten, plikter å påse at bestemmelsen etterleves.

Virksomheter skal senest 27. oktober 2006 oppfylle kravene i denne bestemmelsen.

§ 4c. Meldeplikt

Virksomheter som skal starte produksjon, import eller salg en gros av materialer og gjenstander bestemt til å komme i kontakt med næringsmidler i henhold til denne forskrift, skal skriftlig melde fra om dette til Mattilsynet.

Meldingen skal inneholde følgende informasjon om virksomheten:

1. Navn eller firmanavn samt adresse i Norge og organisasjonsnummer
2. Navn på daglig leder eller annen ansvarlig for virksomheten
3. Ved import, opplysninger om produksjonsland og produsent
4. Hvilke aktiviteter virksomheten skal omfatte
5. Type materiale/gjenstand og om nødvendig bruksområde
6. Eventuelle andre opplysninger som er nødvendige for å beskrive virksomhetens art og omfang.

Mattilsynet skal straks underrettes i tilfelle endringer av opplysninger som kreves etter denne bestemmelsen.

Virksomheter som i dag driver virksomhet som omtalt i første ledd, skal innen 1. januar 2007 ha sendt melding til Mattilsynet om dette.

Kapittel VIa overskriften skal lyde:

Kapittel VIa. Metaller i andre materialer enn keramikk

§ 26a nytt annet ledd skal lyde:

Analysemetoden som anvendes, skal ha en deteksjonsgrense på 50% av grenseverdien eller lavere for å sikre at det benyttes et instrument med tilstrekkelig høy følsomhet.

Vedlegg III skal lyde:

Vedlegg III. Grenseverdier for avgivelse av metaller fra gjenstander fremstilt av glass, metall og ikke keramiske materialer uten emaljebelegg

<i>Gjenstand</i>	<i>Bly</i>	<i>Kadmium</i>
Alle gjenstander som kan fylles	0,1 mg Pb/l	0,01 mg Cd/l
Gjenstander som ikke kan fylles	0,02 mg Pb/dm ²	0,002 mg Cd/dm ²
Munnkant	0,02 mg Pb/dm ²	0,002 mg Cd/dm ²

Med gjenstander som ikke kan fylles, forstås også produkter hvis indre dybde målt mellom det laveste punkt og den øverste kants horisontalplan er lik eller mindre enn 25 mm (flatvarer).

Med munnkanten forstås den delen av gjenstander som er bestemt til å drikke av som kan komme i kontakt med lepper eller munn. Overflaten på munnkanten beregnes som en 2 cm bred kant langs gjenstandens øverste kant på både inner- og yttersiden. Krus, glass og lignende gjenstander som benyttes til å drikke av, skal både oppfylle kravene for avgivelse fra selve kruset, glasset etc. og drikkekanten.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. feb. Nr. 129 2006**Forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger.**

Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 9. februar 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 6–3 sjette ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII (direktiv 89/48/EØF endret ved direktiv 2001/19/EF). Kunngjort 14. februar 2006.

*Kapittel 1: Kriterier for ansettelse i undervisnings- og forskerstillinger***§ 1–1. Generelt**

(1) Forskriften fastsetter generelle kriterier for ansettelse i undervisnings- og forskerstillinger ved institusjoner under lov om universiteter og høyskoler. Ved kunngjøring av den enkelte stilling kan det stilles mer spesifiserte krav. Ansettelsesmyndigheten kan stille krav om at den som blir ansatt, forplikter seg til å gjennomgå en bestemt opplæring, for eksempel et pedagogisk opplegg, innen en fastsatt tidsfrist.

(2) Forskriften omfatter stillinger basert både på vitenskapelige og kunstneriske kvalifikasjoner. Fagområder med undervisningspersonale rekruttert på grunnlag av kunstneriske kvalifikasjoner er følgende:

- a) Utøvende og skapende musikk
- b) Teater
- c) Opera
- d) Ballett
- e) Kunst, kunsthåndverk og design
- f) Litteratur (Skriveverksted)
- g) Arkitektur
- h) Film og fjernsyn
- i) Fag i lærerutdanningene:
 - dans
 - drama/teater
 - musikk
 - formgivning, kunst og håndverk.

§ 1–2. Kriterier for ansettelse i stilling som professor

(1) Vitenskapelig nivå i samsvar med etablerte internasjonale eller nasjonale standarder eller

(2) Omfattende kunstnerisk virksomhet på høyeste nivå etter internasjonal standard og relevant bredde og fordypning i faget eller disiplinen på høyeste nivå

og

(3) Dokumentert relevant praktisk-pedagogisk kompetanse på grunnlag av utdanning eller undervisning og veiledning.

§ 1–3. Kriterier for ansettelse i stilling som undervisningsdosent

(1)

- a) Dokumentert omfattende forsknings- og utviklingsarbeid på høyt nivå rettet mot yrkesfeltet
- b) Dokumentert omfattende pedagogisk utviklingsarbeid og annen pedagogisk virksomhet av høy kvalitet
- c) I tillegg høye kvalifikasjoner innenfor ett eller flere av følgende områder:
 - Ledelse av forsknings- og utviklingsprosjekt
 - Tverrfaglig samarbeid og nettverksbygging
 - Omfattende samarbeid med nærings- og samfunnsliv for utvikling av studietilbud og forsknings- og utviklingsvirksomhet
 - Omfattende samarbeid med kulturlivet for utvikling av studietilbud og forsknings- og utviklingsvirksomhet
 - Yrkeserfaring av særskilt karakter og relevans fra nærings- og samfunnsliv
 - Yrkeserfaring av særskilt karakter og relevans fra kulturlivet
 - Oppbygging av vitenskapelige samlinger

og

(2) Dokumentert relevant praktisk-pedagogisk kompetanse på grunnlag av utdanning eller undervisning og veiledning.

§ 1–4. Kriterier for ansettelse i stilling som førsteamanuensis

(1) Norsk doktorgrad på aktuelt fagområde eller tilsvarende utenlandsk doktorgrad godkjent som likeverdig med norsk doktorgrad eller kompetanse på tilsvarende nivå dokumentert ved vitenskapelig arbeid av samme omfang og kvalitet eller

(2) Gjennomført godkjent stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid på aktuelt fagområde eller dokumentert kunstnerisk virksomhet eller utviklingsarbeid på høyt internasjonalt nivå og med en særlig fordypning som er relevant for fagområdet eller disiplinen

og

(3) Dokumentert relevant praktisk-pedagogisk kompetanse på grunnlag av utdanning eller undervisning og veiledning.

§ 1-5. *Kriterier for ansettelse i stilling som førstelektor*

(1) Dokumentert omfattende forsknings- og utviklingsarbeid som i kvalitet og omfang tilsvarer arbeidsmengde og nivå for en doktorgradsavhandling

eller

(2) Dokumentert omfattende kunstnerisk utviklingsarbeid som i kvalitet og omfang tilsvarer arbeidsmengde og nivå for en doktorgradsavhandling

og

(3) Spesielle kvalifikasjoner innenfor undervisning eller annen pedagogisk virksomhet skal tillegges stor vekt

og

(4) Dokumentert relevant praktisk-pedagogisk kompetanse på grunnlag av utdanning eller undervisning og veiledning.

§ 1-6. *Kriterier for ansettelse i stilling som høyskolelektor eller universitetslektor*

(1)

a) Høyere grads eksamen ved universitet, høyskole eller tilsvarende

b) Relevante forskningskvalifikasjoner utover mastergrads- eller hovedfagsnivå og/eller relevant yrkespraksis

eller

(2)

a) Dokumentert anerkjent kunstnerisk virksomhet eller utviklingsarbeid av et visst omfang

b) Utdanning på høyeste nivå på kunstområdet fra Norge eller likeverdig utdanning fra utlandet eller tilsvarende dokumenterte kunnskaper

og

(3) Dokumentert relevant praktisk-pedagogisk kompetanse på grunnlag av utdanning eller undervisning og veiledning.

§ 1-7. *Kriterier for ansettelse i stilling som høyskolelærer*

(1)

a) Fire års høyere utdanning, av disse minst to år innenfor det fagområdet vedkommende skal undervise

b) Relevant yrkespraksis

eller

(2) Tre-fire års høyere utdanning med en viss spesialisering på kunstområdet eller tilsvarende dokumenterte kunnskaper

og

(3) Dokumentert relevant praktisk-pedagogisk kompetanse på grunnlag av utdanning eller undervisning og veiledning.

Kapittel 2: Framgangsmåte og kriterier for opprykk i undervisnings- og forskerstillinger

§ 2-1. *Framgangsmåte og kriterier for personlig opprykk til professor etter kompetanse*

(1) Førsteamanuenser og høyskoleledere som har tiltrådt fast stilling eller åremålsstilling ved statlige universiteter, vitenskapelige høyskoler og høyskoler under lov om universiteter og høyskoler, kan søke om opprykk til professor på grunnlag av kompetanseerklæring etter reglene i denne forskriften. Ved private institusjoner under lov om universiteter og høyskoler avgjør styret om førsteamanuenser som har tiltrådt fast stilling eller åremålsstilling, kan søke om opprykk til professor på grunnlag av kompetanseerklæring etter reglene i denne forskriften. Førsteamanuenser og høyskoleledere med minst halv stilling kommer inn under ordningen. Opprykk etter disse reglene er personlig og får ingen konsekvenser for stillingsinnehaverens arbeidsoppgaver.

(2) Det kan bare søkes om opprykk innenfor det fag søkeren er ansatt. Med fag menes her de fag eller emner som kan inngå i de grader institusjonene kan tildele, jf. universitets- og høyskoleloven § 3-3 (1) og (2).

(3) Det er ikke anledning til å søke om opprykk til professor i forbindelse med søknad på undervisnings- og forskerstilling på lavere nivå.

(4) Frist for søknad om opprykk til professor er 15. september hvert år. Søknad om opprykk sendes til egen institusjon. Søknad med vedlegg sendes i fem eksemplarer.

a) Vitenskapelige arbeider sendes i fem eksemplarer, jf. (5) a).

b) Kunstneriske arbeider i gjengivelse leveres i fem eksemplarer så sant dette ikke går utover kvaliteten i det materialet som leveres. Søkeren selv avgjør om deler av dokumentasjonen bare kan leveres i ett eksemplar.

Originalverk framstilles for bedømmende institusjon eller nasjonal bedømmelseskommité etter nærmere avtale.

Det er ikke anledning til å sende inn eller anmelde arbeider etter søknadsfristens utløp.

- (5) Bedømmelsen skal skje på grunnlag av dokumentert vitenskapelig eller kunstnerisk kompetanse.
- For dokumentasjon av vitenskapelig kompetanse er det anledning til å levere inntil 15 vitenskapelige arbeider.
 - For dokumentasjon av skapende og utøvende kunstnerisk kompetanse er det anledning til å levere inntil 15 kunstneriske arbeider eller publikasjoner. Dokumentasjonen kan bl.a. bestå av
 - kunstneriske originalarbeider,
 - gjengivelse av kunstnerisk arbeid, for eksempel fotografier, audiovisuelle opptak eller liknende,
 - publikasjoner basert på søkerens skapende og utøvende virksomhet,
 - dokumentasjon av konserter, utstillinger, forestillinger, oppsetninger ved for eksempel program, katalog, samt omtaler eller kritikker i anerkjente publikasjoner,
 - kunstneriske priser, innkjøp og oppdrag.

Alle søkere skal i tillegg levere en fullstendig liste over alle publikasjoner eller annen dokumenterbar virksomhet som påberopes som grunnlag for bedømmelsen. Listen kan være kommentert.

(6) Førsteamanuensis eller høyskoledosent som ikke har vært bedømt for norsk professorkompetanse i løpet av de siste to år, kan kreve å få sin kompetanse bedømt. Hvis det i løpet av de siste to år har vært utlyst professorstilling i vedkommendes spesialitet ved egen institusjon, gjelder toårsregelen fra søknadsfristen for den utlyste stillingen.

Når en søknad er mottatt av Universitets- og høgskolerådet, gjelder toårsgrensen selv om vedkommende senere trekker sin søknad.

(7) Førsteamanuensis eller høyskoledosent som har oppnådd utenlandsk professorkompetanse, kan søke om å få sin kompetanse vurdert som grunnlag for opprykk etter norske regler med søknadsfrist etter (4). Bedømmelseskomiteen vurderer om ny fullstendig bedømmelse er påkrevd.

(8) For førsteamanuensis eller høyskoledosent som har oppnådd kompetanseerklæring for professor II-stilling, og som søker om opprykk, skal det foretas ny bedømmelse.

(9) Bedømmelsen foretas av nasjonalt nedsatte komiteer innenfor nærmere angitte fagområder. Alle institusjoner som har mottatt søknader som må bedømmes av komiteene, sender innen 1. oktober opplysninger om søkerne på eget skjema til Universitets- og høgskolerådet. Rådet fordeler ansvaret for etableringen av nasjonale komiteer mellom universitetene og de vitenskapelige høyskolene. Styret ved den institusjon som har fått ansvaret for bedømmelsen innenfor et fagområde, oppnevner selv en felles bedømmelseskomité for området.

I spesielle tilfeller, bl.a. for skapende og kunstneriske fagområder, kan Universitets- og høgskolerådet gi en annen institusjon ansvar for etablering av nasjonal komité. I slike tilfeller skal minst ett av medlemmene i den sakkyndige komiteen komme fra nærliggende fagområde ved universitet eller vitenskapelig høyskole.

(10) Den enkelte nasjonale komité består av minst tre personer med professorkompetanse eller tilsvarende kompetanse på søkerens fagområde. Styret ved den institusjonen som har ansvaret for bedømmelsen, eller vedkommende avdeling etter fullmakt fra styret, kan oppnevne én eller flere spesialsakkyndige. Bedømmelseskomiteen kan også selv be om at det oppnevnes spesialsakkyndige.

Styret ved institusjonen, eller vedkommende avdeling etter fullmakt fra styret, utpeker en leder for utvalget blant medlemmene i utvalget, eller en administrator som leder utvalgets arbeid uten selv å være medlem av det.

Så langt det er mulig, og på de fagområder det er naturlig, skal komiteen ha et medlem fra et annet land. Bare ett medlem av bedømmelseskomiteen kan være fra søkerens egen institusjon. Begge kjønn skal om mulig være representert i komiteen.

(11) Søknaden bør være endelig avgjort innen ett år etter at søkers dokumentasjon av vitenskapelig eller kunstnerisk kompetanse foreligger hos den institusjonen som har ansvaret for bedømmelsen på fagområdet. Denne fristen kan bare fravikes dersom det foreligger spesielle grunner som gjør det nødvendig å utsette søknadsbehandlingen.

(12) Bedømmelseskomiteen skal legge kriteriene for ansettelse som professor i § 1–2 til grunn ved bedømmelsen.

Av bedømmelseskomiteens tilråding må det framgå på hvilket grunnlag søkeren erklæres kompetent med henvisning til den dokumentasjonen som er nevnt under (5). Kompetansen skal knyttes til det fagområdet vedkommende er ansatt i, jf. (2).

Når en komité avgir kompetanseerklæring, skal den alltid angi på hvilket fagområde og eventuelt i hvilken spesialitet søkeren anses å ha professorkompetanse. Uttalelsen skal alltid gi uttrykk for om kompetanseerklæringen er enstemmig og utvilsom.

(13) Førsteamanuensis eller høyskoledosent som er erklært professorkompetent ved egen eller annen norsk institusjon i løpet av de siste seks år før søknadstidspunktet, kan søke sin institusjon om opprykk til professor, jf. (2) og (4). Dersom det foreligger en enstemmig erklæring om utvilsom kompetanse, kan opprykk gis uten ny bedømmelse. Institusjoner som på bakgrunn av sin egenart har utfyllende regler om krav til sine professorer, kan ta disse i betraktning ved behandling av søknaden.

Dersom kompetansen er gitt under tvil eller under dissens blant de sakkyndige, skal det foretas ny bedømmelse. Også for søker som har kompetanseerklæring som er eldre enn seks år, skal søknaden behandles av en bedømmelseskomité. Komiteen vurderer om ny fullstendig bedømmelse er påkrevd.

(14) Bedømmelseskomiteens vurdering av den enkelte søker sendes til vedkommende så snart den foreligger. Det er ikke adgang til å påklage de sakkyndiges uttalelse, men søkeren kan komme med innsigelser mot saksbehandlingen eller merknader til de sakkyndiges uttalelse innen to uker etter at uttalelsen er sendt til søkeren.

Merknader til de sakkyndiges uttalelse legges fram for bedømmelseskomiteen for eventuell tilleggsuttalelse før det treffes vedtak. På grunnlag av bedømmelseskomiteens vurdering og eventuelle innsigelser og tilleggsmerknader fatter ansettelsesmyndigheten for professorer ved den institusjonen som har fått ansvaret for bedømmelsen innenfor fagområdet, vedtak om godkjenning av bedømmelsen. Melding om vedtaket sendes til søkeren, vedkommende institusjon og Universitets- og høyskolerådet.

(15) Ansettelsesmyndigheten for professorer ved den institusjonen hvor søkeren er ansatt, tildeler opprykk på grunnlag av godkjent kompetanseerklæring fra komiteen. Den sakkyndige komiteen må enstemmig erklære søkeren professorkompetent for at opprykk skal gis. Departementet kan gi nærmere regler om saksbehandlingen.

(16) Opprykk både etter (13) og (15) gjelder fra søknadsfristen (15. september).

§ 2-2. Framgangsmåte og kriterier for opprykk til stillinger som førsteamanuensis og førstelektor

(1) Ansatte amanuenser, høyskolelektorer og universitetslektorer ved institusjoner under lov om universiteter og høyskoler kan søke om opprykk til stilling som førsteamanuensis eller førstelektor. Ansatte førstelektorer kan søke om overgang til stilling som førsteamanuensis. Opprykk er personlig og får ingen konsekvenser for stillingsinnehaverens arbeidsoppgaver.

(2) Det kan bare søkes om opprykk innenfor det fagområdet søkeren er ansatt. Ved kunninggjøring av ledig stilling på lavere nivå skal det opplyses at det er adgang til å søke om opprykk til førsteamanuensis eller førstelektor.

(3) Søknad om opprykk skal sendes til den institusjonen søkeren er ansatt ved. Ved søknad om opprykk til førsteamanuensis skal søkeren legge ved en beskrivelse av sin vitenskapelige eller kunstneriske produksjon og omtale inntil 15 arbeider som vedkommende særlig vil skal legges til grunn for den sakkyndige vurderingen. Søknaden må inneholde curriculum vitae og eventuell publikasjonsliste.

Ved søknad om opprykk til førstelektor skal søkeren legge ved nødvendig dokumentasjon for den sakkyndige vurderingen. Søknaden må inneholde curriculum vitae.

(4) Institusjonens styre avgjør om det selv eller underordnet ansettelsesmyndighet skal oppnevne sakkyndig utvalg. Utvalget skal bestå av tre medlemmer. Minst en av de sakkyndige må ha kompetanse over førstestillingsnivå. De øvrige må minst ha førsteamanuensiskompetanse når det foreligger søknad om opprykk til førsteamanuensis, og minst førstestillingskompetanse når det foreligger søknad om opprykk til førstelektor. Ved søknad om opprykk til førsteamanuensis må minst ett av medlemmene i utvalget være ansatt i et fagmiljø som har fått ansvar for doktorgradsutdanning. Dette kan fravikes for sakkyndig utvalg som skal behandle søknad om opprykk på grunnlag av kunstneriske kvalifikasjoner. Bare en av de sakkyndige kan komme fra den institusjonen søkeren er ansatt ved. Begge kjønn skal om mulig være representert i utvalget. De sakkyndige kan i spesielle tilfeller be spesialsakkyndige om å uttale seg om deler av det materialet som er sendt inn.

(5) Ved søknad om opprykk til førsteamanuensis skal det ikke oppnevnes sakkyndige dersom søker er erklært kompetent av sakkyndig utvalg til professor-, høyskolelektor- eller førsteamanuensisstilling på sitt fagområde ved institusjon under lov om universiteter og høyskoler. Det samme gjelder dersom søker har norsk doktorgrad i faget, eller utenlandsk doktorgrad som er godkjent som likeverdig med norsk doktorgrad.

Ved søknad om opprykk til førstelektor kan oppnevning av sakkyndige unnlates dersom søker er erklært kompetent av sakkyndig utvalg til førstelektorstilling på sitt fagområde ved institusjon under lov om universiteter og høyskoler, jf. (8) siste punktum.

(6) Sakkyndig utvalg skal legge kriteriene for ansettelse som førsteamanuensis eller førstelektor i § 1-4 eller § 1-5 til grunn for vurderingen.

(7) Den sakkyndige uttalelsen sendes til søkeren så snart den foreligger. Det er ikke adgang til å påklage de sakkyndiges uttalelse, men søkeren kan komme med merknader til uttalelsen før det tas endelig avgjørelse. Eventuelle merknader som må foreligge innen to uker etter at uttalelsen er sendt til søkeren, vedlegges saken.

(8) De sakkyndige må enstemmig erklære søkeren kompetent for at opprykk skal gis. Ved søknad om opprykk i forbindelse med ansettelse tildeler ansettelsesmyndigheten opprykk på grunnlag av uttalelsen fra det sakkyndige utvalget. Ved søknad om opprykk fra ansatt ved institusjonen tildeler administrasjonen opprykk på grunnlag av uttalelsen fra det sakkyndige utvalget. Ved søknad om opprykk til førsteamanuensis fra ansatt ved institusjonen tildeler administrasjonen opprykk når søkeren er kvalifisert etter (5). Administrasjonen kan dessuten gi opprykk til ansatt som dokumenterbart er kvalifisert for opprykk til førsteamanuensis etter (5), selv om vedkommende ikke har søkt. Ansettelsesmyndigheten avgjør om søker som kommer inn under (5) siste punktum, kan gis opprykk til førstelektor uten ny sakkyndig vurdering.

(9) Opprykk gis med virkning fra den første dag i måneden etter at søknaden er innlevert, eller fra tiltredelsestidspunktet.

For søker som gis opprykk til førsteamanuensis på grunnlag av oppnådd doktorgrad, kan opprykk gis med virkning fra den første dag i måneden etter at doktorgradsavhandlingen er innlevert til bedømmelse. Dette må dokumenteres. Søknad om opprykk kan først innleveres når søker har fått melding om oppnådd doktorgrad.

(10) Blir søknaden avslått på grunn av manglende kvalifikasjoner, kan ny søknad om opprykk tidligst sendes inn to år etter at det er gitt melding om avslag.

§ 2-3. Framgangsmåte og kriterier for opprykk til stilling som høyskolelektor

(1) Ansatte høyskolelærere ved institusjoner under lov om universiteter og høyskoler kan søke om opprykk til høyskolelektor. Søknad sendes til den institusjonen søkeren er ansatt ved.

(2) Ved søknad om opprykk fra høyskolelærer som ikke fyller kriteriene under § 1–6, oppnevnes to sakkyndige til å vurdere søknaden. Ingen av de sakkyndige kan være knyttet til institusjonen. Styret avgjør om det selv eller underordnet ansettelsesmyndighet skal oppnevne sakkyndig utvalg.

(3) Den sakkyndige uttalelsen sendes til søkeren så snart den foreligger. Det er ikke adgang til å påklage de sakkyndiges uttalelse, men søkeren kan komme med merknader til uttalelsen før det tas endelig avgjørelse. Eventuelle merknader som må foreligge innen to uker etter at uttalelsen er sendt til søkeren, vedlegges saken.

(4) De sakkyndige må enstemmig erklære søkeren kompetent for at opprykk skal gis. Administrasjonen tildeler opprykk på grunnlag av uttalelsen fra de sakkyndige.

Ved søknad om opprykk fra høyskolelærer som fyller kriteriene under § 1–6, tildeler administrasjonen opprykk uten sakkyndig vurdering.

(5) Opprykk gis med virkning fra den første dag i måneden etter at søknaden er innlevert.

(6) Blir søknaden avslått på grunn av manglende kvalifikasjoner, kan ny søknad om opprykk tidligst sendes inn to år etter at det er gitt melding om avslag.

Kapittel 3: Ikrafttredelse

§ 3–1. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

10. feb. Nr. 130 2006

Delegering av myndighet til Skattedirektoratet etter forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 5– 22.

Fastsatt av Finansdepartementet 10. februar 2006 med hjemmel i forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 5–22. Kunngjort 14. februar 2006.

Departementet delegerer herved den kompetansen vi har til å fastsette skjermingsrenten etter forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 5–22 til Skattedirektoratet. Delegeringen trer i kraft straks og har virkning fra og med den skjermingsrenten som skal gjelde for mars og april 2006.

10. feb. Nr. 131 2006

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen i sesongen 2005–2006.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 10. februar 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9 og § 11, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 14. februar 2006.

I

I forskrift 2. februar 2006 nr. 108 om regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen i sesongen 2005–2006 gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd skal lyde:

Uten hensyn til forbudet i første ledd, kan norske fartøy med ringnottillatelse fiske inntil 33.481 tonn lodde i fiskerisone ved Jan Mayen, i Grønlands fiskerisone nord for 64° 30' N og i Islands økonomiske sone nord for 64° 00' N. Herav kan det fiskes inntil 22.561 tonn lodde i Islands økonomiske sone.

§ 6 skal lyde:

Fartøyene tildeles maksimalkvoter på 1.600 tonn.

II

Endringene trer i kraft straks.

10. feb. Nr. 132 2006**Forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2006.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 10. februar 2006 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670 og forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4. Kunngjort 14. februar 2006.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

*Kapittel 2. Fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N***§ 2. Kvoter nord for 62° N**

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører færøysk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 2.108 tonn norsk arktisk torsk
- b) 963 tonn norsk arktisk hyse
- c) 1.070 tonn sei
- d) 100 tonn andre arter, herunder uer og blåkveite som bifangst
- e) 1.100 tonn makrell.

Det er adgang til å fiske kvoten av makrell som nevnt i første ledd bokstav e i området som beskrevet i § 13.

Det kvantum som er nevnt i første ledd b) inkluderer bifangst av norsk arktisk hyse ved fiske etter torsk og sei.

Det kvantum som er nevnt i første ledd c) inkluderer bifangst av sei ved fiske etter norsk arktisk torsk og hyse.

§ 3. Kvoter nord for 62° N tildelt av Russland

Uten hensyn til forbudet i § 1 første ledd har fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone adgang til å fiske følgende kvanta som er tildelt Færøyene av Russland:

- a) 2.780 tonn norsk arktisk torsk
- b) 200 tonn andre arter, herunder uer, sei og blåkveite som bifangst.

§ 4. Soneadgang ved fisket etter makrell

Uten hensyn til forbudet i § 1 første ledd har fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone, i tillegg til kvoten som framgår av § 2 e), adgang til å fiske følgende kvantum av Færøyenes nasjonale kvote i Norges økonomiske sone:

13.260 tonn makrell.

§ 5. Fisket etter håbrann, pigghå og hestmakrell

Det er adgang til å fiske kvoten av håbrann, pigghå og hestmakrell som er angitt i § 12 bokstav b og d nord for 62° N.

§ 6. Fisket i det tilstøtende område i Barentshavet

All fangst i det området som er angitt i midlertidige forskrift 11. januar 1978 nr. 5 om utlendingers fiske og fangst i et tilstøtende område i Barentshavet som grenser opp til Norges og Russlands fastlandskyst § 1, skal rapporteres til Fiskeridirektoratet.

Fangster i området som nevnt i første ledd avregnes på de tildelte kvoter for norsk og russisk jurisdiksjonsområde med like andeler for hvert av de to land.

§ 7. Forbud mot fiske med torskestrål og småmasket trål

Det er forbudt å fiske med torskestrål (135 mm) i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1.	N 66° 30'	Ø 06° 59'
2.	N 66° 21'	Ø 06° 44'
3.	N 65° 43'	Ø 06° 00'
4.	N 65° 20'	Ø 06° 00'
5.	N 65° 20'	Ø 05° 30'
6.	N 66° 00'	Ø 05° 30'
7.	N 66° 30'	Ø 06° 34,27'
8.	N 67° 10'	Ø 08° 00'
9.	N 67° 10'	Ø 08° 35'
10.	N 67° 00'	Ø 08° 18'
11.	N 66° 50'	Ø 08° 09' herifra i en rett linje til pkt. 1.

Det er forbudt å fiske med torskestrål (120 mm) og fiske etter vassild med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1.	N 62° 36'	Ø 03° 00'
2.	N 62° 10'	Ø 01° 15' (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
3.	N 62° 40'	Ø 00° 52' (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
4.	N 63° 00'	Ø 03° 00' herifra i en rett linje til pkt. 1.

§ 8. *Bifangst av uer*

Ved fisket etter andre arter er det tillatt å ha inntil 15% innblanding av uer i de enkelte fangster og av landet fangst.

Av kvotene på tilsammen 350 tonn som fremkommer i § 2 bokstav d og § 3 bokstav b kan det fiskes inntil 150 tonn uer som bifangst.

§ 9. *Bifangst av blåkkeite*

Ved fiske etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 7% innblanding av blåkkeite om bord ved avslutning av fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12% blåkkeite som bifangst i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 10. *Bifangst av sei*

Ved fiske etter andre arter er det tillatt å ha inntil 25% bifangst av sei i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 11. *Påskestopp*

Det er forbudt å fiske torsk, hyse og sei og ha torsk, hyse og sei som bifangst i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N fra lørdag 8. april kl. 17.00 til mandag 17. april kl. 16.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 18. april kl. 10.00.

Forbudet gjelder ikke for direkte fiske etter sei.

Nord for 70° 20' N gjelder forbudet bare i Norges indre farvann og sjøterritorium, det vil si innenfor 12 nautiske mil av grunnlinjene.

Kapittel 3. Norges økonomiske sone sør for 62° N

§ 12. *Kvoter sør for 62° N*

Uten hensyn til forbudet i § 1 første ledd har fartøy som fører færøysk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone sør for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- 600 tonn sei, inklusive bifangst i andre fiskerier
- 300 tonn håbrann/pigghå
- 1.000 tonn sild, inklusive bifangst i andre fiskerier
- 1.000 tonn hestmakrell
- 2.000 tonn kolmule
- 500 tonn brisling
- 280 tonn andre arter.

Det er også adgang til å fiske kvoten av håbrann, pigghå og hestmakrell som nevnt i første ledd bokstav b og d i området som beskrevet i § 2.

Bifangst av sild er begrenset til 20% i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 13. *Fisket etter makrell i nærmere avgrensede områder*

Kvoten av makrell som nevnt i § 2 bokstav e og § 4 kan også fiskes i et direkte fiske i Norges økonomiske sone mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene sør for 62° N og nord for 57° 30' N.

Kapittel 4. Fisket i fiskerisonen ved Jan Mayen

§ 14. *Kvoter i fiskerisonen ved Jan Mayen*

Uten hensyn til forbudet i § 1 annet ledd har fartøy som fører færøysk flagg adgang til å fiske 50 tonn reker i et forsøksfiske i fiskerisonen ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser

§ 15. *Beregning av fangstkvanta*

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 16. *Straff og inndragning*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 17. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2006.

13. feb. Nr. 133 2006**Forskrift om endring i forskrift om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket og forskrift om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 13. februar 2006 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt (skattebetalingsloven) § 6 nr. 2 og 3, jf. delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 14. februar 2006.

I

I forskrift 21. juni 1993 nr. 546 om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket gjøres følgende endringer:

§ 2–1 syvende ledd skal lyde:

Verdien av fritt opphold om bord på skip skal ikke regnes med i trekkgrunlaget.

§ 2–4 første ledd skal lyde:

Arbeidsgiveren skal medta i trekkgrunlaget verdien av skattepliktig kostbesparelse i hjemmet når arbeidstaker som av hensyn til sitt arbeid må bo utenfor sitt hjem (pendlere) får fri kost (herunder administrativ forpleining) eller kost dekket etter regning.

Ny § 2–5 skal lyde:

§ 2–5. Privat bruk av arbeidsgiverfinansiert elektronisk kommunikasjon

Reglene for beregning av fordel ved privat bruk av arbeidsgiverfinansiert elektronisk kommunikasjon er fastsatt i skatteloven § 5–12 femte ledd og Finansdepartementets forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til skatteloven § 5–12 C.

Reglene legges til grunn av arbeidsgiveren som grunnlag for beregning av forskuddstrekket. Forskuddstrekket gjennomføres ved at det skattefrie grunnbeløpet fordeles forholdsmessig gjennom året. Fratrullet det skattefrie grunnbeløpet skal grunnlaget for beregning av forskuddstrekk maksimalt utgjøre 333 kroner pr. måned det foretas forskuddstrekk for når godtgjørelsen gjelder én arbeidsgiverfinansiert elektronisk kommunikasjonstjeneste, og 500 kroner pr. måned ved to eller flere elektroniske kommunikasjonstjenester.

Bestemmelsene i § 4–2, § 4–4 og § 4–5 gjelder tilsvarende.

II

I forskrift 14. oktober 1976 nr. 9830 om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser gjøres følgende endringer:

§ 2 nytt fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke foretas forskuddstrekk i refusjon som kun dekker utgifter til tjenstlig bruk av elektronisk kommunikasjonstjeneste når den tjenstlige bruk dokumenteres. Dokumentasjon ved spesifisert regning fra tjenesteleverandøren må inneholde tilstrekkelig informasjon til at det er åpenbart at den aktuelle utgiften gjelder tjenstlig bruk. Faste avgifter mv. anses ikke som utgift til tjenstlig bruk.

§ 3 nytt tredje ledd skal lyde:

Godtgjørelse til dekning av utgifter til elektronisk kommunikasjonstjeneste er trekkfri i den utstrekning godtgjørelsen er skattefri etter bestemmelsene i Finansdepartementets forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til skatteloven § 5–11–10, jf. § 5–12 C. Reglene legges til grunn av arbeidsgiveren ved beregning av forskuddstrekk. Forskuddstrekket gjennomføres ved at det skattefrie grunnbeløpet fordeles forholdsmessig gjennom året. Fratrullet det skattefrie grunnbeløpet skal grunnlaget for beregning av forskuddstrekk maksimalt utgjøre 333 kroner pr. måned det foretas forskuddstrekk for når godtgjørelsen gjelder én arbeidsgiverfinansiert elektronisk kommunikasjonstjeneste, og 500 kroner pr. måned ved to eller flere elektroniske kommunikasjonstjenester.

§ 3 nåværende tredje og fjerde ledd blir nye fjerde og femte ledd og skal lyde:

Andre utgiftsgodtgjørelser enn de som omfattes av første og tredje ledd, er i sin helhet fritatt for forskuddstrekk dersom godtgjørelsen utbetales i samsvar med satser, legitimasjonskrav og øvrige bestemmelser i tariffavtale eller statlig regulativ, og godtgjørelsen ikke for noen del er fastsatt for å gi arbeidsvederlag i tillegg til utgiftsdekningen.

Bilgodtgjørelse er etter denne paragraf trekkfri bare når godtgjørelsen utbetales for yrkes- eller tjenestekjøring som kilometergodtgjørelse etter statens reiseregulativ (særaftale) og i samsvar med legitimasjonskravene i sjettede ledd. Ekstra kilometergodtgjørelse til ansatte i landpost- og lokalomdelingstjenesten og til lensmenn og lensmannsbetjenter og kilometergodtgjørelse for reiser tur/retur egen bolig (når utgangs- og endepunkt for reisen er arbeidsstedet) omfattes ikke av trekkfritaket.

§ 3 nåværende femte ledd blir nytt sjette ledd, der første punktum skal lyde:

Bilgodtgjørelse etter femte ledd første punktum skal legitimeres ved en fortløpende oppstilling (reiseregning) som utarbeides av arbeidstakeren.

§ 3 nåværende sjette og syvende ledd blir nye syvende og åttende ledd.

§ 4 sjette ledd oppheves.

§ 4 nåværende syvende ledd blir sjette ledd.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks med virkning fra 1. mars 2006.

15. feb. Nr. 152 2006

Forskrift om endring i forskrift om midlertidige forebyggende tiltak for å hindre smitte av høypatogen aviær influensa fra ville fugler til fjørfe og andre fugler holdt i fangenskap.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 15. februar 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2005/734/EF, vedtak 2005/745/EF og vedtak 2005/855/EF). Kunngjort 15. februar 2006.

I

I forskrift 5. desember 2005 nr. 1417 om midlertidige forebyggende tiltak for å hindre smitte av høypatogen aviær influensa fra ville fugler til fjørfe og andre fugler holdt i fangenskap gjøres følgende endringer:

Forskriftens vedlegg skal lyde:

Risikoområder:

Rogaland fylke

Østfold fylke

Akershus fylke

Hedmark fylke

Vestfold fylke

Oslo fylke

Buskerud fylke

II

Endringen trer i kraft straks.

13. feb. Nr. 166 2006

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2006.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. februar 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 5a og § 6 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 17. februar 2006.

I

I forskrift 22. desember 2005 nr. 1680 om regulering av fisket etter kolmule i 2006 gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd skal lyde:

Uten hinder av forbudet kan norske fartøy med adgang til å delta, fra 1. januar 2006, fiske og lande totalt 637.527 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

§ 1 nytt fjerde ledd skal lyde:

Av totalkvoten kan inntil 80.800 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 2 første ledd skal lyde:

Fartøy med kolmuletrållatillatelse kan fiske og lande inntil 497.271 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, og fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

§ 2 nytt tredje ledd skal lyde:

Av gruppekvoten for fartøy med kolmuletrållatillatelse kan inntil 70.800 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 3 første ledd skal lyde:

Fartøy med industritråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 140.256 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

§ 3 nytt fjerde ledd skal lyde:

Av gruppeknoten for fartøy med industritråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan inntil 10.000 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 4 skal lyde:

For fartøy med adgang til å delta som nevnt i § 2, kan Fiskeridirektoratet fastsette fartøykvoter.

For fartøy med adgang til å delta som nevnt i § 3, kan Fiskeridirektoratet fastsette maksimalkvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

100% av konsesjonskapasitet fra 0–600

50% av konsesjonskapasitet fra 600–1.000.

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basisknoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppeknotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med industritråltillatelse nyttes konsesjonskapasitet fastsatt i medhold av § 5–2 i trålforskriften av 12. desember 1986 nr. 2185.

For fartøy med nordsjøtråltillatelse fastsetter Fiskeridirektoratet konsesjonskapasiteten på grunnlag av fartøyenes godkjente faktiske lasteromsvolum pr. 3. februar 2006. For disse fartøyene fastsettes en maksimalkvote på 1.000 tonn kolmule inntil konsesjonskapasitet er fastsatt for det enkelte fartøy.

Fiskeridirektoratet kan differensiere kvoter fastsatt etter denne bestemmelse for forskjellige områder.

II

Endringene trer i kraft straks.

13. feb. Nr. 167 2006

Forskrift om endring i forskrift om satser for visse tilskuddsordninger for bearbejdede jordbruksvarer.

Fastsatt av Statens landbruksforvaltning 13. februar 2006 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova), forskrift 21. desember 2004 nr. 1746 om tilskudd til industrielt bearbejdede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder § 7 og forskrift 21. desember 2004 nr. 1747 om tilskudd til enkelte bearbejdede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder § 7. Kunngjort 17. februar 2006.

I

I forskrift 28. januar 2005 nr. 60 om satser for visse tilskuddsordninger for bearbejdede jordbruksvarer gjøres følgende endringer:

§ 1 og § 2 skal lyde:

§ 1. Tilskuddssatser for XR-ordningen

Satsene for tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1746 om tilskudd til industrielt bearbejdede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder (XR-ordningen) skal være:

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats med prisnedskrivning (kr/kg)</i>	<i>Sats uten prisnedskrivning (kr/kg)</i>
1100	Helmelk flytende	0,67	1,38
1200	Skummet melk flytende	0,53	1,08
1300	Yoghurt	1,56	2,15
1450	Melk til drikkevarer	2,88	2,88
1500	Kondensert melk fet	2,14	4,12
1550	Kondensert melk mager	1,45	3,40
1600	Helmelkpulver 28%	6,28	12,03
1601	Helmelkpulver 28% til iskrem	6,83	12,03
1650	Melkepulver 20%	5,65	11,69
1651	Melkepulver 20% til iskrem	6,23	11,69
1700	Skummetmelkpulver	5,63	11,70
1701	Skummetmelkpulv. til iskrem	5,95	11,70
1750	Yoghurtpulver	5,16	11,70
1800	Kjernemelkpulver	11,70	11,70
2100	Fløte	3,55	5,32

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats med prisnedskrivning (kr/kg)</i>	<i>Sats uten prisnedskrivning (kr/kg)</i>
2101	Fløte til iskrem	3,69	5,32
2300	Rømme	4,03	6,77
2400	Helmelkpulver 35%	7,49	12,65
2450	Fløtepulver 55%	8,99	14,55
3200	Mysepulver	2,10	3,11
3201	Mysepulver til iskrem	2,19	3,11
5100	Smør	10,50	14,85
5101	Smør til iskrem	10,89	14,85
5300	Smørrolje	13,25	17,89
6100	Ost, naturell	19,34	25,81
6200	Ostepulver	15,35	15,35
10100	Egg i skall	8,99	8,99
11100	Heleggmasse	8,07	11,40
11200	Heleggpulver	52,55	64,95
12100	Eggeplomme konservert	28,20	28,20
12200	Eggeplommepulver	60,42	74,15
20300	Bygg	0,71	0,71
20400	Havre	0,45	0,45
20550	Rughvete	1,06	1,06
21100	Hvetekli	3,04	3,04
21200	Havrekli	3,04	3,04
22300	Byggmel	3,04	3,04
22400	Havregryn	3,04	3,04
22550	Rughvetemel	3,04	3,04
30100	Poteter	0,89	1,21
31200	Mel og flak av poteter	12,38	12,38
32100	Potetstivelse	5,10	7,40
40200	Glykose (våt)	5,46	5,87
70750	Svinekjøttsortering 23%	14,07	20,28
71400	Storfekjøttsortering 14%	25,12	31,44
73000	Fårekjøttsortering 25%	7,65	10,47
74000	Høns	0,00	3,68

Kolonnen « Sats uten prisnedskrivning » benyttes hvis det ikke mottas tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1821 om tilskudd i form av prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer.

§ 2. Tilskuddsatser for XRK-ordningen

Satsene for tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1747 om tilskudd til enkelte bearbejdede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder (XRK-ordningen) skal være:

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats (kr/kg)</i>
70000	Svin indrefilet	26,78
70050	Svin ytrefilet	36,29
70100	Svin flatbiff	36,29
70200	Skinke m/knoke	23,42
70250	Skinke u/ben m/svor	28,10
70350	Svinekam u/ben	23,89
70450	Svinenakke u/ben	24,15
70500	Picnicråstoff	24,58
70510	Ribberull	24,58
70550	Sideflesk u/ben sort 1	43,28
70600	Westfalerråstoff	58,56
70630	Purkekjøttsortering 6%	36,68
70640	Purkekjøttsortering 23%	20,83
70700	Svinekjøttsortering 6%	36,29
70750	Svinekjøttsortering 23%	20,15
70800	Svin småflesk u/svor	15,99
70850	Svinespekk u/svor	21,80
70900	Svinelever	6,01
71000	Storfe indrefilet	56,05

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats (kr/kg)</i>
71050	Storfe ytrefilet	56,05
71100	Storfe flatbiff	56,05
71150	Storfe rundbiff	56,05
71200	Storfe mørbrad u/ben	56,05
71250	Storfe bankekjøtt	56,05
71300	Okserullsortering 4%	56,05
71350	Storfekjøttssortering 5%	56,05
71400	Storfekjøttssortering 14%	42,61
71500	Storfekjøttssortering 21%	28,05
71850	Storfe kam u/ben	56,05
71900	Storfe høyrygg u/ben	42,61
71950	Storfe bogstek	42,61
72300	Kalvekjøttssortering 8%	40,52
73000	Fårekjøttssortering 25%	20,60
73100	Fårelår m/knoke u/mørbrad	36,15
73150	Fårelår u/ben	54,22
73200	Lammelår m/isben	32,44
73250	Lammelår u/ben	45,42
73400	Lammerullsortering	63,85
73500	Lam pinnekjøtttråstoff u/nakke	31,35
73600	Lam pinnekjøtttråstoff m/nakke	31,35

II

Endringene trer i kraft straks, med virkning fra 1. februar 2006.

14. feb. Nr. 168 2006

Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. februar 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1, § 2, § 4, § 8, § 8a, § 9, § 11, § 13 og § 23 og lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6 og forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13 og lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 512, jf. delegeringsvedtak 12. juli 1985 nr. 1442. Kunngjort 17. februar 2006.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endring:

§ 34 første ledd skal lyde:

(1) Det er forbudt å drive fiske etter kveite sør for 62° N i tidsrommet fra og med 20. desember til og med 31. mars. Det er forbudt å drive fiske etter kveite med andre redskap enn krok nord for 62° N i tidsrommet fra og med 20. desember til og med 31. mars.

II

Endringen trer i kraft straks.

15. feb. Nr. 169 2006

Forskrift om endring i forskrift om bruk av personlig verneutstyr under kjøring med motorvogn.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 15. februar 2006 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 23a, jf. delegeringsvedtak 13. juni 1975 nr. 4. Kunngjort 17. februar 2006.

I

I forskrift 21. september 1979 nr. 7 om bruk av personlig verneutstyr under kjøring med motorvogn gjøres følgende endringer:

§ 2 annet ledd bokstav c skal lyde:

c) under kjøring med beltemotorsykkel i forbindelse med reindrift, skogbruk, vedlikehold og ettersyn av kraftgater/-linjer, eller for pasient og andre med transportbehov i forbindelse med rekvirert eller definert redningsoppdrag.

§ 10 første ledd skal lyde:

Regionvegkontoret kan i enkelttilfelle gjøre unntak fra § 1 og/eller § 2 i forskriftene.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. feb. Nr. 170 2006

Forskrift om tilskudd til tiltak for å tilrettelegge beitearealer for trekkende hvitkinngås og kortnebbgås.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 15. februar 2006 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 17. februar 2006.

§ 1. Formål

Formålet med tilskuddet er å tilrettelegge beitearealer for gjess for å bidra til å oppnå nasjonale og internasjonale målsettinger om bevaring av biologisk mangfold. Tilskuddet skal videre bidra til å opprettholde drift av arealer som er særlig belastet av beiting fra trekkende hvitkinngås og kortnebbgås.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder innenfor geografisk avgrensede områder hvor gåseartene hvitkinngås eller kortnebbgås tradisjonelt beiter på vei til hekkeplasser på Svalbard.

§ 3. Vilkår

For å være berettiget tilskudd, må foretaket:

- tilfredsstille vilkårene for å motta produksjonstilskudd i jordbruket,
- i forkant av beitesesongen forplikte seg til å stille nærmere angitte fulldyrka og overflatedyrka arealer til disposisjon for beitende gjess samt tilrettelegge for beiting på disse arealene,
- dokumentere at arealet tidligere har blitt beitet av hvitkinngås og/eller kortnebbgås, og
- gi nødvendige opplysninger i etterkant av beitesesongen om beitende gåsearter og belastning på arealet.

§ 4. Søknad og utbetaling

Søknad om tilskudd etter denne forskriften vedlagt nødvendig dokumentasjon skal sendes Fylkesmannen på skjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning.

Fylkesmannen fastsetter søknadsfrist. Søknadsfristen skal være før beitesesongen og ikke senere enn 15. mars.

Fylkesmannen fastsetter en tilskuddssats pr. dekar tilrettelagt areal etter § 3. Tilskuddet kan differensieres ut fra betydningen av arealet som beite for trekkende gjess.

Tilskuddet kan ikke overdras til eie eller pant.

§ 5. Administrasjon, dispensasjon og klage

Vedtak om tilskudd fattes av fylkesmannen.

Fylkesmannen kan i særlige tilfeller dispensere fra reglene i denne forskriften.

Vedtak fattet av fylkesmannen kan påklages til Statens landbruksforvaltning.

§ 6. Opplysningsplikt og kontroll

Foretak som ytes tilskudd plikter å gi alle nødvendige opplysninger som kommunen, fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning krever.

Kommunen, fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning fører tilsyn med at utbetaling av tilskudd er riktig, og har adgang til all bokføring, korrespondanse og opptegnelser som vedkommer tilskuddet. Opplysninger gitt i forbindelse med søknad om tilskudd kan også kontrolleres ved telling og måling på de landbrukseiendommer som foretaket disponerer.

§ 7. Avkorting ved regelverksbrudd

Dersom foretaket driver eller har drevet sin virksomhet i strid med regelverk for jordbruksvirksomhet, kan hele eller deler av tilskuddet holdes tilbake inntil forholdet er rettet. Er det ved overtredelsen av slikt regelverk utvist grov uaktsomhet eller forsett, kan hele eller deler av tilskuddet avkortes.

§ 8. Avkorting ved feilopplysninger

Dersom foretaket uaktsomt eller forsettlig har gitt feil opplysninger i søknaden som har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av tilskuddet, kan hele eller deler av tilskuddet som tilfaller foretaket avkortes.

§ 9. Beregning og innkreving av avkortingsbeløp mv.

Differansen mellom utbetalt beløp og redusert tilskudd som følge av vedtak om avkorting etter § 7 og § 8, kan kreves tilbakebetalt fra mottakeren eller motregnes i senere tilskuddsutbetalinger. Tilsvarende gjelder der foretaket som følge av manglende oppfyllelse av vilkår i denne forskriften eller av andre grunner har mottatt en utbetaling som ikke er berettiget.

Der mottakeren ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan renter kreves fra det tidspunkt tilbakebetalingskravet er kommet fram til foretaket. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra tidspunktet for utbetalingen av det urettmessige tilskuddet. For renter gjelder ellers lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

Krav fra offentlig myndighet som utspringer av foretakets jordbruksvirksomhet kan motregnes i senere utbetalinger av tilskudd til foretaket.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

15. feb. Nr. 171 2006

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 15. februar 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 13 og § 45 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 17. februar 2006.

I

I forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2006 gjøres følgende endringer:

§ 26 skal lyde:

Det er forbudt for fartøy over 15 meter største lengde å fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjer som er angitt i vedlegg til denne forskriften.

Alt fiske med snurrevad er forbudt innenfor fjordlinjene.

Det er forbudt for fartøy over 21 meter største lengde å fiske torsk med konvensjonelle redskap innenfor grunnlinjen nord for 62° N. Fra og med 1. januar til og med 30. juni er det likevel tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 03 og 04. Fra og med 1. januar til og med 10. april er det likevel tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 00, 05, 06 og 07.

Det er forbudt for fartøy mellom 15 og 21 meter største lengde å fiske torsk med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjene.

Fra og med 1. januar til og med 30. juni er alt fiske forbudt i et område ved Henningsvær som er angitt i vedlegg til denne forskrift. Forbudet gjelder også fiske som utøves med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske § 4a og i lov 17. juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen § 3. Forbudet gjelder ikke fiske med håndsnøre eller fiskestang. Forbudet gjelder ikke fra 20. mars til 8. april kl. 1700. Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra disse bestemmelsene.

Ved fiske etter andre arter enn torsk i områder som angitt i første ledd, kan bifangst av torsk maksimalt utgjøre 25% dersom ikke annet er bestemt. All fangst av torsk avregnes fartøyets samlekvote eller fartøykvote.

Bestemmelsene i første, andre, tredje og fjerde ledd gjelder ikke i Lofoten oppsynsdistrikt i den perioden og i de områdene Lofotoppsynet er satt.

Vedlegg 1 og 2 skal lyde:

Vedlegg 1. Kysttorskregulering – områdebegrensninger

Se her for å lese vedlegget: <http://www.lovdato.no/ltavd1/filer/grafikk/sf-20060215-0171-01-01.pdf>

Vedlegg 2. Vern av kysttorsk 2006

Se her for å lese vedlegget: <http://www.lovdato.no/ltavd1/filer/grafikk/sf-20060215-0171-02-01.pdf>

II

Endringene trer i kraft straks.

16. feb. Nr. 172 2006**Forskrift om endring i forskrift om eiendomsmegling.**

Fastsatt av Kredittilsynet 16. februar 2006 med hjemmel i lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling § 2–12 tredje ledd. Kunngjort 17. februar 2006.

I

I forskrift 20. mars 1990 nr. 177 om eiendomsmegling gjøres følgende endringer:

§ 8–3 og § 8–4 skal lyde:

§ 8–3. (nærstående)

Som noens nærstående i lovens § 2–12 annet ledd menes:

- a) ektefelle eller en person som vedkommende bor sammen med i ekteskapsliknende forhold, mindreårige barn, samt mindreårige barn til en person som vedkommende bor sammen med i ekteskapsliknende forhold og som bor hos vedkommende,
- b) slektninger i opp- og nedstigende linje, som ikke er omfattet av bokstav a, og søsken,
- c) ektefelle til, eller en person som bor sammen i ekteskapsliknende forhold med, noen som er nevnt i bokstav b,
- d) selskap hvor vedkommende selv eller noen som er nevnt i bokstav a–c, alene eller sammen, har slik innflytelse som nevnt i aksjeloven og allmennaksjeloven § 1–3 annet ledd eller selskapsloven § 1–2 annet ledd.

§ 8–4. (unntak fra forbudet mot egenhandel)

Lovens § 2–12 annet ledd (forbud mot egenhandel) gjelder ikke for:

- a) ansatte i andre avdelinger/filialer i meglerforetak, boligbyggelag og bank enn den avdelingen/filialen som utfører oppdraget,
- b) ansatte som ikke utfører arbeid som er ledd i eiendomsmegling i boligbyggelag og bank uten separate avdelinger,
- c) oppdrag som kun gjelder oppgjør for nærstående som nevnt i § 8–3 bokstav b og c,
- d) ansatte i boligbyggelag, hvor tildeling av ny bolig skjer til fast pris gjennom ansiennitet i boligbyggelaget.

Dersom meglerforetaket i det samme oppdraget har påtatt seg å selge flere enheter og nærstående som nevnt i § 8–3 bokstav b og c inngir kjøpstilbud på en enhet, gjelder lovens § 2–12 annet ledd kun i forhold til denne enheten.

II

Endringene trer i kraft 1. mars 2006.

17. feb. Nr. 173 2006**Delegering av myndighet til Mattilsynet etter matloven § 9.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. februar 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 17. februar 2006.

Departementets myndighet etter lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, til løpende å oppdatere forskrift 20. februar 1997 nr. 194 om rengjøring og desinfeksjon av akvakulturanlegg m.v. § 7, første ledd med endringer av godkjente preparater, delegeres til Mattilsynet.

17. feb. Nr. 174 2006**Forskrift om endring i forskrift om midlertidige forebyggende tiltak for å hindre smitte av høypatogen aviær influensa fra ville fugler til fjørfe og andre fugler holdt i fangenskap.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 17. februar 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2005/734/EF endret ved vedtak 2005/745/EF og vedtak 2005/855/EF). Kunngjort 20. februar 2006.

I

I forskrift 5. desember 2005 nr. 1417 om midlertidige forebyggende tiltak for å hindre smitte av høypatogen aviær influensa fra ville fugler til fjørfe og andre fugler holdt i fangenskap gjøres følgende endring:

Forskriftens vedlegg skal lyde:

Risikoområder:

Hele landet.

II

Endringen trer i kraft straks.

9. feb. Nr. 197 2006**Forskrift om endring i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 9. februar 2006 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.m. (legemiddeloven) § 25b. Kunngjort 21. februar 2006.

I

I forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek gjøres følgende endringer:

§ 2–5 annet ledd skal lyde:

Sykepleiere med helsesøsterutdanning og jordmødre, begge med autorisasjon eller lisens etter lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell, gis rett til å rekvirere prevensjonsmidler som er inntatt på særskilt liste fastsatt av Statens legemiddelverk. Rekvireringsretten gjelder kvinner i alderen 16 til og med 19 år som ledd i yrkesutøvelse i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i den kommunale helsetjenesten. Det kreves at helsesøster/jordmor har gjennomført relevant utdanning i temaene samliv, seksualitet og prevensjon, og at den enkelte har Id-nummer som sykepleier med helsesøsterutdanning/jordmor i det offentlige Helsepersonellregisteret.

Vedlegg 1 skal lyde:

Nedenfor er oppført legemidler som omfattes av jordmors og helsesøsters rekvisisjonsrett i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek § 2– 5 annet ledd. Listen er fastsatt av Statens legemiddelverk.

<i>Preparat- /originalprodusent</i>	<i>Legemiddelform og -type</i>	<i>Pakningsstørrelser</i>	<i>Kommentar</i>
Conludag Pfizer	Tabletter, minipille	3x28	
Depo-Provera Pfizer	Injeksjon, p-sprøyte	1 ml	Skal bare gis til kvinner som ikke klarer å etterleve annen hormonell prevensjonsbehandling. Kvinnen skal gå over til andre hormonelle prevensjonsmidler så snart det er forsvarlig. Før helsesøster eller jordmor kan rekvirere Depo-Provera skal lege rådspørres. Dette skal dokumenteres i journalen.
Evra Janssen-Cilag	Prevensjonsplaster	9	
Marvelon Organon	Tabletter, p-pille	3x21 3x28	Marvelon skal kun gis til kvinner som får uakseptable bivirkninger av andre kombinasjons p-piller. Før helsesøster eller jordmor kan rekvirere Marvelon skal lege rådspørres. Dette skal dokumenteres i journalen.
Microgynon Schering AG	Tabletter, p-pille	3x21	
NuvaRing Organon	Vaginalring	3	
Synfase Pfizer	Tabletter, p-pille	3x21 3x28	
Trinordiol Wyeth Lederle	Tabletter, p-pille	3x21 3x28	
Trionetta Schering AG	Tabletter, p-pille	3x21 3x28	
Yasmin Schering AG	Tabletter, p-pille	3x21 3x28	

II

Endringene trer i kraft 1. mars 2006.

13. feb. Nr. 198 2006**Forskrift om opptak til studier ved Diakonissehjemmets Høgskole.**

Fastsatt av styret for Diakonissehjemmets Høgskole 13. februar 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–6 og § 3–7 og forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler. Kunngjort 21. februar 2006.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder opptak til studier ved Diakonissehjemmets Høgskole.

§ 2. Generelt

Diakonissehjemmets Høgskole følger de til en hver tid gjeldende lover og forskrifter om opptak til høyere utdanninger ved universitet og høyskoler.

§ 3. Verdigrunnlag

Diakonissehjemmets høgskole bygger sin virksomhet på den kristne tro. Studenter som blir tatt opp på Bachelor i sykepleie må skrive under på at de aksepterer høgskolens kristne verdigrunnlag og ønsker å delta i studietilbudet på dette grunnlag.

§ 4. Opptak til Bachelor i sykepleie

Diakonissehjemmets Høgskole er med i Samordnet opptak til Bachelor i sykepleie.

§ 5. Opptak til videreutdanningene

(1) Opptak til videreutdanningene er basert på fullført utdanning på minimum bachelornivå eller tilsvarende, samt yrkeserfaring.

(2) Til andre studieenhet i videreutdanning i veiledning må utdanningens del I være gjennomført. Direkte opptak kan skje etter særskilt vurdering hvor søker kan dokumentere å ha gjennomført tilsvarende studie og er oppdatert med hensyn til pensum, undervisningsopplegg og arbeidsmåte.

(3) Opptak til årsstudie i Livssyn og etikk er basert på generell studiekompetanse.

§ 6. Opptak på spesielle vilkår

Diakonissehjemmets Høgskole har en intern opptakskomiteé som vurderer og gir tilbud eller avslag til søkere

- som ønsker spesiell vurdering
- med høyere utdanning som eneste grunnlag
- med utdanning fra land utenom Norden
- med Steinerskole
- som ønsker realkompetansevurdering.

§ 7. Klage

(1) Klage på avgjørelse i opptaksspørsmål som kommer inn under § 4 i denne forskrift stiles til den institusjonen der søknad om opptak ble saksbehandlet. Dersom vedtaket ikke blir omgjort, har søker anledning til å opprettholde klagen. Klagen avgjøres da i en egen nasjonal klagenemnd: Klagenemnd for opptakssaker.

(2) Klage på opptakssaker som kommer inn under § 5 og § 6 i denne forskrift stiles til Diakonissehjemmets Høgskole. Dersom vedtaket ikke blir omgjort, har søker anledning til å opprettholde klagen. Klagen behandles da av Diakonissehjemmets Høgskoles klagenemnd, oppnevnt av styret i henhold til § 5–1 i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler.

§ 8. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Samtidig oppheves Opptaksreglement for Diakonissehjemmets Høgskole, godkjent i høgskolestyret mars 1993.

14. feb. Nr. 199 2006**Instruks til Mattilsynet, Distriktskontorene, vedrørende isolasjon og undersøkelse av dyr.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 14. februar 2006 med hjemmel i forskrift 27. juni 2002 nr. 732 om bekjempelse av dyresjukdommer § 8. Kunngjort 21. februar 2006.

Mattilsynet, Distriktskontoret (Distriktskontoret), skal påse at isolasjon og undersøkelse av dyr blir gjennomført etter de standarder som er bestemt i denne instruksen.

Instruksen trer i kraft straks.

Kapittel I. Godkjenning av isolasjonssted

Skriftlig vedtak om godkjenning av isolasjonssted (ev. avslag) fattes av Distriktskontoret. Distriktskontoret skal legge følgende kriterier til grunn for godkjenning av isolasjonssteder:

1. Stedet skal ligge i betryggende avstand fra dyrehold hvis helsestatus vil kunne stå i fare dersom det skulle oppstå smittsom sykdom hos de isolerte dyrene.

- a) Fjørfe og svin skal isoleres innendørs. Bygningen skal ligge minimum 3 km unna dyrehold med arter som er mottakelige for aktuelle sjukdommer/infeksjoner.
 - b) Isolasjon av storfe, småfe, lama og hjort trenger ikke nødvendigvis bare å foregå innendørs. Isolasjonsstedet skal ikke ha felles grense til annet dyrehold med arter som er mottakelige for aktuelle infeksjoner/sjukdommer. Utearealene (beite/luftegård) må være tilfredsstillende inngjerdet med tanke på å hindre kontakt med hjortevilt.
2. Som hovedregel skal det ikke finnes andre dyr på isolasjonsstedet. Forutsatt at de øvrige kriteriene i dette kapittelet er oppfylt, kan likevel steder hvor det befinner seg overvåkede besetninger/flokker også godkjennes. I så fall skal det settes som vilkår for godkjenningen at disse besetningene/flokkene også skal isoleres som angitt i denne instruksjonen.
 3. Isolasjonsstedet skal være tilfredsstillende sikret mot at dyr kan rømme.
 4. Dyrerommene skal kunne holdes avlåst og være tilfredsstillende sikret mot at ville dyr og fugler kan slippe inn.
 5. I tilknytning til dyrerommene skal det være lukket gjødselkjeller for oppbevaring av all gjødsel i isolasjonstiden.
 6. Isolasjonsstedet skal være delt i en uren (dyrerom og andre arealer som gjennom driftsrutiner og lignende må anses å være i kontakt med dyrerom) og en ren sone. All persontrafikk mellom ren og uren sone skal skje via en smittehygienisk innretning. I denne innretningen skal det være mulighet for vask med varmt og kaldt vann og oppbevaringssted for arbeidstøy, fottøy og annet utstyr.
 7. På isolasjonsstedet skal det være mulighet for vask og desinfeksjon av transportmiddel.
 8. På isolasjonsstedet skal det være tilstrekkelige muligheter til å kunne fikse dyr for prøvetaking. Storfe, hjort og lama bør kunne stenges inn i en boks (tvangs-/fikseringsboks) med 4 vegger.
 9. De fysiske forholdene på stedet (dyrerom, tekniske innretninger, mosjonsmuligheter/inngjerdet beite mv.) må være slik at kravene i dyrevernloven og eventuelle forskrifter hjemlet i dyrevernloven om hold av vedkommende dyreart kan etterleves i isolasjonstiden. Det må også tas hensyn til at oppholdstiden på isolasjonsstedet kan bli forlenget dersom det skulle oppstå mistanke om eller tilfelle av sjukdom som betinger restriksjoner.

Kapittel II. Gjennomføring av isolasjonen

I vedtak om godkjenning av isolasjonssted skal Distriktskontoret fastsette vilkår om at:

1. transportmidlet blir vasket og desinfisert i samsvar med Distriktskontorets anvisninger umiddelbart etter at dyrene har ankommet isolasjonsstedet. Eventuelle transportkasser eller emballasje som ikke blir desinfisert skal brennes. Dersom strø og gjødsel ikke blir brent, skal dette samles opp og oppbevares i gjødselkjelleren på isolasjonsstedet.
2. uvedkommende ikke gis adgang til isolasjonsstedet, samt at det på et lett synlig sted varsles med oppsatt plakat: «Dyr i isolat. Adgang forbudt for uvedkommende» (skjema MV-0002/1 B).
3. dyrene blir røktet av personer som ikke har kontakt med annet dyrehold og at det blir benyttet eget arbeidstøy, fottøy og arbeidsutstyr i isolatet.
4. det før, og om nødvendig i løpet av isolasjonstiden, blir gjennomført effektiv bekjempelse av smågnagere og eventuelle andre smittevektorer.
5. det blir ført notater over daglige observasjoner av dyrenes helsetilstand, samt person- og annen trafikk, i en egen isolatprotokoll.
6. utstyr eller inventar som i løpet av isolasjonstida skal føres bort fra isolasjonsstedet først blir vasket og desinfisert i samsvar med Distriktskontorets anvisninger.
7. gjødsel ikke blir ført bort fra isolasjonsstedet før isolasjonstiden er over.
8. Distriktskontoret blir varslet dersom dyrene viser tegn til sjukdom.

Kapittel III. Dyr til slakteri

Dersom Distriktskontoret gir tillatelse til at dyr kan føres til slakteri, skal tillatelsen gis med vilkår om at:

- 1) dyrene skal føres direkte til slakteriet på eget transportmiddel, og
- 2) transportmidlet skal vaskes og desinfiseres umiddelbart etter bruk.

Distriktskontoret skal sørge for at tilsynsveterinæren på slakteriet i aktuelt distrikt er informert om at dyrene kommer fra en isolert besetning/flokk.

Kapittel IV. Generelt om tilsyn og prøvetaking

A. Tilsyn

1. Når dyrene ankommer isolasjonsstedet skal Distriktskontoret inspisere dem og kontrollere at de er forskriftsmessig merket og at de følges av nødvendig dokumentasjon. Videre skal Distriktskontoret føre tilsyn med at transportmiddelet blir tilfredsstillende vasket og desinfisert før det forlater stedet, samt at eventuelle transportkasser eller emballasje som ikke blir desinfisert blir brent.
2. Distriktskontoret skal inspisere isolatet minst én gang ukentlig de 4 første ukene av isolasjonstiden. Senere skal inspeksjoner foretas så ofte Distriktskontoret finner det nødvendig. Distriktskontoret skal notere alle

utførte oppdrag. Mistanke om, eller påvisning av sjukdom skal noteres.

3. Distriktskontoret skal undersøke dyr som dør i isolatet med tanke på å fastslå dødsårsaken. Hele kadavre eller prøver skal sendes til Veterinærinstituttet for nærmere undersøkelse. Innsendelsen skal foregå i samråd med Veterinærinstituttet.

B. Prøvetaking

1. Distriktskontoret skal ta ut prøver mv. slik det framgår av kapittel V i denne instruksen. Veterinærinstituttets retningslinjer for uttak av prøver skal følges.
2. Dersom Distriktskontoret har godkjent at isolasjonen gjennomføres på et sted hvor det befinner seg overvåkede besetninger/flokker, skal disse dyrene isoleres, men ikke prøvetas/testes som angitt i kapittel V.
3. Distriktskontoret skal kontakte laboratoriet i god tid før prøvetaking for å avtale tidspunkt for innsendelse av prøvene, og for å få tilsendt emballasje, anamneseskjema og klistrelapper merket «isolatprøver». Ved innsendelse av prøvemateriale fra isolerte dyr, skal emballasje og anamneseskjemaer merkes med klistrelappene. På anamneseskjemaet skal Distriktskontoret informere om hvilke undersøkelser som rekvireres. Dyrenes identifikasjon skal påføres alle prøveglass og anamneseskjemaet. Prøver fra storfe, småfe, svin, hjort og lama, samt blodprøver av fjørfe skal sendes Veterinærinstituttet, Oslo. Andre prøver fra fjørfe, inkl. kadaver, skal sendes Veterinærinstituttet, Sandnes.
4. Alle prøver som sendes til laboratorium, skal være pakket slik at emballasjen ikke er forurenset på utsiden og slik at søl ikke oppstår under forsendelsen. Anamneseskjemaet skal ikke ligge i direkte kontakt med prøvematerialet.
5. Distriktskontoret skal informere laboratoriet om eventuelle avvik fra prøvetakingsregimet som er fastsatt i denne instruksen (fritak for enkelte undersøkelser ev. tilleggsundersøkelser).

Kostnader ved tilsyn og prøvetaking

Tilsyn og prøvetaking etter denne instruksen er offentlige oppdrag som skal gjennomføres uten ekstra kostnad for dyreeier.

Kapittel V. Spesielt om prøvetaking/testing av de enkelte artene

A. Storfe og lama

Isolasjonstid: 6 måneder (26 uker)

Tabell 1: Prøvetidspunkt og -type

Sjukdom/uke	1	2	3	4	5–11	12	13–21	22	23–26
BVD ¹	b							b	
Paratuberkulose ^{2,3,4}	B/F					F		B	
Salmonella	F		F						
EBL ^{1,5}								B	
IBR/IPV ^{1,5}									
Brucellose ⁵									
Leptospirose ⁵									
Tuberkulose ⁵									T
Campylobacter ^{1,5}									
Tritrichomoniasis ^{1,5}									

S – i løpet av isolasjonstiden

Tegnforklaring til tabell 1:

- 1 Gjelder bare storfe.
- 2 Blodprøve avmerket i 1. uke skal ikke tas av dyr som er yngre enn 2 år.
- 3 Blodprøvene avmerket i 1. og 22. uke skal ikke tas dersom dyrene er vaksinerte mot paratuberkulose.
- 4 Resultatet av de serologiske testene må vurderes i lys av eventuell testing mhp. tuberkulose foretatt forut for isolasjonen. Tuberkulintest kan påvirke serologisk resultat av paratuberkuloseundersøkelse.
- 5 Testing for sjukdommen kan unnlates etter individuell vurdering av bl.a. omfang av undersøkelser ved mottak og kunnskap om testing/status før isolasjon.

B: blodprøve, fullblod, min. 10 ml/dyr for serologisk undersøkelse. Alle dyr skal prøvetas.

b: blodprøve, heparinblod, min. 10 ml/dyr for serologisk undersøkelse. Alle dyr skal prøvetas.

F: fecesprøve fra rektum, min. 10 g/dyr for bakteriologisk undersøkelse. Alle dyr skal prøvetas.

Prøvetaking av kalver/ungdyr i binger skal skje ved uttak av en samleprøve bestående av 5–8 delprøver á 10 g fersk feces. Delprøvene tas rektalt eller fra spredte steder på bingegulvet.

T: intrakutan tuberkulintest, aviær- og pattedyrtuberkulin. Alle dyr skal testes. Testen må settes etter uttak av blodprøve for undersøkelse mhp. paratuberkulose.

S: forhudsskylleprøve/vaginalsvaberprøve for dyrkning/bakteriologisk undersøkelse. Alle dyr over 6 måneder og yngre parede dyr skal prøvetas.

Prøver avmerket i uke 1 skal tas ved ankomst.

NB! Ved besøk i storfebesetninger – se spesielt etter eventuelle symptomer på BSE

B. Småfe (sau og geit)

Isolasjonstid: 2 år (24 måneder)

Tabell 2: Prøvetidspunkt og -type

Sjukdom/måned	1	2	3–12	13	14–22	23	24
Skrapesjuka	I			I			I
Mædi ¹		B		B		B	
Salmonella ⁴	F	F				F	
Brucellose ^{2,4}		B				B	
Leptospirose ⁴							
Infeksjon med <i>Chlamydia psittaci</i> ⁴							
Infeksiøs agalakti ⁴							
CCPP ^{3,4}							
Tuberkulose ⁴							T

Tegnforklaring til tabell 2:

- 1 Blodprøve avmerket i 2. måned tas bare av dyr som er eldre enn 1,5 år.
- 2 *B. ovis* og *B. melitensis*.
- 3 Gjelder bare geit.
- 4 Testing for sjukdommen kan unnlates etter individuell vurdering av bl.a. omfang av undersøkelser ved mottak og kunnskap om testing/status før isolasjon.

B: blodprøve, fullblod, min. 10 ml/dyr for serologisk undersøkelse. Alle dyr skal prøvetas.

F: fecesprøve fra rektum, min. 10 g/dyr for bakteriologisk undersøkelse. Alle dyr skal prøvetas.

I: inspeksjon med nøye registrering av eventuelle symptomer som kan tyde på skrapesjuka.

T: intrakutan tuberkulintest, aviær- og pattedyrtuberkulin. Alle dyr skal testes.

Prøver avmerket i måned 1 skal tas ved ankomst.

C. Svin

Isolasjonstid: 2 måneder (8/9 uker)

Tabell 3: Prøvetidspunkt og -type

Sjukdom/uke	1	2	3	4	5	6	7	8/9
Salmonella	F		F					
PRRS				B				
Svineinfluensa								
PED								
TGE								
PRCV								
Brucellose ²								
Klassisk svinepest ²								
Afrikansk svinepest ²								
Leptospirose ^{1,2}								
AD ²								
SVD ²								
Tuberkulose ²								T

Tegnforklaring til tabell 3:

- 1 *L. icterohaemorrhagiae*, *canicola*, *grippotyphosa*, *tarassovi*, *pomona* og *hardjo*.
- 2 Testing for sjukdommen kan unnlates etter individuell vurdering av bl.a. omfang av undersøkelser ved mottak og kunnskap om testing/status før isolasjon.

B: blodprøve, fullblod, min. 10 ml/dyr for serologisk undersøkelse. Alle dyr skal prøvetas.

F: fecesprøve fra rektum, min. 10 g pr. dyr for bakteriologisk undersøkelse. Alle dyr skal prøvetas. Prøvetaking av smågris/slaktegris i binger skal skje ved uttak av samleprøve bestående av 5–8 delprøver à 10 g fersk feces. Delprøvene tas rektalt eller fra spredte steder på bingegulvet.

T: intrakutan tuberkulintest, aviær- og pattedyrtuberkulin. Alle dyr skal testes.

Prøver avmerket i uke 1 skal tas ved ankomst.

Tegnforklaring til tabell 7:

- 1 Gjelder bare kalkun, fasaner og perlehøns.
- 2 Gjelder bare høns.
- 3 Gjelder bare høns og kalkun.
- 4 *M. gallisepticum* og *M. meleagridis*.
- 5 Testing for sjukdommen kan unnlates etter individuell vurdering av bl.a. omfang av undersøkelser ved mottak og kunnskap om testing/status før isolasjon.

B: blodprøve, fullblod, min. 5 ml/dyr, inntil 30 prøver pr. flokk, serologisk undersøkelse.

D: alle døde dyr, bakteriologisk undersøkelse.

F: en samle-fecesprøve pr. flokk, bakteriologisk undersøkelse. Samleprøven skal bestå av enkeltprøver à 1–2 g feces, fortrinnsvis med blindtarmstømming (brun, uten hvite urat-avsetninger). Antall enkeltprøver hver samleprøve skal bestå av framgår av tabell 8.

M: miljøprøver; kassepapiirunderlag/strø, samleprøver à 5 underlag, alle kassene (men maks. 30), bakteriologisk undersøkelse.

Prøver avmerket i uke 1 skal tas ved ankomst.

Tabell 8: Antall enkeltprøver i hver samleprøve

Antall dyr i flokken	< 30	30–49	50–99	100–200	> 200
Antall prøver	Som antall dyr	30	40	50	60

16. feb. Nr. 200 2006

Forskrift om endring i forskrift om behandling av personopplysninger (personopplysningsforskriften).

Fastsatt av Datatilsynet 16. februar 2006 med hjemmel i lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven) § 33 fjerde ledd, jf. delegeringsvedtak 4. november 2003 nr. 1932. Kunngjort 21. februar 2006.

I

I forskrift 15. desember 2000 nr. 1265 om behandling av personopplysninger (personopplysningsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 7–16 skal lyde:

§ 7–16. *Personalregistre mv.*

Arbeidsgivers behandling av ikke-sensitive personopplysninger om nåværende eller tidligere ansatte, personale, representanter, innleid arbeidskraft samt søkere til en stilling er unntatt meldeplikt etter personopplysningsloven § 31 første ledd.

Dersom det behandles sensitive personopplysninger, er behandlingen unntatt fra konsesjonsplikten etter personopplysningsloven § 33 første ledd, men underlagt meldeplikten etter § 31 første ledd. Unntak fra konsesjonsplikt gjelder under forutsetning av at:

- a) den registrerte har samtykket i behandlingen eller behandlingen er fastsatt i lov,
- b) opplysningene er knyttet til arbeidsforholdet, og
- c) personopplysningene behandles som ledd i personaladministrasjonen.

Meldeplikt etter andre ledd gjelder likevel ikke behandling av

- a) opplysninger om medlemskap i fagforeninger som nevnt i personopplysningsloven § 2 nr. 8 bokstav e,
- b) nødvendige fraværsopplysninger og opplysninger som er registreringspliktige i henhold til lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 5–1,
- c) opplysninger som er nødvendige for å tilrettelegge arbeidssituasjonen på grunn av helseforhold.

II

Endringen trer i kraft straks.

17. feb. Nr. 201 2006

Delegering av myndighet til Skattedirektoratet etter ligningsloven § 6–5, § 6–6 og § 6–11.

Fastsatt av Finansdepartementet 17. februar 2006 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–5, § 6–6 og § 6–11, jf. delegeringsvedtak 27. januar 1989 nr. 65. Kunngjort 21. februar 2006.

Skattedirektoratet delegeres med dette myndighet til å fastsette forskrifter i medhold av ligningsloven § 6–5, § 6–6 og § 6–11 og til å endre forskrifter som allerede er fastsatt i medhold av disse bestemmelsene.

Delegeringen trer i kraft straks.

17. feb. Nr. 202 2006**Forskrift om endring i forskrift om unntak fra anke til Trygderetten.**

Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 17. februar 2006 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 21–12 sjette ledd. Kunngjort 21. februar 2006.

I

I forskrift 15. april 1997 nr. 324 om unntak fra anke til Trygderetten gjøres følgende endring:

§ 1 ny bokstav e skal lyde:

- e) Vedtak i saker hvor det er inngått avtale om direkte oppgjør, jf. folketrygdloven § 22–2.

II

Endringen trer i kraft straks.

17. feb. Nr. 203 2006**Forskrift om endring i forskrift om forliksrådene (forliksrådsforskriften).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. februar 2006 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) § 27 femte ledd. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. februar 2006.

I

I forskrift 16. desember 2005 nr. 1521 om forliksrådene (forliksrådsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd skal lyde:

Det utbetales full godtgjørelse for hver sak der partene innkalles til møte i forliksrådet. For andre saker utbetales en sjettedel av full godtgjørelse. Full godtgjørelse tilsvarer den offentlige salærsats for advokater mv. Forliksrådet skal uansett saksmengde hvert kalenderår ha en minste godtgjørelse til fordeling på kr 20.000. Det utbetales ikke godtgjørelse etter første og annet punktum før dette beløpet er oversteget. Maksimal godtgjørelse for forliksrådet til fordeling er kr 600.000 pr. kalenderår med mindre annet er fastsatt i medhold av tredje ledd.

II

1. Endringen trer i kraft straks.
2. Godtgjørelse opptjent i perioden fra 1. januar 2006 til 17. februar 2006 tas i betraktning i forhold til maksimumssatsen i forliksrådsforskriften § 2 første ledd sjette punktum.

17. feb. Nr. 204 2006**Forskrift om pseudonymt register for individbasert pleie- og omsorgsstatistikk.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. februar 2006 med hjemmel i lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 3 tredje ledd, § 8 annet, fjerde og femte ledd, § 9 annet ledd, § 10, § 16 fjerde ledd og § 17 fjerde ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 21. februar 2006.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1–1. Etablering av IPLOS-registeret**

Denne forskriften etablerer et landsomfattende pseudonymt register for individbasert pleie- og omsorgsstatistikk (IPLOS). Forskriften gir bestemmelser for innsamling og behandling, utlevering og lagring av opplysninger i registeret.

§ 1–2. Definisjoner

I forskriften forstås med:

1. *pseudonyme helseopplysninger*: helseopplysninger der identitet er kryptert eller skjult på annet vis, men likevel individualisert slik at det lar seg gjøre å følge hver person uten at identiteten røpes;
2. *kryptering*: omforming av opplysninger slik at de ikke kan leses eller rekonstrueres av uvedkommende;
3. *dekryptering*: rekonstruksjon av krypterte opplysninger;
4. *IPLOS-registeret*: datasystem hvor det oppbevares pseudonymiserte og kvalitetskontrollerte opplysninger om personer som har søkt, mottar eller har mottatt pleie- og omsorgstjenester;
5. *pleie- og omsorgstjenester*: omfatter i denne forskriften de tjenester som ytes med hjemmel i sosialtjenesteloven § 4–3, jf. § 4–2 bokstav a–e, og hjemmesykepleie, inklusive psykisk helsetjeneste, sykehjem eller boform med heldøgns omsorg og pleie, samt habilitering og rehabilitering i og utenfor institusjon, jf. kommunehelsetjenesteloven § 1–3;

6. *tiltrodd pseudonymforvalter (TPF)*: en uavhengig instans som tildeler og forvalter av pseudonymer på oppdrag fra den databehandlingsansvarlige.

§ 1-3. IPLOS-registerets formål

Formålet med IPLOS-registeret er å samle inn og behandle data fra kommunene om personer som har søkt, mottar eller har mottatt pleie- og omsorgstjenester for å:

1. gi grunnlag for overvåking, kvalitetssikring, planlegging, utvikling og overordnet styring av sosial- og helsetjenesten og sosial- og helseforvaltningen,
2. gi grunnlag for forskning.

Opplysninger i IPLOS-registeret kan foruten til formål som er nevnt i første ledd, behandles og brukes til utarbeiding av nasjonal, regional og lokal pleie- og omsorgsstatistikk.

§ 1-4. Lovlig bruk av registeret

Opplysningene i IPLOS-registeret kan ikke anvendes til andre formål enn de som er nevnt i § 1-3.

Opplysninger om enkeltindivider som er fremkommet ved behandling av helseopplysninger etter forskriften, kan ikke brukes i forsikringsøyemed, i straffesaker eller av arbeidsgivere selv om den registrerte samtykker.

§ 1-5. Databehandlingsansvarlig

Sosial- og helsedirektoratet er databehandlingsansvarlig for IPLOS-registeret.

§ 1-6. Databehandler

Den databehandlingsansvarlige kan inngå skriftlig avtale med en databehandler om behandling av opplysningene på vegne av den databehandlingsansvarlige.

Avtalen skal være skriftlig og kan ikke inneholde vilkår som er i strid med bestemmelsene i denne forskriften.

§ 1-7. Tiltrodd pseudonymforvalter (TPF)

Den databehandlingsansvarlige skal inngå skriftlig avtale med en tiltrodd pseudonymforvalter (TPF) om tildeling og forvaltning av pseudonymer. Skattedirektoratet skal være TPF for IPLOS-registeret.

§ 1-8. Opplysninger i IPLOS-registeret

IPLOS-registeret kan uten samtykke fra den opplysningen gjelder, inneholde følgende typer opplysninger om personer som har søkt, mottar og har mottatt sosial- og helsetjenester i den utstrekning det er nødvendig for å oppnå formålet med IPLOS-registeret:

1. tildelt pseudonym for søker/mottaker av pleie- og omsorgstjenester,
2. bakgrunnsopplysninger:
 - a) bostedskommune, tjenesteytende kommune, bydel, distrikt,
 - b) kjønn, fødselsår, sivilstand, dødsdato,
 - c) behov for assistert kommunikasjon,
3. opplysninger av betydning for vurdering av tjenestebehov:
 - a) opplysning om bolig og hushold og om personen får privat ikke betalt hjelp,
 - b) personens funksjonsevne i dagliglivets aktiviteter og andre opplysninger om helsetilstand og sykdom (herunder diagnose) som er relevante og nødvendige for å vurdere tjenestebehovet,
 - c) om og eventuelt når personen er vurdert av lege i løpet av de siste 12 måneder,
 - d) om og eventuelt når personen er vurdert av tannhelsepersonell i løpet av de siste 12 måneder,
4. opplysninger om tjenester:
 - a) vedtak eller beslutning om, herunder avslag på pleie- og omsorgstjenester jf. § 1-2 nr. 5,
 - b) melding om skadeavvergende tiltak i nødssituasjoner og vedtak om bruk av tvang og makt,
 - c) døgnopphold i institusjoner under spesialisthelsetjenesten,
 - d) opplysning om individuell plan.

Opplysningene skal gis i henhold til den klassifikasjon den databehandlingsansvarlige bestemmer.

§ 1-9. Koding og klassifisering av opplysningene i IPLOS-registeret

Den databehandlingsansvarlige skal kunne dokumentere hvilke kodeverk og klassifikasjoner som er benyttet i IPLOS-registeret.

Kapittel 2. Innsending av opplysninger fra kommunene mv.

§ 2-1. Kommunens plikt til å sende inn opplysninger

Kommunen plikter, uten hinder av taushetsplikten, å sende inn til IPLOS-registeret de opplysninger om hver enkelt søker/tjenestemottaker som gjør det mulig å registrere de opplysninger som er nevnt i § 1-8 første ledd nr. 1-4.

§ 2-2. Tidspunkt for innsending

Innsending og revisjon av innsendte opplysninger skal følge de tidsfrister og rutiner som til enhver tid gjelder for KOSTRA, jf. forskrift 15. desember 2000 nr. 1425 § 9, med mindre den databehandlingsansvarlige beslutter noe annet.

§ 2–3. *Overføringsformat og kvalitetskontroll*

Overføring av opplysninger til IPLOS-registeret skal skje i et format som bestemmes av den databehandlingsansvarlige.

Før oversendingen skal det foretas en teknisk kvalitetskontroll av at opplysningene er i henhold til forskriftens bestemmelser.

Fødselsnummer gjøres bare tilgjengelig for TPF for pseudonymisering. De øvrige opplysningene gjøres bare tilgjengelige for databehandler. Den databehandlingsansvarlige gir nærmere bestemmelser om overføringen av data.

§ 2–4. *Ansvar for sikring av at opplysningene er korrekte*

Den databehandlingsansvarlige skal sikre at opplysningene som blir samlet inn og behandlet i IPLOS-registeret er relevante og nødvendige for bruk til formål som nevnt i § 1–3.

Databehandler og TPF skal sørge for at de opplysningene som blir samlet inn og behandlet i IPLOS-registeret er korrekte og fullstendige. Som ledd i kvalitetskontrollen kan det gjøres rutinemessige samkjøringer mot tilsvarende opplysninger fra Det sentrale folkeregister og Bedrifts- og foretaksregisteret.

Dersom de innsendte opplysningene er ufullstendige eller på annen måte mangelfulle, skal kommunen varsles, feil skal rettes og opplysningene eventuelt sendes på nytt fra kommunen. Dersom de innsendte opplysningene fortsatt er mangelfulle ved revisjonens avslutning, skal den databehandlingsansvarlige varsles.

Kapittel 3. Pseudonymisering hos TPF

§ 3–1. *Pseudonymene*

TPF skal opprette ett pseudonym for hver person det registreres opplysninger om i IPLOS-registeret.

Flere personer skal ikke tildeles samme pseudonym. Pseudonymet skal ikke brukes i eller på annen måte spres til andre registre eller andre områder.

Det er ikke tillatt å gjenskape et fødselsnummer på grunnlag av et pseudonym for andre enn TPF.

§ 3–2. *Utstedelse av pseudonymer*

TPF utsteder pseudonymer for fødselsnummeret. TPF kan ikke ha tilgang til andre opplysninger fra IPLOS.

Utstedelsen av pseudonymer skal skje i en prosess som bare involverer TPF. For å starte denne prosessen må to særskilt autoriserte personer godkjenne en elektronisk kjøreordre.

Pseudonymene videresendes kryptert til databehandler.

Kapittel 4. Taushetsplikt, informasjonssikkerhet og internkontroll

§ 4–1. *Forbud mot samtidig tilgang*

Ingen, verken TPF, databehandler eller databehandlingsansvarlig, skal kunne få samtidig tilgang til pseudonym, andre opplysninger i IPLOS-registeret, jf. § 1–8 nr. 2 til 4, og fødselsnummer.

§ 4–2. *Taushetsplikt*

Enhver som behandler opplysninger etter denne forskriften har taushetsplikt etter helseregisterloven § 15.

§ 4–3. *Tilgang til IPLOS-registeret*

Bare den databehandlingsansvarlige, databehandler og den som arbeider under den databehandlingsansvarliges eller databehandlers instruksjonsmyndighet, kan gis tilgang til IPLOS-registeret. Tilgang kan bare gis i den grad dette er nødvendig for vedkommendes arbeid og i samsvar med gjeldende bestemmelser om taushetsplikt.

§ 4–4. *Plikt til å sørge for informasjonssikkerhet, internkontroll*

Den databehandlingsansvarlige og databehandler skal gjennom planlagte og systematiske tiltak sørge for tilfredsstillende informasjonssikkerhet med hensyn til konfidensialitet, integritet, kvalitet og tilgjengelighet ved behandling av opplysninger omhandlet i forskriften, jf. helseregisterloven § 16.

Den databehandlingsansvarlige skal etablere internkontroll i samsvar med helseregisterloven § 17. De systematiske tiltakene skal tilpasses virksomhetens art, aktiviteter og størrelse i det omfang det er nødvendig for å etterleve krav gitt i eller i medhold av helseregisterloven, med særlig vekt på bestemmelser gitt i medhold av helseregisterloven § 16.

§ 4–5. *Innholdet i internkontrollen*

Internkontrollen innebærer at den databehandlingsansvarlige skal ha kunnskap om gjeldende regler om behandling av helseopplysninger, og tilstrekkelig og oppdatert dokumentasjon for gjennomføring av rutiner. Dokumentasjonen skal være tilgjengelig for dem den måtte angå.

Dokumentasjonen av internkontrollen skal minst inneholde:

1. oversikt over hvordan virksomheten er organisert,
2. oversikt over ansvars- og myndighetsforhold,
3. oversikt over de krav i og i medhold av helseregisterloven som gjelder for virksomheten,
4. rutiner virksomheten følger for å sikre at kravene blir overholdt,
5. rutiner virksomheten følger dersom avvik oppstår, og opplysninger om hvem som er ansvarlig for at rutinene blir overholdt,
6. rutiner virksomheten følger for å hindre gjentakelse av avvik og opplysninger om hvem som er ansvarlig,

7. rutiner for hvordan virksomheten systematisk og regelmessig gjennomgår sin internkontroll for å kontrollere at aktivitetene og resultatene av dem stemmer overens med det systemet virksomheten har fastlagt, og om det medfører oppfyllelse av helseregisterlovgivningen,
8. rutiner for hvordan virksomheten sikrer at de ansatte har tilstrekkelig kompetanse til å overholde forskriftens krav.

Skriftlig dokumentasjon skal minst omfatte dokumentasjon av rutiner som nevnt i første ledd nr. 1 til 8. Tilsynsmyndighetene kan gi pålegg om skriftlig dokumentasjon ut over dette dersom det anses påkrevet. Tilsynsmyndighetene kan dispensere fra hele eller deler av denne bestemmelsen når særlige forhold foreligger.

Kapittel 5. Sammenstilling og utlevering av opplysninger

§ 5-1. Utlevering av statistikk fra IPLOS-registeret

Den databehandlingsansvarlige skal utarbeide faste, offentlige statistikker basert på opplysninger fra IPLOS-registeret.

Den databehandlingsansvarlige skal på forespørsel utlevere andre statistiske opplysninger fra IPLOS-registeret innen 30 dager fra den dagen forespørselen kom inn, dersom det ikke strider mot registerets formål, jf. § 1-3 første ledd og § 1-4. Dersom særlige forhold gjør det umulig å utlevere statistikken innen den angitte fristen, kan svaret utsettes inntil det er mulig å gi svar. Den databehandlingsansvarlige skal i så fall gi et foreløpig svar med opplysninger om utlevering kan effektueres, grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når utlevering kan effektueres.

Statistiske opplysninger som offentliggjøres eller utleveres etter denne bestemmelsen skal ikke ha en slik form at enkeltpersoner kan gjenkjennes.

§ 5-2. Utlevering av opplysninger fra IPLOS-registeret

Den databehandlingsansvarlige skal etter begrunnet søknad utlevere opplysninger fra IPLOS-registeret som er nødvendig til bruk for uttrykkelig angitte formål, dersom det ikke strider mot IPLOS-registerets formål, jf. § 1-3 første ledd og § 1-4. Den databehandlingsansvarlige kan sette vilkår for slik utlevering. Utleveringen skal ikke omfatte pseudonymer i IPLOS-registeret. Utlevering av opplysninger kan bare finne sted dersom den som mottar opplysningene har fått tillatelse fra Datatilsynet. Kopi av nødvendig tillatelse skal kreves fremlagt.

Opplysningene kan hentes fra IPLOS-registeret eller fra sammenstilling med andre registre mv., jf. § 5-3.

Opplysningene skal ikke utleveres dersom det er begrunnet risiko for at opplysningene vil benyttes på en etisk uforsvarlig måte.

Den databehandlingsansvarlige skal svare på forespørslar om utlevering av opplysninger innen 30 dager fra den dagen forespørselen kom inn. Dersom særlige forhold gjør det umulig å svare på forespørselen innen den angitte fristen, kan svaret utsettes inntil det er mulig å gi svar. Den databehandlingsansvarlige skal i så fall gi et foreløpig svar med opplysninger om grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når svar kan gis.

Det skal ikke utleveres flere opplysninger enn nødvendig for å ivareta søkerens berettigede formål med behandlingen av opplysningene.

Alle opplysninger som utleveres etter søknad som nevnt i første ledd, skal slettes straks prosjektet er avsluttet.

Mottakeren må ikke benytte registeropplysningene med det formål å knytte disse til enkeltpersoner, eller offentliggjøre resultatet av behandlingen av opplysningene i en slik form at enkeltpersoner kan gjenkjennes.

§ 5-3. Adgangen til å sammenstille opplysninger i IPLOS-registeret med opplysninger i andre registre

Den databehandlingsansvarlige skal etter søknad tillate at opplysninger i IPLOS-registeret sammenstilles (kobles) med opplysninger i andre registre til uttrykkelig angitte formål, dersom det ikke strider mot IPLOS-registerets formål, jf. § 1-3 første ledd og § 1-4, det er ubetenkelig ut fra etiske hensyn, og det er gitt tillatelse fra Datatilsynet. Sammenstillingen må gjøres av den databehandlingsansvarlige for ett av registrene eller en virksomhet departementet bestemmer.

Alle opplysninger som inngår i behandlingen etter første ledd, skal slettes straks det ikke lenger er behov for dem. Resultatet av behandlingen skal ikke fremkomme i slik form at enkeltpersoner kan gjenkjennes.

§ 5-4. Hvordan sammenstille opplysninger

Opplysninger i IPLOS-registeret kan kun sammenstilles (kobles) med andre pseudonyme opplysninger. Dersom IPLOS-registeret skal sammenstilles med opplysninger fra et register med personidentifiserbare opplysninger, må de opplysningene fra det personidentifiserbare registeret som skal inngå i sammenstillingen først gjøres pseudonyme.

Det skal opprettes et eget sett av pseudonymer for sammenstillingen. Pseudonymene for sammenstillingen tildeles og forvaltes av TPF etter reglene i kapittel 3.

§ 5-5. Kostnader

Den databehandlingsansvarlige kan kreve betaling for behandling og tilrettelegging av opplysninger etter denne forskriften. Betalingen skal ikke overstige de faktiske utgiftene.

§ 5-6. Oversikt over utleveringene

Den databehandlingsansvarlige skal føre oversikt over hvem som får utlevert opplysninger fra IPLOS-registeret og hjemmelsgrunnlaget for utleveringene. Oversikten skal oppbevares i minst tre år etter at utlevering har funnet sted.

Kapittel 6. Den registrertes rett til informasjon og innsyn

§ 6–1. *Den registrertes rett til informasjon*

Den registrerte har rett til informasjon om IPLOS-registeret i samsvar med helseregisterloven § 23 til § 25. Informasjonen skal gis i en forståelig form.

§ 6–2. *Innsynsrett*

Den registrerte har i medhold av helseregisterloven § 22 og § 25 på forespørsel rett til å få opplyst:

1. hvilke helseopplysninger om den registrerte som behandles, og
2. sikkerhetstiltakene ved behandlingen av helseopplysningene så langt innsyn ikke svekker sikkerheten.

Innsyn i helseopplysninger om en selv fra registeret skal gis gjennom den kommunen der forespørselen rettes.

Den databehandlingsansvarlige kan kreve betaling ved forespørsel om innsyn i registrerte helseopplysninger. Betalingen skal ikke overstige et beløp tilsvarende det som er fastsatt for utskrift/kopiering av pasientjournal, jf. forskrift om pasientjournal § 12.

Kapittel 7. Bevaring av opplysninger i registeret og straffebestemmelse

§ 7–1. *Bevaring av opplysningene*

Opplysninger i IPLOS-registeret skal bevares i ubegrenset tid, med mindre annet følger av denne forskriften eller helseregisterloven § 26 og § 28.

§ 7–2. *Straff*

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt overtrer bestemmelser fastsatt i denne forskriften § 1–4, § 2–1, § 3–1, § 3–2, § 4–1 til § 4–5, § 5–1 tredje ledd, § 5–2, § 5–3 og § 5–4 straffes med bøter eller fengsel inntil ett år eller begge deler.

Medvirkning straffes på samme måte.

Kapittel 8. Avsluttende bestemmelser

§ 8–1. *Ikraftsetting*

Forskriften trer i kraft 1. mars 2006.

17. feb. Nr. 205 2006

Vedtak om atomberedskap – sentral og regional organisering.

Fastsatt ved kgl.res. 17. februar 2006 med hjemmel i lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling § 16. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 21. februar 2006.

Kriseutvalget for atomberedskap med rådgivere gis mandat og fullmakter i samsvar med vedlegg I og II, jf. lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling § 16, med virkning fra 1. april 2006. Fra samme tidspunkt oppheves kgl.res. 26. juni 1998.¹

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

Foredrag

Innledning

Denne kgl.res. erstatter kgl.res. 26. juni 1998¹ om «Atomulykkeberedskap. Sentral og regional organisering». Fastsettelse av ny og oppdatert kgl.res. ble også varslet i Ot.prp.nr.80 (2004–2005). Det foretas ingen større endringer i organiseringen av den nasjonale atomberedskapen gjennom denne kgl.res. Dette er i tråd med innholdet i St.meld.nr.17 (2001–2002) om Samfunnssikkerhet – Veien til et mindre sårbart samfunn, der det uttrykkelig fremgår at regjeringen ikke har til hensikt å endre organiseringen av atomulykkeberedskapen.

Atomberedskapen står overfor nye utfordringer som følge av det endrede trusselbilde siden 1998, bl.a. som følge av terroranslaget i USA i 2001. Disse nye utfordringene var en viktig begrunnelse for endringen av lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling (strålevernloven) § 16, jf. Ot.prp.nr.80 (2004–2005), der det ble presisert at atomberedskapen i tillegg til atomulykker også omfatter andre hendelser som kan innebære ioniserende stråling eller spredning av radioaktivitet. Kgl.res. 26. juni 1998¹ ble i hovedsak utformet med sikte på ulykkesscenarier. Denne kgl.res. gjenspeiler dagens trusselbilde, i tråd med endringene i strålevernloven § 16, bl.a. ved at begrepet «atomulykkeberedskap» erstattes med «atomberedskap». En slikt begrepsbruk samsvarer med beredskapsorganisasjonens faktiske oppgave i dag.

Videre inneholder denne kgl.res. enkelte andre justeringer i forhold til kgl.res. fra 1998, bl.a. som en følge av at omorganiseringen i sentralforvaltningen de siste årene har medført at navn på medlemmene i den nasjonale beredskapsorganisasjonen ikke lenger er oppdatert. Omtalen av organiseringen av krisehåndtering på sentralt nivå er også oppdatert som følge av tiltakene i St.meld.nr.37 (2004–2005) Flodbølgekatastrofen i Sør-Asia og sentral krisehåndtering, jf. Innst.S.nr.265 (2004–2005).

Kriseutvalgets myndighet til å gi pålegg om nærmere spesifiserte tiltak i akuttfasen av en atomhendelse, jf. strålevernloven § 16 annet og tredje ledd, videreføres i denne kgl.res.

1 Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

Kriseutvalget for atomberedskap

Strålevernloven § 16 første ledd bestemmer at Kongen organiserer en beredskap mot atomulykker og andre hendelser som kan innebære ioniserende stråling eller spredning av radioaktivitet, for å beskytte liv, helse, miljø eller andre viktige samfunnsinteresser. I henhold til § 16 annet ledd kan Kongen, i akuttfasen av en hendelse som beskrevet i § 16 første ledd, pålegge statlige og kommunale organer å gjennomføre nærmere bestemte tiltak, samt pålegge private og offentlige virksomheter å gjennomføre analyser og innhente opplysninger for vurdering av situasjonen. Etter § 16 tredje ledd kan Kongen delegerer sin myndighet etter annet ledd til et særskilt statlig organ for atomberedskap.

For å oppnå en effektiv og hurtig håndtering i akuttfasen av atomhendelse, samt gi en faglig tilfredstillende behandling i det løpende beredskapsarbeidet, nedsettes et særskilt Kriseutvalg for atomberedskap. Kongens myndighet etter strålevernloven § 16 annet ledd delegeres til Kriseutvalget for atomberedskap. Kriseutvalget ledes av direktøren ved Statens strålevern.

Sammensetningen av Kriseutvalget for atomberedskap videreføres med representanter fra:

- Statens strålevern
- Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap
- Forsvarsdepartementet
- Politidirektoratet
- Sosial- og helsedirektoratet
- Mattilsynet.

Disse etatene peker ut en fast representant med vararepresentant fra sitt ledelsesnivå. Kriseutvalgets representanter forutsettes å ha de nødvendige fullmakter fra sine respektive etater til å kunne ta del i beslutningsprosessene. Kriseutvalget for atomberedskap har fullmakt til å fatte beslutninger og gi ordre om iverksettelse av nærmere spesifiserte tiltak i akuttfasen av en hendelse, jf. vedlegg om fullmakter og mandat. I slike situasjoner vil det kunne være avgjørende å få iverksatt tiltak så raskt som mulig. Det forutsettes at de ansvarlige departement kobles inn såfremt tidsfaktoren ikke er til hinder for dette. Avgrensningen av Kriseutvalgets fullmakter gjenspeiler at det ikke er hensiktsmessig å legge ansvaret for tiltak av mer langsiktig karakter til Kriseutvalget. Ansvaret for slike beslutninger tilligger det departement eller myndighetsorgan som ordinært har ansvaret for vedkommende tiltak, men vil baseres på råd fra Kriseutvalget. Kriseutvalgets mandat omfatter også oppgaver i det løpende beredskapsarbeidet og som rådgiver for myndighetene i senfasen av en atomhendelse. Erfaringene fra flodbølgekatastrofen i Sør-Asia illustrerer at også ulykker og hendelser langt utenfor Norges grenser kan få store konsekvenser for nordmenn og norske interesser. Kriseutvalgets mandat omfatter også hendelser i utlandet som kan ha konsekvenser for nordmenn og norske interesser.

Leder for Kriseutvalget for atomberedskap inngår i den generelle beredskapsorganisasjonen i Helse- og omsorgsdepartementet.

Kriseutvalgets rådgivere

Kriseutvalgets rådgivere skal besitte relevant kompetanse og hjelpemidler for å kunne kartlegge omfanget av atomhendelser og konsekvenser av disse. De skal ha oppgaver både i det løpende beredskapsarbeidet og i akutt- og senfasen av en atomhendelse.

Følgende institusjoner peker ut rådgivere med vararepresentanter:

- Bioforsk
- Direktoratet for naturforvaltning
- Fiskeridirektoratet
- Forsvarets forskningsinstitutt
- Havforskningsinstituttet
- Institutt for energiteknikk
- Meteorologisk institutt
- Nasjonalt folkehelseinstitutt
- Norges geologiske undersøkelse
- Norsk polarinstitutt
- Ullevål universitetssykehus
- Universitetet for miljø- og biovitenskap
- Veterinærinstituttet.

I tillegg kan Kriseutvalget etter behov knytte til seg rådgivere fra andre etater eller institusjoner når situasjonen tilsier det.

Kriseutvalgets sekretariat

Statens strålevern har sekretariatsfunksjonen for Kriseutvalget med rådgivere. Sekretariatet omfatter også Strålevernets enheter i Nord-Norge. Sekretariatet bistår Kriseutvalget i krisehåndteringen og forestår den daglige drift, vedlikehold og koordinering av den nasjonale atomberedskapen.

Etatene med oppgaver i atomberedskapen har ansvar for å etablere sin del av et samordnet planverk. Kriseutvalget, ved Statens strålevern, har ansvar for å påse at det eksisterer et oppdatert samordnet planverk på nasjonalt og regionalt nivå.

Informasjonsberedskap

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap arbeider med informasjonsberedskap som en integrert del av arbeidet med sikkerhet og beredskap. Det legges opp til å utvide samarbeidet mellom ulike etater og direktorater som har oppgaver innenfor krisehåndtering og informasjonsberedskap, med sikte på å samordne og koordinere informasjonsarbeidet innenfor ulike beredskapsområder. Et slikt samarbeid vil kunne bidra til å styrke informasjonsarbeidet også på atomberedskapsområdet. For å styrke informasjonsarbeidet i forbindelse med en hendelse som omfattes av Kriseutvalgets mandat, kan Kriseutvalget innkalle informasjonsmedarbeidere fra de etater som er representert i Kriseutvalget/Kriseutvalgets rådgivere.

Regional organisering – Fylkesmannen

Fylkesmannen er Kriseutvalgets regionale ledd. Fylkesmannen skal gjennom tilrettelegging og veiledning medvirke til at regionale og lokale etater etablerer nødvendige planer som del av samordnet planverk.

I forbindelse med en atomhendelse skal Fylkesmannen sørge for koordinering og bidra til iverksettelse av samordnede tiltak regionalt og lokalt. Dette gjelder både beskyttelsestiltak og formidling av informasjon til presse og publikum.

Kriseutvalget bistår Fylkesmannen med nødvendig veiledning i forhold til ovennevnte oppgaver.

Svalbard og Jan Mayen

Forskrift 9. mai 2003 nr. 568 om anvendelsen av lov om strålevern og bruk av stråling på Svalbard og Jan Mayen bestemmer at strålevernloven, herunder § 16 om atomberedskap, er gjeldende for Svalbard og Jan Mayen. Forskrifter fastsatt med hjemmel i strålevernloven gjelder imidlertid ikke for Svalbard og Jan Mayen med mindre dette er særskilt fastsatt.

Denne kgl.res. gjøres også gjeldende for Svalbard og Jan Mayen. På Svalbard er Sysselmannen Kriseutvalgets regionale ledd. For Jan Mayen har Fylkesmannen i Nordland denne funksjonen. Det forutsettes at Kriseutvalget, i samarbeid med Sysselmannen på Svalbard og Fylkesmannen i Nordland, utarbeider lokalt tilpassede beredskapsplaner for hhv. Svalbard og Jan Mayen.

Embetsgruppen for koordinering av atomberedskapen – krisehåndtering på sentralt nivå

Sektoransvaret er det grunnleggende prinsippet i atomberedskapen. Dette innebærer at det enkelte departement er ansvarlig for at det økonomiske grunnlaget for beredskapen innen egen sektor er tilfredsstillende.

Embetsgruppen for koordinering av atomberedskapen ledes av Helse- og omsorgsdepartementet og består av representanter for sentrale departementer i atomberedskapen. Embetsgruppen skal behandle interdepartementale problemstillinger og bidra til koordinert oppbygging og vedlikehold av den nasjonale atomberedskapen. Gruppen møtes regelmessig for å holde seg orientert om trusselbildet og for å drøfte aktuelle beredskapsplaner og -tiltak, herunder ressursituasjonen. De berørte departementer oppnevner faste representanter til Embetsgruppen. Representantene vil være bindeledd mellom departementene og Kriseutvalget for tiltak både i en planleggingsfase og i forbindelse med krisehåndtering.

Dersom en alvorlig atomhendelse inntreffer, vil også Regjeringens kriseråd umiddelbart kunne tre sammen for å ta stilling til spørsmålet om hvilket departement som skal utpekes som lederdepartement, og dermed være samordningsansvarlig for krisehåndteringen på departementsnivå. En slik strategisk koordinering av krisehåndteringen kommer i tillegg til koordineringen av den operative krisehåndteringen, som finner sted med utgangspunkt i Kriseutvalget under ledelse av Statens strålevern.

Vedlegg I. Mandat for og sammensetning av Kriseutvalget for atomberedskap med rådgivere, samt mandat for Fylkesmannen

1. Innledning

Beredskapsorganisasjonen består av Kriseutvalget for atomberedskap, Kriseutvalgets rådgivere, Kriseutvalgets sekretariat, samt Fylkesmannen som Kriseutvalgets regionale ledd.

Atomberedskapsorganisasjonen er opprettet for å stille ekspertise til rådighet for å håndtere atomhendelser og for å sørge for hurtig iverksettelse av tiltak for å beskytte liv, helse, miljø og andre viktige samfunnsinteresser. Atomhendelser omfatter både ulykker og hendelser som følge av tilsiktede handlinger i fredstid og ved sikkerhetspolitiske kriser/krig.

Dersom det foreligger en atomhendelse eller når en atomhendelse ikke kan utelukkes, og denne kan ramme Norge eller berøre norske interesser, skal Kriseutvalget for atomberedskap sørge for koordinert innsats og

informasjon. I akutfasen av en atomhendelse har Kriseutvalget myndighet til å gi pålegg om nærmere fastsatte tiltak.

Kriseutvalget har i tillegg oppgaver i det løpende beredskapsarbeidet og skal fungere som rådgiver for myndighetene i senfasen av en atomhendelse.

Kriseutvalgets rådgivere skal ha oppgaver både i det løpende beredskapsarbeidet og i forbindelse med håndteringen av en atomhendelse.

Kriseutvalgets mandat omfatter også hendelser som finner sted utenfor Norge og som ikke har direkte konsekvenser på norsk territorium, dersom hendelsen berører nordmenn eller norske interesser. Kriseutvalgets mandat og fullmakter, jf. vedlegg II, gjelder så langt de passer for slike hendelser.

Departementene har i samsvar med sektorprinsippet ansvaret for at beredskapen innen egen sektor er tilfredsstillende og koordinert med øvrige sektorer. Ved eventuelle atomhendelser har de enkelte departementer/fagmyndigheter ansvaret for tiltak hvor fullmaktene ikke er lagt til Kriseutvalget. De aktuelle departementenes samarbeid i det løpende beredskapsarbeidet organiseres gjennom Embetsgruppen for koordinering av atomberedskapen, som ledes av Helse- og omsorgsdepartementet.

Fylkesmannen har ansvar for koordinering av beredskapen på regionalt nivå.

2. Kriseutvalget for atomberedskap

2.1 Følgende etater skal oppnevne en representant med vararepresentant til Kriseutvalget for atomberedskap:

- Statens strålevern
- Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap
- Forsvarsdepartementet
- Politidirektoratet
- Sosial- og helsedirektoratet
- Mattilsynet.

Representantene skal utpekes blant lederne i etatene.

2.2 Kriseutvalget for atomberedskap ledes av direktøren ved Statens strålevern. Lederen kommer i tillegg til det ordinære medlem fra denne etaten.

2.3 Kriseutvalget for atomberedskap har i akutfasen av en atomhendelse fullmakt til å fatte beslutninger og gi pålegg om nærmere fastsatte tiltak i henhold til strålevernloven § 16 annet ledd. Disse tiltakene er nærmere presisert i vedlegg II om fullmakter i akutfasen av en atomhendelse. Der hvor situasjonen og tiden tillater det, skal Kriseutvalget ta kontakt med ansvarlige fagdepartementer med sikte på å drøfte og klarere de beslutninger som bør fattes. Kriseutvalget avgjør selv om situasjonen og tiden muliggjør klarering med departementene. Tiltak med hjemmel i politiloven kan likevel bare gjennomføres med tilslutning fra Justisdepartementet. Tiltak som berører militære forhold og operasjoner skal alltid klareres med Forsvarsdepartementet. Kriseutvalget har plikt til å gi ansvarlige departementer melding om beslutninger og pålegg om tiltak.

2.4 Kriseutvalget kan i akutfasen av en atomhendelse benytte sine fullmakter så lenge de finner det nødvendig for å beskytte liv, helse, miljø eller andre viktige samfunnsinteresser.

3. Kriseutvalgets rådgivere

3.1 Følgende institusjoner peker ut rådgivere med vararepresentanter:

- Bioforsk
- Direktoratet for naturforvaltning
- Fiskeridirektoratet
- Forsvarets forskningsinstitutt
- Havforskningsinstituttet
- Institutt for energiteknikk
- Meteorologisk institutt
- Nasjonalt folkehelseinstitutt
- Norges geologiske undersøkelse
- Norsk polarinstitutt
- Ullevål universitetssykehus
- Universitetet for miljø- og biovitenskap
- Veterinærinstituttet.

3.2 Det kan fremmes forslag til endringer i sammensetningen av Kriseutvalgets rådgivere for eksempel på bakgrunn av nye erfaringer, organisasjonsmessige endringer i den sivile beredskap og/eller endringer i trusselbildet. Forslag kan fremmes av de representerte institusjoner eller av de berørte departementer. Forslag behandles i Kriseutvalget og fremmes overfor Helse- og omsorgsdepartementet, som fatter vedtak etter samråd med andre berørte departementer.

For øvrig kan Kriseutvalget etter behov knytte til seg rådgivere fra andre etater eller institusjoner når situasjonen tilsier det.

4. *Kriseutvalgets og rådgivernes arbeidsmåte*

I akuttfasen

4.1 Kriseutvalget skal med støtte fra rådgiverne

- gi samordnede pålegg i henhold til strålevernloven § 16 annet ledd med sikte på å beskytte liv, helse, miljø og andre viktige samfunnsinteresser,
- innhente og bearbeide informasjon og måledata, om nødvendig gjennom pålegg til private og offentlige virksomheter, for å utarbeide en best mulig oversikt over situasjonen, samt prognoser for hvordan situasjonen vil utvikle seg, og
- sørge for samordnet informasjon til myndigheter, publikum og medier (jf. pkt. 6.5).

4.2 Myndigheter med ansvar for oppfølging av de beslutninger som er fattet, rapporterer om sin gjennomføring til Kriseutvalget. Berørte myndigheter, som har relevant informasjon om situasjonen på sine respektive områder, skal uten unødig opphold formidle denne til Kriseutvalget.

I senfasen

4.3 I senfasen skal Kriseutvalget støttet av rådgiverne gi faglig koordinerte råd angående mer langsiktige tiltak, for eksempel ytterligere planmessige målinger og restriksjoner i produksjon og omsetning av matvarer. Det kan i denne fasen være aktuelt å sammenkalle relevante myndigheter til konferanser der tiltakene kan samordnes.

I det løpende beredskapsarbeidet

4.4 Kriseutvalget og rådgiverne skal

- ta initiativ med sikte på å få bygget opp, vedlikeholdt og koordinert beredskapsorganisasjonen, materiell og tjenester med sikte på en mest mulig effektiv innsats ved en atomhendelse
- holde kontakt med ansvarlige myndigheter på alle nivåer, bistå med informasjon og råd i forbindelse med beredskapsspørsmål,
- tjene som forum for løpende gjensidig informasjonsutveksling mellom medlemsetatene og -institusjonene,
- holde løpende oversikt over det aktuelle trusselbildet, og
- avholde øvelser, eventuelt i samarbeid med andre organer.

4.5 I det løpende beredskapsarbeidet innkaller lederen av Kriseutvalget medlemmene av Kriseutvalget, rådgiverne og fylkesmenn til møter eller øvelser etter behov.

4.6 Kriseutvalget skal holdes løpende orientert om de forberedelser som ansvarlige myndigheter gjør i forhold til å bygge opp og vedlikeholde sin egen beredskap.

4.7 Kriseutvalget har ansvaret for å utarbeide og vedlikeholde en beredskapsmanual med blant annet

- beskrivelse av beredskapsnivåer med klare prosedyrer for varsling/innkalling av Kriseutvalget med rådgivere, ansvarlige myndigheter og andre impliserte,
- klare rutiner for samarbeid mellom Kriseutvalget, Kriseutvalgets sekretariat, Kriseutvalgets rådgivere og Fylkesmannen både ved atomhendelser og i det løpende beredskapsarbeidet,
- beskrivelse av forpliktelser og ansvar i beredskapsarbeidet, samt oppgavefordeling mellom etatene/institusjonene, og
- rutiner som sikrer at de berørte departementer raskt blir varslet og kontinuerlig holdes underrettet om krisens utvikling.

Den enkelte medlemsetat/-institusjon forutsettes å utarbeide beredskapsmanualer på eget område slik at de blir en del av et samordnet planverk.

5. *Innkalling av Kriseutvalget og rådgiverne*

5.1 Kriseutvalget benytter prinsippet om trinnvis beredskap. Lederen for Kriseutvalget bestemmer i samråd med Sekretariatet beredskapsnivået i en gitt situasjon.

5.2 Når en hendelse/mulig hendelse blir kjent, skal beredskapsorganisasjonen varsles i henhold til fastlagte prosedyrer.

5.3 Kriseutvalget innkalles når lederen eller et av medlemmene krever det. Lederen avgjør hvilke av Kriseutvalgets rådgivere som skal innkalles i tillegg. Kriseutvalget sitter samlet så lenge det finner det nødvendig. Det kan vedtas permisjoner etter behov.

5.4 Ved varsling og innkallingsordre skal Kriseutvalget møte umiddelbart og senest to timer etter varsling i Kriseutvalgets operasjonssentral om ikke annet er oppgitt.

6. *Kriseutvalgets sekretariat – oppgaver*

6.1 Statens strålevern er sekretariat for Kriseutvalget.

6.2 Statens strålevern er nasjonalt og internasjonalt kontaktpunkt og skal som sekretariat kunne innkalle Kriseutvalget gjennom døgnkontinuerlige vaktordninger. Sekretariatet varsler Kriseutvalgets leder, medlemmer, rådgivere og ev. informasjonsmedarbeidere fra andre etater, samt fylkesmenn, departementer og andre aktuelle myndigheter eller virksomheter.

6.3 Ved hendelser som omfattes av Kriseutvalgets mandat, skal Sekretariatet

- bistå Kriseutvalget med vurderinger,
- bistå institusjoner og myndigheter på alle nivåer ved aktuelle problemstillinger,
- håndtere mindre hendelser etter retningslinjer gitt av Kriseutvalget, og
- drifte operasjonslokalene med kommunikasjons- og datasystemer.

6.4 I det løpende beredskapsarbeidet skal Sekretariatet

- tilrettelegge for virksomheten i Kriseutvalget,
- bistå med den praktiske gjennomføringen av Kriseutvalgets oppgaver,
- formidle informasjon,
- bistå institusjoner og myndigheter på alle nivåer ved aktuelle problemstillinger,
- representere det løpende beredskapsarbeidet og være et bindeledd for dette og
- delta i øvelser.

6.5 Sekretariatet har ansvaret for at det etableres tilstrekkelig informasjonsberedskap for å håndtere hendelser innenfor Kriseutvalgets mandat. Sekretariatet skal søke samarbeid med andre etater og direktorater som har oppgaver innenfor informasjonsberedskap, med sikte på å samordne og koordinere informasjonsarbeidet innenfor ulike beredskapsområder.

Ved en akutt atomhendelse kan Kriseutvalget innkalle informasjonsmedarbeidere fra etater som er representert i Kriseutvalget/Kriseutvalgets rådgivere, for å styrke sekretariatets informasjonsenhet. Informasjonsenheten skal under en akutt hendelse:

- bistå Kriseutvalget med å utarbeide en informasjonsstrategi tilpasset den aktuelle hendelsen,
- foreslå og iverksette informasjonstiltak for Kriseutvalget i de ulike fasene av hendelsen, og
- bistå Kriseutvalget med formidling av koordinert informasjon til publikum og medier.

I det løpende arbeidet skal sekretariatet:

- bistå Kriseutvalget med å utarbeide informasjonsstrategier,
- delta i det løpende beredskapsarbeidet med å formidle informasjon,
- gjennomføre kompetansehevende tiltak,
- utarbeide standard informasjonsmateriale, og
- delta i øvelser.

Andre etater/institusjoner som er representert i Kriseutvalget/Kriseutvalgets rådgivere, involveres i dette arbeidet etter behov.

7. *Operasjonssentral*

7.1 Som operasjonssentral for Kriseutvalget benyttes lokaler som stilles til disposisjon av Statens strålevern.

7.2 Operasjonssentralen med kommunikasjons- og datasystemer bygges opp i samarbeid mellom Kriseutvalget, Statens strålevern og Helse- og omsorgsdepartementet. Sekretariatet ved Statens strålevern står for vedlikehold og drift av systemene.

8. *Administrativ tilhørighet*

Kriseutvalget sorterer administrativt under Helse- og omsorgsdepartementet, og tar opp spørsmål av administrativ, organisatorisk og økonomisk karakter med dette departement. Helse- og omsorgsdepartementet skal holdes løpende orientert om alle forhold av betydning innen Kriseutvalgets ansvarsområde.

9. *Fylkesmannen*

Fylkesmannen skal etablere det nødvendige regionale forum for koordinering, der berørte etater deltar, og etablere et planverk for sin funksjon i atomberedskapen. Fylkesmannen skal påse at de regionale og lokale etater som kommer inn under Fylkesmannens koordinerings- og samordningsansvar, har etablert tilfredsstillende planer for atomhendelser som en del av et samordnet planverk.

Fylkesmannen skal sørge for koordinering og bidra til iverksettelse av samordnede tiltak regionalt og lokalt ved en atomhendelse. Dette gjelder både beskyttelsestiltak og formidling av informasjon til media og publikum. Tiltakene formidles normalt som oppdrag fra Kriseutvalget, og Fylkesmannen sørger for nødvendige tilpasninger og prioriteringer ut i fra regionale forhold. Fylkesmannen rapporterer tilbake til Kriseutvalget om gjennomføring.

Kriseutvalget bistår Fylkesmannen med nødvendig veiledning i forhold til ovennevnte oppgaver.

Fylkesmannen skal formidle til Kriseutvalget relevant informasjon fra regionen, som kan være av betydning for de beslutninger som treffes og tiltak som iverksettes.

Vedlegg II. Kriseutvalget – fullmakter i akutfasen av en atomhendelse

1. Innledning

Kongens myndighet etter strålevernloven § 16 annet ledd delegeres til Kriseutvalget for atomberedskap. Dette innebærer at Kriseutvalget i akutfasen av en atomulykke eller annen hendelse som kan innebære ioniserende stråling eller spredning av radioaktivitet, uten hinder av myndighetstildeling i andre lover, kan pålegge statlige og kommunale organer å gjennomføre evakuering, adgangsbegrensning til områder, samt tiltak knyttet til sikring av næringsmidler, herunder drikkevann og beskyttelse av dyr. Kriseutvalget kan dessuten pålegge private og offentlige virksomheter å gjennomføre analyser og innhente opplysninger for vurdering av situasjonen. Kriseutvalgets beslutninger om iverksetting av tiltak krever konsensus blant utvalgets medlemmer.

Opprettelsen av et eget Kriseutvalg legger forholdene til rette for optimal håndtering av en atomhendelse. I den innledende fasen vil rett tiltak til rett tid være avgjørende for effekten av tiltaket. Optimal håndtering av akutt fase krever:

- tidlig og deretter løpende beskrivelse av situasjonen,
- prognoser for utvikling av situasjoner, stråledoser og risiko,
- tiltak i akutt fase, og
- informasjon om hendelsen, konsekvenser og tiltak.

Kriseutvalget med rådgivere har oppgaver i forhold til alle disse punktene. Kriseutvalget skal, dersom tiden tillater det, klarere pålegg om tiltak med ansvarlig departement før iverksettelse. Tiltak med hjemmel i politiloven kan imidlertid kun gjennomføres med tilslutning fra Justisdepartementet. Tiltak som berører militære forhold og operasjoner skal alltid klareres med Forsvarsdepartementet. De enkelte medlemmer i embetsgruppen for koordinering av atomberedskapen spiller en sentral rolle i kontaktformidlingen mellom Kriseutvalget og departementsledelse.

Kriseutvalget skal kunne innhente informasjon og data om omfanget av hendelsen og kunne sette inn tiltak for å redusere konsekvenser i akutt fase. Disse fullmaktene skal legges til grunn ved utarbeidelse av detaljerte beredskapsmanualer og eventuelle samarbeidsavtaler. Det skal etableres veldefinerte beslutningskriterier så langt dette er mulig.

I det følgende gis en kort utdyping av de enkelte elementene i håndteringen av en akutt fase, sammen med de fullmakter Kriseutvalget skal ha.

2. Tidlig og deretter løpende beskrivelse av situasjonen

Kriseutvalget med rådgivere skal ved en atomhendelse fremskaffe relevant informasjon og data for å etablere et best mulig grunnlag for vurderinger og beslutninger. Dette inkluderer informasjon om

- ulykkessted/hendelse/utslippskilde,
- eventuelt utslippsomfang og sammensetning,
- meteorologiske forhold,
- radioaktive stoffer i luft og som nedfall på bakken,
- forurensning av matvarer, drikkevann og miljø, og
- andre relevante opplysninger.

Kriseutvalgets fullmakt til å innhente informasjon og data om en hendelse:

Kriseutvalget kan pålegge private og offentlige virksomheter, samt anmode Forsvaret om å utføre oppdrag, blant annet vedrørende

- innhenting og analyse av informasjon og data,
- innhenting, transport og analyse av prøver, og
- overføring av informasjon og data til operasjonssentralen.

3. Prognoser for utvikling av situasjonen, stråledoser og risiko

Kriseutvalget med rådgivere vil i nært samarbeid med Statens strålevern løpende utarbeide oppdaterte overslag over stråledoser til utsatte befolkningsgrupper og risikovurderinger i en akutt fase. Det vil videre bli utarbeidet prognoser for fremtidige doser og risiko.

Kriseutvalgets fullmakt til å innhente prognoser:

Kriseutvalget kan pålegge offentlige institusjoner og private virksomheter å utarbeide prognoser for situasjonsutvikling og konsekvenser på sitt område.

4. Tiltak i akutt fase

En rekke dosereduserende tiltak vil, dersom de settes inn på et riktig tidspunkt, kunne redusere konsekvensene av en hendelse betydelig. Kriseutvalget må i akutt fase ha mulighet til, uten unødig opphold, å sette inn dosereduserende og kostnadseffektive tiltak.

Kriseutvalgets fullmakt til å iverksette tiltak for å redusere konsekvensene av en hendelse:

Kriseutvalget kan for å beskytte liv, helse, miljø eller andre viktige samfunnsinteresser iverksette følgende dosereduserende tiltak i akutt fase av en atomhendelse

- pålegge sikring av områder som er eller kan bli sterkt forurenset, for eksempel i form av begrensning av tilgang og trafikk eller sikring og fjerning av radioaktive fragmenter,
- pålegge akutt evakuering av lokalsamfunn i tilfeller hvor utslippskilden, for eksempel lokal reaktor, havarett fartøy med reaktor eller fragmenter fra satellitt, utgjør en direkte trussel mot liv og helse lokalt,
- pålegge kortsiktige tiltak/restriksjoner i produksjonen av næringsmidler, for eksempel å holde husdyr inne eller å utsette innhøstning,
- pålegge/gi råd om rensing av forurensete personer,
- gi råd om opphold innendørs for publikum,
- gi råd om opphold i tilfluktsrom (som for evakuering),
- gi råd om bruk av jodtabletter,
- gi kostholdsråd, for eksempel råd om å avstå fra konsum av visse forurensete næringsmidler, og
- gi råd om andre dosereduserende tiltak.

Kriseutvalget påser at de tiltakene som er listet opp ovenfor, rettes til og formidles gjennom de etater i Kriseutvalget som innehar det aktuelle rettslige grunnlaget for gjennomføringen. Som eksempel skal tiltak med hjemmel i politiloven følge de normale varslings- og kommandolinjer fra Justisdepartementet via Politidirektoratet til aktuell politimester og videre til det aktuelle lensmannskontor.

5. Informasjon om hendelsen, konsekvenser og tiltak

Kriseutvalget vil i en akutt fase være ansvarlig for koordinert informasjonsformidling til sentrale myndigheter og samarbeidspartnere i inn- og utland, det krisehåndterende apparat i fylkene, media og allmennheten.

Lederen av Kriseutvalget avgjør i samråd med utvalgets medlemmer hvorvidt og når det er behov for å be om bistand fra samarbeidende etater for å styrke sekretariatets informasjonsenhet.

Kriseutvalgets fullmakt til informasjonsformidling:

Kriseutvalget bestemmer i en akutt fase innholdet i den informasjon som gis.

20. feb. Nr. 206 2006**Forskrift om endring i forskrift til tolloven.**

Fastsett av Toll- og avgiftsdirektoratet 20. februar 2006 med hjemmel i lov 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven) § 15 første ledd, jf. § 14, jf. delegeringsvedtak 24. november 1967 nr. 1 og delegeringsvedtak 24. november 1967 nr. 15. Kunngjort 21. februar 2006.

I

I forskrift 15. desember 1967 nr. 8962 til tolloven gjøres følgende endring:

Nytt kapittel 3.0 skal lyde:

3.0. Bestemmelser om utlevering av passasjeropplysninger

- I medhold av tolloven § 15, første ledd, jf. § 14 fastsettes:
- 3.0.1 Transportselskaper eller deres representant skal etter pålegg straks gi Tollvesenet opplysninger som Tollvesenet finner nødvendig for gjennomføring av kontrollen av passasjerer som ferdes til eller fra norsk tollområde med selskapets transportmidler. Herunder plikter transportselskapet eller selskapets representant å gi opplysninger om passasjerer som er registrert i billettreservasjons-/bookingregister.
 - 3.0.2 Opplysningsplikten etter 3.0.1 omfatter bare opplysninger om personer
 - a) som er under reise til eller fra tollområdet, eller
 - b) i tilknytning til en nært forestående reise fra tollområdet.
 - 3.0.3 Et transportselskap plikter etter pålegg å gi Tollvesenet tilgang til opplysningene Tollvesenet har krav på i henhold til 3.0.1 og 3.0.2 ved terminaltilgang i lokaliteter anvist av tollregionen, eller i annet elektronisk format. Regiondirektøren, eller den han bemyndiger, kan gi slikt pålegg.
 - 3.0.4 Tollvesenet kan bare bruke terminaltilgang til å innhente opplysninger som er nødvendige for gjennomføringen av Tollvesenets kontrollvirksomhet.
 - 3.0.5 Opplysninger som innhentes ved terminaltilgang kan ikke overføres elektronisk til eller direkte lagres i Tollvesenets datasystemer.

II

Endringen trer i kraft 1. mars 2006.

20. feb. Nr. 207 2006**Forskrift om endring i kvalitetsforskrift for fisk og fiskevarer.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. februar 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7 annet ledd, § 9 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 21. februar 2006.

I

I kvalitetsforskrift 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer gjøres følgende endringer:

§ 3–6.4. nr. 1 skal lyde:

1. Fisk som etter § 3–6.3 er påbudt bløgget, skal sløyes snarest mulig etter utblødning. Fisk som inneholder åte eller er «næringssprenget», kan holdes usløyd maksimum 4 timer etter opptak. Uansett fristen skal fisken sløyes før buktæring kan påvises.

§ 4–1 nr. 1 skal lyde:

1. Fisk som er påbudt sløyd etter § 3–6.4, men som ilandføres usløyd, skal sløyes snarest mulig etter landing. Fisken skal sløyes før buktæring kan påvises.

II

Endringene trer i kraft straks og gjelder frem til 30. april 2006.

13. feb. Nr. 222 2006**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 13. februar 2006 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–14 fjerde ledd. Kunngjort 24. februar 2006.

I

I forskrift 18. april 1997 nr. 330 om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr gjøres følgende endringer:

§ 3a nr. 1 skal lyde:

1. Næringsmidler ved sykkelige prosesser som affiserer munn, svelg, spiserør, mage eller tarm, og som hindrer tilførsel eller opptak av vanlig mat. Næringsmidler ved stoffskiftesykdom (metabolsk sykdom) og næringsmidler i forbindelse med ketogen diett for personer med alvorlig, behandlingsresistent epilepsi.

§ 9 skal lyde:

For at det skal kunne gis refusjon ved kjøp av et bestemt preparat, må preparatet tilhøre en av følgende legemiddelgrupper og være oppført på preparatlisten, jf. forskrift av 22. desember 1999 nr. 1559 om legemidler § 14–4. Det må være forskrevet for behandling av den sykdom som er nevnt i det korresponderende sykdomspunktet i sykdomslisten og på de vilkår som fremgår av de tilhørende merknadene:

Sykdomsliste:	Legemiddelgrupper:	Merknader:
1. Anæmia perniciososa.	a) Vitamin B ₁₂ til injeksjon. b) Perorale vitamin B ₁₂ preparater.	<i>Til bokstav a–b:</i> Diagnosen bør være verifisert ved hematologisk undersøkelse i sykehuspoliklinikk eller av spesialist i indremedisin.
2. Asthma bronchiale og obstruktive kroniske lungesykdommer (kronisk bronkitt).	a) Allergenekstrakter til spesifikk hyposensibilisering. b) Sympatomimetika. c) Teofyllinderivater. d) Kortikosteroider. e) Anabole steroider. f) Visse andre antiastmatika som er registrert som farmasøytiske spesialpreparater. g) Kortikosteroid/langtidsvirkende beta2-agonist. h) Leukotrienantagonister.	<i>Til bokstav a:</i> Det må foreligge allergologisk spesialutredning. <i>Til bokstav h:</i> 1. Behandling av astma med Singulair (montelukast) til barn skal være instituert av spesialist i barne- eller lungesykdom. 2. Ved behandling av astma skal kombinasjonen av inhalasjonssteroider og langtidsvirkende beta ₂ -agonister

Sykdomsliste:	Legemiddelgrupper:	Merknader:
		være prøvd med utilstrekkelig effekt eller ikke akseptable bivirkninger, før montelukast refunderes. 3. Behandlingseffekten av montelukast skal evalueres innen tre måneder.
3. Arthritis urica og andre former for krystallindusert arthritis.	a) Allopurinol. b) Probenicid og liknende preparater. c) Ikke-steroider anti-inflammatoriske midler. d) Colchicin preparater. e) Midler mot medikamentindusert ulcus.	
4. Colitis ulcerosa og enteritis regionalis.	a) Kortikosteroider. b) Aminosalisylsyrepreparater. c) Kromoglykatpreparater.	<i>Til bokstav c:</i> Stønad ytes bare når preparatet er forskrevet av spesialist.
5. Diabetes mellitus.	a) Insulinpreparater. b) Andre midler til diabetesbehandling. c) Ved stadig hypoglykemiske anfall. d) Tiazolidindioner (glitazoner), også som kombinasjonspreparater.	<i>Til bokstav d:</i> i) Glitazoner refunderes kun som kombinasjonsbehandling, og ii) bare til pasienter som ikke oppnår en tilstrekkelig sykdomskontroll med en kombinasjon av metformin pluss sulfonyleurea eller får uakseptable bivirkninger med metformin-, sulfonyleureapreparater eller en kombinasjon av disse, og iii) kun til de pasienter hvor alternativ behandling ville vært insulin, og iv) skal kun forskrives av leger som har utstrakt erfaring med behandling av type 2 diabetes mellitus.
6. Hypofysesvikt. Forhøyet produksjon av prolaktin eller veksthormon.	a) Seksualhormonpreparater med veldefinert androgen, østrogen eller gestagen (progestagen) virkning. b) Kortikosteroider. c) Thyreoideahormonpreparater. d) Humane veksthormonpreparater. e) Struktur analoger til antidiuretisk hormon (desmopressin). f) Diuretika (tiazider). g) Perorale antidiabetica. h) Prolaktinhekkende midler. i) Antiveksthormoner.	<i>Til bokstav a:</i> Behandlingen skal være instituert i sykehus, sykehuspoliklinikk eller av spesialist i indremedisin, nevrokirurgi, nevrologi eller pediatri. <i>Til bokstav d:</i> Godtgjørelse ytes når preparatene er forskrevet av spesialist i pediatri ved Rikshospitalet, Akershus universitetssykehus, Ullevål universitetssykehus, Haukeland universitetssykehus, Universitetssykehuset Nord-Norge, Stavanger universitetssykehus eller St. Olavs Hospital. <i>Til bokstav i:</i> Behandlingen skal være instituert av spesialist i indremedisin, pediatri eller nevrokirurgi.

Sykdomsliste:	Legemiddelgrupper:	Merknader:
7. Epilepsia og andre organiske hjernesykdommer.	a) Fenemal og enfenemal preparater. b) Hydantoinderivater. c) Oxazolidin derivater. d) Suksimider. e) Visse andre antiepileptika, registrert som farmasøytiske spesialpreparater. f) Neuroleptika. g) Sentralstimulerende midler. h) Spasmolytika med effekt på lidelser i sentralnervesystemet. i) acetylkolinesterasehemmere. j) Legemidler mot medikamentell parkinsonisme.	<i>Til bokstav f og j:</i> Behandlingen bør være instituert i nevrologisk eller nevrokirurgisk avdeling eller poliklinikk, av spesialist i nevrologi eller av spesialist i nevrokirurgi, og for den videre forskrivning bør det foreligge erklæring fra slik instans om at det er indisert å fortsette behandlingen ambulant. For fortsatt forskrivning ut over 1 år bør det foreligge årlig fornyet erklæring fra instans som nevnt. <i>Til bokstav i:</i> Det gjelder særlige vilkår for refusjon, utarbeidet av Statens legemiddelverk, knyttet bl.a. til diagnostisering og oppfølging av pasienten.
8. Glaucoma	a) Karboanhydrase-hemmende midler til systemisk effekt. b) karboanhydrase-hemmende midler til lokalbehandling. c) Preparater med effekt på det parasympatiske nervesystemet. d) Adrenalin og analoge preparater. e) Betablokkere. f) Kombinasjons-preparater med betablokkere. g) Prostaglandin-preparater.	
9. Maligne svulster, leucæmia, lymfomatose, myelomatose o.l.	a) Ved cancer mammae, ovarii, corporis uteri, prostatae og testis: Seksualhormonpreparater med veldefinert virkning. Preparater med antiøstrogen eller antiandrogen effekt. b) Kortikosteroider. c) Cytostatika. d) Allopurinol. e) Antidoter til cytostatika. f) Hypothalamushormoner.	<i>Til bokstav a-f:</i> Behandlingen skal være instituert i sykehus, i sykehuspoliklinikk eller av spesialist i vedkommende disiplin.
10. Morbus Addison.	a) Kortikosteroider.	
11. Morbus collagenosus (dermatomyositis)	a) Kortikosteroider.	
Erythematodes s. lupus erythematosus disseeminatus.	b) Antimalariamidler.	
Angitis (polyarteritis) nodosa.	c) Ikke-steroide antiinflammatoriske midler.	
Angitis (arteritis) temporalis.	d) Cytostatika.	
Polymyalgia rheumatika mv.	e) Midler mot medikamentindusert ulcus.	
Sclerodermia mv.	f) Antidot mot bivirkninger av metotreksat.	
12. Morbus cardiovaskularis.	a) Hjerteraktive glykosider.	<i>Til bokstav b:</i> Det kan ytes stønad til usammensatte kaliumpreparater til pasienter som under behandling med diuretika trues av hypokalemi.
	b) Diuretika.	<i>Til bokstav b, c og g:</i> Ved oppstart av behandling for ukomplisert hypertensjon, (ikke hypertensiv organskade, urinsyregikt, nedsatt
	c) Hypertoniregulerende midler.	
	d) Antikoagulantia	
	e) Midler ved arytmier og angina pectoris.	
	f) Teofyllinderivater.	
	g) Betablokkere.	
	h) Nitroglyserinpreparater til peroralt bruk.	

Sykdomsliste:	Legemiddelgrupper:	Merknader:
	i) Nitroglyserinpreparater til transdermalt bruk. j) Tromboemboliproyfylakse. k) Midler ved arteriosclerosis obliterans (claudicatio intermittens). l) Kolestrolsenkende preparater.	glukosetoleranse eller ubehandlet diabetes), skal tiazid, eller tiazid i fast kombinasjon med kaliumtilskudd eller kaliumsparende legemiddel, prøves først. Andre legemidler mot hypertensjon kan anvendes som første valg, dersom tiazid av medisinske årsaker ikke kan brukes. Årsaken til at tiazid ikke kan brukes skal angis i journalen. <i>Til bokstav d:</i> Behandlingen bør være instituert i sykehus, i sykehuspoliklinikk eller av spesialist i vedkommende disiplin. <i>Til bokstav i:</i> For pasienter med ustabil, invalidiserende angina pectoris som ikke kan hjelpes med annen behandling. <i>Til bokstav l:</i> Stønad ytes bare ved i) etablert aterosklerotisk sykdom (sekundærprevensjon), eller ii) betydelig forhøyet risiko for å utvikle aterosklerotisk sykdom (primærprevensjon) basert på en samlet vurdering av risikofaktorer hos pasienten. Legen må dokumentere sin risikovurdering i journalen. Risiko skal vurderes individuelt, ut fra alder, kjønn, blodlipider, blodtrykk, blodsukker, røykevaner og aterosklerotisk sykdom i familien. Refusjon er betinget av at pasienten følges opp av legen med nødvendige ikke-medikamentelle tiltak og at dette dokumenteres i journalen. Alle pasienter med behov for medikamentell lipidsenkende behandling skal bruke simvastatin, med mindre andre refusjonsberettigede lipidsenkende legemidler må brukes av tungtveiende medisinske grunner. Dette må i så fall begrunnes i journalen.
13. Myasthenia gravis. 14. Morbus thyreoideae og parathyreoideae.	a) Antikolinesterasehemmere. a) Ved myxødem og hypothyreose: Thyreoideahormon preparater. b) Ved thyreotoxicosis: Antithyreoidapreparater. c) Ved hypoparathyreose. Vitamin D.	<i>Til bokstav b og c:</i> Behandlingen bør være instituert i sykehus, i sykehuspoliklinikk eller av spesialist i indremedisin, kirurgi eller pediatri.

Sykdomsliste:	Legemiddelgrupper:	Merknader:
15. Osteomyelitis chronica.	a) Penicillinpreparater. b) Andre antibiotika.	<i>Til bokstav b:</i> Behandlingen bør være instituert i sykehus, i sykehuspoliklinikk eller av spesialist i vedkommende disiplin.
16. Parkinsonismus.	a) Atropin og andre belladonnaalkaloider. b) Antihistaminer med atropinliknende virkning. c) Antikolinergika. d) Dopaminerge midler. e) Amantadinpreparater.	
17. Polyarthritis chronica og morbus Bechterew.	a) Kortikosteroider. b) Gullpreparater. c) Klorokin og liknende preparater (antimalariamidler). d) Penicillamin. e) Ikke steroide antiinflammatoriske midler. f) Salazosulfapyridin. g) Immunosuppressiva og cytostatika. h) Midler mot medikamentindusert ulcus. i) Antidot mot bivirkninger av metotrexat j) Selektive COX2-hemmere	<i>Til bokstav d:</i> Ved reumatoid artritt skal Cuprimine bare brukes ved alvorlige former, hvor andre antireumatica ikke gir tilstrekkelig effekt. Behandlingen bør være instituert i sykehus, sykehuspoliklinikk eller av spesialist i vedkommende disiplin.
18. Psykiske lidelser av alvorlig og langvarig karakter.	a) Neuroleptika. b) Antidepressiva. c) Lithiumpreparater. d) Legemidler mot medikamentell parkinsonisme.	<i>Til bokstav a, b og d:</i> Behandlingen bør være instituert i psykiatrisk sykehus, avdeling eller poliklinikk eller av spesialist i psykiatri, og for den videre forskrivning bør det foreligge erklæring fra slik instans om det er indisert å fortsette behandlingen ambulant. For fortsatt forskrivning ut over 1 år bør det foreligge årlig fornyet erklæring fra instans som nevnt. <i>Til bokstav c:</i> Behandlingen må være instituert i psykiatrisk sykehus, avdeling eller poliklinikk eller av spesialist i psykiatri, og det må foreligge erklæring om at det dreier seg om langvarig profylaktisk behandling som vil foregå under tilfredsstillende kontroll av slik instans eller av praktiserende lege som samarbeider med slik instans. Når et legemiddel ikke lenger er virksomt, må det foretas bakteriologisk undersøkelse med resistensbestemmelse før man skifter til et annet middel som det kan ytes stønad til.
19. Pyogene kroniske eller stadig residiverende infeksjoner i lunger/bronkier eller nyrer/urinveier.	a) Lunger/bronkier: Antibakterielle midler. b) Nyre/urinveier: Antibakterielle midler.	Når et legemiddel ikke lenger er virksomt, må det foretas bakteriologisk undersøkelse med resistensbestemmelse før man skifter til et annet middel som det kan ytes stønad til.
20. Rheumatismus acutus eller endo-, myo-, peri- og pancarditis lenta, septica.	a) Til profylakse: Antibakterielle midler. b) Til behandling: Antibakterielle midler.	
21. Sarcoidosis Boeck.	a) Kortikosteroider.	

Sykdomsliste:	Legemiddelgrupper:	Merknader:
22. Trigeminalneuralgi.	a) Karbamazepinpreparater.	Behandlingen skal være instituert av nevrolog eller nevrokirurg eller spesialist i øre-/nese-/hals-sykdommer.
23. (opphevet)		
24. Uveitis.	a) Kortikosteroider. b) Immunosuppressiva.	
25. (opphevet)		
26. Medfødte blødningssykdommer.	a) Konsentrat av koagulasjonsfaktorer. Antifibrinolytika. c) Desmopressin.	Behandlingen skal være instituert i sykehus, i sykehuspoliklinikk eller av spesialist i vedkommende disiplin.
27. Kroniske lever- og nyresykdommer.	a) Diuretika. b) Kortikosteroider. c) Essensielle aminosyrer (ved svær uremi). d) Vitamin D. e) Cytostatika til immunosuppressiv behandling.	<i>Til bokstav d:</i> Behandlingen bør være instituert i sykehus, i sykehuspoliklinikk eller av spesialist i vedkommende disiplin.
28. Kronisk hepatisk encephalopathi.	a) Lactulosepreparater.	
29. Malabsorbtio intestinalis chronica. (Etter store operasjoner på mage-tarm, enterocolitis ulcerosa, kronisk lever- og pankreassykdom, glutenindusert enteropati o.l.)	a) Vitamin B12. b) Folsyrepreparater. c) Vitamin K. d) Enzympreparater. e) Parenterale jernpreparater. f) Antidiarroika.	<i>Til bokstav a-e:</i> Uttalelse fra spesialavdeling, spesialklinikkk bør foreligge.
30. Mucoviscidosis/medfødt cystisk pankreasfibrose.	a) Ved lungelidelser. b) Ved malabsorpsjon på grunn av pankreasfibrosen.	<i>Til bokstav b:</i> Stønad ytes etter forskrivning fra spesialavdeling.
31. Svære hudlidelser som erythrodermia exfoliativa pemfigus, bulløs pemfigoid, langvarige og utbredte tilfeller av eczema pruriginosum (prurigo-Besnier) og andre langvarige og utbredte tilfeller av eksem (eksematøs dermatitt) og utbredt psoriasis.	a) Kortikosteroider til utvortes bruk, også som kombinasjonspreparater, men ikke med tilsetning av antibiotika, antistaminer eller lokalanestetika. b) Kortekosteroider til systemisk bruk. c) Retinoider. d) Ditranolpreparater. e) Cytostatika. f) Psoralener til PUVA-behandling. g) Antihistaminpreparater til systemisk bruk. h) Vitamin D3-analoger. i) Immunsupprimerende midler. j) Antidot mot bivirkning av metotreksat.	<i>Til bokstav c:</i> Etter resept fra dermatologisk sykehusavdeling eller spesialist i dermatologi. <i>Til bokstav i:</i> Skal være instituert av hudavdeling eller spesialist i dermatologi.
32. Dermatitis herpetiformis.	a) Sulfapyridin. b) Sulfoner.	
33. Allergiske lidelser i de øvre luftveier, øyne og tarm	a) Allergenekstrakter (pollenekstrakter) til spesifikk hyposensibilisering b) Antihistaminpreparater og rhinologica med innhold av antihistamin til innvortes og lokal bruk. c) Kromoglykatpreparater. d) Kortikosteroider.	<i>Til bokstav a:</i> Årsaken må være påvist ved allergologiske prøver <i>Til bokstav b:</i> Allergi må være påvist
34. (opphevet)		
35. Alvorlig symptomgivende cox- og gonarthrose.	a) Ikke-steroider antiinflammatoriske midler.	

Sykdomsliste:	Legemiddelgrupper:	Merknader:
36. Migrene og Clusterhodepine.	<ul style="list-style-type: none"> b) Midler mot medikamentindusert ulcus. c) Selektive COX2-hemmere a) Midler til profylaktisk bruk. b) Selektive serotoninagonister. c) Andre anfallskuperende midler. 	
37. (opphevet)		
38. Immunsvikt.	<ul style="list-style-type: none"> a) Antibakterielle midler til systemisk bruk. b) Antimytotika til lokalt og systemisk bruk. c) Kjemoterapeutika til systemisk bruk. d) Antivirale midler til lokalt og systemisk bruk. e) Normalt humant immunoglobulin. f) Cytostatika. g) Immunstimulerende midler, herunder interferon. h) Immunoglobulin mot vannkopper. Vaksine mot vannkopper. 	<p><i>Til bokstav a–h:</i> Behandlingen skal være instituert ved infeksjonsmedisinsk eller onkologisk sykehusavdeling/poliklinikk eller av spesialist i vedkommende spesialitet. Legen kan rekvirere legemidlene til seg selv på blå resept under henvisning til punkt 38.</p> <p><i>Til bokstav h:</i> Til seronegative personer med immunsvikt, særlig barn under cytostatisk behandling. Legemidler, herunder vaksiner, rekvireres fra og utleveres av Statens institutt for folkehelse som foretar en nærmere vurdering av om indikasjonen i det enkelte tilfellet er i samsvar med merknaden her. Oppgjør for vaksiner eller immunoglobulin etter litra h foretas av det trygdekontor Rikstrygdeverket bestemmer.</p>
39. Organtranplantasjon.	<ul style="list-style-type: none"> a) Immunosuppressiva. 	
40. Motorisk hyperaktiv nevrogen blære med lekkasje (urgeinkontinens) og enuresis nocturna.	<ul style="list-style-type: none"> a) Antikolinergika b) Strukturanaloger til antidiuretisk hormon (desmopressin) 	
41. Endoskopisk verifisert refluksøsofagitt, eller påvist patologisk refluks ved 24-timers pH-måling, hos pasienter med langvarige, betydelige symptomer.	<ul style="list-style-type: none"> a) Reseptorblokkere. b) Syrepumpehemmende midler. c) Motilitetsregulerende midler. 	<p><i>Til bokstav a–c:</i> Behandlingen skal være instituert av spesialist i indremedisin, kirurgi, øre-nese-halssykdommer eller pediatri, eller på tilsvarende spesialavdeling eller spesialpoliklinikk i sykehus. Ved senere forskrivning av annen lege skal vedkommende lege føre opp på resepten hvilken institusjon/spesialist som primært har forskrevet legemidlet. Diagnosen refluksøsofagitt forutsettes verifisert ved øsofagoskopi.</p>
42. Etablert osteoporose (postmenopausal osteoporose og osteoporose med annen årsak).	<ul style="list-style-type: none"> a) Bisfosfonater b) Selektive østrogenreseptor-modulatorer 	<p><i>Til bokstav a og b:</i> Benmasse (BMD/BMC) 2,5 standardavvik eller mer under gjennomsnittet til friske, unge, voksne kvinner/menn (T-score $\leq -2,5$) og ett eller flere lavenergibrudd (osteoporosebrudd).</p>
43. Endometriose	<ul style="list-style-type: none"> a) Progestogener b) GnRH-analoger 	

§ 11 skal lyde:

Legen plikter uten ugrunnet opphold og uten godtgjørelse å gi trygdeetaten nødvendige opplysninger, herunder relevante opplysninger i journal og epikrise, i forbindelse med kontroll av forskrivning av legemidler i henhold til denne forskriften.

Rikstrygdeverket, eller den Rikstrygdeverket delegerer myndighet til, kan bestemme at det ikke skal ytes godtgjørelse for behandling eller tjenester som en lege utfører dersom vedkommende:

- a) forskriver legemidler i strid med bestemmelser i eller i medhold av folketrygdløven,
- b) ikke etterkommer trygdeetatens krav om å gi nødvendige opplysninger eller
- c) gir misvisende opplysninger eller erklæringer som kan føre til misbruk av trygdeytelser.

I tilfeller som nevnt i annet ledd plikter trygden heller ikke å yte stønad på grunnlag av erklæringer, rekvisisjoner og resepter fra vedkommende. Når forholdene tilsier det, kan vedtaket både begrenses i tid og til å omfatte visse grupper av preparater som går inn under denne forskriften.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. feb. Nr. 223 2006

Vedtak om endring i instruks om prøvetaking, håndtering, bedømmelse og tiltak med hensyn til overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) for storfe, småfe og hjortedyr.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 16. februar 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 33, jf. forskrift 25. april 1994 nr. 320 om kjøttkontroll og omsetning m.v. av ferskt kjøtt § 20, jf. forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) § 2 og Mattilsynets alminnelige instruksjonsmyndighet. Kunngjort 24. februar 2006.

I

I instruks 13. juli 2005 nr. 822 om prøvetaking, håndtering, bedømmelse og tiltak med hensyn til overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) for storfe, småfe og hjortedyr gjøres følgende endringer:

Punkt 1 tredje punktum skal lyde:

Instruksen omfatter tilsyn med SRM i slakterivirksomhet, autorisert/godkjent nedskjæringsvirksomhet og næringsmiddelvirksomhet med særlig godkjenning til håndtering og fjerning av virvelsøyle fra storfe >24 måneder, i tillegg til autorisert/godkjent nedskjæringsvirksomhet med særlig godkjenning til håndtering og fjerning av ryggmarg fra småfe >12 måneder.

Punkt 2.2 bokstav d skal lyde:

- d) som er selvdøde eller er blitt avlivet uten å være ment til human konsum, bortsett fra dyr som avlives i forbindelse med et program for utryddelse av sykdom.

Punkt 2.2 bokstav e oppheves.

Punkt 5.1 skal lyde:

- 5.1 Prøve tatt i henhold til denne instruks punkt 2.1 a), b) og c), 2.2, 2.3 skal bestå av ufiksert (fersk) forlengede marg (*medulla oblongata*).

Nytt punkt 5.2 skal lyde:

- 5.2 Prøve tatt i henhold til denne instruks punkt 3.1, 3.2 og 3.5, skal bestå av den forlengede marg (*medulla oblongata*), del av lillehjerne (*cerebellum*), om mulig del av midthjerne (*mesencephalon*) og begge de mediale svelglymfeknuter (*lnn. retropharyngeales medialis*). Lillehjernen (*arbor vitae*) og en del av midthjernen skal legges ved selv om den ikke er i sammenheng med medulla. Materialet kjøles ned og sendes inn i fersk (ufiksert) tilstand.

Nåværende punkt 5.2 og 5.3 blir 5.3 og 5.4.

Nåværende punkt 5.4 blir 5.5 og skal lyde:

- 5.5 Prøve tatt i henhold til denne instruks punkt 3.4 (selvdøde småfe eller småfe avlivet uten å være ment til human konsum) skal enten bestå av den forlengede marg (*medulla oblongata*), del av lillehjerne (*cerebellum*), om mulig del av midthjerne (*mesencephalon*) og begge de mediale svelglymfeknuter (*lnn. retropharyngeales medialis*). Lillehjernen (*arbor vitae*) og en del av midthjernen skal legges ved selv om den ikke er i sammenheng med medulla, eller bestå av en ufiksert (fersk) hjernehalvdel og svelglymfeknute (*lnn. retropharyngei mediales*), og en formalinfiksert hjernehalvdel og svelglymfeknute (*lnn. retropharyngei mediales*). Dersom det er mulig skal det også tas blodprøve for genotyping mhp. prionprotein. Materialet kjøles ned og sendes inn i fersk (ufiksert) tilstand.

Nåværende punkt 5.5 blir 5.6.

Nåværende punkt 5.6 blir 5.7 og skal lyde:

5.7 For uttaksprosedyre vises til informasjon på Mattilsynets intranettside under «Overvåking og kartlegging/Dyrehelse og animalsk mat».

Prøven skal oppbevares, pakkes, merkes og forsendes slik at bestemmelsene i TSE-forskriften kan overholdes.

Punkt 6.7 skal lyde:

6.7 For ytterligere tiltak ved positivt svar på hurtigtest, vises det til «Tiltaks- og kommunikasjonsplan ved mistanke om eller påvisning av bovin spongiform encefalopati (BSE) i Norge» og «Retningslinjer for bekjempelse av skrapesjuka» som finnes på Mattilsynets intranettside under «Beredskap/Bekjempelsesplaner».

Punkt 8 overskriften skal lyde:

8. *Registrering av virksomheter med særlig godkjenning for å håndtere SRM-relatert materiale*

Punkt 8.1 skal lyde:

8.1. Det lokale Mattilsynet skal umiddelbart etter at vedtak om særlig godkjenning av virksomheter og vedtak om tilbaketrekking av særlig godkjenning, registrere dette i MA3. Mattilsynet Nasjonalt senter for dyr og animalsk mat skal oppdatere virksomhetslistene over autoriserte/godkjente nedskjæringsvirksomheter med særlig godkjenning for å fjerne og håndtere ryggmarg fra småfe eldre enn 12 måneder og virksomheter med særlig godkjenning for å fjerne og håndtere virvelsøyle fra storfe eldre enn 24 måneder. Mattilsynet Nasjonalt senter for dyr og animalsk mat skal legge til rette for at liste over virksomheter med særlig godkjenning blir publisert på Mattilsynets sine internettsider.

Punkt 9.1 skal lyde:

9.1 I slakterivirksomheter, autorisert/godkjent nedskjæringsvirksomhet og næringsmiddelvirksomhet med særlig godkjenning til håndtering og fjerning av virvelsøyle fra storfe >24 måneder skal tilsynet ha særlig oppmerksomhet rettet mot virksomhetens sikring av at:

- alt SRM fjernes fra slaktet,
- kryssforurensning fra SRM til kjøtt i størst mulig grad unngås,
- SRM samles opp separat fra avfall som ikke skal behandles og destrueres som SRM,
- SRM samles opp i tydelig merkede beholdere og alle deler farges slik at det kan kontrolleres at det ikke kommer inn i fôr- eller næringsmiddelkjeden,
- alt SRM blir levert til godkjent destruksjon,
- det er samsvar mellom mengde SRM produsert i virksomheten og mengde SRM levert til destruksjonsvirksomheten,
- storfeslakt eller deler av storfeslakt, hvor virvelsøyle ikke er fjernet, og dyret er yngre enn 24 måneder, har skrottlapp merket med blå stripe,
- handelsdokumenter korrekt angir antall storfe eller deler av storfe hvor virvelsøyle skal fjernes og antall storfe eller deler av storfe der virvelsøylen ikke skal fjernes på.

Punkt 9.2 annet ledd fjerde punktum skal lyde:

I autorisert/godkjent nedskjæringsvirksomhet og næringsmiddelvirksomhet med særlig godkjenning til håndtering og fjerning av virvelsøyle fra storfe >24 måneder skal tilsynet undersøke tilstrekkelig antall skrotter slik at det kan dokumenteres at alle relevante aspekter av regelverket er ført tilsyn med.

Punkt 9.2 tabellens første rad fjerde kolonne skal lyde:

Næringsmiddelvirksomhet med særlig godkjenning til håndtering og fjerning av virvelsøyle fra storfe >24 måneder

Vedlegg III tabellen fjerde rad annet ledd skal lyde:

I autorisert/godkjent nedskjæringsvirksomhet og næringsmiddelvirksomhet med særlig godkjenning til håndtering og fjerning av virvelsøyle fra storfe >24 måneder skal tilsynet undersøke tilstrekkelig antall skrotter slik at det kan dokumenteres at alle relevante aspekter av regelverket er ført tilsyn med.

Vedlegg III tabellen åttende rad første ledd første punktum skal lyde:

Virvelsøyle (Kontrollsted: slakteri, autorisert/godkjent nedskjæringsvirksomhet og næringsmiddelvirksomhet med særlig godkjenning til håndtering og fjerning av virvelsøyle fra storfe > 24 måneder.

Vedlegg III tabellen niende rad første ledd første punktum skal lyde:

Oppbevaring, håndtering og dokumentasjon av oppsamlet SRM (Kontrollsted: slakteri, autorisert/godkjent nedskjæringsvirksomhet og næringsmiddelvirksomhet med særlig godkjenning til håndtering og fjerning av virvelsøyle fra storfe >24 måneder.

Vedlegg III tabellen tiende rad første punktum skal lyde:

Merking med blå stripe (Kontrollsted: slakteri, autorisert/godkjent nedskjæringsvirksomhet og næringsmiddelvirksomhet med særlig godkjenning til håndtering og fjerning av virvelsøyle fra storfe >24 måneder.

Vedlegg III tabellen ellefte rad første punktum skal lyde:

Handelsdokumenter (kontrollsted: slakteri, autorisert/godkjent nedskjæringsvirksomhet og næringsmiddelvirksomhet med særlig godkjenning til håndtering og fjerning av virvelsøyle fra storfe >24 måneder.

II

Endringene trer i kraft straks.

17. feb. Nr. 224 2006

Delegering av myndighet til Kultur- og kirkedepartementet etter lov om pengespill m.v. § 10 annet ledd.

Fastsatt ved kgl.res. 17. februar 2006 med hjemmel i lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. § 10 annet ledd. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 24. februar 2006.

Kongens myndighet etter lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. § 10 annet ledd delegeres til Kultur- og kirkedepartementet.

17. feb. Nr. 225 2006

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 17. februar 2006 med hjemmel i forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 § 30 annet ledd. Kunngjort 24. februar 2006.

I

I forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 gjøres følgende endring:

§ 14 første ledd skal lyde:

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta kan fiske og lande følgende kvanta torsk:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøyskvote</i>
Gruppe II	0,081	17,0
8 – 8,99 meter	0,115	24,1
14 – 14,99 meter	0,376	79,0
15 – 15,99 meter	0,432	90,7
17 – 17,99 meter	0,544	114,2
20 – 20,99 meter	0,712	149,5
21 – 21,99 meter	0,763	160,2
23 – 23,99 meter	0,853	179,1
26 – 26,99 meter	0,954	200,3
28 – 28,99 meter	1,000	210,0
29 – 29,99 meter	1,020	214,2
30 – 30,99 meter	1,050	220,5
31 – 31,99 meter	1,070	224,7
32 – 32,99 meter	1,090	228,9
33 – 33,99 meter	1,120	235,2
Over 34 meter	1,140	239,4

II

Endringen trer i kraft straks.

20. feb. Nr. 226 2006

Forskrift om gebyr for luftfartens offentlige forretninger (Gebyrregulativet).

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 20. februar 2006 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 13–8, jf. § 3–1. Kunngjort 24. februar 2006.

§ 1. Generelt

(1) Gebyr etter denne forskrift oppkreves av og innbetales til Luftfartstilsynet dersom ikke annet er bestemt i forskriften.

(2) For betaling av forretninger som ytes av Det europeiske flysikkerhetsbyrået (The European Aviation Safety Agency – EASA) gjelder ikke denne forskrift, men § 1 femte ledd i forskrift 23. mai 2005 nr. 459 om gjennomføring

av forordning (EF) nr. 1592/2002 av 15. juli 2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå mv., samt forordning (EF) nr. 488/2005 om avgifter og gebyrer pålagt av Det europeiske flysikkerhetsbyrået (EASA-forskriften) i norsk rett.

(3) Alle beløpsangivelsene i denne forskrift er i norske kroner (NOK) hvor ikke annet er fastsatt.

(4) Gebyr etter denne forskrift betales etter de satser og de regler som gjelder på tidspunktet gebyret kan kreves innbetalt etter forskriften.

(5) Gebyr skal betales av den som anmoder om tjenesten eller av vedkommendes fullmaktsgiver. Den som anmoder om en tjeneste på vegne av andre, innestår selv for at han har den nødvendige fullmakt.

(6) Alle vektgrenser i denne forskrift er MTOW (Maximum Take-off Weight/maksimal tillatt startvekt) i kilo.

(7) Dersom en gitt godkjenning/tillatelse blir tilbakekalt av Luftfartstilsynet, må det ved en eventuell ny godkjenning/tillatelse betales fullt gebyr som for første gangs utstedelse. Det samme gjelder når gitt godkjenning/tillatelse utløper eller faller bort uten å bli fornyet, jf. likevel § 3 tredje ledd for luftdyktighetsbevis.

(8) Fast gebyr, gebyr etter regning og grunngebyr

a) Fast gebyr er fastsatt totalpris for visse forretninger etter denne forskrift.

Fast gebyr betales når ikke annet fremgår.

Fast gebyr skal innbetales til Luftfartstilsynet sammen med søknaden.

b) Gebyr etter regning:

Gebyr etter regning betales for de forretninger forskriften bestemmer.

Gebyr etter regning fastsettes på grunnlag av faktisk timeforbruk og direkte utgifter til reise, opphold, diett, materialer mv. som har vært nødvendig for utførelsen av forretningen. Ved avregningen av endelig fastsatt gebyr fratregges tidligere innbetalt grunngebyr og eventuell annen forskuddsinnbetaling. Endelig avregning skjer etter at forretningen er avsluttet.

c) Grunngebyr er et minimumsgebyr for de forretninger etter denne forskrift som kan gebyrlegges etter regning.

d) Grunngebyr skal innbetales til Luftfartstilsynet sammen med søknaden.

I de tilfeller fastsatt gebyr etter regning ikke overstiger grunngebyret, betales grunngebyret.

e) For forretninger som utføres utenfor Norge, vises til § 1 tiende ledd.

f) Ved fastsettelse av gebyr etter regning benyttes for arbeidstid en timesats på kr 750 og for reisetid en timesats på kr 310.

I tillegg kommer utgifter til reise, opphold, diett, materialer mv.

g) Luftfartstilsynet kan bestemme at et forskudd skal innbetales før arbeidet igangsettes eller videreføres. Forskudd kan fastsettes opp til det gebyr som antas å påløpe for forretningen, utover eventuelt tidligere innbetalt forskudd/grunnbeløp.

h) Dersom arbeidet med forretningen strekker seg ut over én måned, kan Luftfartstilsynet ved utgangen av hver måned kreve a konto innbetalinger for medgåtte timer og faktiske kostnader som ikke er dekket av innbetalt grunngebyr og eventuelt forskudd.

i) Luftfartstilsynet kan i det enkelte tilfellet bestemme at det ikke skal innkreves gebyr ut over grunngebyr og eventuelt innbetalt forskudd.

(9) Årsgebyr:

a) Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn.

b) Årsgebyret skal i sin helhet betales til Luftfartstilsynet innen betalingsfristen hvert kalenderår etter de betingelser som er fastsatt i denne forskrift, jf. § 1 ellefte ledd. Årsgebyret dekker en periode på 12 måneder fra kalenderårets begynnelse med mindre annet er bestemt i forskriften.

c) Årsgebyret betales etter de rettigheter som er registrert i Luftfartstilsynet på det tidspunkt faktura for årsgebyr skrives ut. Mottar Luftfartstilsynet melding om reduksjon i grunnlaget for årsgebyret etter at faktura er skrevet ut, kan det søkes om refusjon av for meget betalt gebyr. Det skal uansett betales årsgebyr ut det kvartal rettigheten endres i. Eventuell økning i gebyrgrunnlaget etter fakturering av årsgebyr blir tilleggsfakturert.

d) Årsgebyret skal første gang betales ved utstedelse av godkjenning/tillatelse.

Ved første gangs betaling av årsgebyr skal følgende tabell gjelde

<i>Tidspunkt for utstedt tillatelse</i>	<i>Første årsgebyr som skal betales</i>
1. kvartal	4/4 av årsgebyret
2. kvartal	3/4 av årsgebyret
3. kvartal	2/4 av årsgebyret
4. kvartal	1/4 av årsgebyret

e) Plikten til å betale årsgebyr faller bort når gitt godkjenning/tillatelse ikke fornyes eller på annen måte utgår. Plikten til å betale årsgebyr faller ikke bort selv om den gitte godkjenning/tillatelse er midlertidig tilbakekalt.

f) For syntetisk flygetrener og simulator gjelder egne bestemmelser for årsgebyr, jf. § 11 fjerde ledd.

(10) Gebyr for forretninger som utføres utenfor Norge:

For forretninger som utføres utenfor Norge skal det betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b. Det skal likevel ikke betales mindre enn det faste gebyret, grunngebyret eller årsgebyret, med tillegg av kostnader til reise, opphold, diett og reisetid.

(11) Betalingsbetingelser:

Gebyrer som faktureres fra Luftfartstilsynet, forfaller til betaling senest 22 dager etter fakturadato.

Ved for sen betaling svares forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

(12) Virkning av manglende betaling:

Dersom skyldig gebyr, eller del av gebyr, ikke er innbetalt til Luftfartstilsynet senest 2 måneder etter første purring, kan Luftfartstilsynet inndra de rettigheter som gebyret vedrører. En rettighet vil ikke bli fornyet dersom årsgebyret ikke er innbetalt.

(13) Tilbakebetaling/ettergivelse av gebyr og forskudd på gebyr:

- Innbetalt gebyr for påbegynt forretning og innbetalt årsgebyr for en påbegynt periode kan ikke kreves tilbakebetalt.
- Luftfartstilsynet kan likevel etter søknad bestemme at innbetalt gebyr helt eller delvis skal tilbakebetales dersom søker godtgjør at det foreligger særlige forhold. Det samme gjelder for ettergivelse av påløpt, ikke innbetalt gebyr jf. § 3 niende ledd, bokstav c samt § 9 trettende og fjortende ledd.
- Dersom søknaden om godkjenning/tillatelse trekkes tilbake, kan Luftfartstilsynet etter søknad og etter en vurdering av de kostnader Luftfartstilsynet har pådratt seg, bestemme om innbetalt gebyr helt eller delvis skal tilbakebetales.
- Dersom en påbegynt forretning avbrytes kan ubenyttet innbetalt forskudd kreves tilbakebetalt av søker, jf. § 1 niende ledd, bokstav c og d.

(14) Dispensasjon:

Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 2. Gebyr for registrering av luftfartøy m.m. i Norges luftfartøyregister

(1) Gebyrene skal dekke kostnadene for arbeid ved gjennomgåelse av dokumentasjon som leder frem til registrering av rettigheter i luftfartøy og utstedelse av attester/bevis.

(2) Gebyr beregnes ut ifra vektkategori av fartøy eller beløp på panterett.

(3) Gebyr betales pr. registreringsforretning. Tilsvarende betales ett gebyr for hver registerenhet en attest/bevis omfatter.

(4) Gebyr innbetales forskuddsvis. Et dokument anses ikke som innkommet før gebyr er betalt, jf. luftfartsloven § 3–19 første ledd og § 3–17 tredje ledd siste punktum.

(5) Det skal betales gebyr for følgende aktiviteter:

<i>Gebyr for registrering av luftfartøy, overdragelse av luftfartøy, registrering og påtegning på leieavtaler</i>	
<i>Fartøytype og vekt</i>	<i>Gebyr</i>
Seilfly, motorseilfly og ballonger	1.550
Motordrevet luftfartøy	
T.o.m. 2.000 kg	2.060
2.001 – 5.700 kg	3.100
5.701 – 10.000 kg	6.200
10.001 – 30.000 kg	9.300
Over 30.000	12.400

<i>Gebyr for registrering av pant, påtegning av panteobligasjon og registrering</i>	
<i>Panteobligasjonens pålydende</i>	<i>Gebyr</i>
T.o.m. kr 500.000	1.550
kr 500.001 – kr 10.000.000	3.100
kr 10.000.001 – kr 100.000.000	6.200
Over kr 100.000.001	12.400

<i>Andre aktiviteter</i>	<i>gebyr</i>
Utskrift	370
Duplikat	370
Innsendt dokumentasjon til forhåndsuttalelse, pr. dokument	750

(6) Gebyr for kunngjøring i henhold til luftfartsloven § 3–4 annet ledd og § 3–35 annet ledd er kr 3.600,– + annonseringskostnader.

(7) Gebyr betales ikke for tinglysing, registrering eller anmerkning av:

- hjemmelsovergang på grunnlag av uskiftebevilling,
- melding som tingretten, gjeldsnemnda eller bostyrer foretar i medhold av konkursloven eller panteloven,
- utleggsforretning, arrestforretning og midlertidig forføyning,
- erklæring fra retten om at det er besluttet gjennomføring av tvangsdekning i et realregistrert formuesgode.

§ 3. Gebyr for luftdyktighetsbevis mv.

(1) Gebyr for utstedelse av luftdyktighetsbevis skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse av luftfartøyets tekniske dokumentasjon vedrørende typesertifikat, vedlikehold samt eventuelle modifikasjoner og reparasjoner. Gebyret skal også dekke utgiftene ved besiktelse og eventuell prøveflyging.

(2) Årsgebyret dekker kostnader ved det løpende luftdyktighetstilsyn.

(3) Gjenutstedelse og tilbakekalling mv. av luftdyktighetsbevis:

a) For alle fartøyer som har stått uten gyldig luftdyktighetsbevis i 90 dager eller mer, må det ved eventuell gjenutstedelse av luftdyktighetsbevis betales gebyr som ved utstedelse for nytt luftfartøy. Etter 2 år uten gyldig luftdyktighetsbevis skal det ved eventuell gjenutstedelse betales gebyr etter satser som gjelder for brukt luftfartøy.

b) Dersom et luftdyktighetsbevis er midlertidig tilbakekalt, skal det ikke betales utstedelsesgebyr ved en eventuell ikraftsettelse såfremt årsgebyr for løpende tilsyn er betalt. Luftdyktighetsbevis kan ikke være midlertidig tilbakekalt i mer enn maksimalt to år før beviset bortfaller.

c) Dersom et luftdyktighetsbevis har vært midlertidig tilbakekalt i 90 dager eller mer innenfor opprinnelig gyldighetstid, skal det betales gebyr etter regning for særskilt besiktelse i forbindelse med eventuell ny ikraftsettelse dersom slik besiktelse blir foretatt, jf. § 3 niende ledd bokstav a.

d) Dersom et luftdyktighetsbevis er blitt tilbakekalt med endelig virkning, jf. § 1 sjuende ledd, skal nytt utstedelsesgebyr betales ved eventuell gjenutstedelse, også innenfor opprinnelig gyldighetstid. Innenfor en periode på 2 år fra tilbakekallelsen skal det ved gjenutstedelsen betales gebyr som for nytt fartøy, jf. § 3 tredje ledd bokstav a.

(4) Utstedelse av luftdyktighetsbevis:

a) For utstedelse av luftdyktighetsbevis for en periode ut over 6 måneder betales gebyr som for ordinær utstedelse.

b) For utstedelse av luftdyktighetsbevis for en begrenset periode på 6 måneder eller mindre betales 1/2 grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b. I tillegg betales 1/4 årsgebyr for inneværende kvartal. For hvert påbegynte kvartal deretter betales ytterligere 1/4 årsgebyr.

c) For utstedelse av luftdyktighetsbevis med samme utløpsdato som gjeldende luftdyktighetsbevis betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

d) For utstedelse av spesielt luftdyktighetsbevis med henblikk på eksport, dvs. «Not valid for Flight», betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(5) Søknad om refusjon av årsgebyr etter at luftdyktighetsbevis er utstedt:

Årsgebyr for luftdyktighet kan ikke reduseres til mindre enn 1/4 årsgebyr. Det skal betales årsgebyr for hvert påbegynte kvartal hvor luftdyktighetsbeviset er i kraft.

(6) Luftfartøy registrert i utlandet kan opereres ervervmessig av norske selskaper inntil 6 måneder. For løpende luftdyktighetstilsyn med slike luftfartøyer betales gebyr med halvparten av det beløp som er angitt i tabellen under, kolonne for årsgebyr. Ved besiktelse av luftfartøyet i utlandet skal det ikke betales mindre enn foran nevnte gebyr med tillegg av kostnader til reise, opphold, diett og reisetid.

(7) Et luftfartøy anses som veteranfly når følgende vilkår er oppfylt:

- det er minst 50 år siden luftfartøytypen fikk typesertifikat; og,
- luftfartøyet er av en type som har spesiell flyhistorisk verdi; og,
- bruken av luftfartøyet har hovedsakelig tilknytning til luftfartøyets historiske verdi og omfatter et mindre antall flytimer per år; og,
- luftfartøyet ikke nyttes til ervervmessig bruk.

På bakgrunn av søknad fra eier/bruker avgjør Luftfartstilsynet i hvert enkelt tilfelle om et luftfartøy anses som veteranfly.

(8) Gebyrsatser for luftdyktighetsbevis/særskilt flygetillatelse/særskilt luftdyktighetsbevis:

Kategori av luftfartøy	Utstedelse for brukt luftfartøy	Utstedelse for nytt luftfartøy	Årsgebyr for luftdyktighetstilsyn
Seilfly, motorseilfly, ballong	3.450	2.650	1.150
Motordrevet luftfartøy:			
a) Til og med 2.000 kg, minstegebyr	4.440	2.900	2.900
Tillegg pr. påbegynt 100 kg over 1.000 kg	440	290	290
b) 2.001 – 6.000 kg, minstegebyr	8.960 ⁱ	5.720 ⁱ	5.720
Tillegg pr. påbegynt 100 kg over 2.000 kg	1.200	680	680
c) 6.001 – 50.000 kg, minstegebyr	56.520 ⁱ	33.160 ⁱ	33.160
Tillegg pr. påbegynt 1.000 kg over 6.000 kg	1.470	1.170	1.170
d) 50.001 kg og over, minstegebyr	121.080 ⁱ	83.600 ⁱ	83.600
Tillegg pr. påbegynt 1.000 kg over 50.000 kg	1.740	1.280	1.280
Amatørbygde fly	4.440	2.900	2.900
Veteranfly	4.440	0	2.900
Særskilt flygetillatelse (gjelder ikke enkeltflyginger)	2.900	2.900	2.900

ⁱ Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

Den som er registrert som ansvarlig eier/bruker av et luftfartøy når faktura på årsgebyr skrives ut er også ansvarlig for betaling av gebyret ved forfall, med mindre annet er avtalt med Luftfartstilsynet.

(9) Utførelse av besiktelser og kontroll-/prøveflyginger:

- a) Når Luftfartstilsynet av hensyn til luftdyktigheten finner det påkrevd med særskilt besiktelse av luftfartøy ut over ordinært luftdyktighetstilsyn, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

Det samme gjelder ved forgjeves fremmøte i forbindelse med ordinært tilsyn når besiktelse/prøveflyging/kontrollflyging er berammet, men ikke kan avholdes på grunn av omstendigheter som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.

- b) Nedenfor nevnte tilfeller inngår i grunnlaget for gebyrberegningen ved første gangs utstedelse:

1. dersom flere enn én prøveflyging/kontrollflyging er nødvendig før luftdyktighetsbevis kan utstedes, og dette skyldes forhold som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.
2. dersom ekstra besiktelse av luftfartøy eller tilhørende materiell er nødvendig før luftdyktighetsbevis kan utstedes, og dette skyldes forhold som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.
3. ved forgjeves fremmøte når besiktelse/prøveflyging/kontrollflyging er berammet, men ikke kan avholdes på grunn av omstendigheter som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.

- c) Luftfartstilsynet kan bestemme at gebyr beregnet etter § 3 niende ledd bokstav a og b, helt eller delvis kan frafalles dersom forholdet skyldes særlige omstendigheter som søker ikke kan lastes for og som gjør det rimelig at gebyret frafalles.

§ 4. Gebyr for typeakseptering, typesertifisering og modifikasjonsgranskning av luftfartøy og annet flymateriell

(1) For de forretninger som er nevnt nedenfor betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b. Denne bestemmelsen gjelder kun for luftfartøy (annex II-luftfartøy) og annet flymateriell som ikke har eller vil få EASA-typesertifikat eller annen EASA-godkjenning, og som dermed ikke omfattes av EASA-forskriften, jf. § 1 annet ledd.

a) Modifikasjoner

Gjennomgåelse og godkjenning av tegninger og beregninger mot relevant byggekode, samt besiktelse av endringer på luftfartøy/flymateriell/testflyging. Et grunngebyr på kr 750 betales sammen med søknaden.

b) Skader/reparasjoner

Besiktelse av skader av betydning for luftdyktigheten og godkjenning av reparasjonsunderlag, samt eventuelt besiktelse ved godkjenning av reparasjoner. Et grunngebyr på kr 750 betales sammen med søknaden.

c) Typesertifisering/typeakseptering

Gjennomgåelse og godkjenning av tegninger og beregninger for nye konstruksjoner, besiktelse og kontroll av luftfartøy/flymateriell/testflyging, samt annet arbeid i forbindelse med typesertifisering/typeakseptering. Et grunngebyr på kr 750 betales sammen med søknaden.

§ 5. Gebyr for spesielle tjenester

(1) For tillatelse til amatørbygging av luftfartøy betales et gebyr på kr 1.520 før behandling av søknad om byggetillatelse. For eventuell fornyelse/gjenutstedelse av tillatelse betales et gebyr på kr 750. For særskilt flygetillatelse i forbindelse med prøveflyging av amatørbygde luftfartøy, jf. gebyrtabell under § 3 åttende ledd.

(2) For prøve i forbindelse med godkjenning av teknisk sjef, verkstedsjef, kvalitetssjef, innleid kvalitetsrevisor, ingeniørsjef, skolesjef og flygesjef betales et gebyr på kr 2.590 for hver prøve. For eventuell psykologitest betales i tillegg kr 750.

(3) For duplikat av luft- og miljødyktighetsbevis og reisedagbok betales et gebyr på kr 620 for hver sak.

(4) For duplikat av flygehåndbok eller autorisasjonsside betales et gebyr på kr 620 for hver sak.

(5) For søknad om godkjenning av avtale om leie av luftfartøy betales et gebyr på kr 5.540 pr. fartøy. For godkjenning av forlengelse av leieavtale for luftfartøy betales et gebyr på kr 1.110 pr. fartøy.

(6) For Luftfartstilsynets arbeid med eller deltagelse i prosjekter knyttet til organisasjoner, produkter, systemer, prosedyrer, installasjoner mv. som ikke kommer inn under andre punkter i denne forskrift, betales gebyr etter regning.

(7) Dersom Luftfartstilsynet i slike tilfeller må kjøpe inn tjenester fra andre, vil disse bli fakturert videre med 5 prosent påslag.

§ 6. Gebyr for godkjenning av vedlikeholdsorganisasjoner (CAMO) og flyverksteder (Part-145) som utfører vedlikehold, modifisering og reparasjon av flymateriell

(1) Gebyr for godkjenning av vedlikeholdsorganisasjoner og flyverksteder skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, tekniske standarder og organisasjon, samt utredning og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med vedlikeholdsorganisasjon og flyverksted, samt fornyelse av godkjenningen.

(3) Gebyrsatser for godkjenning av vedlikeholdsorganisasjon og flyverksted:

<i>Kategori av vedlikeholdsorganisasjon/-flyverksted</i>	<i>Utstedelse/godkjenning</i>	<i>Årsgebyr for virksomhetstilsyn</i>
1 – 10 personer	14.000	8.600
11 – 25 personer	23.200	15.700
26 – 50 personer	33.100 ⁱ	23.300
51 – 100 personer	44.100 ⁱ	32.100
101 – 200 personer	60.100 ⁱ	44.100
201 – 400 personer	80.100 ⁱ	61.400
401 – 600 personer	111.900 ⁱ	86.500
Over 600 personer	154.100 ⁱ	119.600

ⁱ Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(4) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(5) For virksomhetstilsyn av linjestasjoner og faste eller midlertidige baser i eller utenfor Norge, ut over hovedbase, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(6) For søknad om opprettelse av fast eller midlertidig sekundærbase etter at godkjenning av vedlikeholdsorganisasjon/flyverksted er utstedt, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

§ 7. Gebyr for godkjenning av organisasjoner som utfører produksjon av flymateriell

(1) Gebyr for godkjenning av organisasjon som utfører produksjon av flymateriell, skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, organisasjon, tekniske standarder, samt utredning og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med organisasjon som utfører produksjon samt fornyelse av godkjenning.

(3) Gebyrsatser for godkjenning av organisasjon som utfører produksjon:

<i>Kategori av produksjonsbedrift</i>	<i>Utstedelse/godkjenning</i>	<i>Årsgebyr</i>
1 – 10 personer	14.000	8.600
11 – 25 personer	23.200	15.700
26 – 50 personer	33.100 ⁱ	23.300
51 – 100 personer	44.100 ⁱ	32.100
101 – 200 personer	60.100 ⁱ	44.100
201 – 400 personer	80.100 ⁱ	61.400
401 – 600 personer	111.900 ⁱ	86.500
Over 600 personer	154.100 ⁱ	119.600

ⁱ Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(4) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

§ 8. Gebyr for godkjenning av organisasjoner som utfører design av flymateriell

(1) Gebyr for godkjenning av organisasjon som utfører design av flymateriell, skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, organisasjon, tekniske standarder, samt utredning og inspeksjon før godkjenning gis. Denne paragrafen gjelder kun for organisasjoner som designer luftfartøy (annex II-luftfartøy) eller annet flymateriell som ikke har EASA-typesertifikat eller en annen EASA-godkjenning og som dermed ikke omfattes av EASA-forskriften, jf. § 1 annet ledd.

(2) Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med organisasjon som utfører design av flymateriell, samt fornyelse av godkjenningen.

(3) Gebyrsatser for godkjenning av organisasjon som utfører design av flymateriell:

<i>Kategori av designbedrift</i>	<i>Utstedelse/godkjenning</i>	<i>Årsgebyr for virksomhetstilsyn</i>
1 – 5 personer	9.100	6.300
6 – 10 personer	12.400	8.800
11 – 19 personer	17.500 ⁱ	12.300
20 – 29 personer	24.500 ⁱ	17.000
30 – 39 personer	31.800 ⁱ	22.200
40 – 49 personer	39.700 ⁱ	27.800
Over 50 personer	47.600 ⁱ	33.300

ⁱ Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(4) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

§ 9. Gebyr for luftfartssertifikat og -bevis

(1) Gebyr for luftfartssertifikat og -bevis skal dekke Luftfartstilsynets kostnader til prøver og utstedelser.

(2) Gebyr for teoriprøve skal være Luftfartstilsynet i hende senest 3 uker før prøven skal avholdes (innen påmeldingsfristen).

(3) Fast gebyr eller grunngebyr for ferdighetsprøve (skill test) skal betales sammen med søknad om oppmelding til prøven.

(4) For personell ansatt i SAS og SAS Commuter betales samtlige gebyrer i forbindelse med prøver til sertifikat og bevis til luftfartsmyndigheten i det land som utsteder sertifikatet.

(5) Gebyrsatser for avleggelse av prøver og dokumentutstedelse for flygende personell.

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Teoriprøve</i>	<i>Ferdighetsprøve/ Skill Test^{vi}</i>	<i>Ferdighetskontroll/ Prof. Check^{vi}</i>	<i>Dokument utstedelse[*]</i>
Privatflygersertifikat, PPL	1.810	1.810 ⁱ	1.080	520
Trafikkflygersertifikat, CPL	5.060	5.060 ⁱ	3.610	520
Trafikkflygersertifikat, ATPL	7.220	7.220 ⁱ	5.060	520
Instrumentrettighet IR	3.610	3.610 ⁱ	2.170	520
Flymaskinistsertifikat FE	1.440 ⁱⁱ	3.610 ⁱ	2.170	520
Kabinsertifikat				520
Flytelefonistsertifikat RT	720	720 ⁱ		520
Enkeltfag – øvrige flygersertifikat, bevis og morseprøve	720			
Mørkeflyging				520
Instruktørrettighet, FI, CRI, IRI, TRI, SFI, snittflyging		3.610 ⁱ	2.170	520
Klasse-/typerettighet, én-motors stempel		1.810 ⁱ	1.080	520
Forlengelse av iht. 12-timerregelen			^v	520
Klasse-/typerettighet én-pilot fly/helikopter		3.610 ⁱ	ⁱⁱⁱ	520
Typerettighet fler-pilot fly/helikopter		3.610 ⁱ	ⁱⁱⁱ	520
Utover én ferdighetskontroll pr. kalenderår			500	
Validering		3.610 ⁱ		520
Kontrollantautorisasjon		960	500	520
Bytte fra BSL-C til JAR-FCL				520
Øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat/bevis/rettighet og duplikat ^{**}				520 ⁱ
Utvidet ferdighetsprøve for å oppnå ATPL teorikreditt		5.060 ⁱ		

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

ii Pr. fag.

iii Avhengig av sertifikattilknytning, se hhv. PPL, CPL, ATPL.

iv Opphevet.

v Forlengelse ved saksbehandling foretatt i Luftfartstilsynet, kommer «øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat/rettighet» i tillegg.

vi Ved partial pass betales 90% av relevant gebyr ved neste gjennomføring.

* Gjelder nyutstedelse, gjenutstedelse, utvidelse, forlengelse.

** Gjelder også for overføring av sertifikatmappe fra annet land.

(6) Gebyrsatser for avleggelse av tekniske prøver og dokumentutstedelse for flyteknisk personell

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Teoriprøve</i>	<i>Praktisk prøve</i>	<i>Dokument utstedelse[*]</i>
Flyteknisk sertifikat, grunnutdanning (ICAO), enkeltfag		510 ⁱⁱ	
Flyteknisk sertifikat, faggruppeutdanning (AML)			4.330 ⁱ
Flytelefonistsertifikat for flyteknikere			1.080 ⁱ
Autorisasjonssveising, pr. prøve ⁱⁱⁱ			2.170 ⁱ
Spesialtillatelse for vedlikeholdsarbeid på luftfartøy (SPS/SPM)			1.440 ⁱ
Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, JAR-66/Part 66, grunnutdanning, enkeltfag		510 ⁱⁱ	
Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, JAR-66/Part 66, kategori ^{iv}			4.330 ⁱ
Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, JAR-66/Part 66, underkategori ^{**}			4.330 ⁱ
Validering			2.170 ⁱ
Øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat/bevis/rettighet/duplikat			520

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

ii Pr. fag.

iii I tillegg kommer ev. honorar til godkjent kontrollorgan

iv Opphevet.

* Gjelder nyutstedelse, gjenutstedelse, utvidelse, forlengelse eller duplikat.

** Gjelder for luftfartøytype.

- (7) Når kombinert prøve avlegges, betales bare ett gebyr for prøven. Det høyeste gebyr betales.
- (8) Det betales gebyr for kun én dokumentutstedelse:
- når flere utvidelser samtidig knytter seg til samme sertifikat/bevis;
 - når fornyelse, forlengelse og utvidelse (klasse/typebevis) gjennomføres samtidig og knytter seg til samme sertifikat/bevis;
 - ved samtidig fornyelse/forlengelse av flere sertifikat og/eller bevis;
- (9) Gebyr for ferdighetsprøve (skill test) og praktisk prøve til flyteknikersertifikat omfatter ikke utgifter til å fremskaffe luftdyktig og behørig utrustet og bemannet luftfartøy eller syntetisk flygetrener eller til nødvendig verktøy og materialer. Søker sørger selv for avtale om og betaling for dette.
- (10) Ferdighetsprøve (skill test) og praktisk prøve avholdes på norsk oppflygingsplass, som kunngjort i AIC N, og til avtalt tid. Når særlige grunner tilsier det, kan Luftfartstilsynet fravike denne hovedregel. I slike tilfeller betaler søker et gebyr etter regning ut over grunngebyret etter § 9 femte ledd, for å dekke tilleggskostnader fravirket medfører.
- I de tilfeller ferdighetsprøve (skill test) eller praktisk prøve avholdes utenfor Norge, gjelder bestemmelsen i § 1 tiende ledd.
- (11) Ved forgjeves fremmøte når ferdighetsprøve (skill test) og praktisk prøve er berammet, men ikke kan avholdes på grunn av omstendigheter som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for, betales gebyr etter § 9 femte eller sjette ledd, eventuelt etter tiende ledd.
- (12) Teoriprøve avholdes på faste eksamenssteder og til fastsatte tider, som kunngjort i AIC N. Etter skriftlig søknad, og når særlige grunner tilsier det, kan Luftfartstilsynet fravike fastsatt eksamenstid. I slike tilfeller beregnes et tillegg på kr 750 pr. enkeltfag ut over fast gebyr etter § 9 femte eller sjette ledd.
- (13) Gebyr som er betalt for prøve som ikke gjennomføres, kan ikke kreves tilbakebetalt med mindre avlysningen skyldes Luftfartstilsynet.
- (14) Ved oppmelding til ny prøve/eksamen etter at samme prøve/eksamen tidligere ikke er bestått eller gjennomført, må nytt gebyr betales.
- (15) Ved avholdelse av en Bridge-eksamen betales gebyr som til full teoriprøve avhengig av sertifikattilknytning.
- (16) Gebyrsatser for flygeledere

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Sertifiseringsprøve</i>	<i>Rettighetsprøve</i>	<i>Dokument- utstedelse</i>
Flygeledersertifikat	7.220	5.060	520
Elevbevis		1.810	
Øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat/bevis/rettighet og duplikat			520 ⁱ

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

§ 10. Gebyr for utdannings- og skoletillatelse

- (1) Gebyr for å utstede tillatelse til utdanningsvirksomhet og skole skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av dokumentasjon av faginnhold og sammensetning, studieplan, utredning og eventuelt inspeksjon før tillatelse gis.
- (2) Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med utdanningsvirksomheten eller skolen og forlengelse av utdannings- eller skoletillatelsen.
- (3) Gebyrsatser for utdannings- og skoletillatelse:

<i>Utdannings- og skoletillatelse</i>	<i>Utstedelse/Autorisasjon</i>	<i>Årsgebyr for virksomhetstilsyn</i>
Registrert lærested (RF) – ikke-ervertmessig luftfartsskole:	5.260	2.630
PPL-A og PPL-H og flytelefonisertifikat (R/T)		
Flygertreningsorganisasjon (FTO) – ervertmessig luftfartsskole:	52.630 ⁱ	26.320
PPL-A, PPL-H, flytelefonisertifikat (R/T), CPL-A, CPL-H, Instrumentrettighet (IR) og Instruktørrettighet (FI)		
Flygertreningsorganisasjon (FTO) – ervertmessig luftfartsskole:	10.530 ⁱ	
Nye utdanningsprogram		
Type treningsorganisasjon (TRTO) – ervertmessig luftfartsskole:	52.630 ⁱ	26.320
Type- og klasserettigheter		
Type treningsorganisasjon (TRTO) – ervertmessig luftfartsskole:	10.530 ⁱ	
Nye type- og klasserettigheter		
Teorikurs til trafikkflygersertifikat: ATPL-A og ATPL-H	10.530 ⁱ	
Godkjenning av klasse-/typeutdanning for utvidelse av flygersertifikat	10.530 ⁱ	
Undervisningsprogram hvor syntetisk flygetrener på lavere nivå enn JAR-STD 1A/H og JAR-ATD 2A/H inngår ved godskriving av instrumentbakkedid	ii	ii

<i>Utdannings- og skoletillatelser</i>	<i>Utstedelse/Autorisasjon</i>	<i>Årsgebyr for virksomhetstilsyn</i>
Godkjenning av flyteknisk typekurs og faggruppeutdanning	10.530 ⁱ	
Godkjenning av flyteknisk utdanningsprogram (BSL-JAR 147/Part 147)	52.630 ⁱ	26.320
Godkjenning av institusjon for utdanning av flygeledere	52.630	
Godkjenning av nye treningsprogram for allerede godkjente institusjoner for utdanning av flygeledere	10.530	
Godkjenning av enhet som sertifiseringsenhet for utdanning av flygeledere	52.630	
Godkjenning av enhetsspesifikt treningsprogram for utdanning av flygeledere	10.530	

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

ii Gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(4) For søknad om endring av gjeldende rettigheter til et høyere kvalifikasjonsnivå og/eller nytt område, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

§ 11. Gebyr for godkjenning av syntetiske flygetrenere

(1) Gebyr for godkjenning av og tilsyn med praktisk utdanning med syntetisk flygetrener skal dekke kostnadene ved bl.a. kontroll av flygetrener og treningsprogrammer, evaluering og godkjenning av dokumentasjon og utførte tester og eventuell besiktelse før godkjenning gis. Gebyret dekker godkjenning og tilsyn som foretas av en felles skandinavisk simulatorgruppe i regi av Det Skandinaviske Tilsynskontor (STK) som igjen opptre på vegne av luftfartsmyndighetene i Norge, Sverige og Danmark i slike saker.

(2) Gebyr for godkjenning av og tilsyn med flygesimulatorer og avanserte syntetiske flygetrenere fastsettes av norsk luftfartsmyndighet etter felles skandinaviske satser.

(3) Innbetaling av grunngebyr skjer samtidig med søknaden om godkjenning til den skandinaviske luftfartsmyndigheten som ivaretar innkreving og fakturering. Årsgebyr blir utfakturert en gang pr. år. Gebyret fastsettes i det lands valuta som har påtatt seg fakturerings- og innkrevingfunksjonen på vegne av STK og den skandinaviske simulatorgruppen.

(4) Fellesskandinaviske gebyrsatser for godkjenning av og tilsyn med syntetiske flygetrenere:*

<i>Type av syntetisk flygetrener*</i>	<i>Utstedelsesgebyr i SEK¹</i>	<i>Årsgebyr i SEK</i>
Flysimulator		136.900
Variant av flysimulator		68.300

i Gebyr etter regning.

* Gebyr innkreves og faktureres p.t. av Luftfartsverket i Sverige.

(5) Flygetrener av lavere kategori enn JAR-STD 1A/H og JAR-ATD 2A/H omfattes ikke av ordningen med felles skandinavisk godkjenning og tilsyn, og godkjennes bare dersom den inngår i et undervisningsprogram, jf. § 10 tredje eller fjerde ledd.

§ 12. Gebyr for lisens/Air Operator's Certificate (AOC) og driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet

(1) Gebyr for å utstede lisens/AOC og driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av dokumentasjon av forretningsplan, økonomi og finansiering, organisasjon, vedlikeholdsordning, tekniske og operative standarder, utredning og inspeksjon før lisens og/eller driftstillatelse gis.

(2) Årsgebyret dekker kostnader ved løpende virksomhetstilsyn med selskapet, eventuelt med inspeksjon, og fornyelse av lisens/AOC og/eller driftstillatelse, samt vedlikeholdsordning.

(3) Lisens/AOC/drifstillatelse gjelder bare for den operatør den er utstedt til.

(4) Gebyret for et selskap beregnes ut fra vekt-kategorien for selskapets tyngste fartøyer.

(5) For selskaper som har både AOC/lisens og driftstillatelse betales bare ett gebyr, gebyret for AOC/lisens. Gebyrsatser for lisens/AOC/drifstillatelse:

<i>Fartøy kategori og vekt-klasse</i>	<i>Utstedelse av AOC</i>	<i>Årsgebyr for AOC</i>	<i>Utstedelse av drifstillatelse</i>	<i>Årsgebyr for drifstillatelse</i>
VFR, opptil 2.000 kg	26.900	21.600	10.800	5.400
VFR, 2.001 – 5.700 kg	37.800	32.400	16.200	8.200
VFR, 5.701 – 10.000 kg	54.000	43.100	21.600	10.800
IFR, opptil 2.000 kg	80.900	70.100	37.800	16.200
IFR, 2.001 – 5700 kg ⁱ	107.900	91.600	64.700	32.400
IFR, 5.701 – 10.000 kg ⁱ	161.900	140.400	107.900	48.500
IFR, 10.001 – 30.000 kg, ⁱ under 10 fartøyer	431.600	323.700	161.900	80.900
IFR, 10.001 – 30.000 kg, ⁱ 10 fartøyer eller flere	1.618.500	1.079.000	215.800	107.900
IFR, 30.001 – 100.000 kg, ⁱ under 10 fartøyer	1.618.500	1.079.000		

<i>Fartøy kategori og vektklasse</i>	<i>Utstedelse av AOC</i>	<i>Årsgebyr for AOC</i>	<i>Utstedelse av driftstillatelse</i>	<i>Årsgebyr for driftstillatelse</i>
IFR, 30.001 – 100.000 kg, ¹ 10 fartøy eller flere	3.776.400	3.236.900		
IFR, 100.001 og tyngre, ¹ under 10 fartøy	3.776.400	3.236.900		
IFR, 100.001 og tyngre, ¹ 10 fartøy eller flere	8.092.200	7.013.300		

i) for utstedelse av AOC/driftstillatelse er dette et grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(6) Dersom det samtidig søkes om tillatelse for flere av kategoriene i § 12 femte ledd, betales kun gebyr etter den kategori som gir høyest gebyr etter det totale antall luftfartøy.

(7) For søknad om endring i gitt tillatelse betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b. Det betales likevel ikke gebyr når et selskap foretar utskifting av et fartøy til et annet av samme type.

(8) For søknad om endring av gitt driftstillatelse til nye driftsarter betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(9) For virksomhetstilsyn av linjestasjoner og faste eller midlertidige baser i eller utenfor Norge, ut over hovedbase, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(10) For søknad om opprettelse av linjestasjoner og faste eller midlertidige baser ut over hovedbase etter at lisens/AOC/driftstillatelse er utstedt, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(11) For søknad om tillatelse til transport av farlig gods betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b. Et grunngebyr på kr 750 betales sammen med søknaden. Det samme gjelder for enkeltsøknad om dispensasjon fra bestemmelsene i BSL D 1–7 pkt. 8 eller BSL JAR OPS 1–3 kapittel (subpart) R vedr. transport av farlig gods.

§ 13. Gebyr for konsesjon og teknisk/operativ godkjenning av flyplasser

(1) Gebyr for søknad om konsesjon til å anlegge, drive og inneha flyplass og for søknad om dispensasjon fra krav om konsesjon, jf. Luftfartsloven § 7–5 annet ledd, skal dekke kostnadene som behandling av søknad og utstedelse av rettighetsdokumenter medfører. Det må betales gebyr selv om søknaden ender med avslag.

Fornyelsesgebyret skal dekke kostnadene ved fornyelse av konsesjon.

Søknad om å få utvide gitt konsesjon til landingsplass til ikke allmenn bruk til å gjelde konsesjon for landingsplass til allmenn bruk betales gebyr som for ny søknad om konsesjon. Ved skifte av eier betales gebyr som for søknad om konsesjon.

(2) Gebyrsatser for søknad om konsesjon for flyplasser:

<i>Kategori av flyplass</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Fornyelse</i>
Søknad om konsesjon for flyplass til allmenn bruk	58.900	29.500
Søknad om konsesjon for flyplass til ikke allmenn bruk	14.600	7.200

Gebyr for søknad om dispensasjon fra krav om konsesjon er kr 5.160.

(3) Gebyr for teknisk/operativ godkjenning av flyplass skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse av dokumentasjon og inspeksjon før godkjenning gis. Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn med flyplasser, herunder rutinemessige inspeksjoner, samt fornyelse av teknisk/operativ godkjenning.

(4) Gebyr for godkjenning av flyplassjef skal dekke kostnadene ved gjennomgang og utstedelse av dokumenter og gjennomføring av godkjenningssamtale.

(5) Gebyrsatser for teknisk/operativ godkjenning av flyplasser:

Gruppering av flyplasser:

Gruppe 1: Flyplass som har minst én rullebane med instrumentlandingsystem i kategori II eller III.

Gruppe 2: Flyplass som har minst én rullebane med instrumentlandingsystem i kategori I.

Gruppe 3: Flyplass som ikke kommer i gruppe 1 eller 2, og som har trafikk med luftfartøy med største tillatte startmasse (MTOW) 5.700 kg eller over, eller er godkjent med 10 passasjerer eller flere.

Gruppe 4: Flyplass som ikke kommer i gruppe 1, 2 eller 3 og som har en eller flere av følgende aktiviteter:

- Flyging i samsvar med instrumentflygeregulene
- Luftrutetraffikk
- Flyging med landfly med betalende passasjerer
- Hoved- eller sekundærbase for ervervsmessig luftfartsforetak med landfly eller helikopter

Gruppe 5: Flyplass som ikke kommer i gruppe 1, 2, 3 eller 4.

Gruppe 6: Flyplass for flyging på kontinentalsokkelen.

<i>Gruppe av flyplass</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Årsgebyr for tilsyn</i>
Flyplass gruppe 1	1.360.300 ⁱ	906.800
Flyplass gruppe 2	453.500 ⁱ	226.700
Flyplass gruppe 3	113.400 ⁱ	56.700
Flyplass gruppe 4	56.700 ⁱ	13.600
Flyplass gruppe 5	6.200 ⁱ	750
Flyplass gruppe 6	ⁱⁱ	ⁱⁱ

i) Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

ii) Gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

Gebysatsen for godkjenning av flyplassjef er kr 5.400.

(6) For søknad om å få endret teknisk/operativ godkjennelse av flyplass til en annen gebyrgruppe eller andre endringer i godkjenningsvilkårene betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd, punkt b. Grunngebyret er i dette tilfellet forskjellen mellom satsene i gebyrgruppene, jf. § 13 femte ledd. For søknad om andre endringer i gjeldende rettigheter betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(7) Når Luftfartstilsynet finner det påkrevd med særskilt inspeksjon av flyplass ut over rutinemessig inspeksjon, betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(8) Ved fornyelse av flyplassjef som innebærer ny godkjenningssamtale betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b. Fornyelse av godkjenning av samme person som ikke innebærer ny godkjenningssamtale inngår i årsgebyret for tilsyn.

§ 14. Gebyr for tilsyn med lufttrafikkjeneste

(1) Gebyr for godkjenning av lufttrafikkjenesten skal dekke kostnader ved bl.a. tilsyn, gjennomgåelse av dokumentasjon, kontroll av lufttrafikkjenesten, evaluering og utførte tester før eventuelt godkjenning gis.

(2) Årsgebyret skal dekke kostnader ved løpende virksomhetstilsyn med lufttrafikkjenesten, eventuelt inspeksjon og fornyelse av godkjenning.

(3) Gebysatser for tillatelse:

Kategori av lufttrafikkjeneste	Godkjennelse	Årsgebyr
Kategori A: Kontrollsentral m/u innflygingskontrollsektor. Kontrolltårn m/innflygingskontrolltjeneste. Oslo Lufthavn Gardermoen	229.300	175.300
Kategori B: Kontrolltårn u/innflygingskontrolltjeneste. AFIS-enheter.	121.400	67.500

(4) For oppgradering fra AFIS til flygekontrolltjeneste betales gebyr lik differansen mellom de to kategoriene.

§ 15. Gebyr for tilsyn med flynavigasjonstjeneste og kontrollflytjenester

(1) Gebyr for godkjenning av flynavigasjonstjeneste skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse av dokumentasjon, samt utredning og inspeksjon før godkjenning gis. Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn med flynavigasjonstjenester, herunder rutinemessige inspeksjoner.

(2) Gebysatser for adgangskontroll av flynavigasjonsutstyr (CNS/ATM) og tilsyn med flynavigasjonstjenester inkluderer driftsrelaterte oppgraderinger av utstyr i bruk.

(3) Gebysatser for godkjenning av og tilsyn med navigasjonstjenester:

Type flynavigasjonsutstyr	Utstedelse	Årsgebyr for tilsyn
Peiler VDF og/eller UDF (pr. anlegg)	13.600 ⁱ	6.800
NDB/lokator (pr. anlegg)	13.600 ⁱ	6.800
DVOR eller CVOR og DME (pr. installasjon)	40.900 ⁱ	20.400
Kommunikasjonssentral	40.900 ⁱ	*
Langtidslagringsmedia	13.600 ⁱ	*
Kontroll, monitor, infosystem	40.900 ⁱ	*
Fremvisersystem	40.900 ⁱ	*
Kontrolltårn m/u innflygingskontrolltjeneste, AFIS-enheter	49.700 ⁱ	24.900
LLZ og/eller MRK/DME (pr. installasjon)	68.000 ⁱ	34.900
Radar (pr. sensor)	136.000 ⁱ	68.000
ILS, kategori I	136.000 ⁱ	68.000
ILS, kategori II/III	272.100 ⁱ	136.000
Kontrollsentral	453.500 ⁱ	226.700

ⁱ Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

* Årsgebyr for kontrolltårn m/u innflygingskontroll og AFIS-enheter inkluderer kommunikasjonssentral, langtidslagringsmedia, kontroll-, monitor-, info- og fremvisersystem.

(4) For søknad om teknisk godkjenning av flynavigasjonsutstyr og endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(5) Gebysatser for kontroll og tilsyn med kontrollflytjenester. Gebyret skal dekke inspeksjon, dokumentkontroll, utstedelser og fornyelse av kontrollflytjenester.

	Adgangskontroll	Årsgebyr
Kontrollflytjenester	27.600 ⁱ	11.100

ⁱ Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

(6) For godkjenning av system for varsling og merking av luftfartshinder betales gebyr etter regning.

§ 16. Gebyr for tilsyn og sikkerhetsgodkjenning: lufthavner, selskaper mv. (security-tilsyn)

(1) Gebyr for tilsyn og sikkerhetsgodkjenning skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse av dokumentasjon og inspeksjon før godkjenning gis. Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn med innehaver av godkjenning, herunder rutinemessige inspeksjoner, samt fornyelse av godkjenning.

(2) Gebyrsatser for tilsyn og sikkerhetsgodkjenning av:

<i>Tilsynsobjekt</i>	<i>Kategori</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Årsgebyr</i>
Lufthavn	mer enn 10 mill. passasjerer	263.200 ⁱ	131.600
	1–10 mill. passasjerer	131.600 ⁱ	63.750
	mindre enn 1 mill. passasjerer	52.630 ⁱ	26.320
Fraktselskap	3 eller flere kontorer*	52.630 ⁱ	26.320
	2 kontorer*	42.110 ⁱ	21.050
	1 kontor*	21.050 ⁱ	10.530
Luftfartsselskap	mer enn 100 ansatte	105.260 ⁱ	52.630
	mindre enn 100 ansatte	52.630 ⁱ	26.320
Postselskap		52.630 ⁱ	26.320
Utdanningsinstitusjon		52.630 ⁱ	26.320
Myndighetssertifisering av enkeltpersoner		530	
Vandelskontroll av enkeltpersoner		530	

ⁱ Grunngjebyr, ev. gebyr etter regning, jf. § 1 åttende ledd bokstav b.

* kontor eller sted.

§ 17. *Gebyr for medisinske tjenester*

(1) Gebyr for medisinske tjenester skal dekke kostnader for sivile medisinske undersøkelser ved det nasjonale flymedisinske senter ved Flymedisinsk Institutt på Blindern i Oslo (FMI). I tillegg skal gebyret bidra til å dekke kostnader til administrasjon av flymedisinsk seksjon ved Luftfartstilsynet og legenemnda for flygere.

(2) Gebyrtabeller for medisinske tjenester:

<i>Type undersøkelse</i>	<i>Trafikkflyger Legeattest klasse 1</i>	<i>Privatflyger Legeattest klasse 2</i>	<i>Flygeleder Legeattest</i>
Spesialistundersøkelse	5.250	3.150	5.250
Enkel fornyelse	1.890	1.590	1.890

<i>Annet luftfartspersonell</i>	<i>Søknadsskjema for legeattest til luftfartssertifikat, legeerklæring generell flymedisinsk undersøkelse</i>
<i>Legeattest</i>	
Kabinbesetningsmedlem	1.610
Personell i brann- og havaritjenesten	1.610
Besetningsmedlem på luftfartøy utstyrt for pasienttransport	1.610
Seilflyger, fører av fri ballong, fører av mikrofly	1.610
Flytekniker	1.610
<i>Enkeltundersøkelser</i>	
Otorhinolaryngologisk undersøkelse hos spesialist i øre-nese-halssykdommer, fastsatt skjema	1.040
Oftalmologisk undersøkelse hos spesialist i øyesykdommer, fastsatt skjema	1.040
Øvrige spesialistundersøkelser	1.040
EKG	310
Arbeids-EKG	1.040
Audiogram	310
Lungefunksjonsundersøkelse	310
Laboratorieprøver	
– inntil 5 analyser	310
– inntil 10 analyser	520
– mer enn 10 analyser	840

(3) For legeattest klasse 1 som ekspederes av flymedisinsk seksjon etter undersøkelse hos andre oppnevnte flyleger enn ved FMI skal det betales et tilleggsgebyr kr 210,–.

For utstedelse av legeattest for flygeleder etter undersøkelse hos andre oppnevnte flyleger enn ved FMI, skal det betales et tilleggsgebyr kr 220,–.

§ 18. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. mars 2006. Fra samme tid oppheves forskrift 15. desember 2004 nr. 1703 om gebyr for luftfartens offentlige forretninger (Gebyrregulativet).

20. feb. Nr. 227 2006**Forskrift om regulering av fangst av sel i Vesterisen og Østisen i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. februar 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 45 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 24. februar 2006.

*Kapittel I. Deltakelse i selfangst***§ 1. Forbud**

Det er forbudt for norske fartøy å drive selfangst i 2006.

§ 2. Unntak fra fangstforbudet og vilkår for deltakelse

Uten hensyn til forbudet i § 1, kan norske fartøy drive selfangst dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- b) Fartøyet må være egnet og utstyrt for å drive selfangst.
- c) Fartøyets skipper må ha deltatt på Fiskeridirektoratets kurs for selfangere i 2006. Dette gjelder også medlemmer av fartøyets mannskap som ikke deltok på Fiskeridirektoratets kurs for selfangere i 2005. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i bokstav c.

*Kapittel II. Vesterisen***§ 3. Fangstområde**

Med Vesterisen forstås drivisområdene i fiskerisonen ved Jan Mayen og i havområdene ved Jan Mayen utenfor Grønlands fiskerisone og sørvest av Svalbard.

§ 4. Kvoter

Fartøy som fyller vilkårene i § 2 kan fange inntil 31.200 voksne grønlandssel og 4.000 voksne klappmyss i Vesterisen.

Kvotene kan tas i form av ikke-diende unger. Ved fangst av ikke-diende unger av grønlandssel skal 2 unger tilsvare ett voksent dyr. Ved fangst av ikke-diende unger av klappmyss skal 1 unge tilsvare ett voksent dyr.

§ 5. Fangstforbud

Det er forbudt å drive fangst av diende unger av grønlandssel og klappmyss.

Det er forbudt å drive fangst av hunner i kastelegrene.

§ 6. Fangstperiode

Det er forbudt å drive fangst av klappmyss før 20. mars kl. 0700 UTC og av grønlandssel før 10. april kl. 0700 UTC.

Fangst av klappmyss skal være avsluttet 10. juli kl. 2400 UTC, og fangst av grønlandssel skal være avsluttet 30. juni kl. 2400 UTC. Dersom vær- og isforholdene tilsier det, kan fangstperiodene forlenges.

*Kapittel III. Østisen***§ 7. Fangstområde**

Med Østisen forstås områdene øst for 20° Ø i Russlands økonomiske sone.

§ 8. Kvoter

Fartøy som fyller vilkårene i § 2 kan fange inntil 10.000 voksne grønlandssel i Østisen.

Kvoten kan tas i form av ikke-diende unger. Ved fangst av ikke-diende unger skal 2,5 unger tilsvare ett voksent dyr.

§ 9. Fangstforbud

Det er forbudt å drive fangst av diende unger av grønlandssel.

Det er forbudt å drive fangst av andre selarter enn grønlandssel.

§ 10. Fangstperiode

Det er forbudt å fange grønlandssel før 23. mars kl. 0700 UTC.

Fangsten skal være avsluttet 15. mai kl. 2400 UTC.

*Kapittel IV. Generelle bestemmelser***§ 11. Definisjoner**

Med unge forstås sel som er yngre enn ett år gammel. Dyr som er eldre anses som voksne.

For klappmyss anses unge som diende før 20. mars.

For grønlandssel anses unge som diende før 20. mars i Østisen og før 10. april i Vesterisen.

§ 12. Påmelding

Den som ønsker å delta i fangst av sel må sende skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratet innen 15. februar.

§ 13. Fordeling av kvoter

Fiskeridirektoratet kan fordele kvotene av grønlandssel i Vesterisen og Østisen på de deltakende fartøyene. Fartøy som deltar i fangst i Østisen kan gis redusert kvote i Vesterisen.

§ 14. Refordeling

Fiskeridirektoratet kan oppheve eller endre de fastsatte kvotene.

For å sikre at totalkvoten blir tatt, kan Fiskeridirektoratet reforedele kvotene på den mest hensiktsmessige måten. Fiskeridirektoratet kan fastsette dato for slik refordeling.

Fiskeridirektoratet kan fastsette frist for å starte fangsten på den refordelte kvoten. Fartøy som ikke overholder fristen mister adgangen til å delta.

§ 15. Føring av fangstdagbok

Fartøy som deltar i selfangsten skal føre fangstdagbok. Fangstdagbøkene skal snarest mulig etter avsluttet tur sendes Fiskeridirektoratet.

§ 16. Kontroll

Fiskeridirektoratet kan bestemme at fartøyene skal ha inspektør om bord under fangsten. Fartøyene kan også pålegges å ha med observatør under fangsten.

§ 17. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fangsten.

§ 18. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i eller gitt i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 19. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2006.

20. feb. Nr. 228 2006**Delegering av myndighet til Mattilsynet etter lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 33.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 20. februar 2006 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 33. Kunngjort 24. februar 2006.

I

Departementets myndighet etter lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 33, delegeres til Mattilsynet.

II

Delegeringen trer i kraft straks.

20. feb. Nr. 229 2006**Forskrift om journal for dyrehelsepersonell.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 20. februar 2006 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 24 sjetteddele. Jf. EØS-avtalen vedlegg II (direktiv 2001/82/EF og direktiv 2004/28/EF). Kunngjort 24. februar 2006.

§ 1. Formål

Forskriften skal bidra til at dyrehelsepersonell som yter dyrehelsehjelp, dokumenterer virksomheten sin på en forsvarlig måte og dermed bidrar til god dyrehelse, forsvarlig dyrevern, trygg mat og ivaretagelse av miljøhensyn.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften gjelder følgende definisjoner:

- Journal:** Samling eller sammenstilling av nedtegnede, registrerte opplysninger om dyrehelsehjelp. Alle skriftlige og visuelle dokumenter som inneholder slike opplysninger, inngår i journalen.
- Dyrehelsehjelp:** Dyrehelsefaglig undersøkelse, vurdering og behandling av dyr, herunder rådgivning for å få undersøkt, vurdert og behandlet dyr. Begrepet omfatter både offentlig og privat virksomhet.
- Dyrehelsepersonell:** Veterinærer, fiskehelsebiologer og dyrepleiere.
- Pasient:** Et dyr som får eller har fått dyrehelsehjelp.
- Pasientbesetning:** Flokk eller annen avgrenset gruppe med dyr hvor ett eller flere dyr er pasienter.

§ 3. Journalplikten

Dyrehelsepersonell som yter dyrehelsehjelp, skal føre en journal som oppfyller kravene i § 4 og § 5. To eller flere

dyrehelsepersonell kan føre felles journal dersom det dokumenteres hvem som har utført hele eller deler av dyrehelsehjelpen, jf. § 4 bokstav c.

Dyrehelsepersonell som utfører dyrehelsehjelp i forbindelse med utøvelse av offentlig myndighet, kan oppfylle journalplikten ved å sørge for at rapporter, vedtak og andre dokumenter oppfyller kravene i § 4 og § 5.

§ 4. *Journalens innhold*

Journalen skal inneholde opplysninger om:

- a) Pasientenes art, antall og identitet, eventuelt tilhørighet til identifiserbar pasientbesetning dersom dyret ikke kan identifiseres på annen måte.
- b) Navnet på og adressen til pasientens eier eller innehaver, samt nødvendig opplysninger om andre som eventuelt har rekvirert dyrehelsehjelpen eller har representert eier eller innehaver i forbindelse med dyrehelsehjelpen.
- c) Hvilket dyrehelsepersonell som har hatt ansvaret for dyrehelsehjelpen og hvilket annet dyrehelsepersonell som har deltatt i dyrehelsehjelpen.
- d) Tidspunktene for henvendelser om dyrehelsehjelp, dyrehelsehjelpen og journalføringen.
- e) Henvendelser om dyrehelsehjelp og dyrehelsepersonellets svar på slike henvendelser.
- f) Anamnese, undersøkelser, kliniske funn, diagnoser og behandling.
- g) Rekvirering og bruk av legemidler, herunder legemidlets navn og varenummer, dosering og varigheten av legemiddelbruken.
- h) Pleie og annen oppfølging som ledd i dyrehelsehjelpen, herunder planer og instruksjoner om videre behandling.
- i) Tilbakeholdelsestider for kjøtt, melk, egg og fisk som dyrehelsepersonellet har fastsatt ved bruk av legemidler.
- j) Om pasientens eier eller innehaver har nektet dyrehelsehjelp.
- k) Om pasientens eier eller innehaver har krevd innsyn eller retting og om kravene har blitt innfridd. Manglende innfrielse av kravene skal begrunnes.
- l) Forhold som svekker velferden til pasienten eller andre dyr.
- m) At dyrehelsepersonellet har gitt politiet, Mattilsynet eller dyrevernemnda opplysninger fra journalen.
- n) Opplysninger om dyr og dyrehelsehjelp som dyrehelsepersonellet er forpliktet til å dokumentere eller rapportere til offentlig myndighet.

§ 5. *Journalens form, språk og autentisitet*

Journalen skal være samlet, skriftlig og utformet på en måte som gjør de journalførte opplysningene lett tilgjengelige for dyrehelsepersonellet, pasientens eier og innehaver og Mattilsynet. Det skal være enkelt å finne og hente ut de samlede opplysningene knyttet til bestemte pasienter, pasientbesetninger, dyrehelsepersonell, eiere og innehavere. Opplysningene skal kunne framstilles kronologisk.

Journalen skal fortrinnsvis skrives på norsk. Dansk, svensk og engelsk kan benyttes i den utstrekning det er forsvarlig. Det samme gjelder bruk av latinske faguttrykk og alminnelige, faglige forkortelser. I særlige tilfeller kan Mattilsynet gi tillatelse til å benytte annet språk.

Nedtegnelsene i journalen skal gjøres uten ugrunnet opphold etter at dyrehelsehjelpen er gitt. Hver nedtegnelse skal signeres.

§ 6. *Oppbevaring, behandling og overføring av journalen*

Dyrehelsepersonellet skal oppbevare journalen hos seg og behandle den slik at den ikke kommer til skade eller blir ødelagt og slik at uvedkommende ikke får adgang til den.

Journalopplysninger skal oppbevares av dyrehelsepersonellet i ti år og etter det så lenge pasienten må antas å være i live. Dette gjelder ikke dersom dyrehelsepersonellet blir pålagt av Mattilsynet å slette opplysninger, jf. § 9.

Hele eller deler av journalen kan før oppbevaringsplikten etter første ledd er falt bort, bli overført til annet dyrehelsepersonell hvis eierne av pasientene om mulig er informert om overføringen på forhånd og ikke motsetter seg den, og det andre dyrehelsepersonellet bekrefter å ha overtatt ansvaret for journalen. Hvis det ikke er aktuelt å overføre journalen til annet dyrehelsepersonell, og dyrehelsepersonellet ikke selv kan ta vare på den, kan den avleveres til offentlig arkivdepot, deponeres i annen oppbevaringsinstitusjon eller leveres til Mattilsynet.

§ 7. *Innsyn i journalen*

Pasientens eier og innehaver har rett til å gjøre seg kjent med de journalførte opplysningene om pasienten. Dette gjelder også opplysninger journalført før vedkommende ble eier av pasienten. Annet dyrehelsepersonell har også begrenset innsynsrett, jf. dyrehelsepersonelloven § 24 femte ledd.

Dyrehelsepersonellet kan kreve en rimelig betaling for utlevering av kopi eller utskrift av journal til pasientens eier.

§ 8. *Retting*

Etter krav fra pasientens eier, eller av eget tiltak, skal dyrehelsepersonellet rette feilaktige, mangelfulle eller utilbørlige opplysninger eller utsagn i journalen. Retting skal være etterrettelig og skal ikke skje ved at opplysninger eller utsagn slettes. Retting skal dateres og signeres.

§ 9. Pålegg om sletting

Dersom det er ubetenkelig ut fra allmenne hensyn og ikke er i strid med regelverket om arkiv, kan Mattilsynet pålegge dyrehelsepersonellet å slette utsagn og opplysninger som

- a) kan slettes i samsvar med regelverket om arkiv og uten at det er betenkelig ut fra allmenne hensyn, og
- b) er feilaktige eller misvisende og føles belastende for den de gjelder, eller
- c) åpenbart ikke er nødvendige for å yte dyrehelsehjelp.

Det skal framgå av journalen at sletting har skjedd.

§ 10. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet kan kreve innsyn i journalen og for øvrig føre tilsyn og fatte enkeltvedtak for å gjennomføre forskriften.

Mattilsynet kan kreve innsyn i og bruke journalen dersom den kan inneholde opplysninger av betydning for Mattilsynets tilsyn med dyrehelsepersonell og annet tilsyn.

§ 11. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften.

§ 12. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. mars 2007.

20. feb. Nr. 230 2006**Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. februar 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1, § 2 og § 4, lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13 og forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen. Kunngjort 24. februar 2006.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endringer:

§ 46 åttende og nytt niende ledd skal lyde:

- (8) Ved fiske etter reker skal innblanding av torsk under minstemål ikke overstige 8 eksemplarer pr. 10 kg reker.
- (9) Ved fiske etter reker skal innblanding av hyse under minstemål ikke overstige 20 eksemplarer pr. 10 kg reker.

§ 46 nåværende niende ledd blir nytt tiende ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

21. feb. Nr. 231 2006**Forskrift om endring i forskrift om forvaltning av rovvilt.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 21. februar 2006 med hjemmel i forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt § 20, jf. lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet. Kunngjort 24. februar 2006.

I

I forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt gjøres følgende endringer:

§ 2 bokstav g skal lyde:

- g) *Lisensfelling*: Skademotivert felling av et bestemt antall individer av en viltart med hjemmel i viltloven § 12, der kvoten er fastsatt av offentlig myndighet og det kreves at jegeren er registrert som lisensjeger i Jegerregisteret for å kunne delta.

§ 14 første ledd skal lyde:

Fylkesmannen administrerer lisensfelling på gaupe, jerv, bjørn og ulv og kvotejakt på gaupe, i tråd med vedtak i rovviltneemnden eller i Direktoratet for naturforvaltning.

§ 15 skal lyde:

Lisensfelling kan bare utøves av registrert lisensjeger. Registrering skjer i Jegerregisteret for hver enkelt rovviltart det enkelte jaktår.

For å kunne registrere seg som lisensjeger må en jeger ha

- a) betalt jegeravgift for vedkommende jaktår
- b) overholdt rapporteringsplikten i henhold til forskriften § 16.

Alle som deltar i lisensfelling plikter å holde seg oppdatert om kvotens størrelse, gjenværende kvote og eventuelle andre begrensninger for fellingsutøvelsen. Kvittering fra registrering som lisensjeger i Jegerregisteret skal medbringes under felling/fellingsforsøk.

§ 16 skal lyde:

Felling eller forsøk på felling av gaupe, jerv, bjørn, ulv eller kongeørn og jakt på gaupe skal umiddelbart meldes til fylkesmannen og andre på slik måte som det bestemmes i vedtak om skadefelling, lisensfelling eller kvotejakt. Jeger skal fremvise felt dyr for Statens naturoppsyn for umiddelbar kontroll, merking og prøvetaking av biologisk materiale, og jeger skal kunne påvise fellingssted etter anmodning fra Statens naturoppsyn, politiet eller fylkesmannen.

Den som feller gaupe, jerv, bjørn eller ulv plikter vederlagsfritt å innlevere dyret til vitenskapelige formål, jf. viltloven § 48 og § 50. Jeger eller preparant plikter å innlevere dyret innen 1. juni. Dersom felt rovvilt først leveres til preparant, skal dette gjøres innen 1. mai. Dersom innleveringsplikten ikke overholdes tilfaller individet i sin helhet Viltfondet, jf. viltloven § 48 og § 50.

Kommentaren til § 14 skal lyde:

Fylkesmannen skal informere om forvaltningen av rovvilt, herunder om lisensfelling og kvotejakt, om kvotestørrelse, fellingsområde eller jaktområde og hvor en kan henvende seg for ytterligere informasjon. Rovviltnemnden vil også kunne gi sekretariatet eller aktuelle fylkesmenn myndighet vedrørende eventuell ytterligere detaljstyring av uttak innenfor et fellings-/jaktområde, tildeling av eventuell tilbakeholdt «reservekvote» og omfordeling av dyr under fellingen/jakten mv. Tilsvarende gjelder når direktoratet har myndigheten, jf. forskriften § 13.

Fastsatt kvote, vilkår, fellings-/jaktområde, ordninger for lisenstildeling mv. kunngjøres av fylkesmannen/rovviltnemndens sekretariat på den måte som er vanlig i distriktet, normalt ved annonsering i trykte media.

Kommentaren til § 15 første ledd skal lyde:

Alle jegere som ønsker å delta i lisensfelling må registrere seg som lisensjeger i Jegerregisteret for det aktuelle jaktåret. Som personlig lisens for vedkommende jaktår nyttes kvittering fra Jegerregisteret. Den personlige lisensen genereres automatisk når jegeren registrerer seg. Registreringsordningen er kun tilgjengelig som en nettbasert registrering. Fylkesmennene kan ved behov bistå jegere med registrering direkte i Jegerregisteret. Det er ikke mulig å registrere seg før jegeravgiften for det aktuelle jaktår er betalt.

Alle som bærer våpen i forbindelse med lisensfelling etter denne forskrift må være registrert lisensjeger. For de som deltar i fellingen uten våpen trengs det ikke lisens. Lisensjegere som jakter med rifle skal medbringe dokumentasjon på gyldig skyteprøve under fellingen. Innenfor gruppen av registrerte lisensjegere kan jaktrettshaver bestemme hvilke jegere som skal delta i lisensfellingen på vedkommende eiendom.

Den personlige lisensen gjelder for de arter som er angitt på kvitteringen fra Jegerregisteret for det aktuelle jaktår, og for hele landet. Lisensjegeren er selv ansvarlig for å innhente grunneiers tillatelse, samt å holde seg oppdatert om kvotens størrelse og fordeling, herunder gjenværende kvote i et lisensfellingsområde.

For øvrig gjelder bestemmelsene om ordinær jaktutøvelse. Særlig relevante bestemmelser som lisensjegeren må kjenne til, blant annet om våpen og ammunisjon mv., finnes i forskrift om utøvelse av jakt og fangst.

Kommentaren til § 16 skal lyde:

Med forsøk på felling menes alle skudd som er avfyrt mot et dyr.

Rapporteringsplikten er viktig for å sikre en raskest mulig oppdatering av fellingsresultater for derved å hindre en utilsiktet overskyting av kvoten. Manglende overholdelse av rapporteringsplikten kan føre til at lisens inndras og muligheter til senere lisenstildeling kan bortfalle.

Ulovlig felling av rovvilt kan medføre at de fastsatte bestandsmålene ikke oppnås, og forvaltningen av artene blir betydelig mer komplisert. I små bestander kan også bestandens overlevelse trues. Ved ulovlige fellinger eller ved mistanke om ulovlig jaktutøvelse i forbindelse med jakt skal politiet straks kontaktes.

Statens naturoppsyn skal blant annet føre kontroll med at bestemmelsene gitt i eller i medhold av lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet overholdes, jf. lov 21. juni 1996 nr. 38 om statlig naturoppsyn.

Forvaltningen av fåtallige arter krever en høy grad av presisjon. Dette innebærer at opplysninger om kjønn, alder, vekt, reproduksjonsstatus, slektskapsforhold mv. kan være avgjørende for videre forvaltningstiltak. Myndighetene vil derfor nytte informasjon fra døde/felte dyr på best mulig måte. Erfaringsmessig er det viktig at informasjon om døde dyr kommer raskt. Forskriften første ledd annet punktum regelfester derfor en plikt for den aktuelle jeger til å fremstille dyret for umiddelbar kontroll hos Statens naturoppsyn. Ved kontrollen vil det bli registrert vekt og mål av dyret, bedømt alder og kjønn, og samlet inn biologisk materiale. Dette materialet vil omfatte hårprøver, vevsprøver, ekskrementer og om mulig blodprøver. Det felte dyret vil i tillegg bli merket med et elektronisk mikrochip for senere identifisering.

Det følger av annet ledd første punktum at eiendomsretten til felt vilt er regulert i viltloven § 48 og § 50. Innlevering av det felte dyret er en del av jegerens rapporteringsplikt. Dersom innlevering ikke skjer eller fristene ikke overholdes, kan adgangen til å registrere seg som lisensjeger i Jegerregisteret bortfalle. Når det gjelder

innsending av dyret til laboratorium for mer detaljerte og eksakte vitenskapelige analyser vil jegeren få detaljinformasjon om hvordan vedkommende skal forholde seg.

Skinnet av rovdyr felt under lisensfelling vil normalt tilfalle lisensjegeren.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2006.

21. feb. Nr. 232 2006

Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap m.m. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike.

Fastsatt av Finansdepartementet 21. februar 2006 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10–1 tredje ledd. Kunngjort 24. februar 2006.

I

I forskrift 16. desember 1998 nr. 1240 om årsregnskap m.m. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike gjøres følgende endringer:

§ 1–1 nr. 3 oppheves.

§ 1–1 nåværende nr. 4 og 5 blir nr. 3 og 4.

§ 1–1 nytt nr. 5 skal lyde:

5. filialer av utenlandske kredittinstitusjoner og finansieringsforetak, med unntak av kapittel 9 om delårsregnskap.

§ 2–3 første, annet og fjerde ledd oppheves.

§ 2–5 første ledd skal lyde:

Dersom datterselskap som er en kredittinstitusjon skal utelates fra konsolidering etter regnskapsloven § 3–8 første ledd og institusjonen har ervervet aksjene eller andelene etter en finansiell bistandstransaksjon for å reorganisere eller redde selskapet, skal årsregnskapet til datterselskapet legges ved institusjonens årsregnskap.

§ 2–5 annet ledd oppheves.

Ny § 2–7 skal lyde:

§ 2–7. Presentasjonsvaluta

Regnskapsloven § 3–4 annet ledd gjelder ikke. Årsregnskapet skal presenteres i norske kroner.

§ 3–2 skal lyde:

Finansielle instrumenter og varederivater som nevnt i regnskapsloven § 5–8 første ledd, skal vurderes til virkelig verdi dersom instrumentene

1. er klassifisert som omløpsmiddel,
2. inngår i en handelsportefølje med henblikk på videresalg og
3. omsettes i et aktivt og likvid marked.

§ 4–2 post 3.3 og 3.4 skal lyde:

- 3.3 Nedskrivninger på individuelle utlån
3.4 Nedskrivninger på grupper av utlån

§ 4–2 post 4.7 og 4.8 skal lyde:

- 4.7 Nedskrivninger på individuelle utlån
4.8 Nedskrivninger på grupper av utlån

§ 8–2 nr. 4 og 5 skal lyde:

4. Prinsippene for verdsettelse av utlån, herunder prinsippene for nedskrivning av individuelle utlån og grupper av utlån, kriterier for inndeling i grupper, samt behandling av etableringsgebyrer.
5. Prinsippene for resultatføring av renteinntekter.

§ 8–3 nytt fjerde punktum skal lyde:

Opplysningene kan i stedet gis i oppstillingen av endringer i egenkapitalen.

§ 8–6 åttende ledd skal lyde:

Det skal opplyses om resultatførte renter på utlån hvor det er foretatt nedskrivning for tap.

Ny § 8–6a skal lyde:

§ 8–6a. *Institusjoner som vurderer utlån i samsvar med utlånsforskriften*

Institusjoner som vurderer utlån og garantier i samsvar med forskrift 21. desember 2004 nr. 1740 om regnskapsmessig behandling av utlån og garantier, kan i stedet for bestemmelsene i denne forskrift § 8–6, gi følgende opplysninger om utlån og garantier i henhold til internasjonale regnskapsstandarder (IFRS 7) om:

- (a) kredittrisiko (IFRS 7.34–38)
- (b) virkelig verdi (IFRS 7.25–30)
- (c) resultatførte renter på utlån hvor det er foretatt nedskrivning for tap (IFRS 7.20d)
- (d) spesifisering av periodens endringer i nedskrivninger på utlån (IFRS 7.16).

Institusjoner som nevnt i første ledd, skal uansett gi opplysninger som nevnt i denne forskrift § 8–6 annet ledd syvende punktum om spesifisering på geografiske risikoområder, samt tredje ledd første og annet punktum om spesifisering på viktige næringer og personkundemarkedet.

§ 8–20 tredje ledd nytt første punktum skal lyde:

Regnskapsloven § 7–27 første ledd gjelder ikke.

Nåværende § 8–20 tredje ledd første punktum blir nytt annet punktum.

§ 8–28 første ledd skal lyde:

Regnskapsloven § 7–31 første ledd første punktum og fjerde ledd gjelder tilsvarende for ytelser til medlemmer av forstanderskap, representantskap og kontrollkomitè.

§ 8–28 tredje ledd første og annet punktum oppheves.

Nåværende § 8–28 tredje ledd tredje punktum blir nytt første punktum og skal lyde:

Plikten til å opplyse om vilkår for lån og sikkerhetsstillelse i regnskapsloven § 7–31b sjette ledd og § 7–32 annet ledd gjelder bare der vilkårene avviker fra de generelle vilkår som gjelder for ansatte.

§ 8–29 nytt første punktum skal lyde:

Regnskapsloven § 7–8b gjelder ikke.

§ 8–29 nåværende første punktum blir nytt annet punktum.

II

Endringene trer i kraft straks.

Endringene som gjelder forskriften § 2–3 første og annet ledd, § 2–5 annet ledd, ny § 2–7, § 3–2, § 8–3 og ny § 8–6a gjelder med virkning fra regnskapsår påbegynt 1. januar 2005 eller senere.

Endringene som gjelder forskriften § 1–1, § 2–3 fjerde ledd, § 2–5 første ledd, § 4–2, § 8–2, § 8–6 åttende ledd, § 8–20, § 8–28 og § 8–29 gjelder med virkning fra regnskapsår påbegynt 1. januar 2006 eller senere.

21. feb. Nr. 233 2006

Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap m.m. for forsikringsselskaper.

Fastsatt av Finansdepartementet 21. februar 2006 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10–1 tredje ledd. Kunngjort 24. februar 2006.

I

I forskrift 16. desember 1998 nr. 1241 om årsregnskap m.m. for forsikringsselskaper gjøres følgende endringer:

§ 1–1 tredje ledd siste punktum oppheves.

§ 1–1 nytt femte ledd skal lyde:

- (5) Forskriften gjelder filialer av utenlandske forsikringsselskap, med unntak av kapittel 7 om delårsregnskap.

§ 2–3 første, annet og tredje ledd oppheves.

§ 2–3 nåværende fjerde ledd blir nytt første ledd.

Ny § 2–8 skal lyde:

§ 2–8. *Presentasjonsvaluta*

Regnskapsloven § 3–4 annet ledd gjelder ikke. Årsregnskapet skal presenteres i norske kroner.

§ 4–8 punkt 6.2 skal lyde:

- 6.2 Garanterte renter til premiefond, innskuddsfond og pensjonistenes overskuddsfond

§ 4–8 punkt 14.2 skal lyde:

14.2 Overføring til premiefond, innskuddsfond og pensjonistenes overskuddsfond i forsikringsfondet

§ 4–9 punkt 11.1.3 skal lyde:

11.1.3 Premiefond, innskuddsfond og pensjonistenes overskuddsfond.

§ 4–9 punkt 12 skal lyde:

12. **Avsetninger til forsikringsfond i livsforsikring med investeringsvalg**

12.1 Premiereserve mv.

12.2 – Gjenforsikringsandel

12.3 Innskuddsfond

Sum avsetninger i livsforsikring med investeringsvalg for egen regning

§ 4–19 første ledd tredje punktum skal lyde:

Overført premiefond, innskuddsfond og pensjonistenes overskuddsfond, som ikke benyttes til å dekke premiereserve, skal balanseføres.

§ 4–28 annet ledd skal lyde:

(2) Med forsikringsfond menes summen av premiereserve, tilleggsavsetninger, premiefond, innskuddsfond, pensjonistenes overskuddsfond, erstatningsavsetning og andre tekniske avsetninger.

§ 4–28 fjerde ledd skal lyde:

(4) Med premiefond, pensjonistenes overskuddsfond og innskuddsfond menes i denne forskrift fond avsatt i henhold til skatteloven § 6–46 første ledd bokstav b og c og § 6–46 annet ledd bokstav b, samt tilsvarende fond knyttet til pensjonsordninger uten skattefavorisering. Innbetalinger til premiefond og innskuddsfond føres direkte i balansen.

§ 5–3 annet ledd bokstav e og f skal lyde:

(e) Prinsippene for verdsettelse av utlån, herunder prinsippene for nedskrivning av individuelle utlån og grupper av utlån, kriterier for inndeling i grupper, samt behandling av etableringsgebyrer.

(f) Prinsippene for resultatføring av renteinntekter og prinsippene for periodisering av provisjoner og gebyrer.

§ 5–6 nytt tredje punktum skal lyde:

Opplysningene kan i stedet gis i oppstillingen av endringer i egenkapitalen, jf. regnskapsloven § 3–2 første ledd annet punktum.

§ 5–10 nytt fjerde ledd skal lyde:

I konsernregnskapet skal det opplyses om navnet på foretak der den regnskapspliktige selv eller gjennom datterselskaper eier så mange aksjer eller andeler at de representerer flertallet av stemmene i foretaket, men som ikke er datterselskap fordi det klart kan påvises at slikt eierskap likevel ikke gir bestemmende innflytelse, jf. regnskapsloven § 1–3 annet ledd nr. 1. Det skal opplyses om de forhold som påviser at slikt eierskap likevel ikke gir bestemmende innflytelse.

§ 5–10 nåværende fjerde, femte og sjette ledd blir nye femte, sjette og syvende ledd.

Ny § 5–15a skal lyde:

§ 5–15a. Institusjoner som vurderer utlån i samsvar med utlånsforskriften

Institusjoner som vurderer utlån og garantier i samsvar med forskrift 21. desember 2004 nr. 1740 om regnskapsmessig behandling av utlån og garantier, kan i stedet for bestemmelsene i denne forskrift § 5–15, gi følgende opplysninger om utlån og garantier i henhold til internasjonale regnskapsstandarder (IFRS 7) om:

(a) kredittrisiko (IFRS 7.34–38)

(b) virkelig verdi (IFRS 7.25–30)

(c) resultatførte renter på utlån hvor det er foretatt nedskrivning for tap (IFRS 7.20d)

(d) spesifisering av periodens endringer i nedskrivninger på utlån (IFRS 7.16).

§ 5–23 første ledd skal lyde:

(1) Premiereserve, tilleggsavsetninger, premiefond, innskuddsfond, pensjonistenes overskuddsfond, erstatningsavsetninger, andre tekniske avsetninger og sikkerhetsfondsavsetninger skal spesifiseres på de bransjer som er gitt i § 5–31 (1).

§ 5–31 første ledd skal lyde:

(1) Selskapet skal gi opplysninger om resultatregnskapet i følgende bransjer:

– Individuell kapitalforsikring

– Gruppelivsforsikring

– Individuell rente- og pensjonsforsikring

- Kollektiv rente- og pensjonsforsikring, herunder kollektiv rente- og pensjonsforsikring for foreningsmedlemmer
- Kollektiv pensjonsforsikring for kommuner og andre offentliglignende institusjoner
- Ulykkesforsikring.

§ 5–31 sjette ledd første punktum skal lyde:

(6) Det skal gis opplysninger om beløp for både mottatt og avgitt premiereserve, tilleggsavsetninger, kursreserve, premiefond, innskuddsfond og pensjonistenes overskuddsfond.

§ 5–36 skal lyde:

- (1) Regnskapsloven § 7–31, § 7–31b og § 7–32 gjelder.
- (2) Regnskapsloven § 7–31 første ledd første punktum og fjerde ledd gjelder tilsvarende for ytelser til medlemmer av kontrollkomiteen og representantskap.
- (3) Plikten til å opplyse om vilkår for lån og sikkerhetsstillelse i regnskapsloven § 7–31b sjette ledd og § 7–32 annet ledd gjelder bare der vilkårene avviker fra de generelle markedsvilkår.

§ 5–37 annet ledd skal lyde:

Det skal opplyses om godtgjørelse til revisor og hvordan godtgjørelsen er fordelt på lovpålagt revisjon, andre attestasjonstjenester, skatterådgivning og andre tjenester utenfor revisjonen. Honorarer for andre tjenester utenfor revisjonen skal spesifiseres for vesentlig forskjellige tjenester. Opplysningene skal også omfatte godtgjørelse til foretak som revisor har et særskilt samarbeid med.

II

Endringene trer i kraft straks.

Endringene som gjelder forskriften § 1–1 tredje ledd siste punktum, § 2–3, ny § 2–8, § 5–6 og § ny 5–15a gjelder med virkning fra regnskapsår påbegynt 1. januar 2005 eller senere.

Endringene som gjelder forskriften § 1–1 nytt femte ledd, § 4–8, § 4–9, § 4–19, § 4–28, § 5–3 annet ledd, § 5–10, § 5–23, § 5–31, § 5–36 og § 5–37 gjelder med virkning fra regnskapsåret påbegynt 1. januar 2006 eller senere.

21. feb. Nr. 234 2006

Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap m.m. for inkassovirksomhet.

Fastsatt av Finansdepartementet 21. februar 2006 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10–1 tredje ledd. Kunngjort 24. februar 2006.

I

I forskrift 28. mai 1999 nr. 655 om årsregnskap m.m. for inkassovirksomhet gjøres følgende endring:

Ny § 1–3 skal lyde:

§ 1–3. Regnskap utarbeidet etter regnskapsloven § 3–9

For konsernregnskap eller selskapsregnskap utarbeidet i samsvar med regnskapsloven § 3–9, gjelder kun § 4–3 i denne forskrift.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra regnskapsår påbegynt 1. januar 2005 eller senere.

21. feb. Nr. 235 2006

Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap m.m. for pensjonskasser.

Fastsatt av Finansdepartementet 21. februar 2006 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10–1 tredje ledd. Kunngjort 24. februar 2006.

I

I forskrift 27. februar 2001 nr. 188 om årsregnskap m.m. for pensjonskasser gjøres følgende endringer:

§ 2–3 oppheves.

Ny § 2–5 skal lyde:

§ 2–5. Presentasjonsvaluta

Regnskapsloven § 3–4 annet ledd gjelder ikke. Årsregnskapet skal presenteres i norske kroner.

§ 4–1 første ledd skal lyde:

Regnskapsloven § 6–1 første og annet ledd og § 6–1a gjelder ikke.

§ 4–1 post 5.3 skal lyde:

5.3 Garanterte renter til pensjonistenes overskuddsfond

§ 4–1 post 14 skal lyde:

14. *Overført til/fra premiefond og pensjonistenes overskuddsfond*
14.1 Overføring til premiefond i forsikringsfondet
14.2 Overføring til pensjonistenes overskuddsfond i forsikringsfondet
14.3 Overføring fra premiefond til dekning av underskudd
Sum overføring til/fra premiefond og pensjonistenes overskuddsfond

§ 4–2 post 10 skal lyde:

10. *Forsikringsmessige avsetninger*
10.1 Avsetninger til forsikringsfond
10.1.1 Premiereserve
10.1.2 Tilleggsavsetninger
10.1.3 Premiefond
10.1.4 Pensjonistenes overskuddsfond
Sum avsetninger til forsikringsfond
10.2 Sikkerhetsfondsavsetninger
Sum forsikringsmessige avsetninger

§ 5–2 første ledd tredje punktum skal lyde:

Overført pensjonistenes overskuddsfond og premiefond som ikke benyttes til å dekke premiereserve, skal balanseføres.

§ 5–3 første ledd skal lyde:

Pensjoner omfatter alle pensjoner som i regnskapsperioden er betalt til eller avsatt til utbetaling, som vedrører regnskapsåret, til medlemmene eller andre berettiget etter vedtektene, eventuelt inklusive utbetalinger fra premiefond og pensjonistenes overskuddsfond.

§ 5–7 første ledd skal lyde:

Overført til premiefond og pensjonistenes overskuddsfond omfatter overføringer til fondene av årets overskudd.

§ 6–3 annet og tredje ledd skal lyde:

Med forsikringsfond menes summen av premiereserve, tilleggsavsetninger, premiefond og pensjonistenes overskuddsfond.

Med premiefond og pensjonistenes overskuddsfond menes i denne forskrift fond avsatt i henhold til skatteloven § 6–46 første ledd bokstav b og c, samt tilsvarende fond knyttet til pensjonsordninger uten skattefavorisering. Innbetalinger til premiefond og pensjonistenes overskuddsfond føres direkte i balansen.

§ 7–1 oppheves.

§ 8–2 første ledd nr. 6 og 7 skal lyde:

6. Prinsippene for verdsettelse av utlån, herunder prinsippene for nedskrivning av individuelle utlån og grupper av utlån, kriterier for inndeling i grupper, samt behandling av etableringsgebyrer.
7. Prinsippene for resultatføring av renteinntekter.

§ 8–19 første ledd skal lyde:

Regnskapsloven § 7–8 og § 7–8b gjelder ikke.

§ 8–24 første ledd skal lyde:

Det skal gis opplysninger om beløp for både mottatt og avgitt premiereserve, tilleggsavsetninger, kursreserve, premiefond og pensjonistenes overskuddsfond. Det skal også opplyses om hvor mange medlemmer tilgangen og avgangen fordeler seg på.

§ 8–25 første ledd skal lyde:

Det skal gis opplysninger om hvor mye som er overført til premiefond og pensjonistenes overskuddsfond og hvor mye som er avsatt til renter på innskutt egenkapital, overført annen egenkapital og skatt i prosent av pensjonskassens resultat som er grunnlag for fordeling, samt det nominelle beløp.

II

I følgende bestemmelser skal uttrykket «selskapet» erstattes med «pensjonskassen» og uttrykket «selskapets» erstattes med «pensjonskassens»:

1. § 2–2 første ledd nr. 3
2. § 3–6

3. § 3–6a
4. § 3–12
5. § 8–7 første ledd annet punktum
6. § 8–11.

III

Endringene trer i kraft straks.

Endringene som gjelder forskriften § 2–3 og ny § 2–5 gjelder med virkning fra regnskapsåret påbegynt 1. januar 2005 eller senere.

Endringene som gjelder forskriften § 4–1, § 4–2, § 5–2, § 5–3, § 5–7, § 6–3, § 7–1, § 8–2, § 8–19, § 8–24 og § 8–25 gjelder med virkning fra regnskapsåret påbegynt 1. januar 2006 eller senere.

21. feb. Nr. 236 2006

Forskrift om endring i forskrift om registrering av luftfartøy m.m.

Fastsatt av Luftfartstilsynet 21. februar 2006 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 3–41 jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 24. februar 2006.

I

I forskrift 5. februar 2004 nr. 393 om registrering av luftfartøy m.m. gjøres følgende endringer:

§ 15 første ledd skal lyde:

(1) Dokumenter som dagbokføres etter luftfartsloven § 3–17 annet ledd, skal påføres dagbokdato og dagboknummer. Dagbokdato er den datoen dokumentet kommer inn til registreringsmyndigheten. Kommer dokumentet inn etter ekspedisjonstiden, jf. § 5, settes dagbokdatoen til neste virkedag. Dagboknummer tildeles løpende for kalenderåret.

§ 34 annet ledd skal lyde:

(2) For attestert registerutskrift skal det betales gebyr i samsvar med forskrift om gebyr for luftfartens offentlige forretninger § 2. Tilsvarende gjelder for attestert kopi av registrert dokument, gjenpart og hjelpedokument.

II

Endringene trer i kraft straks.

22. feb. Nr. 237 2006

Vedtak om pris på kraft ved interne leveranser etter skatteloven § 18–3 annet ledd bokstav a nr. 3 for inntektsåret 2005.

Fastsatt av Finansdepartementet 22. februar 2006 med hjemmel i forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 18–3–23. Kunngjort 24. februar 2006.

Prisen på kraft ved interne leveranser etter skatteloven § 18–3 annet ledd bokstav a nr. 3 for inntektsåret 2005 settes til 17,86 øre/kWh, dvs. som 18,86 øre kWh fratrukket 1 øre kWh.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 8/2004 s. 1131 (i forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften)).

§ 6–5 annet ledd annet punktum skal lyde:

Vedtak om returandel legges til grunn for reduksjon av avgift i henhold til Finansdepartementets forskrift om særavgifter, jf. kap. 3–5 om avgifter på drikkevareemballasje (miljø- og grunnavgift).

Nr. 15/2005 s. 2312 (i forskrift 12. desember 2005 nr. 1446 om endring i forskrift (Nr. 119) 15. juni 2001 nr. 682 om avgrensning av merverdiavgiftsunntaket for omsetning av helsetjenester).

Ved en inkurie var innledningen til § 3 borte ved kunngjøring av endringen. Innledningen til § 3 skal lyde:

§ 3. *Unntaket omfatter også:*

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2006-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2004	8	1131	Forskrift nr. 930	3
2005	15	2312	Forskrift nr. 1446	3
2005	16	2538	Forskrift nr. 1609	1
2005	16	2644	Forskrift nr. 1668	2
2005	17	2713	Forskrift nr. 1690	2
2005	17	2855	Forskrift nr. 1694	2
2006			Forskrift nr. 83	2

B-PostAbonnement

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016, Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringskjema til Lovdata:
Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2006 koster	Avd I	kr 1140	kr 1700	kr 2360
	Avd. I og II	kr 1430	kr 2470	kr 3480

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no